ΔΙΚΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ

ΔΕΡΕ ὁ κύριος ἡμῶν ἀφῆκε τὰς ὀφειλὰς τῷ μὴ ἔχοντι μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν ἀφίησι τὰς ὀφειλὰς τοῖς μὴ ἔχουσι δυνάμενος ἀφεῖναι καὶ τοῖς ἔχουσιν.

ΔΕΙΚΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΚΑΙ ΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΕΙΤΑΙ:

ΔΕΡΕ ἀφῆκε δηναρίων δυσὶ γὰρ ἀφῆκε καὶ τὰ μόρια τὰ ἀπὸ τῶν μὴ ἐχόντων· ὅσα δὲ μὴ ἀφῆκε τοῖς ἔχουσιν· ὅσα δὲ ἀφῆκε τοῖς ἔχουσιν· ἀφῆκε καὶ τὰ μόρια τὰ ἀπὸ τῶν μὴ ἐχόντων.

ΔΕΙΚΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΚΑΙ ΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΕΙΤΑΙ:

ΔΕΡΕ ἀφῆκε δηναρίων δυσὶ γὰρ ἀφῆκε καὶ τὰ μόρια τὰ ἀπὸ τῶν μὴ ἐχόντων· ὅσα δὲ μὴ ἀφῆκε τοῖς ἔχουσιν· ὅσα δὲ ἀφῆκε τοῖς ἔχουσιν· ἀφῆκε καὶ τὰ μόρια τὰ ἀπὸ τῶν μὴ ἐχόντων.

ΔΙΚΕΙ ΔΕ ΤΙΝΑ ΕΝΟΦΕΙΛΕΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΑΓΑΠΑΝ·

ΔΕΡΕ ὅταν μὲν ὦσι τὴν μὴ τῆς ἀγάπης μηδὲν ὀφείλωσιν ἀλλήλοις· ὅταν δὲ ἀφῆκε τὴν ἀγάπην ὀφείλουσιν ἀλλήλοις.

ΔΙΚΕΙ ΟΤΑΝ ΠΑΛΙΝ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ ΝΟΜΙΝ ΠΛΗΡΟΙ ΕΝ· ΤΟ ΓΑΡ ΟΥ ΜΟΙΧΕΥ ΣΟΥ ΟΥ ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ ΟΥΚ ΕΛΕΥΣΕΙΣ ΟΥΔΕ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΕΙΣ ΟΥΚ ΕΠΙΘΥΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ ΕΣΤΙΝ ΕΝΤΟΛΗ.

ΔΕΡΕ ἵνα μὴ νεκροὶ τοῦτο χαίρωσι καὶ ὁμοίως φησὶν ἵνα μὴ γράψῃ τὸ ὄνομα τοῦτο τῶν λοιπῶν ἀναίσθητον ἦν.

Pvj. 151. 153

Acid. 61.

Pág. 155. 153

Acd. 61.

ΙΣ ΩΔΕ ΜΕΝ ΤΟΥ ΙΣΥ ΕΣΤΙ ΕΝ ΕΙ ΣΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΧΣ ΑΠΕΦΑΝΕ ΝΑΙ ΕΣΤΗ
ΣΕΝ· ΙΝΑ ΤΑ ΙΝΕΙ ΡΩΝΙ ΚΑΙ Σ ΩΝΗΤΩΝ ΚΥ ΡΙΕΥΣΗ· ΣΥ ΔΕ ΤΙ ΤΕ ΚΡΙΝΕΙΣ
ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΣΟΥ· Η ΚΑΙ ΣΥ ΤΙ ΕΞΟΥΘΕΝΕΙΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΣΟΥ·
ΠΑΝΤΕΣ ΓΑΡ ΠΑΡΑΣΤΗΣΟΜΕΘΑ ΤΩ ΒΗΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΥ· ΓΕΓΡΑ
ΠΤΑΙ ΓΑΡ· ΖΩ ΕΓΩ ΛΕΓΕΙ ΚΣ· ΟΤΙ ΕΜΟΙ ΚΑΜΨΕΙ ΠΑΝ ΓΟΝΥ· ΚΑΙ ΠΑ
ΣΑ ΓΛΩΣΣΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΤΑΙ ΤΩ ΘΩ· ΑΡΑ ΟΥΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΗΜΩΝ
ΠΕΡΙ ΕΑΥΤΟΥ ΛΟΓΟΝ ΔΩΣΕΙ ΤΩ ΘΩ· ΜΗ ΚΕΤΙ ΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΡΙΝΩΜΕΝ·
ΙΗΣ ΕΡΩΤΑ ΦΕΡΟΜΕΝΗ ΟΜΙΛΗ ΣΟΝ ΤΟΠΟΝ ΟΜΜΑ ΣΟΥ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΧΩΡΙΣ
ΙΗΣ ΕΙ ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΚΡΙΝΑΤΕ ΜΑΛΛΟΝ· ΤΟ ΜΗ ΤΙΘΕΝΑΙ ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ ΤΩ
ΑΔΕΛΦΩ Η ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ·
ΜΗΡ ΑΡΑ ΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣ ΑΡΜΟΖΟΝΤΕΣ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΟΥ ΤΟΙΟΥΤΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΟΦΕΙ
ΜΕΘΡΟΥ· ΩΣΤΕ ΤΗ ΠΡΟΜΑΧΟΥΣΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΦ· ΗΜΩΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΥ
ΣΑΥΡΟΥ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟ Σ ΩΣΤΕ ΤΗ ΣΦΟΔΡΑ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ·
ΙΗΣ ΕΙ ΔΕ ΙΣ ΔΙ ΕΠΙΣΚΙΑΙΕΝ ΤΩ ΙΝ· ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΙΣΟΙΝΟΝ ΔΙΕΛΥΤΟΥ· ΕΙ ΜΗ
ΤΩ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΩΣ ΤΙ ΣΟΙΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΕΙΝΩ ΙΣΟΙΝΟΝ· ΘΕ ΓΑΡ ΔΙΑ
ΒΡΩΣΙΝ ΑΛΛΟΙ ΔΕ ΛΦΟΣ ΟΥ ΛΥΠΕΙΤΑΙ· ΟΥ ΙΣΕ ΤΙΣ ΑΠΩΛΕΣΗ ΤΟΝ ΑΓΑΠΩΝΤΑ ΕΡΓΑΤΗΣ
ΙΗΣ ΕΡ ΤΡΟΠΟΝ ΟΝ ΤΙ ΜΗ ΠΑΣΑ ΣΤΕΡΙΜΟΜΥΙΑ ΤΟΥ ΤΟ ΑΔΕΛΦΟΥ ΣΟΥ ΤΟΥ
ΛΕΙΠΟΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ·
ΙΣ ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΕΝ ΕΙΣΕΝ ΒΡΩΜΑΤΙ ΣΟΥ ΕΙΣΕΙΝΟΝ ΑΠΟΛΛΥΣ ΥΠΕΡ ΟΥ ΧΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ
ΙΣΕΡ ΧΣ ΜΗ ΥΠΟΣΚΑΙΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΟΣ ΗΜΙΝ ΟΥ ΚΑΤΑΣΧΥΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΡΑΝ
ΦΟΝ ΟΥΤΙΝΑ ΣΕ ΜΗ ΔΕ ΑΠΟ ΧΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΥ ΚΥ ΗΣ ΑΣΑΜΕΝ ΑΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ·
ΙΣ ΕΙ ΜΗ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙΣ ΘΩ ΟΥΝ ΗΜΩΝ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ· ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙ
Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΒΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΣΙΣ ΑΛΛΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΕΝ ΠΝΙ ΑΓΙΩ
ΡΑ ΟΥΝ ΟΥΚΕΤΙ ΤΑΥΤΑ ΦΡΟΝΩΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΟΜΕΝ
ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΡΕΣΚΕΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ
ΔΙΩΚΩΜΕΝ ΟΥΝ ΤΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ·
ΙΣ ΕΡ ΟΥ ΓΑΡ ΟΥΤΩ ΣΦΟΔΡΑ ΜΑΣΟΜΕΘΑ ΤΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΤΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΩΣ ΤΟ
ΖΗΛΟΥΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΟΙΟΠΑΘΕΙΑΝ ΑΠΟΒΑΛΕΙΝ ΤΟΥΤΟΥ ΜΕΝ ΓΑΡ ΤΟΥ
ΚΑΙΡΟΥ ΠΑΡΑΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΟΜΟΙΟΠΑΘΕΣ ΕΣΜΕΝ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΙ
ΙΣΥΣ ΕΙ ΔΙ ΗΝ ΕΝΕΙΣΕΝ ΒΡΩΜΑΤΟΣ ΙΣ ΑΠΟΛΥΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ·
ΙΣ ΕΡ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΣΟΥ

ΑΑ (CF)

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ. ΣΤΙΧΩΝ ΤΝΕ ΓΡΑΦΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΙΣΙΩΣΩΣΟΥΠΩΣΠΟΛΛΗΠΑΡΑΚΟΡΙΝΘΙΟΙΣ ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΓΕΓΟΝΕΝ ΨΕΥΔΑΠΟΣΤΟΛΩΝΣΧΙΣΜΑΤΑ ΕΝΑΥΤΟΙΣ ΠΟΙΗΣΑΝΤΩΝ ΓΡΑΦΗ ΤΗΝΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΔΙΟΡΘΟΥΛΕΝΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΗΝΑΕΤΑΥΤΑΑΥΤΩΝ ΤΑΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ· ΠΡΩΤΟΝΜΕΝΤΟΙΣΕΡΙΔΑΣΠΟΛΛΑΣΕΓΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙΣ ΠΑΡΑΥΤΟΙΣ· ΙΣΑΙΤΟΙΣΜΕΝΩΣΠΛΟΥΣΙΟΙΣΠΡΟΣΙΣΕΙΣΦΑΙΑΥΤΟΥΣ· ΤΟΙΣ ΔΕΩΣΣΟΦΟΙΣΙΣΑΙΠΑΣΟΝΤΙΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣΔΙΔΑΣΙΣΕΙΝΑΥΤΟΥΣ· ΔΕΥΤΕΡΟΝΤΟΠΑΙΣΜΗΝΤΡΥΙΑΙΣΣΥΓΓΙΝΕΣΦΑΙΙΣΑΙΕΠΙΤΟΥΤΩΝΜΕΓΑ ΦΡΟΝΕΙΝ· ΙΣΑΙΜΕΤΑΤΟΥΤΟΠΕΡΙΓΑΣΤΡΙΜΑΡΤΙΑΣ· ΕΙΣΤΟΣΟΥΤΟΝ ΓΑΡ· ΕΙΣΡΑΤΗΦΗΣΑΝΤΩΠΡΑΓΜΑΤΙΩΣΕΙΣΑΙΕΙΔΟΛΟΘΥΤΩΝΑΠΤΕΣ ΘΑΙ· ΑΛΛΟΙΠΑΛΙΝΜΑΧΑΣΕΧΟΝΤΕΣΙΣΑΙΦΙΛΟΝΕΙΚΕΙΑΣΕΠΕΡΙΧΡΗ ΜΑΤΩΝ· ΤΟΙΣΕΞΩΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΙΣΕΠΕΤΡΕΠΟΝΕΑΥΤΟΥΣ· ΗΝΤΙΣΙΚΑΙΕΤΕΡΟΝΠΛΗΜΜΕΛΕΙΑΝΑΛΑΠΑΡΑΥΤΟΙΣ· ΤΟΙΣΑΘΕΑΥΤΟΙΣ ΕΣΘΙΕΙΝΕΝΕΙΚΑΝΣΙΑΙΣ· ΙΣΑΙΜΗΝΜΕΤΑΔΙΔΟΝΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕ ΝΟΙΣ· ΜΕΤΑΤΟΥΤΩΝ· ΙΣΑΙΕΤΕΡΟΝΕΠΑΝΗΜΜΕΛΕΙΟΥΝΕΠΙΤΟΙΣ ΧΑΡΙΣΜΑΣΙΝ· ΜΕΓΑΦΥΣΩΝΤΕΣ· ΙΣΑΙΑΠΟΤΟΥΤΟΥΕΚΠΙΠΤΩΝ ΤΕΣ· ΕΙΧΟΝΓΑΡΙΣΑΙΖΗΛΩΤΥΠΩΣΕΙΔΕΙΝΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣ· ΙΣΑΙ ΔΙΕΣΠΟΝΤΗΝΕΙΣΙΣΑΝΣΙΑΝ· ΙΣΑΙΠΕΡΙΤΗΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣΔΕ ΑΥΤΟΙΣΕΧΩΛΕΥΕΛΟΓΟΣ· ΤΑΥΤΑΔΑΥΤΩΥΠΟΘΕΣΙΣΓΕΓΟΝΕΝ ΤΗΣΕΠΙΣΤΟΛΗΣ· ΙΣΑΙΕΤΕΡΑΔΕΑΝΥΝΟΥΙΣΕΣΤΙΝΑΛΕΓΕΙΝΚΑΤΑΜΕΡΟΣ

ΠΡΟΣΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣΕΠΙΣΤΟΛΗΑ

ΠΑΥΛΟΣΙΣΑΝΤΟΣΑΠΟΣΤΟΛΟΣΔΙΑΘΕΛΗΜΑΤΟΣΘΥΙΣΑΙΣΟΣΤΕΝΗΣ ΚΑΙΣΩΣΘΕΝΗΣΟΑΔΕΛΦΟΣ· ΤΗΕΚΚΛΗΣΙΑΤΟΥΘΥ· ΤΗΟΥΣΗΕΝΚΟΡΙΝΘΩ· ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΙΣΕΝΧΩΙΗΣΥΙΣΑΝΤΟΙΣΑΓΙΟΙΣΣΥΝΠΑΣΙΝΤΟΙΣΕΠΙΚΑΛΟΥ

λδ ἐρ ἀπ᾽ αὐτοῦ γὰρ ἀπορρέοντος ἰδρὼς πᾶσι καὶ ἀνταμείβεσι πᾶσι
μᾶσι μὴ χρῆσαι τηλικούτοις καὶ ὑμεραχθήμασι. πρὸς τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν παρατάξασθαι δύνη θᾶττον ἢ ὁ
γαντοῖς ἰσχύσ. ἢ δὲ αὐτοῦ ῥέουσα πάντη μένουσα +
λε ΚΕΙ βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί. ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ
ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ +
λϛ ἐρ ἀπ᾽ αὐτοῦ καὶ τὸ φθορὰν μένον. καὶ καὶ πάντα πάρορα καὶ
κατὰ τὴν ὄψιν παθόντα. ἵνα δὲ μὴ ἑαυτῷ τις δόξῃ.
ὅσαι γὰρ καὶ σοφοὶ ἦσαν αὐτοῦ σὺν καὶ δυνάμει τὸ οὐσιῶδες πρόσ
θετον. ἢ γὰρ καὶ παυόμενοι δόξης. ἀπάτωμα τυφοῦσθε
ἡμῶν ἦσαν. τί δὲ ἦν τὸ κατὰ σάρκα σοφὸς πολλοὶ γὰ
μὴ τὸ ἀπώμοσαν καὶ οὐ τὸ σὰρξ ὁμαρὸς ὁ παῦλος θαρμὸ
μὴν δὲ καὶ καὶ ἀρθὲν ἀπέφημι οὐρανοῦ +
λζ ΚΕΙ ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΔΥΝΑΤΟΙ. ΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ.
λη ἐρ καὶ γὰρ οὐ τοιοῦτο φῶς πρὸς πλήρωμον ἡμῶν ὑμῖν οὐδὲ μὴν οὕτω πρὸς
ἀμφιυᾶ θεογνωσίαν ἀνάχρηστον. ὃ σ᾽ ἀπώμοσαν καὶ χρήσθαι καὶ τοῦτο.
λθ ΚΕΙ ΑΛΛΑ ΤΑ ΑΛΑΩΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ. ΙΝΑ ΚΑΤΑΙΣΧΥ.
ΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΟΦΟΥΣ +
μ ἐρ ὁ πρὸ ἀπ᾽ ἐμοῦ γὰρ ὁ τῆς μικρὸς ὁ παῦλος τὸ ἰδρὼς ἐμοὶ καὶ οὐ
γὰρ οὐ τὸ καὶ αἰσχύνω ἀπ᾽ ἐμοῦ δὲ ἀπώμοσα ὁ παῦλος φάρμην ἡ θου
μα ΚΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΣΘΕΝΕΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΣ. ΙΝΑ ΚΑΤΑΙΣΧΥ
ΝΕΙ ΤΑ ΙΣΧΥΡΑ. ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΕΝΕΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΟΥΘΕ
ΝΗΜΕΝΑ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ. Ο ΘΣ +
μα ἐρ οὐ γὰρ ἰδρὼς πάσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀπώμοσε. καὶ οὐκ αὐτὰ φρον
τοῦσι. καὶ ἀσθενοῦσι θλασθῆναι. ἵνα τοῦ σῴζωσι αὐτὰ πάν
μβ ΚΕΙ ΤΑ ΜΗ ΟΝΤΑ. ΙΝΑ ΤΑ ΟΝΤΑ ΙΣΑ ΤΑΡΓΗΣΗ:
μγ ἐρ καὶ ἐστὶ γὰρ τὴν ὁμοίαν ἀπὸ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σημαίνουσι. ὁ λα
κὴν πρὸς ἡμῶν δυνάμεως. οὐ πρὸς τὴν δυνάμεως ἀπώμοσα
ξαυτοῦ δὲ ἀπ᾽ ἐμοῦ μὴ δὲ ἡμαίδολοι ὢν πάντων σημαίνουσι καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ.
μδ ΚΕΙ ΟΠΩΣ ΜΗ ΚΑΥΧΗΣΕΤΑΙ ΠΑΣΑ ΣΑΡΞ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Θ Υ:
με ἐρ καὶ αὐτὸ γὰρ ὁ Θς διὰ τοῦ τὸ ποιῆ. ἵματος τύφου καὶ τὸ φρόνη
μα. καὶ κατὰ σῴζη. ἵματος καὶ αὐχᾶσθαι καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦτου
καὶ ἁμαρτίαν. σοφοὶ τοῖς ποιοῦσι τοῦ θυμοῦ μὲν ἡμᾶς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ.
οὐ θέλομεν ἀπώμοσα μαθῆμ. ὃ σ᾽ αὐτὸ σεσῳσμένοι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
οὐδὲ ὅλως σῴζωσθαι +

ματος σωσαι τους πιστευοντας
ιδ εἰ γὰρ διὰ τοῦ μὴ γνῶναι φρονοῦμεν ἀφορίζεσθαι τοῦ
τὸ αὐτὸ καὶ τὸ σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· ἵνα δὲ καὶ λόγον ἔχῃ
τὸ μὴ φρονεῖν ἀπὸ τοῦ θαυμάζειν μέγα τὸ οὐράνιον·
καὶ ἀνωφερὲς ἔχει τὸ θαυμαστὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον
καὶ γὰρ ἑαυτοῦ ὀργανον ἐποιήσατο τὸ μηδαμοῦ ὂν καὶ
ρισθησόμενος γράφεται ὅτι τὴν σοφίαν τὴν ἀνθρωπίνην
ἀνῃρήσω καὶ τὴν συνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω
ἔγνω ἐπὶ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς οἰκονομουμένης ἁμαρτίας
ματος τὸν διάβολον σοφίᾳ γὰρ οὐ γινώσκει ἀμφιβολίαν
χοι γὰρ ὁ τοιοῦτος σοφίας οὐκ ἀμφιβολίαν
ιδ ΚΕ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΣΗΜΕΙΑ ΑΙΤΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΟ
ΦΙΑΝ ΖΗΤΟΥΣΙΝ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ ΧΝ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ·
ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ ΜΕΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΕΘΝΕΣΙΝ ΔΕ ΜΩΡΙΑΝ· ΑΥΤΟΙΣ ΔΕ
ΤΟΙΣ ΚΛΗΤΟΙΣ ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣΙΝ ΧΝ ΘΥ ΔΥΝΑΜΙΝ·
ΚΑΙ ΘΥ ΣΟΦΙΑΝ·
ιε ὅτι τὸ φανὲν μωρὸν τοῦ θυ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν
σοφὸν τοῦ θυ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν·
ιη βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ
κατὰ σάρκα οὐ πολλοὶ δυνατοί οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
κ ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θς ἵνα τοὺς σοφοὺς
καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θς ἵνα
κατισχύσῃ τὰ ἰσχυρά·
κα καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θς
καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·
κβ ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θυ·
κγ ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χῷ ἰῷ ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θυ
δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·
κδ ἵνα καθὼς γέγραπται ὁ καυχώμενος ἐν κῷ καυχάσθω·

μασιν ὡς ἰσχύσητε νοῆσαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ιη΄ κεφ. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα,

ιθ΄ ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς·

καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

κ΄ καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός,

κα΄ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

κβ΄ ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

κγ΄ ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις,

κδ΄ ἵνα καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

β΄ α΄ κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ.

β΄ οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

γ΄ καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς,

δ΄ καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως,

ε΄ ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ.

ς΄ σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·

ζ΄ ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν,

η΄ ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν·

θ΄ ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ι΄ ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ.

ια΄ τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.

ιβ΄ ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

ιγ΄ ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

ιδ΄ ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται·

ιε΄ ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

ις΄ τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

γ΄ α΄ κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

β΄ γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε· ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε,

γ΄ ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

δ΄ ὅταν γὰρ λέγῃ τις, ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἄλλος δέ, ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐκ ἄνθρωποί ἐστε;

ε΄ τί οὖν ἐστιν Ἀπολλώς; τί δὲ ἐστιν Παῦλος; διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν·

ς΄ ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν·

ζ΄ ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός.

η΄ ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

θ΄ θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

ι΄ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ·

ια΄ θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.

ιβ΄ εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

ιγ΄ ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει.

ιδ΄ εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται·

ιε΄ εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

ις΄ οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

ιζ΄ εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστὲ ὑμεῖς.

ιη΄ μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός·

ιθ΄ ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ, ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν·

κ΄ καὶ πάλιν, κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι.

κα΄ ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν,

κβ΄ εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν,

κγ΄ ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ.

δ΄ α΄ οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ.

β΄ ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ.

γ΄ ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.

δ΄ οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν.

ε΄ ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

ς΄ ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου·

ζ΄ τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

η΄ ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

θ΄ δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

ι΄ ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

ια΄ ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν

ιβ΄ καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,

ιγ΄ βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

ιδ΄ οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλὰ νουθετῶν ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ

ιε΄ ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

ις΄ παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

ιζ΄ διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστιν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

ιη΄ ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες·

ιθ΄ ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

κ΄ οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει.

κα΄ τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

ε΄ α΄ ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

β΄ καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

γ΄ ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς παρὼν τῷ πνεύματι, ἀπὼν δὲ τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς ἐν τῷ σώματι παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον,

δ΄ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ,

ε΄ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου.

ς΄ οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

ζ΄ ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός·

η΄ ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

θ΄ ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις,

ι΄ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν·

ια΄ νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

ιβ΄ τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

ιγ΄ τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ. ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

ς΄ α΄ τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

β΄ ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

γ΄ οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτιγε βιωτικά;

δ΄ βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε εἰς κρίνετε;

ε΄ πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

ς΄ ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφὸν κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

ζ΄ ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;

η΄ ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς.

θ΄ ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται

ι΄ οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν.

ια΄ καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ιβ΄ πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

ιγ΄ τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι·

ιδ΄ ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ιε΄ οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο.

ις΄ ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

ιζ΄ ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν.

ιη΄ φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

ιθ΄ ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

κ΄ ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

ζ΄ α΄ περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι·

β΄ διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

γ΄ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ καὶ ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

δ΄ ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή.

ε΄ μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε,

ς΄ ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

ζ΄ τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν.

η΄ θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως.

θ΄ λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ·

ι΄ εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

ια΄ τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·

ιβ΄ ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

ιγ΄ τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγὼ οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν·

ιδ΄ καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω ἄνδρα·

ιε΄ ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.

ις΄ εἰ δὲ ἀπιστεῖ ὁ ἄπιστος, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός.

ιζ΄ τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

ιη΄ εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

ιθ΄ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.

κ΄ ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω.

κα΄ δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι·

κβ΄ ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ.

κγ΄ τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

κδ΄ ἕκαστος, ἀδελφοί, ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ.

κε΄ περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι.

κς΄ νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι·

κζ΄ δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.

κη΄ ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

κθ΄ τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν,

λ΄ καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες,

λα΄ καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

λβ΄ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ·

λγ΄ ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί,

λδ΄ καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί.

λε΄ τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμονα καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.

λς΄ εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμησάτωσαν·

λζ΄ ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει·

λη΄ ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει.

λθ΄ γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ·

μ΄ μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

η΄ α΄ περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ·

β΄ εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι οὐδέπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι·

γ΄ εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

δ΄ περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς.

ε΄ καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί,

ς΄ ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

ζ΄ ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

η΄ βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα.

θ΄ βλέπετε δὲ μή πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν.

ι΄ ἐὰν γ

μηκεῖ ΄ ΜΑΝΙΠΙΣΤΙΣ ΥΛΩΝΗΛΙΗΝ, ΕΝ ΣΟΦΙΑΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΑΛΛΕΝΑΛΛΗΛΟΙΣ

μη ΕΡ σαφῶς δηλοῦσθαι τὸν ἀποδεχόμενον· πρὸ γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας τὴν
δοκοῦσαν μωρὰν τοῦ κόσμου σοφίαν τὸ μωρὸν αὐτὴν μέν γε, διὰ τοῦ
σταυροῦ ἐναμιλλᾶται· ἡ γὰρ τοῦ σταυροῦ σοφία τοῦ ἰχθῦ· διὰ μὴ δὲ διὰ
ρητῆς τοῦ σταυροῦ τὴν διὰ λωαμμ· +

λθ ΙΣΕΙ ΣΟΦΙΑΝ ΔΕ ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΕΛΙΟΙΣ·

ι θ ΕΡ τοῦτο δὲ ὁμολογεῖται μὲν ἀφορμὴν τὴν τοῦ θεοῦ σοφίαν λαβεῖν τὴν διὰ
τοῦ σταυροῦ· τὸ τοῦδε μὴν αὐτὴν σοφίαν οὖσαν· ὅταν γὰρ ὁρωμένης
μόνης μωρὸν καὶ μωραίνειν φαίνεται· τοιαύτης οὔσης σωφρονίζειν
ταῦτα οὐδαμῶς ἀσοφίαν σωφρονίζειν· ἀλλὰ διὰ σοφίαν τὸ
μὲν σταυροῦσθαι καὶ τὸ σαυτὸν καὶ οἷα τὰ μέχρι τοῦ σὲ τὸν δεδημιουργηκότα
φανῆναι· σοφίαν δὲ ἐκ τοῦ λόγου καὶ τὸν τρόπον τὸν
σωτηρίας τοῦ λαοῦ σταυρούσθαι· τοῦ κυρίου δὲ τοῦ τοιούτου
καὶ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἀνθρώπων καὶ μαίνεσθαι τὸ
ὅτι σφοδρὰ ἀσθενὴς καὶ ἐσωφρόνισεν τοὺς ἀνθρώπους· +

μ ΓΕΙ ΣΟΦΙΑΝ ΔΕ ΟΥΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ· ΟΥΔΕ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΟΥ
ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ· ΤΩΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ·

μα ΕΡ ποιὰν γὰρ χρῆσιν μὴ οὐ τὴν σοφίαν ὁμοῦ ταύτην καὶ τὰ σαρκὸς
σα· καὶ σαρκὸς σάρκα μὴ ὠφελοῦσα· καὶ οὐδὲν πάντα μᾶλλον ἢ
μόνη στοχαζομένη φθορᾶς· ἀρχομένου δὲ αἰῶνος
ὑπ' αὐτὰ· οὐδαμῶς σπουδαστέα· ἀλλὰ τοῦ θεοῦ σοφίαν
καὶ ῥητορικὸν καὶ λογογραφικὸν καὶ γραικικὴν διὰ σοφιστικὴν
καὶ ἄλλην παντοίαν μὴ ὁμοίαν τοῦ θεοῦ σοφίαν
στενάρχουσαν ὡς δὲ ὠφελεῖν ὠφελεῖν τοὺς πεπαρμένους αἰῶνος
σπουδαστέον μὲν ἀρχὴ δὲ καὶ ὡς ἡγεμὼν τὸ μὲν καταργούμενον

μβ ΕΡ ΑΛΛΑ ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΘΥ ΣΟΦΙΑΝ ΕΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩ ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗΝ·

μγ ΕΡ μυστήριον τὴν οἰκουμένην καὶ ἁγίαν· ὡς δὲ οὐ σοφοὶ οὐδὲ
ἄρχοντες οὐ· οὐ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος οὐδὲ
ἄρχοντες οὐ· οὐ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος οὐδὲ
καὶ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἀνθρώπων σοφίαν τοῦ θεοῦ·

μδ ΙΤΕΙ ΗΝ, ΠΡΟΩΡΙΣΕΝ Ο ΘΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΗΜΩΝ·

με ΕΡ τοῦτο δὲ ἡνίκα τὴν σωφρονίζουσαν ἡμᾶς ἡμέραν ἀφ' ἧς ἐμύησεν
σοῦ· καὶ γὰρ ὅτε ἐμαθήτευσεν καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ

μα ἵκε ὃ χ̣ιαντοσδ̣ε ὑμεῖς ἐστε ἐν χ̄ῳ ἰ̄ῳ· ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀ

πὸ θ̄ῡ δικαιοσυνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

μα ἵκε ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί οὐκ ἦλθον καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θ̄ῡ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ ἰ̄ν̄ χ̄ν̄ καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θ̄ῡ· σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θ̄ῡ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θ̄ὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κ̄ν̄ τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ ἡτοίμασεν ὁ θ̄ὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θ̄ὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θ̄ῡ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θ̄ῡ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θ̄ῡ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θ̄ῡ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θ̄ῡ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θ̄ῡ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν τὰ πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κ̄ῡ ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νοῦν χ̄ῦ ἔχομεν·

ΒΑΣΙΛΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΕΜΙΑ

ΝΑΙ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΥΚ ΗΚΟΥΣΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙΔΕΝ ΩΤΙΟΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΝΕΒΗ ΕΠΙ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ Η ΕΤΟΙΜΑΣΕΝ ΟΣΑ ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ ΟΘΣ ΤΟΙΣ ΑΓΑΠΩΣΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕΛΘΩΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΓΩ ΕΛΘΩΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΟΥΚ ΗΛΘΟΝ ΚΑΘ' ΥΠΕΡΟΧΗΝ ΛΟΓΟΥ Η ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥ ΓΑΡ ΕΚΡΙΝΑ ΤΙ ΕΙΔΕΝΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΙ ΜΗ ΙΝ ΧΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΦΟΒΩ ΚΑΙ ΕΝ ΤΡΟΜΩ ΠΟΛΛΩ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΜΟΥ ΟΥΚ ΕΝ ΠΕΙΘΟΙΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΓΟΙΣ ΑΛΛΑ ΕΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ ΠΝΟΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΙΝΑ Η ΠΙΣΤΙΣ ΥΜΩΝ ΜΗ Η ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΛΛ' ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΘΥ ΣΟΦΙΑΝ ΔΕ ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΕΛΕΙΟΙΣ ΣΟΦΙΑΝ ΔΕ ΟΥ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΔΕ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΑΛΛΑ ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΘΥ ΣΟΦΙΑΝ ΕΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩ ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗΝ ΗΝ ΠΡΟΩΡΙΣΕΝ Ο ΘΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΗΜΩΝ ΗΝ ΟΥΔΕΙΣ ΕΓΝΩΚΕΝ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΙ ΓΑΡ ΕΓΝΩΣΑΝ ΟΥΚ ΑΝ ΤΟΝ ΚΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΕΣΤΑΥΡΩΣΑΝ ΑΛΛΑ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ Α ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΟΥΚ ΕΙΔΕΝ ΚΑΙ ΟΥΣ ΟΥΚ ΗΚΟΥΣΕΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΟΥΚ ΑΝΕΒΗ Α ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ Ο ΘΣ ΤΟΙΣ ΑΓΑΠΩΣΙΝ ΑΥΤΟΝ ΗΜΙΝ ΔΕ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΝ Ο ΘΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΟΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΓΑΡ ΠΝΑ ΠΑΝΤΑ ΕΡΑΥΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΘΥ ΤΙΣ ΓΑΡ ΟΙΔΕΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΙ ΜΗ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΙΣ ΕΓΝΩΚΕΝ ΕΙ ΜΗ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΘΥ ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΥ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ ΙΝΑ ΕΙΔΩΜΕΝ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΧΑΡΙΣΘΕΝΤΑ ΗΜΙΝ Α ΚΑΙ ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΟΥΚ ΕΝ ΔΙΔΑΚΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΛΟΓΟΙΣ ΑΛΛ' ΕΝ ΔΙΔΑΚΤΟΙΣ ΠΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙΣ ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ΨΥΧΙΚΟΣ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΠΝΟΣ ΤΟΥ ΘΥ ΜΩΡΙΑ ΓΑΡ ΑΥΤΩ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΓΝΩΝΑΙ ΟΤΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ Ο ΔΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΕΙ ΜΕΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΥΤΟΣ ΔΕ ΥΠ' ΟΥΔΕΝΟΣ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΙΣ ΓΑΡ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ ΚΥ ΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΕΙ ΑΥΤΟΝ ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΝΟΥΝ ΧΥ ΕΧΟΜΕΝ·

ὁ δὲ θρυμματα σοφιας.

μθ ΚΕ τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνω
ΙΣ εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κοσμου·
ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ
τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

μα ΚΕ ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις·
ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος·

μβ ΚΕ πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες·

μγ ΚΕ ὁ δὲ ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ·
μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν·

μομηδὲ τὰ ὅσα τοῦ ἁγίου θεοῦ ὁσίου μὴ μᾶσθαι τὰ ἁγιοκυνικὰ
μυροθήκια +

μ̄ κ̄ ἐξ ἐκ δοξῆς ἀνήκιων.
μ̄ ἐρ τὰ τοιαῦτα μὴ ἁσθόξα μὴ τὴν ὑμετέραν ἀποκυκλεῖν μνήμην. ὅτι οὐ
δύσωπε ὁ ὑμῶν θεὸς ἀνθρώπων τὸ μάταιον θέλημα ἀλλὰ τὸ ὑμῶν σωτήριον. +
μ̄ κ̄ ἐξ ἦν δὲ εἷς τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ νικόδημος τοῦτον ἔγνω ἐν
ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ λέγει αὐτῷ ῥαββί οἴδαμεν ὅτι
μ̄ κ̄ ἐρ ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα
ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς αὐτὸν νικόδημος πῶς δύναται ἄνθρωπος
γεννηθῆναι γέροντα ὄντα μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι
ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστιν καὶ τὸ
γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστιν. μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι
δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει οὕτως ἐστὶν
πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπεκρίθη νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ
πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ
διδάσκαλος τοῦ ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι
ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν
ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς ἐὰν
εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε. καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν
εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
καὶ καθὼς μωσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. +

μ̄ κ̄ ἐρ ἀλλαιγαφῶς γέγραπται ἀ. ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ
ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ. ἡτοί
μασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
φ μ̄ ἐρ ὅτι ἐὰν περὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ σταυρωθέντος ἀληθῆ τὰ
οὐ μαρτύρια σοι ἀποκαλυφθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ σοι αὐτὸν ὁμολογήσει
§ καὶ ὁμολογήσασιν μὲν αὐτὸν κύριον τὴν δοξὴν τοῦ ἐσταυρωμένου
ἀπαρασκεύαστον +
μ̄ κ̄ ἐρ ἐὰν δὲ ἡμῖν δεόντως ἀπεικάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ +
μ̄ κ̄ ἐρ οὐδὲ διὰ τὴν δοξασθεῖσαν σοφίαν ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ μεγαλυνθῆναι τὴν
τοῦ σημείου πρὸς τὸ ἀκροατοῦ μαθεῖν ἡμῖν ἀφ'
ὧν τὸ ὠφελεῖσθαι μετὰ ἀπορρήτου θεῖ ἀναβλαστεῖν
οὐκ ἀμαθοῦμεν +
μ̄ κ̄ ἐρ τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ
μ̄ κ̄ ἐρ οὐκ ἀγνοοῦσαν ἀλλ' ἀμερισμοῦ σημείωσιν ὅσα ὅσην τὴν θαυμαστὴν
δηλοῦσι μετὰ τὴν ἀναβάθρωσιν καὶ τοῦ σταυροῦ χρηταί μεν.

ιϛ ΙϹΕΙ Ο ΥΙϹ ΑΛΛΟΝ ΤΟΙϹ ΑΥΧΗΝΑΥΜΩΝ.

ιζ ϹΕΡ Ὅταν σαυτῷ μὴ μόνον πρὸς ἑλκυσμὸν ἀπὸ τῶν ὁμοίων δίδῃς, ὁπόταν μὴ μόνον τοῦτο σε αὐτὸ μόνον ἐργάσασθαι, αὐτὸ μόνον ζητῇς σαυτῷ ὠφελεῖν ἑαυτόν. +

ιη ΙϹΕΙ Ο ΥΙϹ ΟΙ ΔΑΠΤΕΟΝΤΙ ΜΗ ΙϹΡΑΞΥΛΑΝ ΟΛΟΝ ΤΟ ΦΥΡΑΜΑ ΣΥ ΛΑΒΟΙ:

ιθ ϹΕΡ Μὴ οἷόν τε αὐτοῦ τοῦ ἑλκυσμοῦ ἕνεκα μόνου ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἀμείνοσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ὁμοιοῦσθαι χάριν ἑλκυσμοῦ τὸ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου. Διὰ τί γὰρ οἱ τὸ ἐναντίον ἑλκυσμοῦ ἕνεκα ἁμαρτάνοντες ἐπὶ μὲν τῶν ἀδικημάτων ἐπιτιμῶνται καὶ κολάζονται, ἐπὶ δὲ τῶν ἁμαρτημάτων οὐδὲν τοιοῦτον πάσχουσιν; +

κ ΙϹΕΙ ΟΥΤΩϹ ΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥ ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΥ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ ΣΥ ΛΑΒΟΙ:

κα ΙΩΝ Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὸ ἁμαρτάνειν ἐστὶ καὶ ἄλλοις συμβαίνειν καὶ οὐκ ἐκείνοις μόνοις οἷς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐπιτιμῶνται καὶ κολάζονται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐπιτιμᾶν καὶ κολάζειν ἑαυτῷ καὶ μὴ παραδιδόναι τὴν παλαιὰν συνήθειαν. +

κβ ΙϹΕΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΗΜΩΝ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΕΤΥΘΗ ΑΛΛ' ΟΥΧ ΩΣΤΕ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΥ ΤΑΣ ΟΛΑΣ ΕΝ ΑΝΗΝΕΝΤΑΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΑΝΑΔΕΞΑΣΘΑΙ ΣΥ ΜΗ ΙϹΑΙ ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΑΛΛΕΝΑ ΣΥ ΜΟΙ ϹΗΜΑΙΝΗ ΙϹΑΙ ΕΥΡΙΝΙΑ ΙϹΑΙ ΔΙΑΛΗΦΘΗ ΕΓΡΑΨΑ ΣΥ ΜΟΙ ΝΕΟΤΗΤΕ ΕΠΙϹΤΟΛΗΝ ΑΛΛ' ΟΥΝΑΝΑΛΗΓΝΟΙϹ ΦΗ ΠΑΡΝΟΙϹ ΙϹΑΙ ΟΥΠΑΝΤΡΩϹ ΤΟΙϹ ΠΟΡΝΟΙϹ ΤΟ ΦΥϹΗϹΑΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΗΔΟΝΗΣ ΕΝΕΚΑ ΗΤΟΙ ΕΠΑΘΟΝ ΕΙϹ ΤΑΙϹ ΗΔΟΝΑΙϹ ΤΑΙϹ ΗΔΟΝΑΙϹ ΤΑΙϹ ΑΡΠΑΖΟΥϹΙΝ ΗΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙϹ ΤΟ ΜΥΘΕΥΕΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΡΑΔΟΘΗΝΑΙ ΦΗ ΠΑΛΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΟΘΗΝ

ὁ μεγάλοις χιλιάρχοις μυριάσουσιν

Ἰδ ιεϙ ἡ δὲ μισέκρισις ὡς πάρων· τὸν οὕτω τόν τοῦ κατέργασάμενον
ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ ἱερέως ἡλῶνι ψυχὰς συναχθέντων ἡλῶν
ἱ αἰτοῦντες πνεύματος
συν τὴν δύναμιν τοῦ ἱερέως ἡλῶνι ψυχὰς παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον
Ἰδ ἐρ οὐκ ἀνοίσουσι τοῦτο μετὰ σπουδῆς παραδοθῆναι
τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἡμέρας κριτοῦ
ἐν αὐτοῖς ἀναιρεῖται ὁ τοιοῦτος ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἡμέρας
προσώπῳ τοῦ ἐπὶ τῆς ἡμέρας κριτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
ἡμέρου τοῦ ἐπὶ τῆς ἡμέρας κριτοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἡμέρας
σταυρῷ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ἡμέρας κριτοῦ

ριδυσιλογιαμοιχειαφονοιπορνειαι

ΜΙΣΕΙ ΑΛΛΕΙΣΑΣΤΟΣ ΙΔΙΟΝ ΧΑΡΙΣΜΑ ΕΧΕΙ ΕΚ ΘΥ ΟΣΟΣ ΜΕΝ ΟΥΤΩΣ
ΔΕ ΟΥΤΩΣ ΛΕΓΩ ΔΕ ΤΟΙΣ ΑΓΑΜΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΧΗΡΑΙΣ ΚΑΛΟΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΙΝΩΣΙΝ ΩΣ ΚΑΓΩ

ΙΑΜΕΡ ΕΙ ΔΕ ΑΔΕΛΦΗ ΟΦΘΑΛΜΟΝ ΑΥΤΗΣ ΜΙΑΝ ΗΓΕΙΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ
ΑΥΤΗΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕΜΕΡΙΣΘΑΙ ΑΥΤΟ ΩΦΕΛΕΙΤΟ ΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΚΤΗΣ
ΑΝΑΓΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΗΚΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ ΓΑΜΟΥΣΙ

ΝΙΣΕΙ ΕΙ ΔΕ ΟΥΚ ΕΓΚΡΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΓΑΜΗΣΑΤΩΣΑΝ
ΝΕΡ ΟΥΔΕ ΑΡΓΟΥ ΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗ ΦΘΑΡΗΝΑΙ ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΣ
ΜΗ ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΜΕΝΟΥ ΤΙΝΟΣ

ΝΑΙΣΕΙ ΓΕΡΙΣΣΟΝ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΓΑΜΕΙΝ ΗΠΥΡΟΥΜΕΝΟΙΣ ΔΕ ΓΕΓΑΜΗΚΟΣΙΝ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΩ ΟΥΚ ΕΓΩ ΑΛΛΟΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΑΝΔΡΟΣ ΜΗ ΧΩ
ΡΙΣΘΗΝΑΙ ΕΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣΘΗ ΜΕΝΕΤΩ ΑΓΑΜΟΣ Η ΤΗ ΩΙ ΑΝ
ΔΡΙ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΤΩ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΗ ΑΦΙΕΝΑΙ ΤΟΙΣ
ΔΕ ΛΟΙΠΟΙΣ ΛΕΓΩ ΕΓΩ ΟΥΧ ΟΙ ΤΟ

ΝΑΕΡ ΕΙ ΤΙΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΧΕΙ ΑΠΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΣΥΝΕΥ
ΔΟΚΕΙ ΟΙΚΕΙΝ ΜΕΤ ΑΥΤΟΥ ΜΗ ΑΦΙΕΤΩ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΓΥΝΗ
ΗΤΙΣ ΕΧΕΙ ΑΝΔΡΑ ΑΠΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΣΥΝΕΥΔΟΚΕΙ ΟΙΚΕΙΝ
ΜΕΤ ΑΥΤΗΣ ΜΗ ΑΦΙΕΤΩ ΑΝΔΡΑ

ΝΒΕΡ ΤΟ ΜΕΝ ΠΡΟΣΤΗΣΑΙ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΚΕΙ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΚΑΛΟΝ
ΑΦΙΣΤΑΜΕΝΟΙΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΗΝ ΔΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ
ΜΗ ΔΑΠΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΚΑΙ ΜΗ ΑΡΓΟΥΣ

ΝΓΙΣΕΙ ΗΓΙΑΣΤΑΙ ΓΑΡ ΟΑΝΗΡ ΑΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΚΑΙ ΗΓΙΑΣΤΑΙ
ΗΓΥΝΗ ΑΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΑΝΔΡΙ ΕΠΕΙ ΑΡΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΜΩΝ
ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΕΣΤΙΝ ΝΥΝ ΔΕ ΑΓΙΑ ΕΣΤΙΝ

ΝΓΕΡ ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕ ΕΙ ΤΙΣ ΑΔΕΛΦΗ ΑΠΙΣΤΟΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΘΑΡΤΟΣ ΓΑΜΟΥ ΜΗ ΔΙΑΣΤΩ
ΜΕΣΙΤΟΥΤΟ ΦΗΣΙ ΚΑΜΟΙ ΓΑΡ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΜΦΟΙΝ ΜΙΞΙΣ ΑΛΛΑ
ΚΑΘΑΡΤΟΝ ΜΕΝ ΓΑΡ Η ΚΑΘΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΤΗΝ
ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΝ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ Η ΚΑΘΑΡΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΝΔΡΟΣ ΤΟ ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΝΔΕΙ ΕΙ ΔΕ ΑΠΙΣΤΟΣ ΧΩΡΙΖΕΣΘΑΙ ΧΩΡΙΖΕΣΘΩ ΟΥ ΔΕ ΔΟΥΛΟΤΑΙ
ΟΑΔΕΛΦΟΣ Η ΑΔΕΛΦΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ

ΜΔ ΚΕΙ ΠΕΡΙ ΔΕ ΩΝ ΕΓΡΑΨΑΤΕ ΚΑΛΟΝ

ΜΔ ΕΡ ΔΙΟΡΘΩΣΑΣΘΑΙ ΤΑΧΑ ΚΑΙ ΣΠΕΡΑ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ. ΕΜΕ ΜΕΝ ΓΑΡ ΔΥΝΑΜΕΝΟΝ

ΜΕ ΚΕΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΦΕΥΓΕΙΝ ΑΝΔΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΜΗ ΑΠΟΣΤΑΤΕΙΝ ΔΙΑ ΔΕ ΤΑΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΧΕΤΩ ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΗ ΤΟΝ

ΔΙΟΝΑΝΔΡΑ ΕΧΕΤΩ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΗΓΥΝΗ ΤΟΝ

ΝΟΜΙΜΑΠΟΔΙΔΟΤΩ ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΗΓΥΝΗ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΗΓΥΝΗ

ΤΟΥ ΔΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚΕΣΟΥΣΙΑΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΥ ΔΙΟΣ ΑΛΛΑ ΑΝΗΡ ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ

ΜΕ ΕΡ ΚΑΙ ΟΥ ΑΝΗΡ ΤΟΥ ΔΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚΕΣΟΥΣΙΑΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΑΛΛΑ ΗΓΥΝΗ

ΜΗΔΕ ΟΛΩΣ ΟΜΙΛΗΜΑ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑ ΣΤΟΜΑΤΙ ΠΡΟΣΑΨΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΜΕΝΟΥ

ΣΟΙ ΤΙ ΑΠΟΤΡΕΦΑ ΟΜΙΛΗΜΑ ΜΕ

ΜΣ ΚΕΙ ΜΗΔΕ ΑΠΛΩΣ ΣΤΕΡΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΗΝ ΜΗ ΤΙ ΑΝ ΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ

ΡΟΝ ΙΝΑ ΣΧΟΛΑΣΗΤΕ ΤΗ ΝΗΣΤΕΙΑ

ΜΣΕΡ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΑΙ ΤΟ ΜΗ ΚΡΑΤΕΙΝ ΥΜΑΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ

ΑΚΡΑΣΙΑΝ ΥΜΩΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΛΕΓΩ ΚΑΤΑ ΣΥΓΝΩΜΗΝ

ΜΣΕΡ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΝΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ ΥΜΩΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΙΣ

ΜΣΚΕΙ ΟΥΚ ΚΑΤΕΠΙΤΑΓΗΝ ΘΕΛΩ ΔΕ ΠΑΝΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΩΣ

ΜΣ ΚΑΙ ΕΜΑΥΤΟΝ

ΜΣΕΡ ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΟΥΚ ΕΓΩ ΑΛΛΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

νομίζω ουν τουτω ι̅ς̅ αλον υπαρχειν. διατι μενε στω σαπαξ
ι̅ς̅ην. οτι ι̅ς̅ αλον ανθρωπω τουτω σειναι. δεδε σαι γυναικι
λαμζητειλυσιν. λελυσαι απο γυναικος. λαμζητει γυναικα.
εαν δε ι̅ς̅ αι γημαης. ουχ ημαρτες. ι̅ς̅ αι εαν γημαη η παρθενος
ουχ ημαρτεν. φλην ινδε τησαρκι εξουσινοι τοιουτοι. εγω
δε υμων φειδομαι. τουτο δε φημι αδελφοι. οτι ο καιρος
συνεσταλμενος το λοιπον εστιν. ινα και οι εχοντες γυναι
κας. ως μη εχοντες ωσιν. ι̅ς̅ αι οι κλαιοντες. ως μη κλαιοντες
και οι χαιροντες. ως μη χαιροντες. και οι αγορα ζοντες ως
μη κατεχοντες. και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω. ως μη
καταχρωμενοι. παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου
θελω δε υμας αμεριμνους ειναι. ο αγαμος μεριμνα τα του
κυ̅ρ̅ου πως αρεσει τω κ̅ω̅. ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου
πως αρεσει τη γυνεκι και ην μερισται και η γυνη και η παρθε
νος. η αγαμος μεριμνα τα του κυ̅ρ̅ου ινα η αγια και τω σωμα
τι. και τω πνευματι. η δε γαμησασα μεριμνα τα του
κοσμου. πως αρεσει τω ανδρι. τουτο δε προς το υμων
αυτων συμφερον λεγω. ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω.
αλλα προς το ευσχημον. και ευπαρεδρον τω κω απερισπα
στως. ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον
νομιζει εαν η υπεραικμος. και ουτω γινεσθαι ο
θελει ποιη τω ουχ αμαρτανει. γαμειτωσαν δε ο εδρα
ιος εν τη καρδια. μη εχων αναγκην. εξουσιαν
δε εχει περι του ιδιου θεληματος. και τουτο κεκρικεν
εν τη καρδια αυτου. τουτηρειν την εαυτου παρθενον
καλως ποιει. ωστε και ο γαμιζων. καλως ποιει. ο δε μη
γαμιζων. κρεισσον ποιει. γυνη δε δεται νομω εφ
οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης. εαν δε κοιμηθη ο ανηρ
ελευθερα εστιν. ω θελει γαμηθηναι. μονον εν κ̅ω̅. μα
καριοτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην
γνωμην. δοκω δε καγω. πνευμα θ̅υ̅ εχειν.

Περι δε των ειδωλοθυτων. οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν.
η γνωσις φυσιοι. η δε αγαπη οικοδομει. ει τις δοκει
εγνωκεναι τι. ουπω εγνω καθως δει γνωναι. ει δε τις
αγαπα τον θ̅ν̅. ουτος εγνωσται υπ αυτου. περι της βρω
σεως ουν των ειδωλοθυτων. οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον
εν κοσμω. και οτι ουδεις θ̅ς̅ ει μη εις. και γαρ ει εισιν
λεγομενοι θεοι. ειτε εν ουρανω ειτε επι γης. ωσπερ εισι
θεοι πολλοι. και κυριοι πολλοι. αλλ ημιν εις θ̅ς̅ ο πατηρ
εξ ου τα παντα. και ημεις εις αυτον. και εις κ̅ς̅ ι̅ς̅ χ̅ς̅
δι ου τα παντα. και ημεις δι αυτου. αλλ ουκ εν παντι
η γνωσις. τινες δε τη συνηθεια εως αρτι του ειδωλου
ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν. και η συνειδησις αυτων
ασθενης ουσα μολυνεται. βρωμα δε ημας ου παρι
στησι τω θ̅ω̅. ουτε γαρ εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα.
ουτε εαν φαγωμεν περισσευομεν. βλεπετε δε μη πως η
εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσι.

ΝΔ ἐρ. Διὸ μᾶλλον σὺ σὺν τῇ μιᾷ μοιχείᾳ αὐτῶν τὴν ἀσυμφανῆ
νόμον κατάχρησιν ὑπερβῆναι τὸν νόμον ἢ τὴν
ὁσιότητα. +

ΝΕ κεῖ. ἐν δὲ τῇ ΗΝΙΚΕΙ ΚΑΝΙΣΕΝ ΥΜΑΣ ΟΥ Φ Σ:

ΝΣ ἐρ. τοῦτο φησὶν μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ποιεῖσθαι τὴν
ὑπὲρ τοῦ πράγματος σπουδήν. +

ΝΖ κεῖ. ΤΙ ΓΑΡ ΟΙΔΑΣ ΓΥΝΑΙ ΕΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΩΣΕΙΣ ΗΤΙ ΟΙΔΑΣ ΑΝΕΡ ΕΙ ΤΗΝ ΓΥ-
ΝΑΙΚΑ ΣΩΣΕΙΣ· ΕΙ ΜΗ ΕΙΣΑΣ ΤΩΝ ΩΣΕ ΜΕΡΙΣΕΝΟΥ Φ Σ· ΕΙΣΑΣ ΤΟΝ ΩΣΕΙΣΕ
ΙΣΑΣ ΔΕ ΝΟΕΙΣΕ· ΟΥ ΤΩΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕΟΝ· ΙΣΑΙΟΥ ΤΩΣ ΕΝΤΑΙΣ ΕΙΣΙΣΑΙ
ΣΙΑΙΣ ΠΑΣΑΙΣ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΑΙ.

ΝΗ ἐρ. μόνος δὲ καὶ παρὰ μοιχοῦ φησιν μὴ συμπλοῦσθαι τῷ θεῷ· οὐκ ὀρθῶς
γὰρ οὗτος διδάσκαλος ὁ συνήθεια ὀνειδίζων γάμῳ. +

ΝΘ ΙΣΕΙ. Περὶ τετμημένος τις εἰσελήλυθεν μὴ ἐπισπάσθω ἀκροβυ-
στίαν εἰσελήλυθεν μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐ-
δέν ἐστιν· ΙΣΑΙ· ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ τήρη
σις ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἐν ᾗ ἐκλήθη ἐν
αὐτῇ μενέτω· δοῦλος ἐκλήθης μὴ σοι μελέτω. +

Ξ ἐρ. τοῦτ' αὐτὸ φησιν· ἀφ' ἧς οὖν ἔστιν ἐν τῷ κλήσει ταύτῃ μένειν
κελεύει μηδὲ σπουδὴν ποιεῖσθαι· μὴ τοίνυν φιλο-
τιμείσθω μηδὲ σπουδαζέτω· ἀρκεῖ τοῦ μὴ ὄντα περιτομὴν ἀφροντιστεῖν. +

ΞΑ ΙΣΕΙ. ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι·
ΞΒ ἐρ. τοῦτ' αὐτὸ φησὶν μὴ δουλείαν ἡγεῖσθαι τὸ δουλεύειν τῷ δεσπότῃ
ἀλλὰ ἐλευθερίαν· ὅτι μᾶλλον ἐλεύθερος ὁ
δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστιν Χυ. +

ΞΓ ΙΣΕΙ. Τιμῆς ἠγόρασθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕ-
καστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοί· ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ
θεῷ· περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω· γνώ-
μην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι·

περὶ δὲ τῶν εἰδώλοθύτων:

ταυτηοχρησαιτο τηδιανοιᾳ·
ΑΚΕΙ ΤΙΝΕΣΔΕ ΤΗΣΥΝΗΦΕΙΑΣ ΤΟΥΕΙΔΟΛΟΥ
ΟΑ ΕΡ Ὁυτοδ' ἐκλαυσαμηταῖσουσαῖσ' ἰμαμὴ πολλὴ ζῆ. οὕτωδ' ἀρ
πρὸς ἡλιαθοῦσου. ἀμφ' ἀερίᾳ σοσ αὐτοαμμὸμμηται·
ΟΒ ΚΕ ἐωσ ἀρτίωσ εἰδόλου σκιᾶσ ἰφίονσιν·
ΟΒ ΕΡ μαστοσαυτησδ' ἀμφιλαφεσ ὠθὼν πτοσπτορου·
ΓΙ ΚΕΙ ΚΑΙ ΗΣΥΝΗΔΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ ΔΕΦΕΝΗΣΟΥΣΑΜΟΛΥΝΕΤΑΙ
ΟΓ ΕΡ Ὀυδ' ἀπὸδ' ὠμοῦ λίαται δ' ἀμορὸσαι οὐ λιαστὰ ζῶν μὲν
τὰ δόλασαι· ἀλλ' ὡσπερεὶ ἀϊρομόρῃ οὐ μεμιλμένα·
φύσιμὲν οὖν σώματοσ πορὸν λόγον ἔχει μὲν ἀμφὶ κρόκαι καὶ
πεσσαρίαττα· σὺν σώμασι δὲ σὺν μεγάλου μόχθου σέσωσται
ἀθάνατον ἀρμὸν τὸ λοιπὸν ἐστὶ τὸ ψυχῆσ πλέον
χυρὸν ἰμαῖον ἐστὶ γὰρ ἀμφὶ τὸ ἀνθρώπου τὸ μέγα
ΓΑ ΚΕ Β ρα καὶ δὲ νέκυσ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
ΟΔ ΕΡ Ὁρᾶτε σὺν ἰμάτιον ἐστὶ τὸ ἐνδεδυκὸσ ἐμὲ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
μὴ δῆτα σὺν ἱματίῳ γε τὸ ἐνδεδυκὸσ ἐμὲ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
οὐδ' οὐτοσ ἐστὶν ἀμφὶ τὸ ἐνδεδυκὸσ ἐμὲ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
οὐ γὰρ ἰμάτιον ἐστὶ τὸ ἐνδεδυκὸσ ἐμὲ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
αὐτὸσ οὐτοσ ἐστὶν ἀμφὶ τὸ ἐνδεδυκὸσ ἐμὲ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
ἀλλὰ τὸ σῶμα ἐστὶν ἀμφὶ τὸ ἐνδεδυκὸσ ἐμὲ ἐν ἀΐδαο δόμοισι
ΔΕ ΚΕΙ ΕΥΤΕΡΡΕΣΝΗΦΑΓΩΝΑΕΝ
ΔΕ ΕΡ ΟΥΤΟΙΜΗΜΟΥΙΟΙ ΑΠΟΡΟΙΜΟΥΜΕΝΕΣ
ΔΣ ΚΕΙ ΟΥΤΕΓΕΝΝΗΣΑΓΩΝΑΕΝ
ΔΣ ΕΡ ΟΥΤΟΙΜΗΜΟΥΙΟΙ ΑΠΟΡΟΙΜΟΥΜΕΝΕΣ
ΔΖ ΚΕΙ ΡΕΠΕΤΑΙΔΕ ΜΗΠΩΣ ΗΕΖΟΥΣΙΑΥΜΩΝΑΥΤΗ
ΝΗΤΑΙ ΤΟΙΣΔΕΣΘΕΝΟΥΣΙΝ
ΔΖ ΕΡ Ὀυκ ἀποθρῴσκω μὴ γυναῖκεσ μου δὴ τοὶ οἱ ἐπὶ γῆν
σὺν ὀστέοισι φίλοισι τοῖσ ἀπεσσύμην σὺν ὀστέοισι
ἀλλ' ὡσπερεὶ ἀϊρομόρῃ οὐ μεμιλμένα·
φύσιμὲν οὖν σώματοσ πορὸν λόγον ἔχει μὲν ἀμφὶ κρόκαι καὶ
πεσσαρίαττα· σὺν σώμασι δὲ σὺν μεγάλου μόχθου σέσωσται
ΔΗ ΚΕΙ ΕΑΝΤΙΡΡΙΣΙΑΝΕΠΙΝΕΥΣΟΝΤΑΕΝΕΙΔΟΛΙΩΙΣΑΤΗ
ΙΣΕΙΜΑΘΗΣΟΝ· ΟΥΔ' ΗΣΥΝΗΔΗΣΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣΟΝΤΑΣΟΠΤΑ

ΑΛΛΕΙ·ΕΝΤΑΡΤΩΛΑΩΫCΕΩCΝΟΜΩΓΕΓΡΑΠΤΑΙ·ΟΥΦΗΛΩCΕΙCΘΟΥΝ
ΑΛΟΩΝΤΑ·ΜΗΤΩΝΒΟΩΝΜΕΛΕΙΤΩΘΩ·ΗΔΙΗΛΑCΠΑΝΤΩC
ΛΕΓΕΙ·ΔΙΗΛΑCΓΑΡΕΓΡΑΦΗ·
ΜΗΔΕΑΛΛΟΤΡΙΟCΥΜΦΟΜΟΡΦΟΝΑΡΑΔΗΓΜΑΤΟΜΙCΧΥΡΙΖΟΜΑΙ·
ΠΕΡΙΟΦΕΙΛΕΙΤΕΛΠΙΔΙΟΔΡΟΤΡΙΩΝΑΡΟΤΡΙΑΝ·ΙΝΑΤΟΔΑΛΟΩΝ·
ΤΗΝΕΛΠΙΔΟCΑΥΤΟΥΜΕΤΕΧΕΙΝΕΠΕΛΠΙΔΙΕΙΗΜΕΙCΥΜΙΝ
ΜΑΠΝΕΥΜΑΤΙΝΑΕCΠΕΙΡΑΜΕΝ·ΠΛΕΓΑΕΙΗΜΕΙCΥΛΩΝΟΥΛΑCΑΡ
ΠΑΦΕΡΙCΥΜΕΝΕΙCΑΛΛΟΤΡΙΗCΕΞΟΥCΙΑCΥΜΩΝΜΕΤΕΧΟΥ
CIN·ΟΥΛΑΛΛΟΥΝΗ
ΑΛΛΟΥΤΕΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙΝΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥCΙΝΤΑΥΤΗΝΑΛΛΑΠΑΝΤΑ ΧΥ
CΤΕΡΟΛΕΝ
ΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΟΥΝΕΙCΤΟΥΙΕΡΟΥΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙΕΙCΤΟΥΙΕΡΟΥΕCΘ CIN
ΤΟΥ
ΜΗΔΕΝΟCΔΙΑΤΟΥΤΟΙCΜΑΙΕΡΑΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙΕΙCΤΟΥΙΕΡΟΥΕCΘΟΥCΙΝ·ΕΙCΤΟΥΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ CIN
ΜΗΔΕΝΟCΔΙΑΤΟΥΤΟΙCΜΑΙΕΡΑΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙΕΙCΤΟΥΙΕΡΟΥΕCΘΟΥCΙΝ·ΕΙCΤΟΥΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ CIN

ὑδαρέστυνάρας· ἐγὼμὲνοὖνοὐκἂνποτὲἐθελήσαιμὲνἂνἐμβρα-
χυτέρωνἂνἐμοῦγενέσθαι· οὐδὲγὰρἡψυχὴτοῦσώματος
ἀλλοτρίουνοσοῦσαἀλγεῖτοῦτοδὲἂνἐμοὶπάθοιτοἂν
ἀλλὰκαὶμεγίστουἀγαθοῦαἴτιονἡγοῦμαιτὴνἐμὴνψυχὴν
ἐνσώματιμόνῃμεταδιαιτοῦτοῦπορίμουτῆσαρκὸςοὖσαν
ἐμοὶγάρ· ὅσῳμᾶλλονἐμαυτῆςἐπιμελοῦμαιτοσούτῳ
μᾶλλονἑτέρωνἐπιμελοῦμαι· ἐπὶδὲτοῖςἄλλοιςἀνθρώποις
ὅσονμὲνἐπὶτῇἐμαυτοῦἐπιμελείᾳἐστὶνἐπιμελὲς
ἐμοὶγάρ· ἐπὶτοσοῦτονἐλήλυθαμὴτοῦτοἐμὲπείσῃ
ὑμῶνμηδὲἓνἐπιμελεῖσθαιὅτιμὴἐμαυτοῦ· ἐμὲδὲ

και μη ίδιον οι χωρίζοντα μέρια. τη ίση γαρ άγγοια στο γραμμα
λοιπον ουτη ολεμαργιας στο γαρ μαθημ το ωρολογιον
οτι ωσπερ αμ ταυτον μ ταδ αφορμας δη δ ομαι τη ατων ηδη δοσας-
τουγαρ ιδ γηγηνε και το πληρομα αυτης
ουτ ταμ αμφοτερα μ δ δη γη και οι καρωσι και τα αλογα. δ δ
αυτουσωματα ουδ γαμα θαρτον. αλλ αφροσ α και θαρτα μ γ μ δ
τα μα πο τη δ γαμοι ας και η παραβασ ις
ει δε τις και ειν α στων απ ι στων και φ ελ ε τε πορευ εσ θαι παντο
παρα τι φε μενον γυναι νεσ θε τε λαν δε νανα ι ρινοντες δια την συνηδ ησιν.
ο ραπαμ γ η συμ μ ετρι αν ουγαρ ωφ α ζ δ γ και σ γ ομ ο σ δ η σ ο ρα π ι ζ γ ν
ουδ ε δ ε μ ο ν τ ον α π ο ρ ο ν ο σ δ ε ν α μ γ α π α ρ α γ γ η ω α ο η σ ι τ ω π ι σ
δια τι μ α μ δ ο ζ η δ ο υ ε υ τ η ν ο σ δ η γ α ι κ ι τ ο σ α υ τ η ν ω ο λ ω ν ω ρ α γ μ ε ο υ γ ι
ε α ν δ ε τ ι σ γ υ ν α ι νε ι τ ε ι τ ο υ τ ο ν ε σ τ ι ν μ η ε σ θ ι ε
τε δ ι ε ι σ ε ι ν ο ν τ ι σ ι ν α ν τ ι α ι τ η ν γ υ ν α ι δ η σ ι ν σ υ ν η δ η
σ ι ν δ ε λ ε γ ω. ο υ χ ι τ η ν ε μ α υ τ ο υ λ α β α τ η ν τ ο υ ε τ ε ρ ο υ
μ ν ω σ ο π ω μ α γ α ι κ α ι α υ τ ο ι η α υ τ ο υ μ ι σ ο υ σ μ η τ ε
ε ι μ η α ρ α τ ο ν ε ρ γ α σ ι α ν ε χ ο υ σ η μ ι σ χ υ
ε ι δ ι α μ ο ι α μ ε γ α ρ ε χ ο υ σ α
ε ι δ ε γ ω χ α ρ ι τ ι μ ε τ ε χ ω. τ ι β λ α σ φ η μ ε ι ν ο ν α λ α ι γ υ π ε ι ν ο ν ε σ τ ι ν
σ τ ω δ ι α τ ο υ ν ε κ α λ ε σ τ ε ε ι σ τ ε ι ν η ν η σ τ ε δ ι α τ ο υ τ ο ν
π α ι δ α γ ω γ ο ν τ α
ε ρ τ ι μ ο σ μ η τ ε δ α ι μ ο ν ι ο ν η τ ο ι π ο ι η τ ο ν η ρ ω α ν η μ ι θ ε ο ν
η δ ε ο σ τ ι α π α ι δ α γ ω γ ο ν τ α ι κ ω λ υ ε ι μ ε ν ω μ ε ν η α ν θ ρ ω π ο ν
σ η ο ρ ε μ ε ν ο ν.

ε ι δ ε τ ι σ α λ ε ι ν α σ τ ω ν α π ι σ τ ω ν ι κ α ι φ ε λ ε τ ε π ο ρ ε υ ε σ θ α ι π α ν τ ο
π α ρ α τ ι φ ε μ ε ν ο ν γ υ ν α ι ν ε σ θ ι ε τ ε λ α μ δ ε ν α ν α ι ρ ι ν ο ν τ ε σ δ ι α τ η ν σ υ ν η δ η σ ι ν.
ο ρ α π α μ γ η σ υ μ μ ε τ ρ ι α ν ουγαρ ωφ α ζ δ γ και σ γ ομ ο σ δ η σ ο ρ α π ι ζ γ ν
ουδ ε δ ε μ ο ν τ ον α π ο ρ ο ν ο σ δ ε ν α μ γ α π α ρ α γ γ η ω α ο η σ ι τ ω π ι σ
δια τι μ α μ δ ο ζ η δ ο υ ε υ τ η ν ο σ δ η γ α ι κ ι τ ο σ α υ τ η ν ω ο λ ω ν ω ρ α γ μ ε ο υ γ ι
ε α ν δ ε τ ι σ γ υ ν α ι ν

μεν ἐὰν νικήσῃ· ἄτιλος αὐτῶν ἐστιν· τὴν δὲ ἐὰν νικήσῃ·

δοῦλος αὐτῆς ἐστιν· ὁ νικήσας μὴ περιβολαίου αὐτὴν δέσθαι

μεν ἐὰν νικήσῃ· ὁ ἀφελὼν αὐτοῦ τὴν γυμνήν·

ἢ ἀμφίασιν· ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον· ἵμαντι ἢ ταινίᾳ ἢ ἀμφιάσματι ὃ ἐστιν

ἐπὶ τοῦ στόματος· μήτε θλέψασα τὴν ὄψιν ἢ ἐπιγράψασα τὴν ὄνυχα·

κεῖ ἐὰν δοκεῖ φιλόνικος εἶναι· μὴ λαμβανέτω αὐτὴν γυμνήν εἰ μὴ

ὀφείλεται·

μεν ἐὰν νικήσῃ· τὴν ἀστραγαλίνην ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀστραγάλου

ἐμβαλόντα· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

κεῖ ἐὰν δοκεῖ· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

κεῖ ἐὰν δοκεῖ· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

μεν ἐὰν νικήσῃ· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

κεῖ ἐὰν δοκεῖ· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

μεν ἐὰν νικήσῃ· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

κεῖ ἐὰν δοκεῖ· ὁ δὲ ἐὰν νικήσῃ· ἐκ τοῦ ἀστραγάλου·

αἵματος τοῦ χριστοῦ· ἓν ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν·
οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.
ΝΕΙΚΕΙ ΜΕ ἐνοχοί ἔσονται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου·
ΝΕΕΡΤΟΥ δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου
ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ
πίνων ἀναξίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει·
ΝΣΕΡ ὥστε τοῦτο τὸ θέλω μὴ μόνον θέλημα ὑπάρχειν ἀνθρ
ἀπέραντον προκόπτον· ἀλλὰ καὶ πάσῃ περιστάσει ἐ-
τοῖς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν μεταποιούμενον· ἐπεὶ καὶ
ὁ κύριος· καὶ μακάριος· ὅταν σωφρισθῇ ἀφ' ἁμαρτίας μία
καθ' ἑαυτὴν γνώμη ἐν ἡμῖν· ὡς δηλαδὴ τὸ μνημεῖον ἐσθίειν
μὴ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ γενέσθαι· οὕτω γὰρ τὸ ἐσθίειν
ὑγιὲς· τὸ δὲ ἐν αὐτῷ γενέσθαι ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις·
τὰ ἀναθοῦσι τὸ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐσθίειν αὐτοῖς·
ΝΗΕΡΙΝΑΜΕΝ ΔΙΑ ΚΡΙΝΩΝΤΟΣΩΜΑΤΟΥ ΚΥ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ἘΝ ὙΜΙΝ ΠΟΛ
ΛΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΜΩΝΤΑΙ ΙΚΑΝΟΙ·
ΝΖΕΡ τοῦτο δὲ ἡμᾶς οὐ μόνον τὸ μὴ θέλειν ἁμαρτάνειν
ΝΗΚΕΙ ΕΙ ΓΑΡ ΕΑΥΤΟΥΣ ΔΙΕΚΡΙΝΟΜΕΝ· ΟΥΚ ΑΝ ΕΚΡΙΝΟΜΕ
ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ ΔΕ, ὙΠΟ ΤΟΥ ΚΥ ΠΑΙΔΕΥΟΜΕΘΑ ἵΝ
τῷ ΚΟΣΜΩ ΚΑΤΑΚΡΙΘΩΜΕΝ·
ΝΗΕΡ ταῦτα γάρ· ὁμοῦ καὶ τοῦ σαρκὸς τοῦ παραμυθουμ
καὶ τοῦ σάμου σωματοῦ τροῦ σωοιῶμ·
ΝΘΚΕ ὥστε ἀδελφοὶ μου· συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλου
ἐκδέχεσθαι· εἴ δέ τις πινᾶ ἐνοικωέσθιέτω ἵνα μὴ εἰς
κρίμα συνέρχεισθαι· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἐλθω διατάξομαι
ΝΙΕΡ τοῦτο γάρ μοι δοκοῦσι μέρος ἂν τὴν θλῖψιν ἐπιφέρω
τῷ σώματι· ἵνα συμβοηθήσωσι πρὸς ἀλλήλους·
μέρχεσθαι φησὶν ἵνα συμβοήθησωσι πρὸς ἀλλήλους·
τοῦμα γὰρ τὸν γλῶσσαν· ὑπὲρ πολλῶν ἁμαρτάνοι ἀκάθαρτον τοῦτο
ΚΑΚΕΙ ΠΕΡΙΔΕ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΥ ΘΕΛΩ ὙΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ

ΝΑ ΚΕ̅ Μ ΚΑΙ ΕΣΘΙΕΤΕ ΚΑΙ ΕΣΘΙΟΜΕΝ ΠΟΤΕ ΕΣΜΕΝ ΠΟΤΕ ΕΦΑΓΕΤΕ

ΝΑ ΕΡ ΦΑΓΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΑΥΤΟΥ ΕΦΑΓΕΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΑΜΦΟ

ΝΒ ΚΕ̅ Μ ΤΕΡΑ ΕΙΣΙΑΣΟΥΣΙΝ ΕΣΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΘΙΕΙΝ ΚΑΙ ΠΙΝΕΙΝ. ΗΤΗΣ

ΕΙΣΕΡΧΕΣΘΑΙ ΑΣΤΟΥ ΥΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΕ

ΝΒ ΕΡ Ο ΡΑΤΕ ΟΥΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ

ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΧΟΝΤΑΣ. ΤΙ ΕΙΠΩ ΥΜΙΝ ΕΠΑΙΝΕ

ΝΓ ΚΕ̅ Μ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΩ ΥΜΑΣ ΕΝ ΤΟΥΤΩ. ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΩ

ΝΓ ΕΡ ΤΟΥΤΟ ΦΗΣΙ ΜΑΘΕΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΣΟΥΤΟΣ ΟΥΤΟΣ ΜΥΣΤΑΓΩΓΟΣ ΑΝΗΡ ΤΡΟΦΗΣ ΟΜΟΙΟΣ

ΜΗ ΟΣΟΥΠΕΡ ΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ ΑΦ ΕΑΥΤΟΥ ΣΥΓΚΟΜΙΖΗΣ

ΝΔ ΚΕ̅ Μ ΕΓΩ ΓΑΡ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΥ Ο ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΟΚΑ ΥΜΙΝ ΟΤΙ

Ο ΚΕ̅ Ε̅ ΕΝ ΤΗ ΝΥΚΤΙ Η ΠΑΡΕΔΙΔΕΤΟ ΕΛΑΒΕΝ ΑΡΤΟΝ ΚΑΙ ΕΥ

ΧΑΡΙΣΤΗΣΑΣ ΕΚΛΑΣΕΝ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ. ΛΑΒΕΤΕ ΦΑΓΕΤΕ. ΤΟΥΤΟ

ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΣΩΜΑ. ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΛΩΜΕΝΟΝ. ΤΟΥΤΟ

ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ. ΩΣΑΥΤΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟ

ΤΗΡΙΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΗΣΑΙ ΛΕΓΩΝ. ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ ΕΜΩ ΑΙΜΑΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙ

ΤΕ ΟΣΑΚΙΣ ΑΝ ΠΙΝΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ. ΟΣΑΚΙΣ ΓΑΡ

ΑΝ ΕΣΘΙΕΤΕ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ

ΠΙΝΗΤΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΤΕ ΑΧΡΙΣ ΟΥ ΕΛΘΗ

ΝΤΕ ΟΣ ΑΝ ΕΣΘΙΕΤΕ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ. Η ΠΙΝΗΤΕ ΤΟ ΠΟΤΗ

ΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΑΝΑΞΙΩΣ

ΝΕ ΚΕ̅ Μ ΕΑΝ ΓΑΡ ΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΡΙΟ

ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥ Ο ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΟΜΟΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ

ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣΧΟΜΕΝ ΤΑ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΔΙ

ΗΜΑΣ. ΟΥΔΕ ΑΥΤΟΥ ΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΟΣ ΗΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ

ΠΑΘΟΥΣ. ΟΥΔΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΟΣ ΗΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑ

ΘΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥΔΕ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΑΝΑΞΙΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ

ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ξγ κεφ ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΔΙΑΙΚΟΝΙΩΝ ΕΙΣΙΝ ΚΑΙ Ο ΑΥΤΟΣ ΚΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ
ΕΝΕΡΓΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣΙΝ:

ξδ μ ερ χάρισμα λέγω δη ὅρνια. καὶ διαλοιμία ταυτὸν ἀλλήλοις ὀνόματος δόξης
μοι δὲ διαφορὰ. ὅτι τὰ μὲν χαρίσματα αὐτὰ. ὀνομάζεται χαρίσματα. τοῦτο
καὶ διαλοιμία. καὶ ὅτι μὲν διαλοιμία. τοῦτο ὅτι μὲν λέγω δη ὅρνια. τὴν
γὰρ διαλοιμίαν μοι δοκοῦσιν. ὡσανεὶ προφορίαν. καὶ τὴν διαλοιμίαν
μοι δοκοῦσι. καὶ τιμὴν ὅσα ἀμαμμήτως ἔχουσα ἀμαρτάνειν μὲν
χαρίσματος τοῦτο ὅτι μὲν ὄρνισσι. καὶ γὰρ ὁ γὰρ ὄρνις ἐστὶν
ὡσανεὶ προφορίσματος ὄρνις δὲ ἡ ὁδὸς ἐστὶν ὁ γὰρ ὄρνις ἐστὶν
ὁ ὁδὸς μία τοῦτο διαφορὰ χαρίσματος. καὶ διαλοιμίας. καὶ ὄρνις
ὁρατῶς ὡσανεὶ ταχυτῆτα τὴν ποιήτας τὴν προσθήκην ὄρνις
τῶν αὐτῶν ἐμπίπτοντα. καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. οἱ δὲ μεγάλα
μην. οὖσαν. τὴν ὄρνιν τοῦτο μὲν παρὰ μέρος ἀπὸ τοῦτο ἐστὶν
δὲ ἀσφαλῶς ἐμβλέπεσθαι ὅτι πνεῦμα ἔχω ὅταν ὄρνις τὴν ἀποστολὴν
ἐμὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς θεὸν. καὶ τὸ δὲ ἀπὸ [illegible] οὐδαμοῦ ἀπὸ
τοῦτο διαφορὰ δὲ ἐμὲ ἀπὸ ὅταν πνεῦμα μέν. ὡσανεὶ ὄρνις
θεὸν πατέρα. οὐ μικρὰ παραμυθία. ἡ γὰρ καὶ ταχαρίσματα
διαφορὰ ἐμὲ ὄρνις ἰσχύος. καὶ πολυμερῆ ὁμολογουμένως ἐστὶν

ξε κει ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶν θς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν ἑκάστῳ

δὲ δίδοται φανέρωσις ἐστὶ τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον

ξς μ ερ μανία τις ἔνθεος αὐτὸς ὁ κύριος καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ ὁ αὐτὸς θεὸς ἐμ
ὄντως ὄμματα νοερὰ φησὶν οὕτως συμφέρον ὅτι μὲν ὄρνις
φησὶν καὶ ὡς ὁδοὺς ὁδοὺς καὶ χαρίσματος σοι δόξης καὶ ἡ
φανέρωσις ὅτι τοῦτο μᾶλλον συμφέρον
ἀλλήλοις διαφορὰ ὅτι μὲν ὄρνις ἐστὶν ὁ γὰρ ὄρνις ἐστὶν
ὧν ἀμάτου συμφέρομεν ὡσανεὶ φανέρωσιν δόξης τοῦ
τι τῶν χαρισμάτων μᾶλλον ὁμοίως ὄρνις τῶν ἀλλήλων

ξς κη ὧν μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας ἄλλῳ δὲ λόγος γνώ
σεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐ
τῷ πνεύματι ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ πνεύ
πνεύματι ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων ἄλλῳ δὲ
προφητία ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων:

ξς μ τί δὲ μόνος σοφία τοιαῦτα αὐτὸς σοφὸν ἁμαρτίαν καὶ ἄλλου
δύνασθαι τοῦτο ἐμὲ τί δὲ λόγος γνώσεως τὸν γνώσιν μεμιγμένην

ΕΤΕΡΩΔΕΓΕΝΗΓΛΩΣΣΩΝ·ΑΛΛΩΔΕΕΡΜΗΝΕΙΑΓΛΩΣΣΩΝ ΠΑΝΤΑΔΕ
ΤΑΥΤΑΔΕΝΕΡΓΕΙΤΟΕΝ·ΙΣΑΙΤΟΑΥΤΟΠΝΕΥΜΑ:

μὴ παραζοργῇς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ τοῦ μὴ λυπῆσαι
ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ἀκούοντος τὸν δυνάμενον σῶσαι
πη ιβ κε ἀντιλήψεις:
πη ερ τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ ἀσθενοῦς +
πθ κε ιγ κυβερνήσεις:
πθ ερ τὸ οἰκονομεῖν τὰ μυστήρια καὶ τὰ ἡμέρα διδάσκοντα
μαντικὰ λόγῳ δηλοῦν ὅτι τῆς τοῦ πνεύματος ἐστὶ
ρ κε γ γενῶν γλωσσῶν:
ρ ερ ἑρμηνεῖαι λόγων ἀφανῶν καὶ δυσερμήνευτων ἀφ' ἑρμηνεύειν
αὐτοὺς μὴ φυσιοῦσθαι +
ρα κε μὴ πάντες ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες δι-
δάσκαλοι μὴ πάντες δυνάμεις μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν
ἰαμάτων μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν μὴ πάντες διερμηνεύουσιν
ρα ερ δύναται δὲ ἡ ἁγία τοῦτο ἡμῖν σημαίνειν ταῦτα ἀκούσαντας λόγῳ καὶ διὰ μιμητῶν
τῶν ἀποστόλων διδάσκεσθαι τοῦτο φησὶν ὅτι μὴ πάντες
χρόνου ὄντος τὸν λόγον καὶ τοῦτο δι' ὅτου σώματος πάντα μυστήρια τὰ
ρβ κε γ ἡλοῦται τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα ἵνα ἔτι καὶ ὑπερβο-
λὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι· ἐὰν τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων
πάντων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω γέγονα
χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζων· κἂν ἔχω προφη-
τείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια ἅπαντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶ-
σιν καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν
ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐθέν εἰμι· κἂν ψωμίσω πάν-
τα τὰ ὑπάρχοντά μου· κἂν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα
καυθήσομαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι·
ρβ ερ τοῦτο φησὶν ἡμῖν ἡ ἁγία τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου σοφία τοῦ μὴ
μανθάνειν ἀφανῆ μυστήρια σημαίνοντα τοῦ χαρίσματος ἐστὶν
μὴ μείζονα ἁρπάσαι τὰ χαρίσματα καὶ τὴν συγκρίσιν δηλοῦντος ὧν πάντων ἀμφὶ χαρίσμα-
τα· συλλήβδην τῆς διαφορᾶς ἀποῦσης· ὁρᾷς πῶς σαυτὸν
καταλυθῆναι· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν σοὶ ἀμφὶ ἓν γλῶσσαν· ἀμφὶ ἓν
γλῶσσαν τὸν ἄγγελον μεγάλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἀμφὶ
φωνὴν ἀμφὶ ἓν ἀγγέλου τὰ πάντα διαφορᾶς πάντα· καὶ πάσαν τὴν
γνῶσιν μὴ ἔχειν τὸν προφήτην· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἓν πάντων ἔχομεν·

ΤΟΥΣΑΓΙΟΥΣ·

ΤΟΥΣΑΓΙΟΥΣ·

ΤΟΥΣΑΓΙΟΥΣ·

ϛ ΟΥΦΥΣΙΟΥΤΑΙ:

ϛ ἐρ ΟΥΦΡΟΜΑΜΓΑΛΑΦΗΟΙΜ ΩΝΤΟΙΣΜΑΤΟΡΘΑΜΑΣΙΜ·ΟΥΔΟΞΑΖΕΤΑΙ

ϛ ΝΙΚΕΙ ΟΥΚΑΣΧΗΜΟΝΕΙ·ΟΥΖΗΤΕΙΤΑΕΑΥΤΗΣ:

ϛ ἐρ ΜΑΙΤΑΜΓΑΛΑΦΗΟΙΜΑΔΙΑΙΡΟΥΜΕΝΟΙ·ΜΑΙΜΕΡΙΖΟΜΕΝΟΙ·ΟΥΔΙΑΣΩ
ΜΟΣΩΜΑΤΟΜΤΟΜΦΑΓΜΑΝΗΓΟΥΜΤΑΙ·+

ϛ ΝΙΚΕΙ ΟΥΠΑΡΟΞΥΝΕΤΑΙ·ΟΥΛΟΓΙΖΕΤΑΙΤΟΙΚΑΙΚΟΝ:

ϛ ἐρ ΟΡΑΤΩΜΑΜΜΙΤΗΝΑΓΑΤΩΜΑΝ·ΟΥΔΙΑΡΑΤΟΥΣΑΜΤΗΝ·ΜΑΙΔΙΑΣΩ·ΜΟΝΟΝ·ΑΜΜΙ
ΟΥΔΕΔΙΑΦΘΑΡΗΣΑΜΑΥΤΗΝΩΣΥΣΤΗΝΑΜΤΗΝΑΡΧΗΝ·ΜΑΙΟΥΔΙΑΦΘΟΡΑΝ
ΣΧΗΣΑΙΤΟΔΙΚΑΙΟΝ·ΑΜΜΙΟΥΔΕΛΟΓΙΖΕΣΘΑΙ·+

ΟΥΧΑΙΡΕΙΕΠΙΤΗΔΙΚΙΑ:

ἐρ ΤΟΥΤΟΜΑΜ·ΟΥΔΙΚΟΦΙΔΕΣΘΑΙΤΟΙΣΜΑΚΑΙΩΣΠΑΣΧΟΥΣΙΜ·+

ΝΙΚΕΙ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙΔΕΤΗΑΛΗΘΕΙΑ·ΠΑΝΤΑΣΤΕΓΕΙ·ΠΑΝΤΑΠΙΣΤΕΥΕΙ:

ἐρ ΣΥΜΦΕΡΕΣΘΑΙΦΗΣΙΜΤΟΙΣΟΥΔΟΛΟΜΟΥΣΙΜ·+

ΠΑΝΤΑΕΛΠΙΖΕΙ:

ἐρ ΠΑΜΤΑΧΡΗΣΤΑΦΗΣΙΜ·ΟΥΔΙΑΠΟΓΙΝΟΜΕΝΟΥΤΟΥΑΓΑΠΩΜΕΝΟΥ·+

ΠΑΝΤΑΥΠΟΜΕΝΕΙ:

ἐρ ΟΥΔΙΑΠΙΣΤΟΥΣΘΗΣΕΤΑΙΑΜΜΑΠΙΣΤΟΥΣΘΗΣΕΤΑΙΤΟΥΦΟΡΕΣΑΝΤΟΣ·+

Η ΑΓΑΠΗ·ΟΥΔΕΠΟΤΕΕΚΠΙΠΤΕΙ:

ἐρ ΤΟΥΤΟΜΑΜ·ΟΥΔΗΛΩΘΗΣΑΙΟΥΔΗΛΩΘΗΣΕΤΑΙ·+

ΕΙΤΕΔΕΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΟΝΤΑΙΕΙΤΕΓΛΩΣΣΑΙΠΑΥΣΟΝΤΑΙ:

ἐρ ΤΟΓΑΡΑΜΦΟΤΕΡΑΤΑΥΤΑ·ΟΥΔΕΔΥΝΑΤΟΝΤΑΥΤΟΝΑΡΙΣΤΟΝΑΡΓΗΤΟΥΤΟΥ
ΜΟΙΤΩΝ·ΑΜΜΙΟΥΔΕΤΟΑΓΑΤΩΜΑΝΑΜΜΗΛΟΥΣΤΩΜΑΤΟΣΘΑΙ·ΑΜΜΑΜΕΙΖΟΝΟΣ
ΚΡΑΤΗΣΑΣΘΑΙΜΕΖΟΝΟΣΔΕΚΑΙΟΥΤΟΝΜΕΤΕΧΟΜΕΝΟΝ·+

ΕΙΤΕΓΛΩΣΣΕΙΣΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΟΝΤΑΙΕΙΚΑΙΜΕΡΟΥΣΓΑΡΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝ·ΚΑΙΕΙΚΑΙ
ΜΕΡΟΥΣΠΡΟΦΗΤΕΥΟΜΕΝ·ΟΤΑΝΔΕΕΛΘΗΤΟΤΕΛΕΙΟΝ

ἐρ ΜΑΙΤΟΙΑΥΤΟΣΤΟΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΕΤΑΙΤΟΜΕΡΙΚΟΝ·ΟΤΑΝΓΑΡΕΛΘΗ
ΤΟΤΕΛΕΙΟΝΦΗΣΙΝ·ΤΟΕΚΜΕΡΟΥΣΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΕΣΘΑΙΟΡΑΣΘΕ
ΩΣΕΝΑΙΝΙΓΜΑΤΙΔΙΟΝΓΑΡΟΡΩΜΕΝΤΟΝΘΕΟΝ·ΕΩΣΔΕΠΡΟΣΩΠΟΝΠΡΟΣΩΠΟΝ·Τ
ΧΡΙΟΜΕΝΤΟΤΕΤΟΜΕΝΑΜΜΑΤΙΔΙΟΜΕΝΑΜΜΑΔΕΑΥΤΗΝΕΝΑΙΝΙΓΜΑΤΙΔΙΟΝ·Θ
ΘΟΜΕΝΤΟΣΤΟΥΝΤΟΥΤΟΥ·ΤΟΥΔΕΜΕΡΟΥΣΤΟΥΔΕΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΕΤΑΙ·ΟΤΑΝΕΛΘΗΤΟΤΕΛΕΙΟΝ

ΤΟΕΚΜΕΡΟΥΣΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣΕΤΑΙ·ΟΤΕΗΜΗΝΗΠΙΟΣ·ΕΛΑΛΟΥΝ
ΩΣΕΝΗΠΙΟΣ·ΕΦΡΟΝΟΥΝΩΣΕΝΗΠΙΟΣ·ΕΛΟΓΙΖΟΜΗΝΩΣΕΝΗΠΙΟΣ·Ο
ΤΕΔΕΓΕΓΟΝΑ ΚΑΤΗΡΓΗΚΑΤΑΤΟΥΝΗΠΙΟΥ·ΒΛΕΠΟ

ΗΑΓΑΠΗ, ΜΑΚΡΟΘΥΜΕΙ:
μακροθυμία δόξασθαι. διατὸ μακρᾶν τινα καὶ μόγις λύσιν
ἔχειν τὴν ἔχθραν. τὸ γὰρ μακρὸν καὶ μόγις λύσαι. ✣
ΧΡΗΣΤΕΥΕΤΑΙ· ΗΑΓΑΠΗ·
ΕΡ δοκεῖ δὲ καὶ μακροθυμεῖν καὶ τὸ διαρρίζαι τὸν ὄγκον πρὸς
μηδὲν ἐπιτυγχάνοντα. τοῦτο γὰρ χρηστεύεσθαι
ὅμοιον δὲ τὸ δοκεῖν οὐκ εἶναι τὸ ὠθεῖσθαι τὸν ὄγκον. ἀλλὰ
καὶ τὸ μὴ ταπεινοῦσθαι. ✣
ΖΗΛΟΙ· ΗΑΓΑΠΗ
ΕΡ δοκεῖ δὲ καὶ μακροθυμεῖν καὶ ἀνέχεσθαι καὶ μὴ ταπεινοῦν
μὴ ὑπερφέρεσθαι τὸ ἐναντιούμενον. ✣
ΟΥΠΕΡΠΕΡΕΥΕΤΑΙ:
ΕΡ τοῦτο γὰρ σημαίνει καὶ μακροθυμεῖν καὶ μὴ ταπεινοῦσθαι
τὸν ὄγκον. ✣

γὰρ ἀρτι διὰ ἐσόπτρου ὡς ἐν αἰνίγματι·
τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους·
τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην νυνὶ δὲ μένει
πίστις ἐλπὶς ἀγάπη τὰ τρία ταῦτα μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη
Διώκετε τὴν ἀγάπην
ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικὰ μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε
γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ οὐδεὶς γὰρ ἀκούει
δὲ προφητεύων ὑμῶν μὴ λαλῇ γλώσσαις μείζων δὲ προφητεύων
ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται καὶ πνεύματα προφητῶν
ὑποτάσσεται καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ἄλλῳ ὁ πρῶτος σιγάτω
δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα προφητεύειν πάντες ἵνα πάντες μανθάνωσιν
καὶ πάντες παρακαλῶνται καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται
γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ἀλλὰ εἰρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις
ὑμῶν αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται
αὐταῖς λαλεῖν ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει
δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν
γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ
ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν
δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν
ἐντολή κυρίου ἐστίν εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ ἀγνοείτω
οὖν ἀδελφοί ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε
πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον
ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν ὃ καὶ παρελάβετε ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε
δι' οὗ καὶ σῴζεσθε τίνι λόγῳ κατέχετε εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε
γὰρ παρέδωκα ὑμῖν ὃ καὶ παρέλαβον ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς καὶ ὅτι ἐτάφη καὶ ὅτι ἐγήγερται
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ εἶτα τοῖς δώδεκα
ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ ἐξ ὧν οἱ πλείονες
μένουσιν ἕως ἄρτι τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ εἶτα
τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι
ὤφθη κἀμοί ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων ὃς οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος διὸκον ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ
εἰμι ὅ εἰμι καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ
ἡ σὺν ἐμοί εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως
ἐπιστεύσατε εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται πῶς
λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν εἰ δὲ ἀνάστασις
νεκρῶν οὐκ ἔστιν οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται
ἄρα κενὸν τὸ κήρυγμα ἡμῶν κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν εὑρισκόμεθα δὲ
καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἤγειρεν
τὸν Χριστόν ὃν οὐκ ἤγειρεν εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται εἰ γὰρ
νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται
ματαία ἡ πίστις ὑμῶν ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἄρα καὶ οἱ
κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ
ἐλπικότες ἐσμὲν μόνον ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν νυνὶ δὲ
Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐπειδὴ γὰρ
δι' ἀνθρώπου θάνατος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν ὥσπερ γὰρ
ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνῄσκουσιν οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες
ζῳοποιηθήσονται ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριστός
ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ εἶτα τὸ τέλος ὅταν
παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν
ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν
ἄχρι οὗ θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἔσχατος
ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ
ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα τότε
καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἵνα ᾖ
ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ
τῶν νεκρῶν εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
αὐτῶν καὶ ἡμεῖς τί κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν καθ' ἡμέραν ἀποθνῄσκω
νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἀδελφοί ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ἡμῶν εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνῄσκομεν
μὴ πλανᾶσθε φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί ἐκνήψατε δικαίως
καὶ μὴ ἁμαρτάνετε ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν
ὑμῖν λαλῶ ἀλλά τις ἐρεῖ πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί ποίῳ δὲ σώματι
ἔρχονται ἄφρων σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζῳοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ καὶ ὃ
σπείρεις οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι
σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσιν καθὼς ἠθέλησεν καὶ
ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ ἀλλὰ
ἄλλη μὲν ἀνθρώπων ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν ἄλλη
δὲ ἰχθύων καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια ἀλλ' ἑτέρα μὲν
ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων ἄλλη δόξα ἡλίου καὶ
ἄλλη δόξα σελήνης καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει
ἐν δόξῃ οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν σπείρεται ἐν φθορᾷ ἐγείρεται
ἐν ἀφθαρσίᾳ σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ σπείρεται ἐν
ἀσθενείᾳ ἐγείρεται ἐν δυνάμει σπείρεται σῶμα ψυχικόν ἐγείρεται
σῶμα πνευματικόν εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν ἔστιν καὶ πνευματικόν
οὕτως καὶ γέγραπται ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν
ζῶσαν ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζῳοποιοῦν ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ
πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν ἔπειτα τὸ πνευματικόν ὁ πρῶτος
ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ
οἷος ὁ χοϊκός καὶ οἱ χοϊκοί καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος καὶ οἱ ἐπουράνιοι
καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα
τοῦ ἐπουρανίου τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν
θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ
ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα
ἐν ἀτόμῳ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι σαλπίσει γὰρ καὶ
οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα δεῖ γὰρ τὸ
φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
ἀθανασίαν ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν
τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος
κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον ποῦ σου
ᾅδη τὸ νῖκος τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία ἡ δὲ δύναμις τῆς
ἁμαρτίας ὁ νόμος τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί ἑδραῖοι
γίνεσθε ἀμετακίνητοι περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε
εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ περὶ δὲ τῆς
λογείας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους καθὼς διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος
ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἐὰν εὐοδῶται ἵνα μὴ ὅταν
ἔλθω τότε λογεῖαι γίνωνται ὅταν δὲ παραγένωμαι οὓς ἐὰν δοκιμάσητε
δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ
ἐὰν δὲ ἄξιον ᾖ τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι σὺν ἐμοὶ πορεύσονται ἐλεύσομαι
δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι πρὸς
δὲ ὑμᾶς τυχὸν καὶ παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε
οὗ ἐὰν πορεύωμαι νῦν γὰρ οὐ θέλω ἐν παρόδῳ ὑμᾶς ἰδεῖν ἐλπίζω γὰρ
χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ ἐπιμενῶ δὲ
ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς θύρα γάρ μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ
ἐνεργής καὶ ἀντικείμενοι πολλοί ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος βλέπετε ἵνα
ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς κἀγώ
μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ
πρός με ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ
ἀδελφοῦ πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ
γρηγορεῖτε στήκετε ἐν τῇ πίστει ἀνδρίζεσθε κραταιοῦσθε πάντα ὑμῶν
ἐν ἀγάπῃ γινέσθω παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί οἴδατε τὴν οἰκίαν
Στεφανᾶ καὶ τὴν Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ ὅτι ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας
καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε
τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ
παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ ὅτι τὸ ὑμέτερον
ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν καὶ τὸν ὑμῶν
πνεῦμα ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
τῆς Ἀσίας ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα σὺν τῇ
κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου εἴ τις
οὐ φιλεῖ τὸν κύριον ἤτω ἀνάθεμα μαρὰν ἀθά ἡ χάρις τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ μετὰ ὑμῶν ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ἀμήν

ΙΚΤΕΡ [illegible] γραφη· ωστε τουτο προφ[illegible]

ΓΕΙΝΩΣΤΕ, ΑΠΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΣΜΑΛΕΙΩΝΕΙΣΙΝ· ΟΥΤΟΙ ΕΣΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝ· ΑΛΛΑ
ΤΟΙΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣΙΝ Η ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΟΥΤΟΙΣ ΑΠΙΣΤΟΙΣ ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ
ΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙΝ· ΕΑΝ ΟΥΝ ΣΥΝΕΛΘΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΟΛΗ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΓΛΩΣΣΑΙΣ ΛΑΛΩΣΙΝ· ΕΙΣΕΛΘΩΣΙΝ ΔΕ ΙΔΙΩΤΑΙ·
ΗΑΠΙΣΤΟΙ· ΟΥΚΙ ΕΡΟΥΣΙΝ ΟΤΙ ΜΑΙΝΕΣΘΕ; ΕΑΝ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ ΠΡΟΦΗ-
ΤΕΥΩΣΙΝ· ΕΙΣΕΛΘΗ ΔΕ ΤΙΣ ΑΠΙΣΤΟΣ Η ΙΔΙΩΤΗΣ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ· ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ· ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΤΑ ΚΡΥ
ΠΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΦΑΝΕΡΑ ΓΙΝΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΠΕΣΩΝ
ΕΠΙ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΙ ΤΩ ΘΩ· ΑΠΑΓΓΕΛΛΩΝ ΟΤΙ Ο ΘΣ
ΟΝΤΩΣ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΣΤΙΝ· ΤΙ ΟΥΝ ΕΣΤΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΑΝ ΣΥΝΕΡ
ΧΗΣΘΕ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΣ ΥΜΩΝ ΨΑΛΜΟΝ ΕΧΕΙ· ΔΙΔΑΧΗΝ ΕΧΕΙ· ΓΛΩ
ΣΣΑΝ ΕΧΕΙ· ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΕΧΕΙ· ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΕΧΕΙ· ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣ Ε
ΙΚΟΔΟΜΗΝ ΤΗΝ [illegible]
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΗ ΘΕΜΙΤΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΡΜΗΝΕΥΕΤΩ
ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΕΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ [illegible] ΕΝ ΕΙΣΙΣΑΝ ΣΙΓΑΤΩΣΑΝ ΕΑΥ
ΤΩ ΔΕ ΛΑΛΕΙΤΩΣΑΝ [illegible] ΠΡΟΦΗΤΑΙ ΔΕ ΔΥΟ Η ΤΡΕΙΣ ΛΑ
ΛΗΤΩΣΑΝ· ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΩΣΑΝ· ΕΑΝ ΔΕ ΑΛΛΩ
ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗ ΚΑΘΗΜΕΝΩ

ΕΡΩΤΩΝΤΩΝ ΔΕ [illegible]

ΠΡΟΦΗΤΩΝ· ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ ΥΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙΣΙΝ ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΣ ΘΣ ΑΛΛΑ ΕΙΡΗΝΗΣ [illegible]

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΑΙ·

ΤΟΜΟΥΣ ΜΗ ΦΙΛΟΝΙΚΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΣΙΓΑΤΩΣΑΝ ΟΥ ΓΑΡ ΕΠΙΤΡΕ

ιγ κοι προσευχομαι πνι· προσευξομαι δε και τω νοι· ψαλω τω πνι ψα
λω και τω νοι· επει εαν ευλογεις πνι· ο αναπληρων τον το
που του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη σης ευχαριστιας επει
δη τι λεγεις ουκ οιδεν·
ωφελιμον ουν εστιν ου μονον τοις ιδιωταις αλλα και τοις λογιω
τατοις των ανθρωπων το δια λογου προσευχεσθαι· δια τουτο
και ημας χρη λογω προσευχεσθαι· και τι χρη λεγειν τη μεν πρα
τον ουν αναγκαιον ταυτα προσευχεσθαι· δια χαρισματων δε και
τη διανοια· ινα και αλλη τις ακουσασα συνηται· και ομολογουσα
επι τη ση ευχαριστια αμην ειπη· ουτε γαρ ακουσαι τι δυνατον
ουτε ακουσασαν συνιεναι τινος ευχαριστει αλλος ετερος ουκ οιδε
ν γαρ λεγεις· ευχαριστεις αλλος ετερος ουκ οιδεν ο τι σου το
ποθεν λεγεται· ουκ αρα ικανον εστι το δια λογου προσευχεσθαι
αλλα και το δια χαρισματων· ουκ αρα ικανον εστι το δια χαρι
σματων προσευχεσθαι αλλα και το δια λογου· ουκ αρα ικανον
εστι το δια λογου προσευχεσθαι αλλα και το δια χαρισματων·
ουκ αρα ικανον εστι το δια χαρισματων προσευχεσθαι αλλα και
το δια λογου

ΠΕΤΑΙΑΖΟΥΤΑΙ ΣΛΑΛΕΙΝ ΑΛΛΑ ΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΩΣΑΝ ΚΑΘΩΣ
ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΛΕΓΕΙ ΕΙ ΔΕ ΤΙ ΜΑΘΕΙΝ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΝΟΙΚΟΥ
ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΕΠΕΡΩΤΑΤΩΣΑΝ ΑΙΣΧΡΟΝ ΓΑΡ ΕΣ
ΤΙΝ ΓΥΝΑΙΣΙ ΛΑΛΕΙΝ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΚΕ΄ ΕΡ ΟΡΙΖΟΜΕΘΑ ΤΟΝ ΘΟΡΥΒΟΝ ΤΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΗ ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΟΝ
ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΟΡΘΟΙ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ
ΤΑ ΡΗΤΑ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΟΦΟΔΡΑ ΤΥΦΛΑΣ ΟΥΣΑΣ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΑΥΤΑ
ΣΥΜ ΑΠΟΦΑΣΟΥΣΙ ΔΙΟΡΘΟΥΣΘΑΙ ΤΑ ΔΟΚΟΥΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ ΕΛΛΙΠΗ
ΔΡΑΣΤΕΟΝ ΕΣΤΙ ΤΑ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΥΣΙΝ ΑΠΟΔΕΙΞΑΣΘΑΙ
ΜΕΝ ΟΥΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΑΥΤΑ ΠΑΣΙ ΓΑΡ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣ
ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΠΟΔΕΚΤΕΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΔΥΝΑΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΔΙΟΡΙΖΟΜΕΘΑ ΤΟΝ ΘΟΡΥΒΟΝ ΤΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΗ ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΗΝ ΟΡΘΟΙ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ
ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΑ ΡΗΤΑ
ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΟΦΟΔΡΑ ΤΥΦΛΑΣ ΟΥΣΑΣ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΑΥΤΑ ΣΥΜ ΑΠΟΦΑΣΟΥΣΙ ΔΙΟΡΘΟΥΣΘΑΙ
ΤΑ ΔΟΚΟΥΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ ΕΛΛΙΠΗ ΔΡΑΣΤΕΟΝ ΕΣΤΙ ΤΑ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΛΩΣ ΕΧΟΥΣΙΝ ΑΠΟΔΕΙΞΑΣΘΑΙ
ΜΕΝ ΟΥΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΑΥΤΑ ΠΑΣΙ ΓΑΡ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΠΟΔΕΚΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΔΥΝΑΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΤΕΟΝ ΕΣΤΙΝ

ΚΘ΄ ΕΡ ΠΟΘΕΝ ΔΗΛΟΝ ΟΤΙ ΚΑΛΟΝ ΕΝ ΕΙΣΥΛΙΑΣΑΙ ΝΟΜΟΝΟΣ
ΚΑΤΗΝΤΙΣΕΝ ΕΙΤΙΣ ΔΟΙΕΙ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΝΕΥ
ΜΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΓΙΝΩΣΚΕΤΩ Α ΓΡΑΦΩ ΥΜΙΝ ΟΤΙ ΚΥΡΙ
ΑΙ ΕΙΣΙΝ ΕΝΤΟΛΑΙ

Λ΄ ΕΡ ΟΥΤΟ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΑΙ ΦΗΣΙΝ ΟΤΙ ΗΜΑΣ ΤΑΝ
ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΑΙ ΛΕΓΟΥΣΙ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝ ΟΥΔΕΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΦΟΡΟΜΑΝ ΘΑΜΥΡΟΥΣΙ ΤΟ ΤΙ ΟΜΟΙΟΝ ΤΑΥΤΑ
ΤΑΥΤΑ ΙΔΙΟΝ ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΠΑΡΑΦΟΡΟΜΑΝ ΘΑΝΟΜΕΝΑΙ ΟΥΧ
ΘΑΝΟΜΕΝΑΙ ΟΥΧ ΘΑΝΟΜΕΝΑΙ ΟΥΧ ΘΑΝΟΜΕΝΑΙ ΟΥΧ

ΛΓ ΙΚΕΙ ΔΙΟΥΚΑΙΚΩΖΕΣΘΑΙ·
ΛΓ ΕΡ ΤΟΚΟΡΔΟΟΦΘΗΜΥΣΙΝ, ΤΟΥΤΟΙΓΑΡΟΥΦΘΗΜΟΥΤΩΝΑΜΑΡΤΙΩΝ·+
ΛΔ ΙΚΕΙ ΤΡΙΝΙΛΟΓΩΕΥΗΓΓΕΛΕΙΣΑΜΗΝΥΜΙΝΕΙΙΣΑΤΕΧΕΤΕΕΙΣΤΟΣ·
ΛΔ ΕΡ ΟΥΚΙΑΥΤΟΘΥΣΙΑΙΣΑΤΟΘΥΜΑΤΟΔΟΥΝΑΙΜΗΠΟΤΕΘΥΣΙΑΙΣΑΜΗΝΟΥ

μ μάθησ ὅτι σωρίδιόν μου τοῦτο ἀφοδιάζεται
κδ κε ὅταν ἰσ καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν
κδ ἐρ τοῦτ᾽ ἐστὶν ὃ τὰ μὲν διὰ αὐτοῦ προσαγαγόμενα ταῦτα δοκεῖ δουλοῦσθαι
τῷ· οὐδὲ σ γὰρ ὀρχεῖται φησὶν προσαγωγῶ. ἐμὲ δὲ ὁμοῦ·+
κε εἰ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν· ἄχρι οὗ + ἡ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπο
τοὺς πόδας αὐτοῦ· πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑποτοὺς πόδας αὐτοῦ·
ἔσχατος ἐχθρὸς καταργηται ὁ θάνατος· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι ὑπ
πεται ὅτι δηλονότι εἰς τὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ
τὰ πάντα· ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα· τότε καὶ
κζ αὐτὸς ὁ υ̅ς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα·
ἵνα ᾖ ὁ θ̅ς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν· ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζο
μενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν·
κε ἐρ τοῦ ἀχρὶ οὗ μακρόθυμον ἡμᾶς ποιεῖ παρατήρα ἢ ὁ πόρρω δὲ
τοῦ σ ἡμᾶς τοῦτο ἄρ᾽ ἡμῖν ὃν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ὁ θ̅ς τοῦ αἰῶνος συ
κζ ἐρ μαμητὸ δυοαρχὰς ἀρχὰς ἀρχουσι τινος πῶς ἡμῖν τὸ ἡμα ἀδη
λουμενον ἀνα φαίνεται ὅτι οὐδὲν ἀνα φαίνεται·+
κθ εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται τί καὶ βαπτιζονται ὑπὲρ αὐτῶν
λ ἐρ τοῦτο ἡμῖν ὅτι καὶ σ ἡμ᾽ σ᾽ ἀμα σασι νόμο λογοῦμεν· ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς·
λα εἰ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν·
λα ἐρ οὐκ ἀποθνῄσκω τῇ ἡμέρᾳ· νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν χ̅ῳ ἰ̅ῳ τῷ κ̅ῳ
λβ ἐρ εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν ἐφέσῳ·
λβ τί μοι τὸ ὄφελος· εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· φάγωμεν καὶ πίω
μεν· ἄυριον γὰρ ἀποθνῄσκομεν· μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν
σιν γὰρ ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί·
λδ ἐρ ἔστι τινὲς ἀγνωσίαν θ̅ν ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω·
λε ἐρ ἀλλ᾽ ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροὶ· ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται·
ἄφρων σὺ· οὐ γὰρ ᾧ σπείρεις γυμνὸν σπείρεις· ἀλλὰ κόκκον
δοσ τρίτικὸν εἰ τύχοι σιτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θ̅ς αὐτῷ δίδωσι καθὼς
ἠθέλησεν· καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα·

ξε ιςε εἰ τυχοι εἰ τουεἰ τινος των λοιπων
ξε ερ τουτο φησιν ἵνα μη αμφω ἁμαρτησωσιν
ξς ιςε ὁ δε θς ἐδωκεν ἑαυτω σωμα καθως ἠθελησεν
ξς ερ μη τοιγαρουν ἀφωρισθη ὀργανου μηδε πολεμου πραγμα φησιν ἵνα τι υστερῃ
σωμα ὁταν ἀθυμωμεν και σφαλλωμεθα ἀκουστεον
ιςε εἰ εἰς ἀστρων των σπερματων των τοῦ διος εἰσιν
ερ ὅπερ δε τινες ἀφωρισθησονται ἀπαρασκευαστους και ἀλογους ποιουσα
σωματι ὀφειλομεν τουτου χαριν ἀφωρισθαι ἀπο γυναικος
τα σπερματα μετοικισμου σωματος γενομενου τουτεστι μεταστασεως
τοῦ σωματος
ξζ ιςε ὁυ πασα σαρξ ἡ αυτη σαρξ ἀλλα ἀνθρωπων μεν ἡ αυτη σαρξ
πτηνων ἀλλη δε ἰχθυων ἀλλη δε κτηνων ἀλλη δε
ρανια ισα ισωματα ἐπιγεια ἀλλ ἑτερα μεν ἡ των ἐπουρανιων
δοξα ἑτερα δε ἡ των ἐπιγειων ἀλλα δοξα ἡλιου ισα ἠλλαξε
λησεν ισα ἀλλα δοξα ἀστερων ἀστηρ γαρ ἀστερος διαφερει
ἐν δοξῃ οὑτως και ἡ ἀναστασις των νεκρων σπειρεται ἐν
φθορᾳ ἐγειρεται ἐν ἀφθαρσια

ὁδ ἐνριπηὸφθαλμὸν·ἐντηέσχατησαλπιγγι·καὶπόσεσθεμεν.

οἰνεισροὶἀναστησονταιἀφθαρτοι:

ὁδ ἐρ τοῦτοδεῖμεωφαστοῦπροσπου·οἱομφσοσομφτὸλαμμῶσαιμόνομφ·

ἰσεἰ ἰσαὶἡμεῖςἀλλαγησομεθα·

ἐρ ωσπερισωμενπεμβυρισομενωμτουτοφησιν·

οἐἰσεἰ δειγαρτὸφθαρτὸντουτοένδυσασθαιἀφθαρσιαν·καὶτὸ

θνητὸντουτο·ένδυσασθαιἀθανασιαν·ὁτανδὲτὸ

φθαρτὸντουτοένδυσηταιἀφθαρσιαν·καὶτοθνητὸν

τουτοένδυσηταιἀθανασιαν·τοτεγενησεταιὁλογος

ὁγεγραμμενος:

οἐἐρ ωσαὶμωσπερισὸυωδιγμαδρχφαν·καὶμοιρμησοαφασσεσθε

λογομ·ωσαυτωσπερισωσκηφασαὶἀδφοι·τ

ὁσἰσεἰ ἰσατεποθὴὁἀναπαυσεισηισουςπουςουἀναπεπαυκεισους

πουςουγὰρδητοισενπρονπαδεισενπρονπουἀναπαυηὰμαρτια

ὁσἐρ ωσαμὸὶμωσροφησηφασηὶἀναποδειτ

ὁζἰσεἰ ἡδεδυναμιστησαναστασεωςλογοςτωδεθωχαριστω

διδουνητημινπονηρουφησηφασηὶἀναποδειτ

ὁζ ὁτιχρηστουτοδοξηνωωσπεραυτομεμνημενουδυναμε

μηδεουτωσιοναὶμωσαιπομενγαρμακρυνημεσαδοσ

δεουδεωσὴωνυτιουτωσαδουτουτοφησιν·ὁτιαδυνα

ὁνομοστηωαμερταν·αμοιτωτιμωσιν

ὁηἰσεἰ ωστεδελφοιμουἀγαπητοιεδραιοιγινεσθαιμεταιρνητοι

ὁηἐρ σωμαροσλοιπορνησασωμ

ὁθἰσεἰ περισσευοντεσεντωεργωτουκῦπαντοτεειδοτ

στιὁκοποσὑμωνουκεστινικενοσενκῦ

ὁἀἐρ τουτεστιμομφωσεωσκαιαφορ

πἰσεἰ περιδεστησλογιαστησεἰστουσἁγιουσ·

πἐρ ἁμαρτησασπομφωσηνδυναμενλογομμαμμωνᾶτον

ὠφελουμεθαιμη·τατατοιαδοσπομφωσηὶ

μοσωνὁμφλογομ·λογιαν·κῦτην·συμφοντωνσεωνμχρηματομφησιν·

ὁμἰσεἰ ωσπερδιεταξατεταιςεκκλησιαιςτηςγαλατιας·ουτωκαὶ

ὑμεῖςποιησατε·

ὁμἐρ ουκἐφοβηθησανκαιοσωθησανδυσαμαὶφαζαὁνθ

αὐτοθτιλοτορομ·

ιδ κε ϑ σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ· ἐγείρεται ἐν δόξῃ·
ιε κϛ γὰρ ἄτιμόν ἐστι τὸ σῶμα τοῦ ϑανάτου καὶ διαφθορᾶς· +
ιϛ κζ σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ·
ιζ κη οὐ πᾶσα γὰρ ἡμέρα πρέπει τὸ σῶμα λύεσθαι· +
ιη κθ ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
ιθ λ τὸ γὰρ αὐτοῦ οὐδὲν ἀσθενεῖ ἐν τῇ διαφορᾷ τοῦ σώματος·
κ λα σπείρεται σῶμα ψυχικόν· ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν·
κα λβ ἔστι σῶμα ψυχικόν· καὶ ἔστι πνευματικόν· οὕτως καὶ γέγραπται·
κβ λγ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
ζωοποιοῦν· ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν·
κγ λδ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ·
κδ λε οἷος ὁ χοϊκός τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος τοιοῦτοι καὶ οἱ
κε λϛ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα-
νίου· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί·
κϛ λζ σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ οὐ δύνανται κληρονομῆσαι οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
κζ λη κληρονομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα· πάντες δὲ
κη λθ ἀλλαγησόμεθα·
κθ μ ἐν τῷ στιγμῇ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ· ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ
λ μα ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα·
λα μβ δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
λβ μγ ἀθανασίαν·
λγ μδ ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται

ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡ καὶ πάντως σὺν ἐκείνοις παραλαμβάνω·
ἵνα μνήμην ἔλθῃ ἐλεύσεται δὲ ὅταν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς·
ἐρ καὶ τοῦτο φρονῶ σοφὸν ἵνα ἀφ ὧν ὅτι θράσος αὐτὸ μὴ ἀπόθωμαι
ἀπὸ τοῦ θελήματος καὶ ἀγαπῶ τὸ ἀφ ὧν ὅτι μου
ὁρμὴν ἔχω τὸ πορεύεσθαι χρήσιμον δὲ ὅταν σοφὸν
κε τὴν ἐν τῇ πίστει ἀνδρίζεσθαι κραταιοῦσθε
ἐρ σύνεσιν σοφίαν τῇ θεῷ
κε πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί·
οἱ δὲ τὴν ἡδεῖαν στέφανα καὶ φορτοῦνα τοῦ ὅτι ἐστὶν
ἐρ τὸ θέλημα καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐγὼ λέγω ἐν τῷ
ἡμᾶς εἶναι τὸ ὁρίζειν
κε ἀπαρχὴν τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν
ἑαυτοὺς ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις
καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι
ἐρ καὶ ἀρχόμενος σπουδάσω μνησθῆναι λόγου· σταφυλὴ καὶ τοῦτο
ἢ ἀρὰ οἶνον καὶ μύρα ὑπάρχειν αὐτὸ μοι χρήσιμον θυμόμορον
ἀλλὰ καὶ ὀλίγα στάγες ἀδόσφρησιν συμφέρον καὶ τοῦτο γὰρ
μόνον τὸ πρόσωπον τερπνὸν καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν διὸ καὶ σύν τῇ πρόσοψιν
οὐσιωπᾶν ἢ σύν τινι τοῦτο ἀγαθόν ἀγαθὸν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ
πρὸς ὅμοιον γέλωτα σύγχωσον καὶ οὐκ ἀφ ὧν ὅτι πρόσωπον ὑπὲρ τὸν
σαν ἀλλὰ ἀπαρχὴν σύμμορφον δίκαιον ὅτι μᾶλλον ἀγαθὸν καὶ
μισθὸν ἄριστον ἀφ ὧν
κβ χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ στεφάνοις καὶ φορτοῦνα τοῦ καὶ
ἀχαΐας οὐ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν
ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν ἐπιγινώ
σκετε οὖν τοὺς τοιούτους
κγ ἵνα δὲ ἡδέως ἐν ἐμοὶ αὐτοῦ σθῆναι πρόσφορον αὐτοῖς γὰρ
ἦσαν οἱ ὅρθρου μετὰ δὲ ἡδέως σεμνῶν αὐτῷ καὶ τὴν ἀσπασμὸν
σοῦ τοιχαρίν ἦσιν ἀμφότερα παρὰ τὸ θέμον μεσῶν καὶ τὸ μέσον
δίκαιον ἀμφότερα σπουδὴ τὸ μᾶς καὶ σὺν μέσον δὲ αὐτὸ δίκαιον
σθῆναι σοφὸν αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῷ μ
κδ ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας ἀσπάζονται
ὑμᾶς ἐν κῷ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ οἶκον
κον αὐτῶν ἐκκλησία ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες

ΠΑΙΣΕΙ ΙΣΑ ΦΡΟΝΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ· ΕΙ ΤΙΣ ΕΡΙΝ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΕΧΕΙ ΜΟΜΦΗΝ·
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΥΤΟΣ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ ΥΜΙΝ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ·

ΠΑΙΣΕΙ ΑΛΛΑ ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ ΤΑ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΠΡΑΟΤΗΤΑ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΝ· ΑΝΕΧΟΜΕΝΟΙ ΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΑΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΕΧΗ ΜΟΜΦΗΝ·
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΥΤΟΣ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ ΥΜΙΝ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ·

ΠΑΙΣΕΙ ΕΠΙ ΠΑΣΙ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΗΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ·
ΚΑΙ ΗΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΒΡΑΒΕΥΕΤΩ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΥΜΩΝ·
ΕΙΣ ΗΝ ΚΑΙ ΕΚΛΗΘΗΤΕ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ·
ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙ ΓΙΝΕΣΘΕ·

ΠΑΙΣΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝΟΙΚΕΙΤΩ ΕΝ ΥΜΙΝ ΠΛΟΥΣΙΩΣ ΕΝ ΠΑΣΗ ΣΟΦΙΑ·
ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΙΣ ΥΜΝΟΙΣ ΩΔΑΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙΣ·
ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ ΑΔΟΝΤΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΥΜΩΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ·

ΠΑΙΣΕΙ ΚΑΙ ΠΑΝ Ο ΤΙ ΑΝ ΠΟΙΗΤΕ ΕΝ ΛΟΓΩ Η ΕΡΓΩ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ·
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣ ΤΩ ΘΕΩ ΠΑΤΡΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ·

ΠΑΙΣΕΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΩΣΑΝ ΩΣ ΑΝΗΚΕΝ ΕΝ ΚΥΡΙΩ·
ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΜΗ ΠΙΚΡΑΙΝΕΣΘΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑΣ·

ΠΑΙΣΕΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΠΑΚΟΥΕΤΕ ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΩ ΚΥΡΙΩ·
ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΗ ΕΡΕΘΙΖΕΤΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΜΩΝ ΙΝΑ ΜΗ ΑΘΥΜΩΣΙΝ·

ΠΑΙΣΕΙ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΥΠΑΚΟΥΕΤΕ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΚΥΡΙΟΙΣ ΜΗ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΔΟΥΛΕΙΑΙΣ
ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΑΡΕΣΚΟΙ ΑΛΛ ΕΝ ΑΠΛΟΤΗΤΙ ΚΑΡΔΙΑΣ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ·
ΟΣΑ ΕΑΝ ΠΟΙΗΤΕ ΕΚ ΨΥΧΗΣ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΩΣ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ·
ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΑΠΟ ΚΥΡΙΟΥ ΑΠΟΛΗΨΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ·
ΤΩ ΓΑΡ ΚΥΡΙΩ ΧΡΙΣΤΩ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ·
ΟΣΑ ΓΑΡ ΗΔΙΚΕΙ ΚΟΜΙΣΕΤΑΙ ΟΥ ΕΣΤΙΝ ΠΡΟΣΩΠΟΛΗΜΨΙΑ·

ΠΑΙΣΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ ΠΑΡΕΧΕΣΘΕ·
ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΕΧΕΤΕ ΚΥΡΙΟΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ·

ΠΑΙΣΕΙ ΤΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΕΙΤΕ ΓΡΗΓΟΡΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΑΥΤΗ ΕΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ·
ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΑΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΙΝΑ Ο ΘΕΟΣ ΑΝΟΙΞΗ ΗΜΙΝ ΘΥΡΑΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ·
ΛΑΛΗΣΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΔΙ ΟΝ ΚΑΙ ΔΕΔΕΜΑΙ·
ΙΝΑ ΦΑΝΕΡΩΣΩ ΑΥΤΟ ΩΣ ΔΕΙ ΜΕ ΛΑΛΕΙΝ·

ΠΑΙΣΕΙ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΕΞΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝΟΙ·
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΗΜΩΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ ΑΛΑΤΙ ΗΡΤΥΜΕΝΟΣ ΕΙΔΕΝΑΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΥΜΑΣ ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩ ΑΠΟΚΡΙΝΕΣΘΑΙ·

ΠΑΙΣΕΙ ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΤΑ ΚΑΤ ΕΜΕ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΥΧΙΚΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΔΟΥΛΟΣ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΟΝ ΕΠΕΜΨΑ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΙΝΑ ΓΝΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΗ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΥΜΩΝ ΣΥΝ ΟΝΗΣΙΜΩ ΤΩ ΠΙΣΤΩ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΤΩ ΑΔΕΛΦΩ
ΟΣ ΕΣΤΙ ΕΞ ΥΜΩΝ ΟΣ ΠΑΝΤΑ ΥΜΙΝ ΓΝΩΡΙΣΟΥΣΙΝ ΤΑ ΩΔΕ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ·

ΠΑΙΣΕΙ ΑΣΠΑΖΕΤΑΙ ΥΜΑΣ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ Ο ΣΥΝΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΚΟΣ Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑ
ΠΕΡΙ ΟΥ ΕΛΑΒΕΤΕ ΕΝΤΟΛΑΣ ΕΑΝ ΕΡΧΗΤΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΔΕΞΑΣΘΕ ΑΥΤΟΝ·
ΚΑΙ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΙΟΥΣΤΟΣ Ο ΩΝ ΕΚ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΟΥΤΟΙ ΜΟΝΟΙ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΝ ΜΟΙ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ·

ΠΑΙΣΕΙ ΕΠΑΦΡΑΣ Ο ΣΥΝΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΜΟΥ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ ΑΣΠΑΖΕΤΑΙ ΣΕ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙΣ ΙΝΑ ΣΤΑΘΗΤΕ ΤΕΛΕΙΟΙ ΚΑΙ ΠΕΠΛΗΡΟΦΟΡΗΜΕΝΟΙ
ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ·
ΜΑΡΤΥΡΩ ΓΑΡ ΑΥΤΩ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΠΟΝΟΝ ΠΟΛΥΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙ·

ΠΑΙΣΕΙ ΑΣΠΑΖΕΤΑΙ ΥΜΑΣ ΛΟΥΚΑΣ Ο ΙΑΤΡΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΑΣ·
ΤΟΥΣ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΣΠΑΣΑΣΘΕ ΝΥΜΦΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤ ΟΙΚΟΝ ΑΥΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ·
ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΘΗ ΠΑΡ ΥΜΙΝ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΙΗΣΑΤΕ ΙΝΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΘΗ·
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΙΝΑ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΤΕ·

ΠΑΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΙΠΑΤΕ ΑΡΧΙΠΠΩ ΒΛΕΠΕ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΗΝ ΠΑΡΕΛΑΒΕΣ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΙΝΑ ΑΥΤΗΝ ΠΛΗΡΟΙΣ·
ΑΣΠΑΖΕΤΑΙ ΣΕ ΑΠΦΙΑ Η ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΠΠΟΣ Ο ΣΥΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΗΜΩΝ·
ΚΑΙ Η ΚΑΤ ΟΙΚΟΝ ΣΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ·

ΠΑΙΣΕΙ ΑΣΠΑΣΑΣΘΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΕΝ ΦΙΛΗΜΑΤΙ ΑΓΙΩ·
ΑΣΠΑΖΟΝΤΑΙ ΥΜΑΣ ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΠΑΣΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·

ΠΑΙΣΕΙ ΑΣΠΑΣΑΣΘΕ ΝΗΡΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΑΓΙΟΥΣ·
ΑΣΠΑΣΑΣΘΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΕΝ ΦΙΛΗΜΑΤΙ ΑΓΙΩ·
ΑΣΠΑΖΟΝΤΑΙ ΥΜΑΣ ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΠΑΣΑΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·

ΠΑΙΣΕΙ

ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ. ΔΙΑ ΣΤΕΦΑΝΑ ΚΑΙ ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΟΥ
ΚΑΙ ΑΧΑΪΚΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΥ. ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ Ε ΣΤΕΦΑΝΟΥ Β
ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΙΖ ΣΤΙΧΟΙ ΟΙ ΣΤΑΙΚΟΣΙΟΙ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ

2 † ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β †

Α ΚΕΦ Ϛ Ε ΕΡ Π. ΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΥ ΧΥ. ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΘΥ. ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ
ΑΙΤΙΑ ΔΕ ΥΣΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΕΓΡΑΦΗ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ
ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΑΥΤΟΝ. ΤΑΧΑ ΔΕ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΜΗ ΘΕΛΟΥΣΙΝ
ΘΕΛΗΣΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ. ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΑΙΤΙΑ ΕΣΤΙ ΤΟ ΜΗ ΘΕΛΗΣΑΙ ΑΥΤΟΥΣ
ΘΕΛΗΤΗΣ ΩΝ ΑΠΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΠΡΟΣ ΓΡΑΦΗΝ ΥΜΙΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΡΑΝ
ΜΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΕΛΗΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΕΡΑΣ ΩΝ ΑΠΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ ΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑΜΕΛΗΣ ΩΣ ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΣ

Β ΚΕΦ Ϛ Ε ΕΡ Π. ΤΗΝ ΕΙΣ ΙΣΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ.

Β ΕΡ Π. ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΑΥΤΟΥΣ Ο ΚΑΚΟΙ ΑΡΜΑΤΑ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Γ ΚΕΦ Ϛ Ε ΕΡ Π. ΤΗ ΟΥΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΣΙΝ ΤΟΙΣ ΟΥΣΙΝ ΕΝ ΟΛΗ ΤΗ ΑΧΑΪΑ. ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣ ΧΥ ΙΥ ΧΥ.
ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΣ ΚΑΙ ΠΗΡ ΤΟΥ ΙΣ ΥΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ:

Γ ΕΡ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥΣΙ ΠΡΟΣΠΑΡΟΡΘΥΣΘ. ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΜΕΤΑ ΜΕΤΑΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣΙ.

Δ ΚΕΦ Ϛ Ε ΕΡ Π. Ο ΠΗΡ ΤΩΝ ΝΟΙΣ ΤΕΙΡΑΣΜΩΝ. ΙΣΑΙ ΘΣ ΠΑΣΗΣ ΠΑΡΑΙΣΑΝΣΕΩΣ. Ο ΠΑΡΑ
ΙΣΑΛΩΝΗΡΑΣΕ ΠΙ ΠΑΣΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΗΜ
ΑΣ ΠΑΡΑΙΣΑΝ ΤΟΥΣ ΕΝ ΠΑΣΗ ΘΛΙΨΕΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΣΑΝΣΕΩΣ
ΗΣ ΠΑΡΑΙΣΑΝΟΥΜΕΘΑ ΑΥΤΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ:

Δ ΕΡ ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ ΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ ΦΗΣΙ ΜΟΙ ΩΙΔΑ ΜΕΝ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ
ΜΟΣ ΗΝ ΑΡ. ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΟΠΩΣ ΠΑΙΔΕΥΘΩΣΙΝ. ΣΥΝΕΧΩΣ
ΜΗ ΔΥΝΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΑΙΣ ΧΡΗΣΑΣΘΑΙ ΜΕΜΦΕΤΑΙ

Ε ΚΕΦ Ϛ Ε ΕΡ Π. ΟΤΙ ΚΑΘΩΣ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΥ ΕΙΣ ΗΜΑΣ. ΟΥΤΩΣ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΧΥ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ Η ΠΑΡΑΙΣΑΝΣΙΣ ΗΜΩΝ. ΕΙ ΤΕ ΔΕ ΘΛΙ
ΒΟΜΕΘΑ. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΙΣΑΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

Ε ΕΡ ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΑΜΑΡΤΗΣΟΥΣΙ ΑΠΟΣΤΑΤΑΙ ΠΑΣΟΠΟΣΟΙ ΦΑΝΕΡΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΥΜΦΟ
ΡΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΜΕΝ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑ
ΜΕΝΟΥΣΑΝ. ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΗΣΟΜΑΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΣΙ. ΟΥ ΜΟΝΟΝ
ΔΕ ΟΥΤΟ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΜΑΡΤΗΣΑΣΙ ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΦΑΝΕΡΟΝ ΓΕ
ΝΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΜΗ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΙ ΤΟΥΣ ΔΕ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΜΕ

ϛΓ ἔρ Ὅστις ἀγαπᾷ καὶ σιωπᾷ μᾶλλον μισεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ϛΔ ΚΕ Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
ϛΔ ἔρ ταύτην τὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου. ὑμεῖς δὲ μόνον τὴν
πρόσθεν. ὑφ' ἣν διέκειντο ἀδελφοί γενόμενοι ἀλλήλων τὸ
γλυκὺ. ὑγιαίνοντες τοῦδε. ὑγιάζουδε.
ϛΕ ΚΕ Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.
ϛΕ ἔρ ἀλλ' ὑμεῖς μεταπεμπόμενοι τοὺς ἀπόντας τὴν ἀπόντων σωτηρίαν
ϛϚ ΚΕ Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἤτω ἀνάθεμα.
ϛϚ ἔρ διὸ σὺ τοῦτο ῥήματος σωφρονιστικοῦ ὄφους. τοὺς ταμβαινόντας
τῷ νοσοῦντι μεταπεμπόμενος. τοὺς τιμωρουμένους ἐπιστρέφων
ἀδελφοὺς διὰ τοῦ μὴ φιλεῖν τὸν Κύριον τιμωρίαν ἀπαραίτητον τούτοις
ἐπάγουσι δηλῶν. μόνον ἀλλὰ καὶ ἀνάθεμα ὑπὸ τῶν ἁγίων
δογματίζεται τοὺς τοιούτους.
ϛΖ ΚΕ Μαράνα θά.
ϛΖ ἔρ ὅπως δὲ ἐπιστρεπτικὸν τὸ μέλος καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ
τοῦ ἀποστόλου ῥῆμα. ἐπιστρέφει γὰρ τοὺς ἐν ἁμαρτίαις
ὄντας. καὶ τοῦτο τὸ ἐπιστρεπτικὸν ἐν τῷ ἀποστολικῷ
ῥητῷ ἐν τῷ μαράνα θά. ὁ Κύριος ἔρχεται. ὑπὲρ τοῦ
τοὺς ἐν ἁμαρτίαις ὄντας ἐπιστρέψαι. καὶ ἐν τῷ
τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ῥητῷ. ἐγγὺς ἡ παρουσία τοῦ
Κυρίου. ὑπὲρ τοῦ τοὺς ἐν ἁμαρτίαις ὄντας ἐπιστρέψαι
τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ μέλος τοῦτο. καὶ ἐν μέσῳ ὄντος τοῦ
ϛΗ ΚΕ Μὴ γὰρ ἐστὶν Κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὔ;
ϛΗ ἔρ τοῦτο γὰρ ἐπιστρεπτικὸν ἐστὶ καὶ οὐ τὸ μὴ μόνον ἁμαρτωλοὺς διὰ τοῦ
καὶ δίκαιος ἐπιστρέφων.
ϛΘ ΚΕ Ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν.
ϛΘ ἔρ ὅσῳ δὲ σφοδρῶς αὐτοῦ ἐπεμελήθη καὶ ἀγαπᾷ οἰκείως ἡμᾶς. ἵνα
δηλώσῃ μόνον ὅτι ἡμᾶς οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῦ ἀγαπᾷ τοῦτο καὶ δηλοῖ
ἐν τῷ μεθ' ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπινον ἔχουσι
ἀμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ μεγάλου μισθοῦ τὴν ἀπόλαυσιν
τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα ἀφαιροῦσι συμβαίνει.
ὁ δὲ ἀμέσως ἐπιφέρει ὁ λόγος. ἵνα μὴ ὀκνηροὺς
τοῦτο καὶ ἡδονῆς ἕνεκα ἁμαρτάνειν ποιήσῃ.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
τοῦτο γὰρ ἐπιστρεπτικὸν καὶ οὐ τὸ μόνον ἁμαρτωλοὺς διὰ τοῦ
καὶ δίκαιος ἐπιστρέφων.
Ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀμήν.
ὅσῳ δὲ σφοδρῶς αὐτοῦ ἐπεμελήθη καὶ ἀγαπᾷ οἰκείως ἡμᾶς. ἵνα
δηλώσῃ μόνον ὅτι ἡμᾶς οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῦ ἀγαπᾷ τοῦτο καὶ δηλοῖ
ἐν τῷ μεθ' ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπινον ἔχουσι
ἀμαρτίαν. ἀλλὰ καὶ μεγάλου μισθοῦ τὴν ἀπόλαυσιν
τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα ἀφαιροῦσι συμβαίνει.

Προσκορινθίους Α στίχων ωλβ

[illegible] μαστὰ πολλὰ πρόσωπα φλοιόμ αὐτὸ ὑγιαρ[illegible]
τὰ πρόσωπα τὴν χάριν ὑμῶν. ταῦτα δὲ λέγω ὁμῶν
ὑπὸ τὸ ἕν πρόσωπον ὑμῶν. αὐτοὺς διὰ γὰρ ὁμῶν. ὁμῶν δὲ καὶ τὰ
σώματα αὐτοὺς διδάσκων. καὶ ὡς ἀγαπᾶ τὰ ἀγαπῶμ. πρὸς δὲ τὸν
καλέσαντα. ὅτι καὶ ἀπροσώπολήπτως ποιήσῃ θεὸς μέγας. ὃν καὶ
καὶ ὑγιᾶ συμπαθῆσαι ✣ ✣

ΙΑ ΙΣΕΙ ΗΓΑΡΙΣΑ ΨΥΧΗ ΙΣΕΙΝ ΗΜΩΝ ΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ· ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΗΔΗΣΕΩ
ΩΣ ΕΙΝ ΗΜΩΝ ΟΤΙ ΕΝ ΑΓΙΟΤΗΤΙ·

ΙΑ ΕΡ τρίτην αἰτίαν παραλιμπάνω στίθησιν. αὐτὴ δὲ ἀτιμίαν καὶ
ῥᾳστώνην ὅτι. παρὰ ταχὺ τὴν οἰκουμένην ἁπάσαν προφθάσαι. ταῦτα
δὲ λέγω. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ ὁμῶν ταῦτα ἐπιστολὴν μὴ λαμβάνω παρ
ὁ ταμ τὸ σώματος καὶ ἁπαρέγχουσιν. οὐδὲν οὕτως ἡ καὶ χήσις
λιμένα ἔχει τὴν ἀτιμίαν ἡσυχὴν ἡ λιμένα ἔχουσαν λιμένα
καταδύναι χήν. ὡς τὰ τοιαῦτα πράγματα ὁμῶν ὁμένους ✣ ✣

ΙΒ ΙΣΕΙ ΙΣΑΙ ΗΛΙΣΡΙΜΙΑ ΤΟΥ ΦΥ·
ΙΒ ΕΡ τοῦτο τὸ ὁμῶν οὐδὲν δόλον:
ΙΓ ΙΣΕΙ Ο ΥΙΣΕΝ ΣΟΦΙΑ ΣΑΡΙΣΙΙΣΗ·
ΙΓ ΕΡ τοῦτο τὸ ὁμῶν οὐδὲν καὶ οὐργίαν· οὐδὲ ὑμῶν τὴν πλοῦτον. ἡ συμπαθὴ
σοφοὶ σχαρισμάτων:-

ΙΔ ΙΣΕΙ ΑΛΛ ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ Φ ΥΑ ΝΕΣΤΡΑΦΗ ΜΕΝΕ ΝΤΩΙ ΚΟΣΜΩ. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ
ΡΩΣ ΔΕ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ·

ΙΔ ΕΡ τὴν παραυτοῦ δίκαιαν δόξαν ἡν ἡμῖν. διατροφὴν μᾶλλον ὁμῶν δὲ μᾶλλον ὑμῶν:-
ΙΕ ΙΣΕΙ Ο ΥΓΑΡ ΑΛΛΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ΥΜΙΝ ΑΛΛΗΛΑ, ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΤΕ· ΗΙΚΑΙΕ
ΠΙΓΙΝΩΣΚΕΤΕ:

ΙΕ ΕΡ ὅπως δὲ μεγαλαύχησιν ἀπὸ παρίσταται ὁ παρ ἡμῶν φορτίον. ἀλ
λοὺς παραγράφαρτυρας τὸν μέγιστον μέγαν ✣ ✣

ΙΣ ΙΣΕΙ ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΟΤΙ ΙΣΑ ΓΩ ΕΩΣ ΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΓΝΩΣΕΣΘΕ· ΙΣΑ ΦΩΣ ΙΣΑΙ
ΕΠΕΓΝΩΤΕ ΗΜΑΣ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ:

ΙΣ ΕΡ ἀπὸ τὸν παρόντα τὸν πολλοὺς ταῦτα ταμόμενα· φανὰ καὶ οὐχ
ἁπλῶς τοῦτο. ἀπὸ φλωπὸ. ἁμαρτὸν παρ ἐμπειρίαν τὸν φῶ
καὶ τὴν φσαὶ τὸν ὁλόπολιν ✣ ✣

ΙΖ ΙΣΕΙ Ο ΤΙ ΙΣΑ ΥΧΗ ΜΑ ΥΜΩΝ ΕΣΜΕΝ ΙΣΑ Θ· Α ΠΕΡΙΣΑΙ ΥΜΕΙΣ ΗΜΩΝ ΕΝ ΤΗ
ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΙΣΥ ΗΜΩΝ ΙΥ·

ΙΖ ΕΡ ὃν ταῦτα τὸν ὁλόπολιν ἁρμόμενον. ὑπὸ τὸ μέγα φανὸν ὁμόμενος

μῶν ἵνα μὴ λυπηθῶμεν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἡμῶν τὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
λύπην ὑπομένωμε

ιγαικεϛ ὁ γὰρ τοῦ θῡ ῡς̄ ις̄ χ̄ς̄ ὃς ἐν ὑμῖν δι᾽ ἡμῶν κηρυχθεὶς δι᾽ ἐμοῦ καὶ
σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ:

ιγαεμ ὥστε δὲ ἡμῶν ὁ λόγος. ἀπλοῦς ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἡμεῖς ὑμῖν ἐλαλήσαμεν
οὐ τοῦτο ἔστιν ἁπλοῦς καὶ οὐκ ἀμφίβολος ἀλλ᾽ ἐστὶν ἀληθὴς καὶ πιστὸς
κηρύγματι οὐδὲ μὴν μόνον τοῦτο μοῦνος δὲ ἡμῶν ὁ λόγος ἐθεωρήθη ὑμῖν
τοῦτο γὰρ οὐκ ἦν τοιοῦτον ἀλλ᾽ ἀνωφελὲς μηδὲν ὂν διάφορον ἦν ὑμῖν

ιγβικεϛ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν:

ιγβεμ τοῦτο δὲ ὥστε πρὸς ἀλήθειαν ἐστὶ καὶ ἀληθὲς ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἡμεῖς
ιγγικεϛ ὁ καὶ γὰρ ἐπαγγελίαι θῡ ὅσαι ἐν αὐτῷ τὸ ναί διὸ καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὸ
ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι᾽ ἡμῶν:

ιγγεμ τοῦτο δὲ ἡμῖν διὰ τοῦτο ἀνωφελὲς αὐτὸ κηρύγμα αὐτὸ ἐποχλήσαι καὶ αὐτοὺς
τὰ ἀνωφελῆ ταῦτα ἀνωφελῆσθαι καὶ κηρύττειν καὶ γὰρ ἀνωφελὲς ἐν
ἁμαρτίαις ἐθεωρήθησαν καὶ ἀμελητοὶ καὶ ἀνωφελεῖς
σιας καὶ ἀνωφελὲς τὸ μεγαλομάρθων καὶ ἀνωφελὲς τὸ μὴ ἀνωφελῆ
τὸ μὲν διὰ μάγαν θεόν τὰ ὅσα οὖν τὰ ἀνωφελῆ ἀνωφελήσαντα
φησὶν μὴ λήσετε οὐ γὰρ ὀνομάσθησαν αὐτοῖς μὴ καὶ οὐ τοῦ
τὰ μὲν οὖν ἀνωφελῆ μὴ ἀληθῆ τὰ δὲ ἐρημώματα ἀνωφελῆ τὰ δὲ
καὶ θεὸς ἀνωφελὴς ἐθεωρήθη ἡμῖν ἡμεῖς μὴ ἀλλὰ ἀληθῆ

ιδικεϛ ὃ δὲ καὶ ὑπωπιάζομαι, ἀνωφελῆ μὲν μὴ ἀνωφελῆ αὐτὸ ἐστὶ καὶ ἀνωφελῆ αὐτοῦ μ
ιδικεϛ ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χ̄ν̄ καὶ χρίσας ἡμᾶς θ̄ς̄
καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνς̄ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θ̄ν̄ ἐπι
καλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν:

ιδεμ τοῦ δὲ ἡμᾶς ὑμῶν ἀνωφελῆ ἀνωφελῆσαι ἀνωφελῆσθαι ἡμᾶς
φοχ̄ν. καὶ αὐτὸς ἐχρίσας ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸ πνεῦμα τοῦ
καρδίαις ἡμῶν. ὥστε τὰ μὲν ἀνωφελῆ τὰ δὲ ἀνωφελῆ
σας ἡμᾶς καὶ σφραγισάμενος τὴν τοῦ πνεύματος ἀνωφελῆ

μαστον. καὶ καὶ μαρτυρουσ᾽ πνεύματος ἁγίου τοῦ λαλήσαντος τοῖς
προφήταις. οὐ γὰρ μόχρι νῦν μόνον ἀλλὰ καὶ πάλαι τοῖς σοφοῖς ἀρέσκειν
ἐσπούδασα μὴ ἐμαυτῷ

ιη κε ιζ καὶ ταύτην τὴν πεποίθησιν ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν. ἵνα δευτέραν χάριν σχητε. καὶ δι᾽ ὑμῶν διελ
θεῖν εἰς μακεδονίαν. καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονίας ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς. καὶ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαί
αν. τοῦτο οὖν βουλόμενος

κθ λ τι οὖν ἐφρονεύσατο ἄρα μὴ κατὰ σάρκα ἐβουλευσάμην. ἵνα ᾖ παρ᾽ ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ.

κ μ πιστὸς δὲ ὁ θ̄ς̄ ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο
ναὶ καὶ οὔ.

κα μ ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χ̄ν̄ καὶ χρίσας ἡμᾶς θ̄ς̄

ΛΒΚΕ ὧν δὲ τί χάριν ἔσχεθεν καγώ.
ΛΒΕΡ ὁρῶ σε σὺν θυσίᾳ σαυτὸν δηλοῦσιν· ὅτι μὲν σὺν ἀρχόντων
σαυτὸν δὲ σωφρονοῦσαν ὅσον δύναται καὶ φαιδρύνασαν
σὺν ὁμονοίᾳ γυναικί· +
ΛΓΚΕ καὶ γὰρ ἐργῶδες κεχάρισμαι· εἶτι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς·
ΛΓΕΡ ἢ μανθάνουσιν οἱ ποιηταὶ φόβητρον ὄντας σωφροσύνην
προφέρουσα οὐ μόνον· καὶ τοῦτο γὰρ αὐτὸν δι' ὑμᾶς ποιήσασα· +
ΛΔΚΕ ἐν προσώπῳ χῇ·
ΛΔΕΡ σοὶ δὲ ἀρχὴ λογικὴ ἀφορμὴ καὶ τοῦ πολεμοῦντος ὅμα φανῆναι αὐτὸν δεῖ·
ΛΕΚΕ ἢ μανθάνουσιν οἱ ποιηταὶ φόβητρον ὄντας σωφροσύνην
ΛΕΕΡ καὶ μὰ σὸν πλεονεκτῶ ἐν ὑποστολῇ σατανᾶ·
μοι σὸν· ἀμφότεραι μὲν ἀφανεῖς· οὐδὲν γὰρ τὸν αὐτὸν ἁμαρτάνουσαι·
ΛΣΚΕ οὐ γὰρ ἴσμεν τὸν τὰ νοήματα ἡμῶν εἰδότα·
ΛΣΕΡ ὃ τι καὶ προσοχθίσαι τὸν ἁμαρτεῖν ἀποκωλύσαι· οὐ μόνον τὸ φορτίον·
ἀναγκὴν ἀμφοῖν καὶ ἀποτρέπουσαν τοῦ δύνασθαι διαφθεῖραι δικαίῳ
ἀμφοτέρους τῷ ποιητῇ μαρτυρίᾳ· +
ΛΖΚΕ ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν πατρῴαν διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χῦ· καὶ θύρας
λοιδορεῖν γραῦν ἐν μέσῃ ἐν τῷ ὄντι ἐσχηκὰς ἀνεσιν τῷ πνὶ λοιδορεῖν
ἑωρεῖν ἀεὶ τὸν τὸν ἀδελφὸν λοιδορεῖν· ἀλλὰ ἀποτάξασθαι
ἀντοῖς ἐξῆλθον εἰς μακεδονίαν·
ΛΖΕΡ ὁ μὲν ἀρχαῖος ὀπίσω τὴν ἀσίαν διαφθορὰν ὑποδραμὼν καὶ
ἀγασσάμενος τὸν ἀπὸ μέρους καὶ τὸν μόνον παρθένων μάρτυρα
ὡς δι' ἀσθενείαν· ὅτι καὶ ἄφρων ὡς ὀθνεῖον· τὸν ὡς οὐρανίαν
μητρὸν τὸν μὴ συρφετὸν· οὕτως δὲ ὁμοίως ὀπίσω διαφθορὰν
ΛΗΚΕ τῷ δὲ θῷ χάριν τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χῷ·
ΛΗΕΡ ἢ μανθάνουσιν οἱ ποιηταὶ φόβητρον ὄντας σωφροσύνην
τὸν θν· ὁ δρόγγος οὗτος ἀπὸ σατανᾶ χοῦ ἁμαρτάνουσιν
χοῦ ἁμαρτάνουσι· ἡμῶν μὲν σατανᾶν· ὀπίσω διαφθορὰν
μὲν· ἡμῶν δὲ πρὸς ἀδαὸν ἐχθρὸν τὸν ἀδελφόν· οὐ λέληθεν ὑμᾶς·
ὑμᾶς· οὐμὲν ἁμαρτίαι καὶ τοῦτο ἀθυμίαν ποιήσουν· ἀλλ' ὀπίσω τοῦτοις
πᾶσιν φησὶν· οὐκ ἀμὴν οὐμὲν ἀλλὰ καὶ χαίρομεν· οὐμὲν ὁμολογοῦντα
μόλλον τὰ· ἀλλὰ καὶ δικαστὰ πάντα φόβητρα· ὀπίσω δὲ αὐτοῖς ἁμαρτάνοις

ιεϵ ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς κόρινθον· οὐχ ὅτι
κϵ κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως· ἀλλὰ ὁτι συνεργοὶ ἐσμεν τῆς
χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε· ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ
τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς:
ιϛ ϵ ἐκ ὑμῶν γὰρ ὑπομονὴν δοῦναι ἁμαρτησάντων φησὶν μὴ ἁμαρτησάντων
ιϛ ϵ ἐκ καὶ ὑπομονὴν φησὶν μὴ ἁμαρτησάντων γράφει ἁμαρτησάντων δὲ
μὴ καὶ ὑπὲρ ἁμαρτησάντων ὑμῶν οὐδὲ ἁμαρτησάντων δὲ καὶ ἁμαρτησάντων
μου· μεγίστης γὰρ τοῦτο ἀγαθῆς συλλήψεως τὸ μὴ ἁμαρτησάντων
παρ' ἡμῶν ἀξιοῦσθαι δάκνων φησὶν ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς·
ιϛ ϵ ἐκ καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ· ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ'
ἑᾧ εἰκὸς ἔχαιρεν πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς· ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
πάντων ὑμῶν ἐστίν·
ιϛ ϵ ἐκ τοῦτο λέγει τὸ ὑπὲρ ὧν ἔδει μάλιστα τοῦτο· οὐκ ἠλθον φησὶν μὴ
ιϛ ϵ ἐκ εἰς γὰρ πολλὴν συστολὴν καὶ συνοχὴν καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ
πολλῶν δακρύων οὐχ ἵνα λυπηθῆτε· ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα
γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς:
ιϛ ϵ ἐκ φιλοστοργίαν τοῦ ἐμοῦ πόθου δηλοῖ καὶ τοῦ ἐμοῦ ἔρωτος τὸν
ἀκμαιότατον λόγον·
ιϛ ϵ ἐκ εἰ δέ τις λελύπηκεν· οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν· ἀλλὰ ἀπὸ μέρους
ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς:
ιϛ ϵ ἐκ ὁ αὐθαίρετον πάθος ὀδυνηθεὶς θέλει καὶ σὺ ἀναλωτικὸς γενέσθαι
τοῦ τοιούτου πάθους καὶ ὀδυνᾶσθαι πάσχων ὑμᾶς ὀδυνᾶσθαι
σφόδρα συμπαθῶς. διὰ τοῦτο δέ φησιν ὀδυνᾶσθαι οἷς ἐξὸν ὑμᾶς
μᾶλλον ἀγαλλιᾶσθαι ἐπὶ τῷ μὴ ἁμαρτησάντων τῶν ἁμαρτησάντων
ιϛ ϵ ἐκ ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ὑπὸ τῶν πλειόνων:
ιϛ ϵ ἐκ ὁμολογῶ τοῦ ἁμαρτησάντων τὸ ἁμαρτησάντων τοιοῦτον καὶ φιλάνθρωπον·
ιϛ ϵ ἐκ ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλεῖ
καὶ μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος·
διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο
γὰρ καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν· εἰ εἰς πάντα ὑ
πήκοοί ἐστε·
ιϛ ϵ ἐκ ὁμοίως δὲ καὶ ὑμεῖς τὴν ἐπιτιμίαν ταύτην· ἀλλὰ καὶ παράμυθίαν φο

ὥστιν ἐκ συστατικῶν ἐπιστολῶν προσφέλας
συστατικῶν· ἐπιστολῶν ἡμῶν· γινωσκομένη καὶ ἀναγι
μένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· γινωσκομένη καὶ ἀναγι
νωσκομένη· ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·
μγ ἔρ ὁ νῦν δέομαι οὖν παρὸ ὑμῶν μὴ ἐν ὑμῖν φορᾶσθαι ὅτι
διὸ ἐφορᾶσα αὐτὸν τοῦτο προέλαβον αὐτὸς μόνος ὁ ἀδελφοποιοῦ
τὸν ἄτιμ· τοσοῦτον ἀπέχομεν τοῦ δοκιθῶσαι πρὸς ὑμᾶς·
συστατικῶν ἐπιστολῶν· ὡς ὑμᾶς ἀντιβῶσι στόμασ ἔχειν·
μόνῳ δὲ ὡς ἐδοκιμάσαμεν ὑμᾶς· συστῆσαι ὑμᾶς ἀμνα
ρίγαγον μόνῳ δόμενον ἀντιβῶσι στόμασ·+
μδ ΙΚΕΙ φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ χῦ· διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν·
μδ ἔρ ὃν τρόπον θαυμόμον αὐτοῖσ ἀναστῆναι· ἀλλὰ καὶ καταφθορᾶσ
μεΙΚΕΙ ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνῖ θῦ ζῶντοσ· οὐκ ἐν πλα
ξὶν λιθίναις· ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίαις σαρκίναις·
με ἔρ τοιοῦτον μὲν τρόπον τρὸς ἴσασιν· οὕτωσ ὑμᾶς τραπαχόντασ
ριφόρομον· καὶ οὐμὲ ὀχόμεθ·+
μεΙΚΕΙ πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἐχομεν· διὰ τοῦ χῦ πρὸσ τὸν θν·
μϛ ἔρ τραμμὲ τοόμοιμ ἀναστῆθσιμ τρὸσ θν· τοῦτο μὲ γὰρ λίμνὸ ἐχῖσ
αὐτιοσφῆσιμ·+
μζ ΙΚΕΙ ὃν χόττι ἱκανοί ἐσμὲν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡσ ἐξ ἑαυτῶν·
μζ ἔρ θραττὰμμ ἀφραμθιορθωσιμ· μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτωσ ἀφ τρὸσ
τοιῆσιμ ὀχόμεθ· ὡσ ἀφ ὁμῶν λίμφρομάφαι· τὸ δὲ θῦ ἀγ
γατο τραρ αὐτὸ ἀναστῆθσιμ λαμονίζθαι·+
μη ΙΚΕΙ ἀλλὰ ἱκανότησιν ἡμῶν ἐκ τοῦ θῦ· ὃσ καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶσ
διακόνουσ καινῆσ διαθήκησ· οὐ γράμματοσ ἀλλὰ πνῖ
μδ ἔρ τὸ δὲ ἱκανώσαν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐποίησεν· καὶ ὅτι τὸ δὲ
ουσ· οὐ μικρὸν γὰρ τροκοπῆσαι τὴν οἰκουμένην· τοιαῦ
τασ μίσασ καὶ ὁμοίασ τολμᾶν μάζουσ· τὸν τροτόφορ
διὸ ὥστε ἡγεῖσθαι· οὐ γράμματοσ ἀλλὰ πνῖσ·+
νθ ΙΚΕΙ τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει τὸ δὲ πνῖ ζῳοποιεῖ·
να ἔρ ταῦτα δὲ λίμφρομεν ἐσμὲν καθαίρων τοῦ σμάτων φρομοῦντασ
τὸ τοῦ δαϊσμὸ· οὐ γὰρ τρὸσ ἀφῆσιμ ὁμῖν μὲν ὑσῖν·
ἀλλὰ γράμματα· ἡμᾶσ δὲ τὰσ ὑθήμον τρὸσ ἀδιδόμαι·
γράμμα δὲ ὃν ταῦτα τοῦ νόμου φῆσιμ· τὸ μὲν λαζόμενον τοῦσ

ΝΕ ΜΕΡ τὰ ἐμὰ μυστήρια οἱ προφῆται αὐτῶν, ὁ μόσχος ἀσυ-
νέτως ὁ ὑλίκδομ. ἀμὸ οὐδὲν ἀνωφορεῖ τὸ γράμμα. ἰδιωτικὰ γὰρ
τοῦς ἀνωφορεῖς γράμματα. ἀμοσθὴ τοῦ ἰσραὴλ
ΝΣ ΚΕΙ ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώ-
σει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον
ΝΣ ΕΡ τί θαυμάζεται φησὶν ἡ δόξα αὐτοῦ τῶν ἰδίων οὐδὲν ἀμαυ-
ρότερον καὶ τῶν θείων ἀνωφορεῖς ὑλίκδομ. οὐτοῦ
δὲ τὸ πρόσωπον ἠδυνήθησαν ἰσχύσαι τοῦ ὑλίκδομ. τί δὲ
ῥᾴτερον εἰπεῖν οἱ νῦν σύνεσι ἰουδαῖοι χω ὁ ἀνωφορεῖς οὐδὲν ὁμοίως
μιμοῦνται. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τῶν χαρισμάτων ἐγυμνώθησαν. ὥσπερ
οὐδὲ τῶν παλαιῶν διαθηκῶν ἰδιωτικὰ οὐδὲ τῶν ἑαυτῶν δό-
ξαν. δόξαν γὰρ μόνου. τὸ πρόσχημα ἀφεῖται ✣
ΝΖ ΚΕΙ ὅτι ἐν χω ἴσταται καταργεῖται. ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀνα-
γινώσκεται μωϋσῆς. κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.
ΝΖ ΕΡ τοῦτο φησὶν οὐδὲν ἀμαυρωτικὸν ὡς ἰδίων ὅτι πεπώρωται. ὥσπερ δὲ τὸ
χω οὐκ ἀφύουσι μ. ἡνίκα δὲ ἐπιστρέψῃ πρὸς κν πεπώρωται. ὡς δὲ οἱ μὴ δὲ
χόμενοι τὸν χν δυνήσονται ἰδεῖν τὸ τοῦ μωϋσέως πρόσωπον ✣
ΝΗ ΚΕΙ ἡνίκα δὲ ἐπιστρέψει πρὸς κν. περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.
ὅδε ἐστὶ τὸ πνεῦμα ἐστιν. οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυ. ἐκεῖ ἐλευθερία ✣
ΝΗ ΕΡ δῆλον ὅτι μὴ τὸν τρόπον τῆς δόξης ὅσον ✣
ΝΘ ΚΕΙ ἡμεῖς δὲ πάντες. ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δό-
ξαν κυ κατοπτριζόμενοι.
Ν ΕΡ ἡμᾶς φησὶν. οὐκ ἐκ θεμένους μυστήρια ὥσπερ οἱ προφῆται ✣
ΝΑ ΚΕΙ τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δό-
ξαν καθάπερ ἀπὸ κυ πνεύματος.
ΝΑ ΕΡ ἁμαρτόντας γὰρ ἁμαρτίζόμενοι. καὶ ὑπὸ τὸν νόμον ὄντες ἁμαρ-
τωλοὺς μὲν ὁρῶμεν. καὶ οὐ μόνον ὁρῶμεν ἀλλὰ καὶ κρίνομεν. τὴν δὲ ἁμαρτίαν
ἀλλ' οὐ κρίνομεν. τὸ δὲ ἀνωφορεῖς ἀντίγραφος νόμος. καὶ αὐτὸς
ἀντίγραφος ὢν σωφρονιστής ✣
ΝΒ ΚΕΙ διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς
ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκακοῦμεν.
ΝΒ ΕΡ ὁ σώμενος τὸν ὑπορρεόμενον καὶ τοῦ μὲν θέοντος τὸν ἁρπά-
ζοντα μὴ μεριάζῃ τὸν αὐτὸν. καὶ ταῦτα ἀποδύοντος ὑλίκδομ.
καὶ φιλανθρωπίας ✣

συγκεκριμένων τῶν ἁμαρτιῶν· τὴν διὰ τοῦ πάθους τοῦ
ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν μεθέλοντος θάνατον.

ΝΚ ἘΙ ΔΕ ΗΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΝΖ Ἆρα τὴν συγκριτικὸν ἔχειν ἀξίαν καὶ ὀδύνου οὔσης τῆς θλίψεως
μὴ θανάτου· αὐτὴ δὲ ζωὴ δικαιοῦσθαι ἀμαμφισβητήτως
καὶ ἡδονὴ αὐτὴ θλίψεως μᾶλλον ἐστὶν· διὰ μὲν γὰρ
τὸν μόχθον ἡ δικαίωσις ἀλλ' οὐ διὰ τὸν θάνατον· θλῖψις γὰρ τὰ ἁμαρτήματα·

ΝΑ ἘΝΓΡΑΜΜΑΣΙΝ ἘΝΤΕΤΥΠΩΜΕΝΗ ΕΝ ΛΙΘΟΙΣ ἘΓΕΝΗΘΗ ΕΝΔΟ
ΞΗ· ὥΣΤΕ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΤΕΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟ
ΣΩΠΟΝ ΜΩΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗΝ· ΠΩΣ ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ
ΠΝΣ ΕΣΤΑΙ ΕΝΔΟΞΗ· ΕΙ ΓΑΡ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΡΙΣΕΩΣ
ΔΟΞΑ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟ
ΣΥΝΗΣ ΕΝΔΟΞΟΣ·

ΝΒ Καθαιρῶ μου τὸ ἰουδαϊκὸν φρόνημα·

ΝΓ ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥΔΕ ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΤΟ ΔΕΔΟΞΑΣΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΤΩ
ΜΕΡΕΙ· ΕΝΕΚΕΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΗΣ ΔΟΞΗΣ· ΕΙ ΓΑΡ ΤΟ ΚΑ
ΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΔΟΞΗΣ· ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΜΕΝΟΝ ΕΝ ΔΟΞΗ·

ΝΔ ΑΜΟΥ ΤΗΡΙΝΩ ΜΟΙ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΑ ΤΗΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΛΙΨΕΩΣ ΟΥ ΔΟ
ΞΑΖΕΙΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΑΡΑΙΡΟΥΜΕΝΗΝ ΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟ ΜΗ Φ
ΡΟΝΕΙΝ ΔΟΞΑΝ ΚΑΤΑ ΘΛΙΨΕΩΣ ΔΙΟ ΠΑΥΣΑΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥΤΟ
ΣΤΕΡΗΣΑΤΟΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ ΜΟΝΟΝ·

ΝΕ ἜΧΟΝΤΕΣ ΟΥΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ἘΛΠΙΔΑ ΠΟΛΛΗ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΧΡΩΜΕ
ΘΑ· ΚΑΙ ΟΥΚΑΘΑΠΕΡ ΜΩΥΣΗΣ ἘΤΙΘΕΙ ΚΑΛΥΜΜΑ ἘΠΙ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ἙΑΥΤΟΥ·

ΝΣ ΟΥΤΩ ΤΟΣΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΟΔΟΝ ΤΑΥΤΑ ΛΕΟΥΣΑ ΟΔΗΓΟΣ ΑΥΤΗΣ· ΩΣ ΠΡΙ
ΝΗΣ ΜΕΝ ΟΥΝ ΔΟΞΗΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΦΘΑΛΜΟΦΑΝΟΥΣ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΑΥ
ΤΗΝ ΙΔΗΝ· ὁρᾶν οὐ δυνάμενος τὸ ὄψιμον τῆς φωτοειδοῦς ἀκτῖνος·

ΝΗ ΠΡΟΣΤΟΜΗΣΑΤΕ ΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑ
ΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥ·

ΝΘ ΟΥ ΧΡΗ ΚΑΙ ΜΑΤΑΙΟΦΡΟΝΕΙΝ ΗΜΑΣ ΟΦΡΟΝΕΙΝ ΚΑΘΑΠΕΡ ΜΟΙ ΨΟΦΟΣ· ΔΥΝΑ
ΤΟΝ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΗΜΑΣ ΟΡΑΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΗΝ ΨΟΦΙΣΕΝ ΜΟΥΣΗΣ·
ΚΑΙ ΤΟΙ ΠΟΛΛΟΥ ΜΕΖΟΝΑ ΟΥΣΑΝ ΘΛΙΨΕΩΣ·

Ν ΑΛΛ' ἘΠΙ ΤΩΝ ΦΗΣΙ ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ·

ΝΕΡ τὰ μὲν μυστήρια τοῖς προσήκουσιν ὁμοίως ἀνεπίφθεγκτα
ὄντα λόγου· ἀμύητον δὲ ῥᾴστον τὸν μὴ θέμις ἀκοῦσαι τοῦτο
τοῦ σιγᾶν ἕνεκα γράμμασιν ἀνατεθῆναι· ἀνάγκη δὲ τοῦ καιροῦ
ΝΗΣΕΙ ἀχρεῖον τῆς σήμερον τοὐναντίον ἁλῶναι πρὸς τὴν ἀναγνώ-
σεως παλαιᾶς διάθησις ἐσομένης μηδὲ ἀναιρεθείσης
ΝΕΡ τὸ θαυμαζόμενον ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ δόξαν αὐτῷ μὴ δύνασθαι
ὅπως οὖν καὶ τὸν θλαστὸν τὸν μὴ δυνάμενον οὐδὲ ὁρᾶν οὔτε
ῥᾴστον προσδοκῶν αὐτὸν ἰσχύσαι τοῦ λόγου πιθα-
νὸν ἀπεργάσασθαι δοκοῦντα εἶναι τοῖς ἀκούουσιν ἐκ τοῦ ὑπο-
μνήματος· διαναστρεπτέον τοίνυν τὴν χάριν ἐγγράφοντας. ὡδὲ
οὐδὲ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἰδόντι οὐδεὶς ἂν τὴν ἁπλῆν
ἔχοντα γνώμην ἐπιτιμήσειεν ὡς ἀνάγκην ἐπιφέρουσαν
ΝΕΡ τὸ μὴ ἐνχωρεῖσθαι ἀναγνώσεως· ἀλλ' ὡς σήμερον μὴ νῦν
ΝΗΣΕΙΣΘΑΙ ἀλλ' ὡς ἐπιτρεπτέον ἀναγνώσεως· διὰ ναὶ τοῦτο
ΝΕΡ τοῦτο φησὶν ὁ λόγος μὴ ἐνχωρεῖσθαι τὴν ἀναγνώσεως
χάριν οὐσῶν τῶν γραφῶν ἐπιτηδείων πρὸς ὠφέλειαν
χωρὶς τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ἀναγνῶναι τὸν ἀμύητον
ΝΗΣΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ· ΑΝΑΓΚΕΙΣ ΑΛΥΟΜΕΝΩΙ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ ΤΗΝ ΔΟ
ΞΑΝ ΕΥΡΗΣΑΝΤΟ ΠΙΤΡΙΖΟΜΕΝΟΙ·
ΝΕΡ ἡμῖν δὲ οὐ διὰ τοῦτο ἡ μύησις ἀλλὰ μὴ ἐπιλαμβάνοντος
ΝΕΙ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΙΣ ΕΝΑΛΛΑΓΗΝ ΜΕΤΑΠΟΡΦΟΥΜΕΝΑ ΑΠΟΔΟΞΗΣΕΙΣ ΔΟ
ΞΑΝ ΑΦ' ΗΣ ΑΠΟΙΣΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣ·
ΝΕΡ ἁμαρτάνουσι γὰρ ἀναγιγνώσκοντες καὶ οὐκ ὀρθοτομοῦντες
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· καὶ οὐ μόνον ὁρῶντες ἀλλὰ καὶ
ἁψάμενοι καὶ γευσάμενοι τὴν ἀπάτην· ὡς ὁ πρὸς
ἀργυρὸν καθαρὸν προσφὰς ἀντίμασι μεμολυσμένοις καὶ ἀντὶ
ἀντίμασι ὁλοσυμφόρου·
ΝΕΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΗΣΘΗ
ΗΛΕΗΘΗΜΕΝΟΙ ΓΕΝΟΙΣΘΕ ΚΑΙ ΟΥΚΕΤΙ ΚΑΜΝΟΝΤΕΣ·
ΝΕΡ ὡς ὁμόρροον τὴν σύμφορον λόγῳ καὶ τοὐμφανὲς ὠφέλειαν
μὴ φθονοῦντα μηδὲ ἀνάξια ἡμῖν καὶ ταῦτα ἀποδιδόντα ὧν ἐχόμεθα.
καὶ φιλανθρωπίας θεοῦ·

ξβκϛ ἀλλὰ δεῖπαμεφα τὰ ἱερυπτᾶτῆς αἰσχύνης μὴ
περιπατοῦντες:
ξβ ἐρ οὐ λεπτολογοῦμεν θαυμάζοιμι δ' ἂν εἰ τοῦ χρόνου μᾶλλον θαυμάζοι
τις ἢ τοῦ βίου τοῦ ἐμοῦ, οἷόν ἐστιν θαυμάζειν
μᾶλλον τοιοῦτον οἷόν ἐστιν
ξγ ἐν πανουργίᾳ
ξγ ἐν γὰρ ἔχομεν μίλαμμα τοῦτον· ὅ μὲν γὰρ μίλαμμα ὁρῶμεν
ὅλον τοῦτο· δὸ δὲ οὐκ ἔχομεν αὐτὸ μίλαμμα ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μίλαμμος ἢ τοῦ
δημίου ἐργάζεται καὶ ἡμῶν· ἀμήχανον τοιοῦτο ἀπιστεῖν
θαυμάζοιμι· ταῦτα ἀρ' ἐμαυτῷ ἐγὼ ἀποκρίνομαι
ξδ ἐσ μὴ δὲ λογίζεσθαι τὸν ἀπόστολον τοῦ φῦ· ἀλλὰ τὴν φανέρωσιν
τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
συνείδησιν ἀνθρώπων τοῦ θῦ
ξε ἐν οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν τοῖς θλίψεσιν
ξϛ εἰ δὲ καὶ ἔστιν ἐν ἄλλῃ λέξει τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν·
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστιν ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν
ξζ ἐρ ὅπου δὲ οἱ ἀπόστολοι μεμνῆσθαι τῶν ἐθνῶν ἐκέλευσαν τοῦ
ἡμῶν τοῦτο δὲ μέμνημαι ἀεὶ ἐν ἐμαυτῷ ἐπιστάμενος·
ξη κρ ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα
τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν
τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χῦ ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ φῦ
δεδουλουμένοι
ξθ ἐρ σὺ μὲν γὰρ μὴ τάμῃ, φησί· σὺ δὲ ἀπαιρόμενος ἀπαιτοῦσί σε
ἀκόλουθα τούτοις ἀναθήματα ἀπάγων ἀπαίρουσα ὄνομα
ἔργον οὐ τοῦ ἐμοῦ ἀλλὰ τοῦ πέραθεν ἐμοῦ ἐμοὶ μὴ
παῦλον τῷ ἀποστόλῳ
ρ ἐρ ὅτι ὁ θῦ ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι ὃς ἔλαμψεν
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως
τῆς δόξης τοῦ φῦ ἐν προσώπῳ ἰῦ χῦ ἔχομεν δὲ τὸν
θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν ἵνα ἡ ὑ
ρα περβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν
τοῦτο δουλεύομεν ἀφοίμ· ὥσῳ δὴ καὶ τῇ ἰσοσθυμωτάτῳ
τάδε καρδίᾳ σοὶ μόν

τοὐρανὸν ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες
ϛ εἰ γὰρ καὶ τοιοῦτόν ἐστι τὸ σκήνωμα τοῦ σώματος τοῦτο αἰφθαρτον· καὶ ὅτι
ὄντως τοῦτο στενάζομεν· βαρούμενοι ἐφ᾽ ᾧ οὐ θέλομεν
τοῦτο φησὶν· διὰ τοῦτο αἰφθαρτον· οὐ γὰρ ἡ ἁμαρτία
ἐστὶ τοῦ σώματος ἁμαρτίαν δὲ ἡμῶν χαριεντισάμενος μετωνόμασε τὸν
ὁμοιαστὴν τοῦτο· ὡς ἂν εἴποι τις· αὐτὸ τοῦτο στενάζομεν ἐπιθυμοῦντες
ἐνδύσασθαι τὸν οὐρανόν· ἵνα μὴ θάνατος καταποθῇ ὑπὸ τῆς ζωῆς
ζ ὁ δὲ θεὸς ὁ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἐστὶν ἵνα μὴ ἐπιθυμοῦντες ἐκδύσασθαι ἐνδύσασθαι
η θαρροῦντες οὖν πάντοτε εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες
ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυ· διὰ πίστεως γὰρ
περιπατοῦμεν· οὐ διὰ εἴδους·
ι θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ
σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κν· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες
εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ

χιαστοῦτοτῆςαὐτοῦδημιουργίαςαὐτοῦ
ὡσαὐτὸκαὶἡμᾶσσῶζόμενα.

ϙειϛ΄ ΚΑΙΔΟΤΕΣΟΤΙΤΟΕΓΕΙΡΑΣΤΟΝΙϹΝΙΝΚΑΙΗΜΑΣΔΙΑΤΗϹΕΓΕΡΕΙϹΑΣ
ΠΑΡΑϹΤΗΝΕΝϹΥΝΗΜΙΝ·ΤΑΓΑΡΠΑΝΤΑΔΙΥΜΑϹ·ΙΝΑΗΧΑΡΙϹ
ΠΛΕΟΝΑϹΑϹΔΙΑΤΩΝΠΛΕΙΟΝΩΝΤΗΝΕΥΧΑΡΙϹΤΙΑΝΠΕΡΙϹ
ϹΕΥΟΜΕΝΕΙϹΤΗΝΔΟΞΑΝΤΟΥΘΥ·ΔΙΟ·ΟΥΚΙϹΘΕΙϹΙϹΟΥΜΕΝ·ΑΛΛΑ
ΕΙΤΙΚΑΙΟΕΞΩΗΜΩΝΑΝΘΡΩΠΟϹΔΙΑΦΘΕΙΡΕΤΑΙ·ΑΛΛΟΕΣΩΘΕΝΑ
ΙϹΑΙΝΟΥΤΑΙ·ΗΜΕΡΑΙϹΑΙΗΜΕΡ

ϙεϛ΄ ΤΟΥΤΟΤΟΙΝΥΝΚΑΙΗΜΕΙϹΤΟΙΑΥΤΑΛΟΥΜΕΝΟΙΚΑΙΠΑΣΧΟΜΕΝ·
ΩϹΠΕΡΦΟΡΑ·ΟΤΙΟΥΔΕΠΑΣΧΕΙΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝΗΜΑΣΤΟΥΣΔΙΚΑΙΟΥΣ·
ΩϹΗΡΩΙΑΥΤΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΤΟΥΤΟΠΑΣΙΝΗΜΑΣΑΥΤΟΙϹΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙ
ΣΥΜΤΟΙϹΤΟΥΔΕΠΑΣΧΟΥΣΙΝΑΠΟΤΕΛΕΙϹΘΑΙ

ϙεϛ΄ ΤΟΓΑΡΠΑΡΑΥΤΙΚΑΕΝΑΦΡΟΝΗΤΙϹΦΑΛΙΚΕΩϹΕΝΗΜΩΝΙϹΑΦΥΠΕΡ
ΒΟΛΗΝΕΙϹΥΜΑϹΕΠΕΛΘΕΙΝ·ΑΜΝΙΟΝΒΑΡΟϹΔΟΧΗϹΙϹΑΤΕΡΓΑΣΕΤΑΙΗΜΙΝ·

ϙεϛ΄ ΟΡΑΤΩϹΟΥΝΑΡΧΗΝΜΕΝΟΥΔΕΝΟϹΔΕΟΜΕΝΟΥΦΙΛΟΤΙΜΙΑϹΤΟΥΧΡΟΝΟΥΥΦΟΡΑΝ
ΚΑΙΤΟΥΜΕΤΑΤΟΥΤΟΠΑΡΑΙΤΗΤΙΚΑΝΑΡΧΗΝΜΕΝΟΥΓΑΡΦΙΛΟΤΙΜΙΑϹΔΙΑΦΟΡΑ
ΜΑΛΕΚΑΙΜΕΤΑΤΑΥΤΑ·ΠΑΡΑΙΤΗΤΙΚΑΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑϹ·ΤΟΜΕΝΓΑΡ·ΠΑΡΑΙΤΗΤΙΚΑΤΟΠΡΟϹ
ΤΟΜΑΡΤΥΡΙΟΝ·ΤΟΔΕΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑϹ·ΠΡΟΤΕΡΟΝΓΑΡ·ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝ·ΠΡΟϹ
ΤΗΝΔΕΞΑΝ·ΚΑΙΟΥΤΩΤΡΙΤΟΙϹΑΡΙΘΜΟΙϹΑΠΑΝΤΑΧΟΥΠΟΚΕΙΤΑΙΦΟΡΑ
ΤΟΚΑΤΑΤΟΥΤΟΜΕΡΟϹ

ϙεϛ΄ ΤΟΝΠΡΟϹΑΥΤΟΝΓΑΡΑΠΟΒΛΕΠΟΝΤΑΤΟΥΤΟΤΟΣΟΥΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ
ΚΑΙΠΑΣΧΟΝΚΑΙΠΑΣΙΝΗΜΙΝΤΟΙΟΥΤΟΝΕΙΝΑΙΔΟΚΕΙ

ϙεϛ΄ ΟΙΔΑΜΕΝΤΟΙΓΕΤΙΕΛΝΗΕΠΙΓΙΟϹΗΜΩΝΟΙΚΙΑΤΟΥϹΙϹΗΝΟΥϹ
ΚΑΤΑΛΥϹΗΙΟΥΔΕΜΗΝΕΙϹΟΥΡΑΝΟΝΕΧΟΜΕΝΟΙΚΙΑΝΑΧΕΙΡΟ
ΠΟΙΗΤΟΝΑΙΩΝΙΟΝΕΝΤΟΙϹΟΥΡΑΝΟΙϹ

ϙεϛ΄ ΟΥΔΕΓΕΩΡΓΙΟΝΤΟΥΤΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝ·ΚΑΙΓΑΡΩΣΠΕΡ
ΟΥΤΟΥΤΟΥΜΕΝΑΡΧΟΥΜΕΝΟΙΚΑΙΤΟΥΤΟΥΜΕΝΑΡΟΜΕΝΟΙΚΑΙΤΟΥΤΟΥΜΕΝ
ΚΑΙΤΟΥΔΥΝΑΜΕΝΟΙΚΑΙΤΟΥΤΟΥΜΕΝΑΠΟΛΑΥΟΝΤΕϹΚΑΙΤΟΥΤΟΥΜΕΝ
ΓΑΙΓΑΡΕΝΤΟΥΤΟΙϹΤΕΝΑΖΟΜΕΝ·ΤΟΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝΗΜΩΝ

λαμβάνουσι ἀμίαντον τὸ στέφανον τοῦτο ἵνα μὴ τοῦ σώματος
τοῦ ἁγίου τούτου σπορὰ γένηται τοῖς ἀνθρώποις +
πῆς ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΥΝ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΕΙΘΟΜΕΝ ΘΩ
ΔΕ ΠΕΦΑΝΕΡΩΜΕΘΑ ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΣΙΝ
ΥΜΩΝ ΠΕΦΑΝΕΡΩΣΘΑΙ
πῆ ΟΥ ΓΑΡ ΠΑΛΙΝ ΕΑΥΤΟΥΣ ΣΥΝΙΣΤΑΝΟΜΕΝ ΥΜΙΝ ΑΛΛΑ ΑΦΟΡΜΗΝ
ΔΙΔΟΝΤΕΣ ΥΜΙΝ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΙΝΑ ΕΧΗΤΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
πῆ ΕΝΟΡΑΣΘΑΙ ΣΩΜΑΤΙ ΚΑΙ ΟΡΘΟΥΣΘΑΙ ΤΗΝ ΠΟΥ ΔΟΚΑΜΕΝ ΤΟΥ ΚΑΥΧΗΜΑΤΟΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΥΜΩΝ ΟΜΟΙΑΝ +
ΚΑΙ ΕΝ ΠΡΟΣΩΠΩΙ ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΥΣ ΥΜΑΣ ΟΥΚ ΕΝΑΙΟΥΣ ΚΑΡΔΙΑ
ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ ΔΕ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΥ ΟΤΙ ΚΑΤΑ ΘΕΟΝ
ΕΝΤΥΓΧΑΝΕΙ ΥΠΕΡ ΑΓΙΩΝ ΕΝΤΕΥΞΙΣ +
ΕΙΤΕ ΓΑΡ ΕΞΕΣΤΗΜΕΝ ΘΩ ΕΙΤΕ ΣΩΦΡΟΝΟΥΜΕΝ ΥΜΙΝ
ΕΙΤΕ ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΗΣ ΒΛΕΠΕΙ ΕΑΥΤΟΝ ΘΕΟΜΑΧΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΥΜΑΣ
μὴ ὑμᾶς τοῦτο σκανδαλίσῃ ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ ἀγῶνι ἐν ταῖς προκοπαῖς
ἡμῶν ἀναστρεφόμεθα ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου ἵνα ἀπὸ τῆς μαρτυρίας
τοῦ ἁγίου τούτου ἐρωμένοι +
ΕΒΕΙΗ ΓΑΡ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΧΥ ΣΥΝΕΧΕΙ ΗΜΑΣ ΙΣΤΡΙΝΑΝΤΑΣ ΤΟΥΤΟ
ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ ΓΑΡ ΤΟΝ ΑΜΩΜΟΝ ΤΟΝ ΑΜΩΜΟΝ ΦΟΝΟΝ ΘΗΣΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΝΑΛΗΦΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΝΔΟΞΑΣΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΝΔΟΞΑΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΝΔΟΞΑΣΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΕΝΔΟΞΑΣΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΝΔΟΞΑΣ

πεπῆ ἁρρώστημεν δὲ καὶ εὐδοκούμεν μᾶλλον εἰς δημήσαι ἐκ
τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κν̄ν̄. διὸ καὶ φιλο
τιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε εἰς δημοῦντες:
περ ὁμοῦ γὰρ τοῦτο ἡμῖν ἐστὶν ἡ ἀθλησις οὐ γὰρ οἱ μὲν ἀφανὲς ἆθλα
ὁμολογήσωμεν τοῦτο ἀλλ' ὅτι μὲν ἀθλητοῦ τοιούτου τὸ ἆθλ.
οὐσεβῶς εἰρῆσθαι τὸν ἀπόστολον ἀλλὰ καὶ τοῦτο παρα
σωθῆναι ἄχρι τέλους ὁρᾶν ἐστιν ὅτι τὸ τῆς ἀθανασίας
θανάτου καὶ τὴν τοιαύτην ἀθλησιν ἐπιδέχεται ὥστε φθορὰ ἀφθο
σύνη δημιουργικὸν καὶ ἀφανὲς ἀλλὰ καὶ τὸ
ἀφανὲς ἆθλον ἐπιδέχεται ὥστε ὁμοίως ἐστὶν ἐκεῖνο
ὁδὸν ἡμῖν ἀπολιπεῖν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀλλὰ καὶ
ὁδὸν γραμμὴν οὐ ποιοῦσι φορὰν ἀλλὰ καὶ
ρυῆναι μὲν οὐ δύναται ἀλλὰ μένει καὶ
φορὰν ἀνωτάτω ἀφανῆ ἀλλὰ καὶ
οὐδὲν ἡμῖν μᾶλλον ἐστὶν ἐκεῖνο
ἐκεῖνο ἐστὶν ἡμῖ

σασ αυτοσ και σταμα μου δημοσθ μασ υ αγαθων. δικαιουσ
και στα παραπτωματα ημων αξιωμα υλιμουσ παραιτεα δυσχερ
ηθησαν. και στισ αγαπα τουσ τον κν ουκ οφειλ
ΑΙΣΕΙ ΥΠΕΡΧΟΥΝΠΡΕΣΒΕΥΟΜΕΝ· ωστε ουθ ΥΠΑΡΑΙΤΑΛΟΥΝΤΟΣ ΔΙΗ
ΜΩΝ ΔΕΟΜΕΘΑ ΥΠΕΡΧ ΝΝ α
ΕΡ ουθ μετρον τον ψθησαν δικ παραιτησαι τα τουσ υσασ
σθαι παρα τω παραιτ μενον φυσιν ιδιον παραιτου. ουκουν σφα
γησονται προσ αυτων ημεσ· ημασ δε ουδε ακουσθ ναι παρα τω
ναι αμαρτανειν και υπερ αυτων παρακαλουμεν υμασ.
τοσουτο γαρ ημασ παντα πεφανταστο ωγκωσε· ωστε και τον υ
ον θελειν· και παντα ποιειν ικανουσθαι και απο τελουσ
τημασ δυναμεναν· και ουκ αν ποτε χωρισθ ναι δυνασθημασ του παντοκ
τορουν ημασ δε ουδε ακουσθ ναι του λογου· ουκ εθελησασι τουτο
δολιχ· ακουσθ ναι δε και αμαρτανειν παρα τουτο ποιησαν δικαιω
τουτο και τη γνησια τησ παρακλησεωσ δυνηθ μων· ου
γαρ ματαιον ειναι τουτο παρακλησθ μομεν· αλλα και δικαιων
τουτον τον αυτου αγαθ ωμενον· παντα δυνασθ ναι
τω ενδυναμουντι ημασ χ ω παντα υπερφιλανθρωπωσ τουτ
ΕΙΡΗΚΑΤΑΛΛΑΓΗΤΕ τω θ ω
Ειρ ουν αφορμην αλλαχοθεν μηθ δαμοθεν ποιωμεν η γαρ ημων αστε
νοχωρια μαλλ μαλλον
ΠΑΝΤΩΝ ΓΑΡ ΜΝΗΣΘΗΤΑ ΑΜΑΡΤΙΑΝ· ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ
Υλογωφησι μεταπροσταξαι στι ζημιωσαι τουσ δουλουσ
αμα και συοργησαι τα· και οτι δικαιουσ ουκ αν ησαν
μασ ουδε οτι παραλογωσασθαι ζημιουσθαι αλλα και ταυτα
αναποιησουσιν· στι δε αποιησουσιν· ημων γε ζημιουσθαι
δολιουσ· τουμηδουλ υειν ουκ αν ποτε σωφρονησαι· αμα ουκ αν
ποτε ουδε ζημιωσαι δικαιουσ· και ουκ αν ποτε σωφρονησαι· αμα ουκ αν
μαστου τομεζονα μετουτο σθηναι· στι δε ουτε τουτο· τουμη
γμενα αμαρτιαν ψθησι· του· ταπ μετα υτου αι τουμηδυναισθημων
ονται· αμαρτιαν αποιησαι· του· ταπ μασ αμαρτασθαι τα
ζημιωθηναι αφηκασι· τ
ΔΙΚΕΙ ΝΑΜΗΠΕΙΣΓΕΝΟΜΕΘΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΘΕΝΑΥΤΩ·

ιερ διαυτουτοφησιγαρωνωνμηδεμιανμεμψινπροσαιτιαν ινμηδεμιαν
γενηται ημωνχαριν ηταιαγαθοα α ουδεπωποτεπροσωδολικωσαμεν
ΕΙΣΕΙ ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣΔΕΚΑΙΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥΜΗΕΙΣΚΕΝΟΝΤΗΝ
ΧΑΡΙΝΤΟΥΘΥΔΕΞΑΣΘΑΙΥΜΑΣ·ΛΕΓΕΙΓΑΡΚΑΙΡΩΔΕΚΕΚΤΩ
ΕΠΗΚΟΥΣΑΣΟΥΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΣΩΤΗΡΙΑΣΕΒΟΗΘΗΣΑΣΟΙ·
ιερ ιδουνυνηκαιροσευπροσδεκτοσιδουνυνημερασωτηριας·
ιερ τουτηδοθεσηςημιν μηειςκενονδεξασθαιτηνχαριν
ΤΟΥΘΥΔΕΓΑΡΦΗΣΙΝΚΑΙΡΟΙΕΙΣΑΚΟΥΣΑΣΟΙΣΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΕΒΟΗΘΗΣΑΣΟΙ·ΙΔΟΥΝΥΝΚΑΙΡΟΣΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣΙΔΟΥΝΥΝΗΜΕΡΑΣΩΤΗΡΙΑΣ·
ΤΟΥΤΗΔΟΘΕΙΣΗΣΗΜΙΝΜΗΤΕΙΣΚΕΝΟΝΔΕΞΑΣΘΑΙΤΗΝΧΑΡΙΝΤΟΥΘΥ
ΑΠΟΤΙΘΕΜΕΝΟΙΠΑΣΑΝΑΠΟΘΕΣΙΝΚΑΚΙΑΣΠΑΣΑΝΔΟΛΙΟΤΗΤΑΚΑΙΠΑΣΑΝ
ΠΑΡΕΙΣΑΓΟΥΣΑΝΑΠΟΛΟΓΗΤΟΝΚΑΚΙΑΝΚΑΙΠΑΣΑΝΠΟΝΗΡΙΑΝΜΗΤΟΙ
ΜΥΡΙΩΠΡΟΒΑΣΕΙΣΤΟΥΣΚΑΙΡΟΥΣΑΠΟΛΑΥΟΜΕΝΟΙΑΝ ΩΣΠΕΡΜΕΤΟΧΟΙ
ΧΑΡΙΤΟΣΤΗΣΣΩΤΗΡΙΑΣ·
ΙΕΡ ΜΗΔΕΜΙΑΝΕΝΜΗΔΕΝΙΔΟΝΤΕΣΠΡΟΣΚΟΠΗΝ·ΙΝΑΜΗΜΩΜΗΘΗ
ΤΗΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΛΛΕΝΠΑΣΙΝΣΥΝΙΣΤΩΝΤΕΣΕΑΥΤΟΥΣΩΣ
ΘΥΔΙΑΚΟΝΟΙΕΝΥΠΟΜΟΝΗΠΟΛΛΗΕΝΘΛΙΨΕΣΙΝΕΝΑΝΑΓΚΑΙΣ
ΕΝΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙΣΕΝΠΛΗΓΑΙΣΕΝΦΥΛΑΚΑΙΣΕΝΑΚΑΤΑΣΤΑ
ΣΙΑΙΣΕΝΚΟΠΟΙΣΕΝΑΓΡΥΠΝΙΑΙΣΕΝΝΗΣΤΕΙΑΙΣΕΝΑΓΝΟΤΗ
ΤΙΕΝΓΝΩΣΕΙΕΝΑΚΑΚΟΦΥΜΙΑΙΣΕΝΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ·
ΙΕΡ ΤΟΥΤΟΚΑΙΥΜΕΙΣΜΙΜΗΤΑΙΜΙΑΝΠΑΡΑΣΧΕΣΘΕΜΗΔΕΜΙΑΝΠΑΡΑΦΟΡΑΝΤΑΣΛΙΑΠΕΡ
ΗΚΕΙ ΕΝΠΑΣΙΝΕΝΑΓΑΠΗΝΥΠΟΙΣΡΙΤΩΕΝΛΟΓΩΑΛΗΘΕΙΑΣ
ΗΕΡ ΕΥΑΡΕΣΤΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΕΡΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΔΕΟΜΕΝΟΙΔ
ΥΠΟΜΕΝΟΜΕΝΟΙΔΙΑΠΑΝΤΩΝΟΠΛΩΝΤΗΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ·
ΦΗΚΕΙ ΕΝΔΥΝΑΜΕΙΘΥΔΙΑΤΩΝΟΠΛΩΝΤΗΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ·
ΦΕΡ ΤΟΥΤΟΔΗΛΟΥΤΟΤΟΔΙΑΦΟΡΑΝΤΙΘΕΣΘΑΙΤΟΥΤΟ·
ΚΕΤ ΤΩΝΔΕΞΙΩΝΚΑΙΑΡΙΣΤΕΡΩΝ·ΔΙΑΔΟΞΗΣΚΑΙΑΤΙΜΙΑΣΔΙΑΔΥΣ
ΦΗΜΙΑΣΚΑΙΕΥΦΗΜΙΑΣ·ΩΣΠΛΑΝΟΙΚΑΙΑΓΝΟΟΥ
ΜΕΝΟΙΚΑΙΕΠΙΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΟΙ·
ΤΕΡ ΑΡΙΣΤΕΡΑΔΙΑΔΟΞΗΣΚΑΙΔΥΣΦΗΜΙΑΣΚΑΙΠΟΝΗΡΑΔΙΑΤΟΙΣΠΑΣΙΝΑΣΤΟΝ
ΠΑΤΟΜΕΝΟΙΟΥΧΗΤΑΙ·ΑΛΛΑΔΙΑΠΑΤΗΝΥΠΟΛΗΨΙΝΤΟΥΜΗΔΕΝΟΣ

ιβ προς βαλλαρ· η τις μερις πιστων μετα απιστων·

ιγ ρ ομοπατρια η συμφορα·

ιδ τις δε συγκατα θεσις νασ υμετερ ειδωλων υμεις γαρ νασ
εστε εχοντος κατα φυσειν ενοφης·

ιε ρ ουτε νασ μου συμφορ βλη τι μοι μορ γαρ συ αιτησαι· τι συ γαρ συμ
φορηι σχυ προσωπολιαρ ουτ απαραγματα· τι συ γαρ μοι μο
ναχ φοτι προσωπολιες τευσ ευ μουν δι νασ φ·

ιζ αι ις ε νοικησω εναν τοις και μ περιπατησω· και εσομαι αν
τω ν θ· και αν τοι εσονται μου λαος·

ιη αι ις φυγαρτηι· ιε και μη απτεσθε· μαρτριαι τ συ πα τι αι αι τουσ γαουν
ιθ αι ις β ις ε ιδ· ιο εξελθ ι τε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει
κ· και ακαθαρτου μη απτεσθε· κα γω εισδεξομαι υμασ
κα και εσομαι υμιν εισ πρα· και υμεις εσεσθε μοι εισ υιουσ
και θυγατερασ λεγει κ παντοκρατωρ· ταυτα σουν
εχοντεσ ταδελφοι αγαπητοι και καθαριζωμενε
απο παντοσ μολυσμου σαρκοσ και πνευματοσ
επιτελουντεσ αγιωσυνην
κ ο υ αρτιομι α καταφρονα παντα· τ συ παρ εμ αμαι
αμορτιμιγρα· προσφορα θαι αυτ τ πνευμ συ
χ· και ενδασ υμασ απ αδοσ φ μαρα· πασ ο
γ ι ζ ε ν φ ο ρ ω ν·
κα ο μη τι συ προσωπω· συνεφομα τ αλλα
ιτι δοξαν αμα σ διαμαρτυρο δε ρτησ σ φροσυνησ ικμασ
κβ ε υ μεν γαρ· διαμαρτυρομαι μη τι μια·
απ παι μη τησ ρτησ συ φομ· και μη τι σαυτο
τ μαρια· τ πνευ τι συ παντα· συν τιμα φροσυ
μη λογημονευμ· αλλα κατα σ τοι αμαρτ ασ απαλλαγ ητι·
κγ χωρησατε μαλ·
κδ ε ρ ω απ μ τομ περι αγαπητο μαρτυρο μου· συ σ μ φορ τ πραχ υ
τησ ωτη μι σθω σ· ορα ι σω σ αι δ ξομαι σ τοχωρησα
τ δ ομοιομ δ ω σ ασ γου· τι δι μασ απαλλασσ υ φ ησ μ· τι σ
δ ξ υμαρ μ τησ δ ια φοι ασ τησ συ μ βρασ· ω σ θ ρ τ γο χω
ρουμ δω δρυμ ν·
κε ο υ δ ε ν α η δ ι κησαμεν·

ΑΛΛΑΑΠΟΛΟΓΙΑΝ

ΑΛΛΑΔΙΑΝΑΙΣΤΗΣΙΝ

ΑΛΛΑΦΟΒΟΝ

ΑΛΛΑΕΠΙΠΟΦΗΝ

ΑΛΛΑΖΗΛΟΝ

ΑΛΛΑΕΚΔΙΚΗΣΙΝ

ΑΛΛΑΠΑΝΤΑΣΕΑΥΤΟΥΣΑΓΝΟΥΣΕΙΝΑΙΤΟΠΡΑΓΜΑ

ΑΛΛΑΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΥΝΟΥΚΕΝΕΙΣΕΝΤΟΥΑΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣ ΟΥΔΕΕΝΕΙΣΕΝΤΟΥΑΔΙΚΗΣΑΝΤΟΣ ΑΛΛΕΝΕΙΣΕΝΤΟΥΦΑΝΕΡΩΘΗΝΑΙΤΗΝΣΠΟΥΔΗΝ ΤΗΝΥΠΕΡΥΜΩΝΠΡΟΣΥΜΑΣΕΝΩΠΙΟΝΤΟΥΘΥ ΔΙΑΤΟΥΤΟΠΑΣΧΕΙΣΑΜΑΡΤΙΑ ΕΠΕΙΔΗΤΗΝΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝΕΙΥΜΩΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΜΑΛΛΟΝΕΧΑΡΙΣΑΜΕΝ ΕΠΙΤΗΧΑΡΑΤΙΤΟΥ ΟΤΙΑΝΑΠΑΥΣΗ ΤΟΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥΑΠΟΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙΥΜΩΝΟΠΤΙΚΗΤΙΑΥΤΟΥ ΥΠΕΡΤΟΥΜΗΔΕΠΑΘΕΙΝΑΥΤΟΝΔΙΑΡΠΑΓΗΣΑΝΤΙΣΧΥΝΘΗΝ ΑΛΛΩΣΠΑΝ ΤΑΕΝΑΛΗΘΕΙΑΕΛΑΛΗΣΑΜΕΝ ΟΥΤΩΣΚΑΙΗΜΕΙΣΚΑΥΧΗΣΙΝ ΑΛΛΩΝΑΠΡΟΣΤΙΤΟΝΔΑΛΗΘΕΙΑΕΓΕΝΗΘΗΚΑΙΠΑΣΗΣΥΝΑ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣΕΙΣΥΜΑΣΕΣΤΙΝ ΑΝΑΛΑΒΩΜΕΝΟΣ ΤΗΝΠΑΝΤΩΝΥΜΩΝΥΠΑΚΟΗΝ ΩΣΤΕΚΑΙΕΤΑΦΟΒΟΥΤΟ

μαθημάτων τὸ ὑπερύλλωνι κεν ω θ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἵνα
ισα θῶσι ἐλεγον παρασκευασμένοι εἰ τε λληθ
σιν συνεβλοιμαισε δ. ονες ισαι εὑροσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευ
τους ισα ταισχυνθωμεν ἡμεις ἵνα μὴ λεγωμεν ὑμεῖς
ἐν τῇ ὑποστασει ταυτῃ τῆς καυχησεως ἀναγκαιον ηγη
σαμην παρακαλεσαι τους ἀδελφους ἵνα προελθωσιν
εἰς ὑμας ισαι προκαταρτισωσιν τὴν προκατηγγελμέ
νην εὐλογιαν ὑμῶν ταυτην ἑτοιμην εἶναι οὕτως
ξβ ὡς ἐρ τοσαυτα ἀποριαι τῇ σῇ μητρὶ φησιν ἀπορι ἀγουμοι γραψαμεν
μὴν καὶ οὐτου τομομου τοσυμπορ αὐτου ἀλλα καὶ ὁπισω μεν
λογραφω τορι αὐτῃ ο +

ξγ περὶ δὲ τῆς εὐλογιαν ισαι ταλλη ὡς πλεονεξιαν τουτο δε, ὁ σπείρων
δ ομενως φειδομενως καὶ θερισει καὶ ὁ σπειρων ἐπ
λογιαις ἐπευλογιαις καὶ θερισει ισα στως προ
ρειται τῃ καρδια ἑαυτου μὴ ἐκ λυπης ἢ ἐξ ἀνα
δοτην γαρ ἀγαπα ὁ θ δυνατος δε θ πασαν χαριν περισ
σευσαι εἰς ὑμας ἵνα ἐν παντι παντοτε πασαν αὐτ
ισχοντες περισσευ ητε εἰς παν ἐργον ἀγαθον καθως
γεγραπται ἐσκορπισεν ἔδωκεν τοις πενησιν ἡ δικαιο
συνη αὐτου μενει εἰς τον αἰωνα
ξδ ὁ δε ἐπιχορηγων σπερμα τῷ σπειροντι καὶ ἄρτον εἰς βρω
σιν χορηγησει καὶ πληθυνει τον σπορον ὑμῶν καὶ αὐξη
σει τα γενηματα τῆς δικαιοσυνης ὑμῶν ἐν παντι πλου
τιζομενοι εἰς πασαν ἁπλοτητα ἥτις κατεργαζεται δι
ὑμῶν εὐχαριστιαν τῷ θ ω
ξε ἐρ ὁ μυσιρο τι ἡμαι αὐτα τα ὁδο μεν ἀλλ οὐ τοι οὐ ἐστιν ὑμας μη
ναρ ατι σφρονᾳ ὡς οἱ ἡμας δολουσ ἀπορ μαγ ἐρμω τῳ λω τῷ
καὶ μοσυμ πωμαι ἐν ᾧ γαρ ὁ μυσιρο ἐν αὐτοις ἡμας μαγ ὁ μενον
μισθο μου ἀπο στολ ὡς ἀρ ματος γυμ ματα δικαιοσυμ πο ἐστιν
ξς εἰς ὅτι ἐν διακονια τῆς λατρια στα υτης οὐ μονον ἐστιν
προσ ἀνα πληρουσα τα υστερηματα τῶν ἁγιων ἀλλα
καὶ περισσευουσα διαπολλων εὐχαριστιων τῷ θ ῷ διὰ
τῆς δοκιμης ταυτης διακονιας δοξαζοντες τον

ὑπερ μαινᾶ ἀφυλάκτως καὶ ἀπροσκόπως τοῦ λόγου ὁ τί τὴν ἐμὴν μεγαλαυχίαν
ἀρτάμου προφασιζόμενος ἀφικόμενος ἔμαθε παρ' ἐμοῦ
θυμῷ σὺν τῇ ἀπειθείᾳ αὐτῷ προσωπῳ αὐτοῦ +

οφ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ ΔΕ ΕΧΟΝΤΕΣ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΟΜΟΙΩΣΕΩΣ ΥΛΑΩΝ ΕΝΕΚΕΝ
ΑΛΙΝΑΛΕΓΑΛΥΝΘΗΝΑΙ ΙΣΑ ΤΑ ΤΟΝ ΙΣΑΝΟΝΑ ΗΜΑΩΝ ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΕΡ ΕΚΕΙΝΑ ΥΛΑΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΑΣΘΑΙ ΟΥΚ ΕΝΑΛΛΑ
ΤΡΙΩΝ ΙΣΑΝΟΝΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΙΣΑΥΧΗΣΑΣΘΑΙ ΟΔΕ ΙΣΑΥΧΟ
ΛΕΝΟΣ ΕΝΙ ΣΩΝ ΙΣΑΥΧΑΣΘΩ ΟΥΓΑΡ ΟΣΑΥΤΟΝ ΣΥΝΙΣΤΑΝΩΝ
ΙΣΕΙΝΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΟΙΣΙΛΟΣ ΑΛΛΟΝ ΟΙΣΕΣΣΥΝΙΣΤΗΣΙΝ:

περ Κἀγὼ σοφὸν ἡγοῦμαι γνώμην τὸν τὰ κατὰ τὸν ὁπλίτην ἐμοὶ
μὴ ὁλιγωτάτην ὑποθέσθαι· σοφὸν γὰρ καὶ σοφῶς ἐβουλεύσατο
κηρύξαι καὶ καμάρι ἐν τοῖς λόγοις ἐμοὶ ἀνταγωνίζεσθαι· ὑπὲρ ἐμοῦ
τὰ μὲν οὖν ἄλλα σοφὸς ἐν τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἐμοὶ δὲ καὶ ἀνόητος
ὁ σοφὸς ἐν τοῖς περὶ θεοῦ λόγοις· ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀρίστοις
ἀρίστην καὶ ἀληθῆ ταύτην ἐκ τοῦ θείου νόμου καὶ τῶν προφητῶν
παραδοθεῖσαν ἐμαυτῷ πίστιν ἔχω· οὐκ ἐμαυτοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ
μυρίων ἄλλων ἐν ἐκκλησίαις καὶ ἐν ἐρημίαις ἀνδρῶν τε καὶ
γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ παιδίων· οὐδὲ ἐμαυτοῖς τοῖς λογισμοῖς
ἐπαρθεὶς ἀλλὰ τοῖς ἐκ τῶν ἁγίων ἐμοὶ παραδοθεῖσιν ἐμμένων
καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἐπ' ἐκείνοις ἐπὶ τὸν ἐμὸν
ἀφικομένων χρόνον· ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς ἐκκλησίας ἐμοὶ προεστὼς
ἐπίσκοπος ἐν ἐκείνοις ἐστὶν ὁ τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν ἐπιστείλας
καὶ τὴν ἐκείνου ἐμοὶ ἐπιστείλας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς ἐσμεν
ἐν τοῖς ἀποστολικοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασιν ἐμμένοντες
καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἁγίων ἐμοὶ παραδοθεῖσιν· ἐν οἷς καὶ ὁ τὴν
ἐμὴν ἐπιστολὴν ἐπιστείλας ἐστὶν ὁ τὴν ἐκείνου ἐμοὶ ἐπιστείλας
καὶ τὴν μνήμην ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγνώσμασιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐπιτελεῖσθαι ἐπιτρέψας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τοῖς
ὁμοίοις καὶ ἐν τοῖς ἴσοις ἐν τοῖς ἐκείνου ἐμοὶ ἐπιστείλαντος

μαθμιαν ἀποφασιν. τὸ δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
μου ἀποτελοῦσι μόνον. τὸν δὲ ἀπὸ ἀμαρτιῶν συμπαθῆ
ζωὴν ἀπὸ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν. ὅταν ὁλοκλήρους ἴδωμεν
ἁπάσας τὰς τοιαύτας ὑπάρχειν. ὑπὲρ ἀκούσης μὲν γὰρ ἡμῖν οὐ
δίδοται συγγνώμη. ὅταν ὑπάρχῃ ἀμφότερα
ταῦτα ἡ ἐκούσιος καὶ ἀκούσιος

ΟΤΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΒΛΕΠΕΤΕ ΕΙ ΤΙΣ ΠΕΠΟΙΘΕΝ ΕΑΥΤΩΙ ΧΝ
ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΛΕΓΕΙ ΕΦ' ΕΑΥΤΟΝ ΠΑΛΙΝ ΑΦΕΛΚΥΣΑΣ ΤΟΝ

ΟΥΜΙΚΡΟΝ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΔΥΝΑΣΑΙ ΤΗΝ
ΓΑΡ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝ ΦΥΣΙΝ ΜΗΔΕΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟ
ΜΕΓΑ ΔΕ ΟΥΔΕΝ ΔΟΚΕΙ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟ
ΚΟΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΛΙΘΩΝ ΦΕΡΟΥΣΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΟΥΔΕΝ ΒΛΑΠΤΕΙ
ΜΕΤΡΟΥΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥΣ ΛΙΘΟΥΣ

ΟΡΑΤΕ ΠΟΣΟΝ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ
ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΥΧ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΣΜΥΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟ
ΜΕΤΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΟΥΚ ΕΜΕΡΙΣΕΝ ΗΜΙΝ Ο ΘΣ ΜΕΤΡΟΝ ΕΦΙ
ΚΕΣΘΑΙ ΜΕ ΧΡΙΣΑΙ ΥΜΩΝ ΟΥΓΑΡ ΩΣ ΜΗ ΕΦΙΕΜΕΝΟΥ ΜΕΝΟΙ ΕΙΣ
ΥΜΑΣ ΥΠΕΡΕΙΣΤΕΙΝΟΜΕΝ ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΧΡΙ ΓΑΡ ΙΣΑΙ ΥΜΩΝ ΕΦΘΑΣΑΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΤΟΥ ΧΥ ΟΥΚ ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΕΤΡΙΑ
ΙΣΑΥΧΟΥΜΕΝΟΙ ΑΛΛΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΡΙΟΙΣ ΤΟΠΟΙΣ:

πγ ιθ Α ποτησαπλοτητοσ και τησαγνοτητοσ τησειστονχν

πγ κ ερ Δο ωμυσιμ ωσ ασωσαφουκαιαιδ θλευσ τυχηδ θ ταιη ωσ ταισ

πδ ιθ ερ ξ ΕΙΔΕΝΤΑΡΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΑΛΛΟΝ ΙΝΙΣΗΡΥΤΤΟΝ ΟΥΙΣΕΙΣΗΡΥΞΑΜΕΝ

πε ιθ ερ Δθ μυσιμ ομ ταυσα ουχ ωσ ιμ ωθιουσ π ομ τασ τουσ απαυτ ωμ τασ

αμ β ωσ θομ ωσ προσφ ρομ βμουσ αυτοισ τουτο θ φησιμ ωσ θ

τιδ ωμ τασ ομ βμ ιμ ωσ ασ τοδ ωσ τωμ ατ ωνπ λ ωμ δ αστ ομ τωμ

ωσ αυτοισ μ ομ τιφ θ ρουντ ε θ μ ιουσ θ λ ομ ωμ π φ θ ουμ ωσ τ ιμ α

θ ρι μ ωσ αυτουσ ομ ωμ τασ θ μ τιδ ωσ σοφ ιασ απ ωχρ ωσ αμ ουσ

τουτοφ ησιμ οτι φ μ ιουσ τι φ ιλ ιοσ τρ ομ ωτ ατ ουσ τουσ ιμ α θ τ ομ

θ λ ηρυτ ομ ιμ ομ ν ιν ωσ γ ιν ωσκ ωσ ιν α σ τ ωσ ορ θ ωσ τ ιθ α μ ν ωσ α σ αμ φ

χ θ ω θ δ αμ α ρτ ησ ητ ω π ωσ προσ ε λ θ ειν μ ομ ουν ι ε λ ηρυ ξ α μ ην γ ρ θ τα υ

τ α ι ε θ θ α ι α ι τ ι π ι ο τ ρ ο σ ε σ τ ι π ρ α γ μ α τ ο ν μ ο σ α γ α ρ α μ φ ω σ ο ι μ ν ου

θ ρ ω π ο ι μ ο ν τ ρ ο υ σ τ ι μ ο υ κ α ο σ ι κ α ι κ α μ ο ν

πε ιθ ερ Η ΠΝΕΥΜΑ ΕΤΕΡΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΟΥΙΣΕΛΑΒΕΤΕ

πε κ ερ στ ουσ τ α π ι σ τ ο υ σ τ ο π ε ρ υ σ ω μ α σ ω π ο ι η σ α ι κ α τ α τ η ν χ α ρ ι μ

πζ ιθ Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΤΕΡΟΝ ΟΥΙΣΕΔΕΞΑΣΘΕ ΙΣΑΛΩΣΑΝΕΙΧΕΣΘΕ ΛΟΓΙ

πζ κ ερ ΖΟΜΑΙΓΑΡ ΛΙΑΝ ΔΕΝΥΣΤΕΡΗΚΕΝΑΙ ΤΩΝ ΥΠΕΡΛΙΑΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ου δ τουτο α μ ν τ ι λ ο γ ω ω σ α σ υ μ φ ο ρ α ν ο υ δ ε ν μ ο ι π ε π ο ι η κ α ν

τ ο λ ι σ τ ρ ο μ α π α ρ α υ τ α μ ο ι δ ο κ ε ι μ α θ η τ α ι ο υ τ ω γ α ρ ι μ ε ν ε ι ν θ

υ μ ι ν α μ ε ν μ η π ο τ ε δ ε τ ρ ο μ α υ τ α ι ς τ α π ο μ π α ι ς υ μ ω ν π ε ρ

κ ο υ α μ β ι ο μ α υ τ ο υ μ α λ ι ω σ α ν π ρ ο σ τ υ χ ο υ ς ε ι χ ε σ θ ε λ ο γ ο υ

δ ι α τ α υ τ α μ η λ ο γ ο τ ο υ ι α ω σ α σ θ α ι μ ε τ α σ τ ε ν α γ μ ο υ σ τ ι γ ο υ ν υ σ τ ε ρ ο

σ χ η μ ο ν α μ η τ ε ω σ τ ε ρ ο υ τ ε γ ο μ ε ν ο υ τ υ χ θ ω σ ι τ ο θ ι α κ α ι π α ρ η μ α ρ

π α ρ ε θ η θ η δ ε ο υ ν ι ε σ θ α ι δ ι α τ ο υ τ ο ο υ κ α π α ρ η μ α μ ε γ ρ η σ α τ ο

π η κ ε ιθ τ ο ι μ ω π τ ι α υ τ α λ ο γ ο μ α ι π ρ ο σ τ υ χ ο υ σ ι τ υ χ η μ α τ ο

π ζ κ ε ιθ ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙ ΩΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΛΟΓΩ ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΗΣΕΙ

π ζ κ ε ρ Θ ω φ δ η μ ε γ α λ ι α θ ε ο μ ω π α ζ ο μ ε ν α μ ε ι ω π ο ι ω σ ο φ ι α τ η λ ι κ η τ ο υ τ ο

ο υ τ ω σ τ ι θ ο ι μ η μ ε ν ο σ τ ι ο υ κ α ι ο χ ι ω φ α ι τ ο υ τ ο α λ λ α κ α ι ε γ ω

λ α ω ι 3 φ α ι ο υ δ α μ ο σ γ α ρ η γ ρ α φ τ α ι α ξ ι α μ ι σ θ ο υ τ ω ν ω σ ο σ φ ι

α μ α ρ τ ι α ν κ α ι μ ε ρ ι α ν

π η κ ε ιθ Δ Α Κ Ε Ν Π Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ε Ρ Ω Θ Ε Ν Τ Ε Σ Ε Ν Π Α Σ Ι Ν Ε Ι Σ Υ Μ Α Σ

π η κ ε ρ δ ι α π η τ ο υ τ ο υ σ τ ο υ δ α ω σ τ ο λ ο υ σ τ ο σ ο υ μ ε ρ γ ι α ω π ο ι η σ α ν τ ο υ μ α σ

π θ ιθ Η ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΠΟΙΗΣΑ ΕΜΑΥΤΟΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ ΙΝΑ ΥΜΕΙΣ ΥΨΩ

Φ Η ΤΕ Ο Τ Ι Δ Ω Ρ Ε Α Ν Τ Ο Τ Ο Υ Θ Υ Ε Υ Α Γ Γ Ε Λ Ι Ο Ν Ε Υ Η Γ Γ Ε Λ Ι Σ Α Μ Η Ν

θλιψωσιν· αμφοτερων του αριθμου του σταυροφιξαντων μη
αυτη μονον την τιμωριαν υπομενουσι· και τουτο τοσουτον ην
παραπλησιον αυτοις μαρτυριον +

ιηεμ τρις εραβδισθην· απαξ ελιθασθην·

ιθεμ και την του πανδοκευτου αγγελιον· ο την ημεραν οδευσας αφημι και
διανυτιουσαν αποδημιας +

κεμ τρις εναυαγησα·

κεμ μυαλιαν σαμη την υπερ μονου λογη την αυτοπαθειαν· τριτον
μαναυτησα· την γαρ θαλασσαν διανυτησα· μυχθημερον εν τω
βυθω τουτεστιν αβυσσω διατεθαλασσωσα· και πανταχου με
βυτον καταλημψασθαι· τριτον μαναυτ δεξασθαι το μνημονευτεον
την οδοιπορειαν αυτης εκτενεστερον· ταυτην ουτω ποιουμαι
χαριν ημων μυωβρυθητων· α ησαν τριακοντα τρια τον τα αυρεν εμμε
σηι της γης αχθημασι μη μεν τον δουραμενοι μη δε υποζυγιοις
μησι μυχθημερον δε τω βυθω τουτεστιν αβυσσω μυ νυκτα δε λογη την
προτουτων παρουσιαν· δυνητεον δε τωι λογωι την διατριβην
ημερα δε λογη την μετα τουτων παρουσιαν· δυνητεον δε φαντιμω μαρτυ
μαντι διαγγελων +

ιθεμ νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα· ο δ υπο ιωνα ιστε λλαισις

ιθεμ οι μεν φασιν· οτι ο μεν ιωνας πολλαχου· ουκ οτι μη χουμενος
δυμασι πωφλαγη· δυνθαυ ουτω λεγων· ουκ εροσ τιν ιδιαν· ο πατηρ και αλ
λοτριον· τον δε ημων· ουδε θαυμαστον αξιον· ουδαμου
παν αναγκαιον τουτο τον ιωνα μη μονον αναγκαιον μη δε χρη +

οιηεμ ισ ινδυνοις ποταμων· ισ ινδυνοις λησταων· ισ ινδυνοις
των γενους· ισ ινδυνοις εξ εθνων· ισ ινδυ
νοις εν πολει· ισ ινδυνοις εν ερημια· ισ ινδυνοις εν θαλασση·
ισ ινδυνοις εν ψευδαδελφοις·

οθεμ ηωαγκασθην γαρ και διανορθμευσαι ποταμοις +

ρκεμ εθνισ οπωσ αι μοχθωι· εναγρυπνιαις πολλαισις· εναιμωσει
διψει· εννηστειαις πολλαισις· εν ψυχει και γυμνοτητι· χω
ρις των παρεκτος· η επισυστασις μου η καθ ημεραν· η
μεριμνα πασων των εκκλησιων· τις ασθενει και ουκ
ασθενω· τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι· ει δει

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

τίτον καὶ σὺν αὐτῷ πέμψαι τὸν ἀδελφὸν μετ' αὐτοῦ πολλάκις
σὺν ὑμῖν ἔστιτος· οὗτῳ καὶ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν
οὗτοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν· πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα
μέλλομεν κατενώπιον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα
ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς· φοβοῦμαι γὰρ μή πως
ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς· κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον
ΙΓ ἐρ ἄρα ἐν ἔριδι ἢ φθόνῳ ἢ θυμοῖς ἢ ἐριθείαις ἢ καταλαλιαῖς ἢ ψιθυρισμοῖς
μὴ πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς καὶ
πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων
ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣν ἔπραξαν
ΙΔ ἐρ οὐ μὴ φείσωμαι ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως οὐδὲ τοῖς ἔξωθεν οἷς
δώσω ῥᾳδιουργίαν αὐτοῖς ἐν τῇ ὑποστροφῇ μου πάλιν ὑμᾶς
ΙΕ κε ἰ δοὺ τοῦτο τρίτον ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·
ΙΣ δι' ἑνὸς ῥήματος σταθήσεται πᾶσα ἁμαρτία καὶ πᾶν ῥῆμα
πονηρὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ
ΙΖ κε ἐ ἐπιστόλας δύο λαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται Δευτερο-
πάντρημα· προείρηκα καὶ καὶ προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον νομιαν.
καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς
ΙΗ ἀμ ἀντιμαρτυρομένης παρουσίας αὐτοῦ πιθήσομαι καὶ πᾶσαν παρα-
γνώμιας· ἀναπόφευκτοι γάρ εἰσιν ἀφορμαὶ δύτερον· ὅτι παρόντος μου
λόγῳ καὶ γράμματι ἀπόντος καὶ μᾶλλον ἀκουσθήσεται τὸ ὑπ' ἐμοῦ

ιζ' ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι·

ιη' ἐγενόμην ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ'
ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀπο-
στόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι· τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου
κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, σημείοις τε καὶ
τέρασιν καὶ δυνάμεσιν· τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ
τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρ-
κησα ὑμῶν;

ιθ' ἤδη καὶ χρόνον ἀπολογεῖσθε ὑμῖν κατενώπιον τοῦ θεοῦ· ἐν
Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκο-
δομῆς· φοβοῦμαι γὰρ μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω ὑμᾶς,
κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή πως ἔρις, ζῆλος, θυμοί,
ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·
μὴ πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς,
καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοησάν-
των ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔπραξαν.

κ' ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐκ ἐπὶ στόματος
δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα· προεῖπον καὶ
προλέγω ὡς παρὼν τὸ δεύτερον καὶ ἀπὼν νῦν τοῖς προημαρτη-
κόσιν πᾶσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν
οὐ φείσομαι·

κα' ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς
ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἐξ
ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν
ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς·

κβ' ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει· ἑαυτοὺς δοκιμάζετε·
ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν;
εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε· ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ
ἐσμὲν ἀδόκιμοι·

κγ' εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακόν τι, οὐχ ἵνα
ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς
δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν· οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας,
ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν,
ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν·

κδ' διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω ἀπὼν ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι
κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκέ μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ
εἰς καθαίρεσιν·

κε' τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε· καταρτίζεσθε· παρακαλεῖσθε·
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε· εἰρηνεύετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης
ἔσται μεθ' ὑμῶν·

κς' ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἅγιοι πάντες·

κζ' ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ
ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν·

ΙΝ ΙΣΕΙ Ὁ ΤΙ ΕΛΝΙΛΦΩΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛΙΝ ΟΥΦΕΙΣΟΜΑΙ·

ΙΝ ΕΞ ΙΓΑΜΗ ΜΟΙΣΟΡΑΘΥΜΙΑΝ ΟΡΓΑΣΗΤΑΙ Ὁ ΑΡΑΤΟΣΟΣ ΙΕΙΤΟΥ
ΤΟΔΙΟΡΘΟΥΤΑΙΛΟΓΟΜ ΘΑΝΘΙΘΘΟΥΦΟΜΑΙ·

ΙΝ ΙΣΕΙ ΕΠΕΙΔΟΙΣΙΜΗΝΖΗΤΕΙΤΕΤΟΥΕΝΥΜΙΝΑΛΟΥΝΤΟΣΩΝ ΟΥΚΕΙ
ΥΜΑΣΟΥΙΣΑΣΦΕΝΕΙΑΛΛΑΔΥΝΑΤΕΙΕΝΥΜΙΝ·

ΙΝ ΙΣΕΙ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΦΕΙΣΟΜΕΔΟΥΝΑΣΘΕΙΣΥΜΑΣ ΙΝΑ ΜΗ ΛΥΠΟΥΜΕΝΟΣ ΜΟΥ
ΛΟΓΟΜΤΑΣΙΝΑΠΑΡΟΥΣΑΝΑΠΤΥΞΑΣΘΑΙΥΜΑΣΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙ
ΙΝΑΔΕΠΟΜΕΝΟΣΙΔΩΜΑΙΥΜΑΣΠΑΛΙΝΚΑΙΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΝΕΧΟΝΤΑΣΚΑΥΧΗΜΑ
ΟΙΚΕΙΑΙΔΑΦΑΝΤΑΣΟΥΣΑΜΑΡΤΙΑΣΜΟΥΚΑΙΤΗΣΤΟΥΣΑΡΚΟΣΜΟΥΤΑΥΤΗΣ
ΤΟΡΑΤΟΣΕΣΤΙΝΑΡΑΥΤΑΠΑΣΙΝΑΝΘΡΩΠΟΙΣΚΑΙΟΥΔΕΝΟΣΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ
ΙΝΑΜΗΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΔΙΑΦΕΡΙΣΤΑΣΘΑΙΥΜΑΣΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΠΟΡΦΑΝΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΠΟΡΦΑΝΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΟΥΡΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΚΑΙΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΠΟΡΦΑΝΟΥΜΕΝΟΣΜΟΥΚΑΙΤΟΥΚΑΤΑΘΕΟΝΛΥΠΗΘΗΝΑΙΜΗΔΕΤΟΥΤΟΥΜΕΝΟΣ
ΕΙΚΑΙΓΑΡΗΜΕΙΣΑΦΕΝΟΥΣΕΝΕΜΑΥΤΩ ΑΛΛΑΖΗΣΟΜΕΝΟΥΣΥΝ
ΑΥΤΩΕΙΣΑΥΞΗΣΙΝΤΗΣΕΩΣΦΥΕΙΣΥΜΑΣ ΕΑΥΤΟΥΣΠΕΙΡΑΖΕΤΕ
ΕΙΕΣΤΕΕΝΤΗΠΙΣΤΕΙΕΑΥΤΟΥΣΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΗΟΥΚΕΠΙΓΙΝΩΣ
ΚΕΤΕΕΑΥΤΟΥΣΟΤΙΧΣΕΝΥΜΙΝΕΣΤΙΝ ΕΙΜΗΤΙΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΜΟΙΣΤΕ ΕΛΠΙΖΩΔΕΟΤΙΓΝΩΣΕΣΘΕΟΤΙΗΜΕΙΣΟΥΚΕΣΜΕΝ

φιλάδελφοι ἐσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες· ἡ χάρις τοῦ
κυ ἡμῶν ἰυ χυ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θυ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνος μι
τὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν·

ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὔχομαι ἀδελφοὶ ἁγιωτάτοι καὶ μακάριοι καὶ μεγαλοδόξοι ἱερομάρτυρες·

ἔγραφη ἀπὸ φιλίππων τῆς μακεδονίας διὰ τοῦ λου
καὶ τίτου προκορινθίους ἐβεβαιώθη ἔτει ἑξακοσιοστῷ δωδεκάτῳ

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ.

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου
ἀλλὰ διὰ ἰυ χυ καὶ θυ πατρὸς

ὁ θεὶς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ

κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θυ καὶ πατρὸς ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

ιε΄ Ἰησοῦς τεταρτημέλιννα στροφὴν ποτὲ ἐν τῷ Ἰουδαΐσμῷ
ὅτι ἴσα ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν εἰς ἐκκλησίαν τοῦ θῦ καὶ ἔπερ
θουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολ
λοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου περισσοτέρως ζηλωτὴς
ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ
ιε΄ θς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς
χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ιε΄ θς ὁ θεὸς ἰσαὰκ ὁ θεὸς ἰακὼβ ὁ θεὸς ἀβραὰμ ὁ ἐπιστρέψας τὴν ἀποστολὴν μου ἐπὶ τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἵνα ἐπιστρέψω αὐτοὺς πρὸς τὸν θν καὶ μὴ ἐπιστρέψωσιν
πρὸς τὰ εἴδωλα αὐτῶν μηδὲ ἀποστραφῶσιν ἐπὶ τὰ ἀνόμοια αὐτῶν
ιζ΄ ἐπεὶ οὖν προανέφθην ἐν νηπιάζοντι, ἰσαὰκ αἱμάτι οὐδὲ ἐν ἀνηλ
θονεὶς ἰβρδσαλημ πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους ἀλλὰ πλ
θονεὶς ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς δαμασκόν·
ιζ΄ ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἱστορή
σαι πέτρον καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε
σαρές· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυ· ἃ δὲ γράφω ὑμῖν ἰδοὺ ἐνώπιον

στρέφεται τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ.

ιε ἐρ Ὅτι τὰ παραδείγματα οὐκ ἀναίτια τῶν ἐν ἀναφορᾷ τιθεμένων ἴσως
δῆλα καὶ τοῖς μὴ πολὺ τῶν πραγμάτων ἐφ.

ιαις Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· ὡς προείρη
ται καὶ νῦν πάλιν ἐρῶ· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ
παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

ιβ ἐρ Ὁρᾶς πῶς ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου μανθάνομεν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων
προσευχῶν ἡ διάνοια πολλὴν ἔχει τὴν περιφοράν, καὶ ταύτην
οὐκ ἀφανῆ δηλονότι καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ
μυστηρίων. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ ἱερεὺς μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἀνα-
κηρύττει τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις, ἵνα μὴ νήφοντες ἀποκλεισθῶσι
τῆς μεταλήψεως τῶν ἁγίων.

ιβ ἐρ Ἀρτιφανῶς πάνυ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. α΄
καὶ ὑμᾶς ἐνεστερεῖτο παρακαλοῦντες μὴ ἐπιστρέφειν τὸν
γῆινον ἄνθρωπον καὶ κενοφωνίαις ἐπιστρέφειν τὸν ἐπουράνιον
ἄνθρωπον ἐφ.

ιγ ἐρ Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. β΄ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τιθεμένων
ἐφ.

ιδ ἐρ Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. γ΄ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τιθεμένων
ἐφ.

ιε ἐρ Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. δ΄ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τιθεμένων
ἐφ.

ιε ἐρ Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. ε΄ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τιθεμένων
ἐφ.

ιε ἐρ Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. ς΄ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τιθεμένων
ἐφ.

ιε ἐρ Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τοῦ ἀπ. ζ΄ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τιθεμένων
ἐφ.

ιαις Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὐδὲ ἐδιδάχ-
θην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως χυ.

ιαις Ὁρᾶς πῶς καὶ καθ' ὁποιονοῦν τρόπον ἀποχωρίζεται τοῦ νόμου μαθητής·
διὰ τοῦτο γὰρ ἀφανίζομεν· ἐπεὶ τοῦ μὲν ἀφανίζεσθαι μαθητὴς
οὐκ ἔστι τοῦ νόμου μαθητής· ἐπεὶ εἰ καὶ ἐλευθερωθῆναι
δεῖ τοῦ νόμου μαθητὴν ἐφ.

ιεσσυ Ἠισού σα τεγαρ τη μνε λη μνα ἀνα στροφη μνη ποτε ἐμ τῶ ἰσραηλ ειπω
ὅτι ισα ὑπερβολη μνε δίωι σεν τη μνε ἰς ισλανσιαν τοῦ ϡ̄ν̄ ἰσραηλ ἐπ̄
θουν αὐτην μνη ισαι προέιστο μένη τῶ ἰουδαισλω ὑπερβολ
λούσ συν ηλλι σιωτασ ἐν τῶ γενει μου περισσοτερω σι ηλω τῆς
ὑπαρχωντῶν πατριῶν η μου παραδοσεων ὅτι ελεύσ ὁ ἰς ηε ἐπ̄
ιεσσυ ἐπ̄ ὅτι μεν τοι κατασυνάγομεν ὁμοῦ ἀπο δη ἐσ τουμη παρ ἐμφέ
μου παραφραίτο τοι μη στηριον μ̄ γαρ τοσαυτη ἀνθρωπ̄ συγκο
μεν μεγαλομερη ουδ αμ ἀρτωλων ὑδωρ πο γι μασθαι μ̄ γαρ
ἐξ ανθρωπ̄ μη δασθαι ἀ λλ ἀ τομ ἀγομ ἀ τοι κ̄ρ̄ ου σα ἀφ
ἐσ ται ἀμ ἐλω στηρ ἀ μαρ θαρ ου σαρ κατασυν ἐλω ν ηρ ξαμ ἐθα
αὐτου σδ ἐ δασκ μ̄ η σωρ ασ τῆ μ̄ παρ ομ ει ἀ γαρ ο στο σαυτω
θ ηση μ̄ σου δ ἐ ων ἐμ τοι μ ομ ἐν τῆ μ̄ ἀμ ὑρ ο σ παυ ομ ου ἀ ρ ἀ σ
θαι τη ν ἐ ιστ ἀρ ο σ ἐ λ θ ἀ σ ο τη ρι αν ἐ ν δ ἐ ηση μ ἀ τ ῶ γρ ἀ ψ ἀ σ
θαι τομ μομ ν ἐ μ δ ἐ ων ἐ θν η τα ἐ ισ ακ ο ὑ σ ο ν τα ι τη ν φ ω ν η ν
μου ὁ ι στι ν ω σ τ ἐ ἀ φ ω ρ ο σ ἐ μ ρ ἀ μ ἐ ι ου ο ὐ δ ἐ ν ἀ λ λ ο τ ι η
ἐ μ ὑ ἀ ν ἐ ν τ ἐ ι ν ἀ μ ἐ ν ἐ ν τ ἐ ι ν ἀ μ ἐ ν ἐ ν τ ἐ ι ν ἀ μ ἐ

τέλος τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τοῦ χῦ.

Τέρ Ἀρχὴ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου ἀναγινώσκεται ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ τὸ πρωΐ ὡς ἑξῆς.

ΙΒ ΙΓ Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προείρηκα καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

ΙΔ ΙΕ Ὁρᾶτε πῶς ἐν μικροῖς γράμμασιν ἡμῖν ἔγραψε τὴν ἐπιστολήν· πρόθυμος γὰρ ἦν διὰ σπουδῆς ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ἀφῆκε πολλὰ τῶν ἀναγκαίων γράψαι· διὰ τοῦτο καὶ ὑπομιμνήσκει ἐν τῷ τέλει καὶ ἐπιστέλλει ὑμῖν ἃ ἔμελλε καὶ παρὼν διαλέγεσθαι· ἐπειδὴ γὰρ ἐν ἑτέροις ἐπιστέλλων ἐπεπλήκτει αὐτοῖς, ἐν τούτοις ἐπιστέλλων ἐπαίρει αὐτούς.

ΙΣ ΙΖ Ἀρτιγράφως ἡμῖν ἐγράφη τὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.

ΙΗ ΙΘ Καὶ ὁρᾶτε πόσοις ἐντυγχάνει πειρασμοῖς· ἀλλ' οὐκ ἐκλείπει οὐδὲ ἀπογινώσκει· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις ἐπαίρει καὶ ἀνίστησι καὶ ἐπιστηρίζει καὶ ἀνακαλεῖται καὶ ἐπιστρέφει καὶ ἐπιστηρίζει καὶ ἐπιστρέφει καὶ ἀνακαλεῖται

τοῦ φῦσιν οὐ ψεύδομαι· εἶτα ἡμῖν ὁ νόμος ἐστὶν ἁγιώτατος
συρίας· καὶ τὴν κιλικίας· ἡμῖν δὲ ἀρνησούμενος τῶν προσώ
πων· ταῖς εἰς ἱερουσαλὴμ ἐκκλησίαις τῆς ἰουδαίας ταῖς ἐν χω· μόνον δὲ ἀ
κούσαντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ· νῦν εὐαγγελί
ζεται τὴν πίστιν· ἣν ποτὲ ἐπόρθει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν
θν· ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν· πάλιν ἀνέβην εἰς ἱε
ροσόλυμα μετὰ βαρνάβα· συνέλαβον καὶ τίτον ἀνα
βὰς δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν·

ιη ιθ κ ὑπεμείνατο μὴ δόξαι αὐτῷ ἐπιμένειν ἀλλὰ ἱστορῆσαι τὸ πρᾶγμα· οὐ τοίνυν ἐπὶ τοῦ
τῷ μόνῳ τοῦτο ἐποίησεν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀποστόλων· ἐπὶ τοῦ πέτρου καὶ ἐπὶ τοῦ
ἰακώβου· ἐπὶ τοῦ ἰωάννου· ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων· ἐπὶ τοῦ παύλου καὶ ἐπὶ τοῦ βαρνάβα·
ἐπὶ τοῦ τίτου· ἐπὶ τοῦ τιμοθέου· ἐπὶ τοῦ ἐπαφρᾶ· ἐπὶ τοῦ ἐπαφρο
δίτου· ἐπὶ τοῦ ὀνησίμου· ἐπὶ τοῦ ἀρτεμᾶ· ἐπὶ τοῦ τυχικοῦ· ἐπὶ τοῦ τρόφιμου· ἐπὶ τοῦ
τροφίμου· ἐπὶ τοῦ ἀνδρονίκου· ἐπὶ τοῦ ἰουνίου· ἐπὶ τοῦ ἀμπλιάτου· ἐπὶ τοῦ στάχυος·
ἐπὶ τοῦ ἀπελλοῦ· ἐπὶ τοῦ ἀριστοβούλου· ἐπὶ τοῦ ἡρῳδίωνος· ἐπὶ τοῦ ἑρμοῦ· ἐπὶ τοῦ
πατροβᾶ· ἐπὶ τοῦ ἑρμᾶ· ἐπὶ τοῦ φλέγοντος· ἐπὶ τοῦ ἰησοῦ τοῦ λεγομένου ἰούστου·
ἐπὶ τοῦ ἀνδρέου· ἐπὶ τοῦ ἰακώβου· ἐπὶ τοῦ ἰωάννου· ἐπὶ τοῦ φιλήτου· ἐπὶ τοῦ θωμᾶ·
ἐπὶ τοῦ ἰακώβου· ἐπὶ τοῦ θαδδαίου· ἐπὶ τοῦ σίμωνος· ἐπὶ τοῦ ματθαίου· ἐπὶ τοῦ
ἰακώβου· ἐπὶ τοῦ ἀλφαίου· ἐπὶ τοῦ ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ ἀνανίου·
ἐπὶ τοῦ ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ
ἀνανίου· ἐπὶ τοῦ ἀναν

ιε̄ εμ ἀμοσωθῆναι φησὶν τοιαῦτα γὰρ ὀνόματα μόνα ἁβδιὰ δὲ ταῦτα μισοῦμεν τοὺς
Ἰουδαίους· ἡμᾶς δὲ λειτουργοὺς τοῖς θεοῖς μου λοιμὸν δὲ ὀνόμασεν, ἀμ
φοτέρους· ἢ τὰ μὲν ὑμῶν ἢ τὰ μὲν φρονοῦντας· οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οἱ ὑμέτεροι·
οὐ Ἰουδαῖα μὲν πεποιήκασιν τὰ δὲ ἡμῶν· οἷς καὶ τὸ μὴ δίκαια μοιχᾶν ὑμῶν τοσοῦτον
ἔλαττα μάτων ἐφάνησαν· καὶ οὐ τοιαῦτα οἷς ὑμεῖς ἐγράψατε· καὶ τὴν ἀφορ
μὴν τῶν ὑμετέρων ἀρχόντων μὴ μὰ χαιρ τοσοῦτον ἔδοξε σθαι
ιε̄ εμ ὁ τεδ θηλαφενικηφασεισαν τιοχειαν· κατα προσωπον αὐτῶν ἀντεστη
ιε̄ εμ ἐρισφοσολύμοις μὴ ὑμετέρων τοσούτων σωκιαντιβύρου τοῦ Ἰουδαί
μου· μὴ λέγων τὴν ὑμετέραν· τόσων μὴ τραυματίαν· καὶ φε
νοῦ δὲ ὅσα αἴτιος ἦν αὐτοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἐμ
ὀργῆσαι μὴ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ἐν
κλήμου μὲν ἐρωδιάδος· καὶ ἡρῴδου· καὶ ὁ ἀρχιερεὺς
οἱ μετὰ μαρτύρων οὐ σαυλος· ὑμετέρου ὄντος τοῦ μὴ φυτεύ
σασι αὐτά· διατί ἀρα τὸν Ἰουδαῖον ἔθνη ἐστὶν ὁ τοσοῦτος
τοῦ δικαίου καὶ γνώμης ἀλλοτρίου καὶ ὑμετέρου ὄντος· ἐκεί
θεν ἀρξάμενος· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
οὐδὲ φυλαττήματα Ἰουδαϊκὰ ἐνομοθέτησεν ἡμῖν ὁ θεὸς ἀλλὰ νόμους
καὶ ἐμοὶ διατυποῦσθαι μὲν ὑμετέρους ἀλλὰ τοῦ θεοῦ
τὸν Ἰουδαῖον ἐκ τοῦ ἐκλεγῆναι τὸν ὁσίου καὶ
δικαίου ἀβραὰμ ἐκ τῆς ὑμετέρου μοιχείας
ιε̄ ημ ὁ τις ἀτεγνωσμένος ἦν πρότου γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ ἰακώβου
βούλεται τῶν ἐθνῶν συνηθροίσθη ὁ τεδ ἐθνῶν ὄντες
τ ἐλληνικὰ διαφορίζεν ἑαυτόν
κ̄ ημ ὑπὸ τοῦ ἁγίου θεοῦ τοῦ μὴ λόγου τοῦ ἀποστόλου προσελθόμενος
κ̄ ημ φοβούμενος τὸν περιτομῆς
ιδ̄ ημ μὴ οὐ δαλὴ ἡ αἵρεσις τοῦ ναζωραίου ἡ ἀγόμενος
λ̄ εμ ἰσαὶ συνήνεσεν ἡ φρίσαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὡς τε καὶ
λ̄ ημ βαρνάβα συναπαχθῆναι αὐτῶν τὴν ὑποκρίσει·
λ̄ ημ ὑποκρίσιν· τὴν φυλαὶ ἡμῶν τοῦ μόνου καὶ ἡ· ἡ δὲ ἀποκαρατῆσθαι
λ̄ εμ ἀλλὰ τεῖδον ὅτι οὐκ ἰσοροθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐ
αγγελίου εἶπον τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων·
λ̄ ημ σὺ τοίνυν μὴ ἀναγκάζεις ἐθνικῶς καὶ οὐ τὴ ἰουδαϊκῶς ζῆν·

καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπερ ἐμοῦ·

λϑ ἐρ τὸ μὴ φθονεῖν ἡμᾶς τὰ τοιαῦτα μέμφεται·

μι κε ὁ γὰρ οὐκ ἀφείς τῶν τῆς χάριτος τούτων·

μα ἐρ ἵνα τὸ χάριτος σὺν εὐχαριστίᾳ φησὶν· οὐκοῦν οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν
φησὶν εἰδότες τὴν χάριν· ὡς μὴ δυνάμενοι

μβ κε εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη· ἄρα χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν·

μγ ἐρ ἀπὸ θαυμάζει φησὶν εἰ τοσαύτης ἡμᾶς ὑπὸ χριστοῦ τυχούσης
δικαιώσεως καὶ τῆς ἁμαρτίας ἀφέσεως ὑπὸ τοσούτων
ῥιπτούμενοι φαντασιῶν· ὑπὸ νόμου δικαιοῦσθαι τὸν
ἄνθρωπον· καὶ χριστὸν ὑπὸ σταυροῦ θανάτου γενόμενον

μδ κε ὡς ἀνόητοι γαλάται·

με ἐρ ἆρα τὸ αὐτὸ καὶ τοῦτο ἡμᾶς φησὶν· ἄφρονας εἶναι καὶ ἀνοήτους·

μς κε τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι·

μζ ἐρ ἐπὶ τοσαύτης δικαιοσύνης τοσαύτης ἀφέσεως ἁμαρτιῶν
ἐπὶ τοσαύτης μεταβολῆς ἡμᾶς φησὶν ἐκ δικαιοσύνης
εἰς ἁμαρτίαν καὶ ἐκ τοῦ σταυροῦ τὸν τοιοῦτον
λόγον· ὅτι μὴ ἀφεῖσαι πάσας ἁμαρτίας ἡμᾶς τῆς

μη κε ὃς κατὰ φθαλμοὺς ἐν οἷς ἐπροεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρω-
μένος· τοῦτο μόνον φθονῶν ἀλλὰ καὶ ἀφ' ὑμῶν·

μϑ ἐρ τί ὡς ὅσα ἀγαθὰ μνημονεύσας αὐτοῦ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σταυροῦ
λοιπὸν τὰ τοιαῦτα φησὶν ἐκ τοῦ σταυροῦ ἄρχεται· οἱ δὲ τοῦ

ν κε ἐνάρξαμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε·

να ἐρ ὅθεν αὐτοῖς τὴν τοιαύτην ἁμαρτίαν ἁπάσης ἀποφαίνεται
σωματικωτέρους ὄντας τὰς διανοίας καὶ τοῦ ἀρχαίου

λε ἐρ Ὅρα δὲ σὺ ὁπως ἀπὸ παντὸς ἀφῇ τὸν προσιόντα μόνον δοῦλε
ἰσχύι θεοῦ μὴ δὲ ἰσχὺν τοῦ τιθέναι ὅσα ἀμὰ ἀμαρτάνειν ἡμᾶς
τοῦ μὴ ἔχεσθαι· οὐ τὸ μὴ μόνον ἀφεῖναι τὰ δι' ἰσχὺν ἁμαρτήματα οὐδὲ τὰ
μόνον οὐ τιθέναι δὲ ἀφεῖναι ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ ἐριζόμενα οὐδὲ τὰ
ἐριζόμενα· δύρισε μὲν αὐτὸν ἡμῖν νῦν μόνον ἀλλὰ πολλάκις
τὸν μὴ μόνον ἀφεῖναι τὰ προσταθέντα καὶ αἰμύδραμόν τ.

λς ἐκ ΠΑΝΤΕΝΟΙΤΟ·

λς ἐρ Ὅρα καὶ σὺ τὴν συμμαθητοῦσαν δι' οὗ τοῦ δόγματος ἀπὸ παντὸς ἁμ.
ἔχεσθαι ἀπὸ παντὸς τὰ δὲ τὰ μὴ ἐριζόμενα πρὸ χρόνου ὄντα.

λζ ἐκ ΕΙΤΑ ΚΑΤΕΛΘΟΝ ΕΛΑΛΗΣΑ ΠΑΛΙΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩ ΠΑΡΑΒΑΤΗΝ
ΕΜΑΥΤΟΝ ΣΥΝΙΣΤΑΝΩ

λζ ἐρ Ἐὰν μὲν γὰρ τοῦ μὲν σὸν μὴ φυλάττοντος τὸν νόμον παραβαίνω
πῶς ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ σὸν δι' οὗ τοῦ ἐμὲ παραβάτην δαιμονίαν
μὲν φυλάττοντος τὸν νόμον ὁμοίως δὲ σὲ λέγειν ἀποβαίνειν
ὁμοίως καὶ τοῦ προμολογήσαμεν· ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀφῶ σὲ αὐτὸν·
δι' ἣν δὲ ἀφῶ σὲ καὶ ἐὰν μὲν ἀγνοῶ σὲ τηρίαν· ἀμέτοιμνημ.
μονικὴ σὲ μὲν γὰρ ἡ σὲ καὶ τὸν νόμον τοῦτο παραβαίνειν νῦν
μὲν· καὶ παραβαθύνεται μονικὴ σὲ τηρῶ·

λη ἐκ ΕΓΩ ΓΑΡ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ ΝΟΜΩ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΙΝΑ ΘΕΩ ΖΗΣΩ ΧΡΩ ΣΥΝΕΣΤΑΥ-
ρωμαι·

λη ἐρ Δηλονότι ὅτι τοῦ θεωρίαν· ἵνα ἁρμόσουσι τοῦτο ἡ χάριτος τοῦ
σὲ· ἵνα μὲν ὁμοίως τοῦ παραβαίνειν ἐγὼ· δι' ἣν δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοῦ
μόνου νόμου ἀναβαίνειν· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτον ἐστὶν· αὐτὸς ὁ νό-
μος ἔδωκε ἵνα γὰρ μὴ παραβῶ αὐτὸν· ἵνα μὴ μόνον αὐτὸν παραβῶ
τοῦ μὴ σὲ ἀφεῖναι· καὶ αὐτὸς παραβαίνων ἐποίησε τὴν μετά-
νοιαν· ὅτι προσῆκεν ἀμαρτάνειν ὑμᾶς ἵνα ὑμῖν δῶ
τοῦ ἀφεῖναι· μόνον σὲ ἀπὸ αὐτοῦ ἀλλοῦ τοῦ ἀφεῖναι· τὰ δι' ἰσχὺν
γὰρ· ὡς δὲ οἱ μὴ τοῦτο παραβαίνοντες· παραβαίνουσι τὸν νόμον·
τοῦ δὲ τοῦ τοῦ μόνου ἀναβαίνειν· ὁ αὐτὸς τὸν μὲν ἐμὲ οὐκ ἀπο-
γὰρ ἐμὲ ἀπὸ τοῦ νόμου· οὕτως οὐδὲ ὁμὲ τὸν δίκαιον
καταργοῦμενοι τοῦ δικαίου τοῦτο ἐστὶν ὁ νόμος
ἵνα τὰ ἐργοῦμενα τοῦ τοῦ μολογήσαμεν· ἵνα μὴ παραβῶ
ἐγὼ δὲ ἀπέθανον ἵνα μὴ ἀποθνήσκω ἐν ἁμαρτίαις·

λθ ἐκ ΖΩ ΔΕ ΟΥΚΕΤΙ ΕΓΩ· ΖΗ ΔΕ ΕΝ ΕΜΟΙ ΧΣ· Ὃ ΔΕ ΝΥΝ ΖΩ ΕΝ ΣΑΡΚΙ·
ΕΝΠΙΣΤΕΙ ΖΩ ΤΗ ΤΟΥ ΥΥ ΤΟΥ ΘΥ· ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝΤΟΣ ΜΕ

κβ προευηγγελισατο τω Αβρααμ

κγ ερωτησω την αποκρισιν αυτου συγκριναι μεθ ημων προς Αβρααμ.
δυναμει ομοιωματικη γραφη:-

κδ ισθι οτι εμε ευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη· ωστε οι εκ πιστε
ως ευλογουνται συν τω πιστω Αβρααμ

κε ερ διατι ομοιας αποδοσεως:-

κς οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υποκατα ρα εισιν· γεγραπται
γαρ οτι επικατα ρατος πας ος ουκ εμμενει πασι τοις γεγραμ
μενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα·

κζ ερ δηλον οτι εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θω· δηλον
οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται· ο δε νομος ουκ εστιν εκ πι
στεως· αλλα ο ποιησας αυτα ζησεται εν αυτοις:-

κη ερ ως ομολογουμενου οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων
νομου εαν μη δια πιστεως Ιυ Χυ· και ημεις εις Χν Ιν επιστευσαμεν·
ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως Χυ και ουκ εξ εργων νομου· οτι εξ εργων
νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ·

κθ ει Χς ελαβε ζημιαν ενεκεν ημων κατα τους νομους· γενομε
νος υπερ ημων κατα· οτι γεγραπται επικατα ρατος
πας ο κρεμαμενος επι ξυλου:-

λ ερ ομολογουμενως δικαιουται ανθρωπος· και κατα αιτιαν δικαιουσθαι
τον μη ομολογουμενως τα ωσαυτως τοις γεγραμμενοις· του
τουμενου· ο δε χς ερ αμα και κατα αρατος τα αμαρτηματα
αυτου την ζημιαν· και κατα αρατος πας ο κρεμαμενος επι
ξυλου· ινα ουν μη ο κρεμαμενος και κατα αρατος· και ο τον
νομον παραβαινων και κατα αρατος· τον μεν γαρ νομον δια
μενειν αρ· ινα ουν θυμον ουκ εχη γενεσθαι αυτη·
ο δη δε ζησεται και κατα αρα· απο ημων· τη ο και κατα δικαιου
σθαι τον μη ομολογουμενως τα ωσαυτως τοις γεγραμμενοις· του
τουχαριν τη ομολογουμενω θυμω· ουδε υροθη γαρ δο
λος εν τω στοματι αυτου· σταυρω αυτον δε και αυτ· τη ω ζωη αυ
του· και δια τουτο ουσαν τον μη ομολογουμενον και ζυλου· και δια τουτο

μαρτιομ. σωφρονιομ. καὶ μετὰ τῶν συμμαρτύρων αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἀμήν.

ΜΒ ΙΣΤΟΣ ΑΝΤΑΙ ΕΠΑΘΕΤΕ ΕΙΙΣΗ ΕΙΓΕΙΣΑΙΗΙΣΗ.

ΜΒ ἔρ. τὸ μανόμ. μόδιμ. μαὶ τὸ μαθλ. μαὐτοῦ σ. ἀμαμμήσλ.
ὃ μ. αὐτομ. διὰ τὸ λήρωμα. λ. γὰρ οὐμμὴ τὸ μ. πρὸ τρομ. ὑμῶν
δ. μ. μαὶ τὰ λ. σ. μὴ μ. ἀργὸμ. ἐργάσησθ. τοῦτο γὰρ δηλ.
τὸ γ. διὰ ἁμ. τοῦ μὴ μ. ἐμαμόλησαν τὸ αὐτομ. φυλαξ. ἡ τοῦ

ΜΗΙΣΕ Ὁ ΟΥΝ ΕΠΙΧΩΡΗΓΩΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΕΝ ΥΜΙΝ· ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ Η ΕΞ ΑΚΟΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ·

ΜΗΕΡ Ὁ ζ. σ. μ. ἐπ. τοῖς μ. λαμβ. γι. πα. μαὶ μ. ἀμ. ὁ δ. υ. σ. τῶν μαὶ
τοῦ σ. τὴν μ. ἀπ. καὶ ἀμ. ἡ. ἔ. χαρισμ. τ. μ.

ΜΘ ΙΣΑΘ ΩΣ ΑΒΡΑΑΜ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ ΤΩ Θ. ΚΑΙ ΕΛΟΓΙΣΘΗ ΑΥΤΩ
ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ·

Μ ἔρ. ὅτι οὖν οἱ ἐκ πίστ. υἱ. εἰσ. Ἀβρ. μ. ὁ μ. τὴν π. ἐν ἀκρ. ὄντ. τὸν
ἀ. ἐν τῇ π. ἐν ἀκρ. ὄντ. τὸν ἀ. ἐν τῇ π. ἐν ἀκρ. ὄντ. τὸν ἀ. ἐν τῇ π.
φρ. μ. ὅτι τὰ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ.
αὐτ. δ. ὡ. σ. ἡ. γ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ. ἐπ. αὐτ.
φρ. μ. ὅτι τὰ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ.
δ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ. ἐπ. αὐτ. ἐ. ἀ. μ. ὅτι οἱ π. τ.

ΝΙΚΕΙ Γ. Ν. Ω. Σ. Ι. Σ. Ε. Τ. Ε. Α. Ρ. Λ. Ο. Τ. Ι. Ο. Ι. Ε. Ι. Σ. Π. Ι. Σ. Τ. Ε. Ω. Σ. Ο. Υ. Τ. Ο. Ι. Ε. Ι. Σ. Ι. Ν. Υ. Ι. Ο. Ι. Α. Β. Ρ. Α. Α. Μ.
ΝΕΡ δ. ἡ. μ. σ. τ. ὁ. ὁ. μ. ἡ. μ. μ. δ. ι. α. θ. η. σ. ι. τ. φ. σ. ο. α. ὐ. χ. ο. υ. μ. τ. α. π. α. ρ.
τ. ὲ. ἀ. α. α. μ. ἡ. τ. ο. υ. σ. ὁ. μ. ω. ρ. ι. σ. τ. ο. μ. ἡ. σ. ο. ι. τ. ὸ. ν. γ. α. ρ. ἀ. α. α. μ. φ.
μ. ο. υ. β. ο. ι. ἡ. σ. ο. μ. ὑ. ὐ. κ. ω. ι. α. ι. σ. ο. ι. χ. ἡ. ὡ. ω. ρ. ι. σ. τ. ο. μ. ἡ. η. γ. ν. ο. ῆ. ρ. α. ν. τ. σ.
κ. α. ι. σ. η. μ. ε. ρ. ο. ν. τ. η. σ. α. ι. α. σ. ο. ν. γ. γ. ε. ν. ο. μ. ἡ. ὡ. ω. ρ. ι. σ. τ. ο. μ. ἡ. π. ρ. ο. σ. η. μ
ο. ν. β. ὲ. β. ρ. ο. υ. ο. ὐ. ἀ. π. ρ. ο. σ. η. μ. ι. ε. ρ. ὸ. ν. ὁ. ρ. ο. ν. ὁ. ἀ. π. ρ. ο. σ. η. μ. ὶ. π. ο. ὁ. σ. ο. ι. ὁ. ν. τ. ω. σ. α. φ. ὲ. ὶ. ὁ. ν. τ. ω. σ. η. μ
μ. ο. ν. μ. η. ὁ. ι. σ. υ. μ. φ. ὴ. σ. ο. π. α. σ. π. ρ. ὸ. α. ὐ. ρ. α. α. μ. ἱ. τ. ο. ι. ὁ. ὲ. ὶ. ν. τ. η. σ. ὁ. ω. ρ. ι. σ. τ. ο. μ. ὴ. σ.
κ. α. ὶ. π. ο. σ. ο. ὐ. ν. π. ρ. ὸ. σ. ω. χ. ρ. υ. σ. ο. σ. τ. η. σ. ὁ. σ. φ. ρ. α. γ. ὶ. δ. ο. σ. α. ὐ. τ. ο. ῦ. ·

ΝΑΚΕΙ Π. ρ. ὸ. ἰ. δ. ὲ. σ. υ. σ. α. δ. ὲ. ἐ. ν. γ. ρ. α. φ. ὴ. ὅ. τ. ι. ἐ. ι. σ. π. ι. σ. τ. ὲ. ω. σ. Α. β. ρ. α. ὰ. μ. ἰ. τ. α. ἐ. φ. η. μ. ὸ. φ. ·
ΝΑΕΡ [illegible]
τ. ὴ. ν. γ. ρ. α. φ. ὴ. ν. τ. ω. ν. π. ρ. ὸ. τ. ο. ῦ. τ. ο. υ. μ. α. ρ. τ. υ. ρ. ο. υ. σ. α. μ. φ. ο. ρ. ᾶ. ·

γάματος τοῦ ἀμφιάρεω. διὰ τοῦτο ῥήματος αὐτὸν ἐκάλεσεν
ὅθεν καὶ ῥῆμα δὲ αὐτοῦ ἐστιν ἁμαρτάνεται ὁ χῦ· ἡ γὰρ ἁμαρτία
τρία σημαίνει τριάκοντα ἕξ. μόνος δὲ οἶμαι μόνος γα-
ρίζεται τὸν θυμὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν δικαίαν κρίσιν.
ἡ ἀναγκαία διαμαρτία ὅρος ἐστὶν ἁμαρτάνουσι μόνοι οἱ
ἄνθρωποι διαθήκην τὸν δὲ μὴ ἁμαρτάνειν σημαίνει τριάκοντα ἕξ·
ἁλῶν οὖν ἡ διαθήκη ἡ γὰρ ἀναθηγάματος διαφορὰ οὐκ ἔστιν ἡ
δηλοῦσιν. ἀμφότερα ἀμοίβαιον σημαίνουσι δίκην
μὴ εἶναι διαθήκην. καὶ πῶς σαφὲς τοῦτο λέγω·

ἀντὶ τοῦ προσθήκην·

ΤΙΟΥΝ ΟΝΟΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΧΑΡΙΝ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ·
μαθητὶ σημαίνει τὸν ἀριστερὸν μόνον. καὶ τοῦ τοιούτου
τὸ μέρος δηλοῦσι τὸ ἀριστερὸν ἡ ἀναγραφὴ ἐστὶν ἀναγραφὴ
καὶ γὰρ ἐν τῷ ἀριστερῷ ἀναγράφονται οἱ
μισθοὶ τῶν ἐργατῶν ἀλλὰ ἀριστερὸν ἀποκαλοῦμεν αὐτὸ διὰ τὸ
μὴ σπάσαι ἀλλοιῶσαι τὸν μόνον τοῦ ἀνθρώπου ἕως
τοῦ τέλους ἀλλὰ ἀριστερὸν ἕως τοῦ τέλους τοῦ ἀνθρώπου

ὁ χρὶ ὁ ΣΠΕΡΜΑ ὃ ΕΠΗΓΓΕΛΤΑΙ ΔΙΑ ΤΑΓΗΣ Δ
σπέρμα οὖν τὸν λόγον φησὶν ἕως τοῦ
ἐνεστηκότος χρόνου καὶ τοῦ παρατατικοῦ

ΕΙ ΕΝΧΕΙΡΙΜΕΣΙ ΤΟΥ Ὁ ΔΕΜΕΣΙ ΤΗΣ ΕΝΟΣ ΥΙΣΕΣ ΤΙΝ Ὁ ΔΕ ΘΕΙΣΕΙΣ ΕΣΤΙΝ

τοῦ χῦ ἐστὶν ἀναγκαῖον τὸν λόγον τοῦ ἀποστόλου τοῦτον νόμον δὸς
τὸν μὲν παλαιὸν σύνολον λυρίσσαν ἡ λαμβάνειν τὸν

ΟΥ ΝΝΟΜΟΣΙΣ ΑΤΑΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ ΕΙΤΑΣ
ΕΔΟΘΗ ΝΟΜΟΣ Ὁ ΔΥΝΑΜΕΝΟΣ ΖΩΟΠΟΙΗΣΑΙ ΟΝ ΤΩΙ ΕΙΣ ΝΟΜΟΥ
ΑΝ ΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο μεταποιῶ λέγω καὶ τὸ ῥῆμα ὁ λόγος
ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἀποστόλου ὁ λόγος οὗτος νόμος
ὡς σύμβολον αὐτὸν ἐκάλεσεν ὁ θεὸς νόμος·
ὡς σύμβολον αὐτὸν ἐκάλεσεν ἐπὶ τοῦ ἀναγορεύσει
τοῦ μὴ γενέσθαι τοῦ ἀποστόλου τοῦ μεταποιῶ λέγω
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὁ μὴ γενέσθαι
σημαίνει τοῦ μὴ γενέσθαι ἕως τοῦ τέλους ἕως ἔρχομαι ἕως τοῦ

ΚΕ ΙΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ ΧΩ ΙΩ

ΚΖ ΙΝΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΛΑΒΩΜΕΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕ

ΚΗ ΙΣΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝΛΕΓΩ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΜΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΙΣΕΙΣ ΥΡΩ

ΛΕΛΗΜΜΕΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΟΥΔΕΙΣ ΑΘΕΤΕΙ Η ΕΠΙΔΙΑΤΑΣΣΕΤΑΙ ΤΩ

ΔΕ ΑΒΡΑΑΜ ΕΡΡΕΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΤΩ ΣΠΕΡΜΑΤΙ ΑΥ

ΤΟΥ· ΟΥ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΠΕΡΜΑΣΙΝ ΩΣ ΕΠΙ ΠΟΛΛΩΝ· ΑΛΛ ΩΣ

ΕΦ ΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΤΩ ΣΠΕΡΜΑΤΙ ΣΟΥ ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΧΣ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΛΕ

ΓΩ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΠΡΟΚΕΚΥΡΩΜΕΝΗΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ· ΗΤΙΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ ΓΕΓΟΝΟΣ ΝΟΜΟΣ ΟΥΚ ΑΚΥΡΟΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ· ΕΙ ΓΑΡ ΕΚ ΝΟΜΟΥ

ΗΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ· ΟΥΚΕΤΙ ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ· ΤΩ ΔΕ ΑΒΡΑΑΜ ΔΙΕ

ΚΘ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣΙ ΚΕΧΑΡΙΣΤΑΙ Ο ΘΣ·

ΛΑ ΤΟΥ ΔΕ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΟΥ ΠΑΡΑΔΕΧΜΑΤΟ ΜΟΛΟΓΟΥΣΗΣ ΜΟΥ ΤΟΥ

αὐτοῦ γεγράπται· δηλονότι τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ· οὐκοῦν
καὶ κληρονόμοι· τὸ γὰρ σπέρμα τοῦτο ἡ υἱοθεσία· +
ΙΣΕΒ Λέγω δὲ· ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν· οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὤν· ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν
ΙΣΑΙ καὶ οἰκονόμους· ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ ΠΡΟΣ· οὕτως καὶ ἡμεῖς·
ὅτε ἦμεν νήπιοι· ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· ἐξαπέστειλεν
ὁ ΘΣ τὸν ΥΝΑ αὐτοῦ γεννώμενον ἐκ γυναικὸς· γεννώμενον
ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ·
ΠΕΡ μὴ τοσοῦτον τὴν ὑλικὴν ἁμαρτίαν γράμμα φησὶν· ἀφεῖναι· ὅτι
καὶ ἐξ ἀρχῆς μόνου τοῦ ΘΥ τοῦτο τὸ ταῦτα χαρίσασθαι· ὡς δῆλον
ἀπὸ μὴ τοσούτου ἁμαρτήματος ἀφεῖναι τὸν παραπτώματα τοῦ λαοῦ·
μου ἁμαρτοῦσι τοῦτο μόνον μὴ τοσαῦτα· καὶ σώματα· ἀνὰ γὰρ ἡμέραν ἄνω
δρόμους ὁδηγῶν· καὶ ὑλίους γίνονται· ἰδοὺ καὶ μὴ τοσοῦτον μόνον
ἄρουσι· οὐδὲ ἁμαρτάνουσιν· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὰ χρόνου· τοσαῦτα
ὑλικὰ σώματα ἄρουσι τοσοῦτον ἁμαρτάνουσι· καὶ δοῦλον οὐδὲ ἁμαρτάνει
φθαρτὰ τοιοῦσιν· +
ΟΑΙΣΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ ΑΠΟΛΑΒΩΣΙΝ·
ΟΑΕΡ Καὶ ὅσῳ σώματος ἄνω ἁμαρτάνουσιν ἐν ἁμαρτίαις ὀφθαλμοῦ ἡμῶν· ἀφεῖναι ὀφθαλμοῦ
γὰρ αὐτὴν ὡς ἡγράπτο ὡς τοῦ Ἀβραάμ· +
ΟΒΙΣΕΙ Ὅτι δὲ ἐστὲ υἱοὶ ἐξαπέστειλεν ὁ ΘΣ τὸ ΠΝΑ τοῦ ΥΥ αὐτοῦ εἰς
τὰς καρδίας ὑμῶν κράζον· Ἀββᾶ ὁ πήρ· ὥστε οὐκέτι
εἶ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός· καὶ κληρονόμος ΘΥ διὰ ΧΝ·
ΟΒΕΡ Ἐμοὶ καὶ λίαν ἐστὶν τὸ μὴ σωρηθῆναι ὑπὸ τοσούτων ἁμαρτιῶν αὐτοῖς σωρηφθέντα
γόμον· καὶ ἡδὺ μόνον ἔβαλεν ὄγκον τοῖς σώμασι τὸν ἀπὸ τοῦ φθαρτοῦ ψυχὴν
ὀμβύσασθαι· μὴ μόνον καὶ βάρους τοῦ φθαρτοῦ· ὅτι οὐ καὶ μόνον βάλλει
μόνα τὰ καρδίαν τὸν θῦμὸν καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ καρδίαν· ἀλλὰ καὶ
τοῦ ὀγκοῦντος μέρη· +
ΟΓΙΣΕΙ Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θν· ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει
μὴ οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες Θν· μᾶλλον δὲ γνωσθέντες
ὑπὸ ΘΥ πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα· οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε·
ΟΓΕΡ Ὅμοια τοῦτο τὰ προσούσῃ ὄγκῳ μοιαζούσαν τὰ σώματα ἄνω πτήσασθαι· ὅτι
καὶ ὅλως μετρεῖται τὸ φθαρτὸν ἀπὸ μὴ μέρους μόνον ἀφαιρεῖσθαι
φυλακῆς +

δυτῶν μόνον καὶ μὴ ἀρχόντων τῶν διδυσκάλων ἀλλὰ
τοῖς μὲν ὑπηρέταις ὡς διακόνοις χρῆσθαι τοὺς δὲ
ὡς ἀδελφοὺς καὶ μαθητάς μ. +

ΠΑΙΣΕ) ΙΚΑΛΩΣ ΔΕ ΕΖΗΛΟΥΣΘΕ ΕΝΙ ΚΑΛΩ ΠΑΝΤΟΤΕ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΝΟΝ
τῶν παρ' ἡμῖν μ. ε προσυμᾶς·

ΠΑΕΡ ὑμῶν δὲ ὑμῆς ἕνεκα ὅτι ἡ ἀπουσία αὐτοῦ τῶν παρ' ἡμῶν
καὶ ὅτι τοῦ τοιαῦτα ἀφιορ. τὸ καὶ ἀπομνᾶσθαι τοῦ διδασκάλου τὴν
διδοῦσαν τάξιν σοφῆς μαθητὰς ὡς +

ΠΒΙΣΕ) ΤΕΙΣ ΝΙΑ ΜΟΝΟΥΣ ΠΑΛΙΝ ὦ ΔΙΝΩ ΑΧΡΙΣ ΟΥ ΜΟΡΦΟΘΗ ΧΣ ΕΝ ΥΜΙΝ·
ΠΒΕΡ διὸ φθαρτοῖς μὲν τὴν ἡδονὴν ἀπολιπόντας ἡμῶν μορφὴν ἀ
μαθυμῆσαι ὑμᾶς ἐφρασ ὑμῖν δὲ καὶ διαμένουσαν ὡς +

ΠΓΙΣΕ) ΗΘΕΛΟΝ ΔΕ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΑΡΤΙ· ΚΑΙ ΑΛΛΑΞΑΙ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΜΟΥ
ΠΓΕΡ τίμος ὀμβιμῆσαι τὴν τῶν παρουσίαν μὴ ὀργὴ καὶ τίμος ἡ τοῦ
ἀμφιβάλλειν αὐτὴν φορτίον· ἀμφὶ τοῦ δακρύσαι καὶ θρηνῆσαι καὶ
ὁμοφυρασθαι· ἢ καὶ πάντα φοβηθῆναι ἐφ' ἑαυτοῖς· ὅταν
γὰρ ἀπολιπόντας ἡμῶν διακρισθῆναι οὐδὲ ὁλομυγμὸν μ. +

ΠΔΙΣΕ) ὅΤΙ ΑΠΟΡΟΥΜΕΝ ΥΜΙΝ·
ΠΔΕΡ οὐκ ἔχω γὰρ φησὶν τί ἀποκρίνωμαι πρὸς αὐτὴν ἀμφιβάλλ
τοῦτο οὐρανοῦ τὴν καρυφὴν· διὰ τοῦ μεμφόμενον· ἐν ὑποδήμα
ται ἀπορίαν ἀπόντας καὶ διὰ τοῦ μεμφόμενον ἐν ὑποδήμα
ται διαπορίαν ἀπόντας· μὴν ἀθροισμοῦ τοῦτο ἐφ' ὅσον αὐτὴν ὑπὲρ
μαρμαρυγὴν ἔχοντος· ὅσον ἀποριτομὴν καὶ σωματικὴν κατασύρ

ΠΕΚΕ) ΛΕΓΕΤΕ ΜΟΙ ΟΙ ὑΠΟ ΝΟΜΟΝ ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ· ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ
ἈΚΟΥΕΤΕ· ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ὅΤΙ ἈΒΡΑΑΜ ΔΥΟ ὑΙΟΥΣ ΕΣΧΕΝ·
ΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ· ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ· ἈΛΛ
Ο ΜΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ· ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΓΕΝΝΗΤΑΙ· Ὁ ΔΕ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ· ΔΙ' ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·

ΠΕΡ ὥστε ἀδελφοί ἐσμεν ὀ ὅτι οὐκ ἐσμὲν τέκνα παιδίσκης ἀλλὰ τῆς
ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐλευθερίας ἧς Χς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν· στήκετε
οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε· βλέπε γὰρ ἐγὼ Παῦλος
ὑμῖν λέγω ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε Χς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει· μαρτύρομαι
δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον
τὸν νόμον ποιῆσαι· κατηργήθητε ἀπὸ Χυ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε
τῆς χάριτος ἐξεπέσατε· ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης
ἀπεκδεχόμεθα· ἐν Χυ γὰρ Ἰυ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία
ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη· ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν
τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι· ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς· μικρὰ
ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κῳ ὅτι οὐδὲν
ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα ὅστις ἐὰν ᾖ·
ἀδελφοί ἐγὼ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω τί ἔτι διώκομαι· ἄρα κατήργηται
τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ· ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες
ὑμᾶς· ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελφοί· μόνον μὴν τὴν ἐλευθερίαν
εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις·
ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πεπλήρωται ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν· εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε βλέπετε μὴ ὑπ'
ἀλλήλων ἀναλωθῆτε· λέγω δὲ πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς
οὐ μὴ τελέσητε· ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος τὸ δὲ πνεῦμα
κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται ἵνα μὴ ἃ ἐὰν θέλητε
ταῦτα ποιῆτε· εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον· φανερὰ δὲ
ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκός ἅτινά ἐστιν πορνεία ἀκαθαρσία ἀσέλγεια
εἰδωλολατρία φαρμακεία ἔχθραι ἔρις ζῆλος θυμοὶ ἐριθίαι διχοστασίαι
αἱρέσεις φθόνοι μέθαι κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ἃ προλέγω ὑμῖν
καθὼς καὶ προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θῦ οὐ κληρονομήσουσιν·
ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη χαρὰ εἰρήνη μακροθυμία
χρηστότης ἀγαθωσύνη πίστις πραότης ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων
οὐκ ἔστιν νόμος· οἱ δὲ τοῦ Χυ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν
καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰ ζῶμεν πνεύματι πνεύματι καὶ στοιχῶμεν·
μὴ γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλούμενοι ἀλλήλοις φθονοῦντες·

οα ιτεϱ μ Ἡ μὲϱας πϱοσϱατηϱεῖσθε εἰς αἰμνηας ἐὰν ἐϱχωνται ἐπ' ὀνειαν τοῦτο
οα εϱ δὲ τοῦτο μὴ λέγω τι· οὐ μόνον πεϱὶ τῶν ἐμῶν αὐτὸ ποιῶ· ἀλλὰ καὶ πεϱὶ τῶν
οβ μ ἄλλων μέλλω. ἀλλὰ καὶ πεϱὶ τῶν ἀποστόλων· καὶ πεϱὶ τοῦ μυϱίου μου
οβ ιτεϱ φ· ὃ βούλομαι ὑμᾶς μὴ πως ἐλθὼν εὑϱεῖν οἷους οὐ θέλω ὑμᾶς·
οβ εϱ καὶ εὑϱεθῶ ὑμῖν μὴ ἐμαυτὸν θϱηνῶν καὶ πολλοὺς τῶν ἡμαϱτηκότων
οβ ιτεϱ γ ἤδη καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαϱσίᾳ καὶ ποϱνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἧ ἔϱϱαξαν
οδ μ οὐδὲ ἐνθυμεῖσθε ἵνα μὴ πάλιν ἔλθω καὶ ταπεινώσῃ με ὁ θεός μου πϱὸς ὑμᾶς
οδ εϱ καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν ἡμαϱτηκότων καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ πᾶσι τοῖς
οδ ιτεϱ α ἀκαθάϱτοις καὶ ποϱνείαις καὶ ἀσελγείαις οἷς ἔϱϱαξαν· ἐπὶ τοῦτο οὖν
οε μ ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι χαϱὰ καὶ στέφανος μου οὕτως στήκετε
οε εϱ ἐν κυϱίῳ ἀγαπητοί· τὴν παϱάκλησιν ὑμῶν παϱακαλῶ καὶ τὴν ἐπιείκειαν
οε ιτεϱ ἣν ἐπιδείκνυσθε πϱὸς ἐμέ· ἐπὶ τοῦτο γὰϱ καὶ ἔγϱαψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν
οϛ μ ὑμῶν εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε· ᾧ δὲ τι χαϱίζεσθε καὶ ἐγώ· καὶ γὰϱ ἐγὼ
οϛ εϱ εἴ τι κεχάϱισμαι ᾧ κεχάϱισμαι δι' ὑμᾶς ἐν πϱοσώπῳ Χϱιστοῦ· ἵνα μὴ
οϛ ιτεϱ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰϱ αἱ νοήματα αὐτοῦ ἀγνοοῦμεν·
οζ μ ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τϱῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χϱιστοῦ καὶ θύϱας μοι
οζ εϱ ἀνεῳγμένης ἐν κυϱίῳ οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὑϱεῖν
οζ ιτεϱ με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς
οη μ Μακεδονίαν· πολὺ γὰϱ μᾶλλον ἐπιποθῶ ἵνα ἔλθω πϱὸς ὑμᾶς καὶ ἐπιποθήσω
οη εϱ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
οη ιτεϱ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
οθ μ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
οθ εϱ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
οθ ιτεϱ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
π μ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
π εϱ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω
π ιτεϱ ὑμᾶς ἐν τῇ παϱουσίᾳ μου· ἐν ᾗ ἐπιποθήσετε ὑμεῖς ἐμέ· ἐν ᾗ ἐπιποθήσω

τοιμωῦμασοῦ ἡσοὶμητὸμὴ ἐκατὰσαρκα γογγυμοθαι ἐφ ἁρμᾶρ
τουτομά λιφα συμβρμῆσὺμῆσ αὐτοῦ. ὁ πὶ οὐκ ἐκατὰσαρκα ὁ
γογγυμοτὴτ ὁ ἰνᾶρ τὶμῶ στρουσ τουτο τὸ ἐκατὰσαρκα
ἀμᾶ καὶ ἀτὶμο στρου σ ὄργαζ θαι. θαυμαζο στροσ γὰρ
ὁ στὸ ἐσσ ὸμὴ ἐκατὰσαρκα καὶ σωρὺ μα τὶ κο στρου σ καὶ ὁ ἡ
μογὸ ὡτῶ ἀμαρτωθῶ μτὸχ τῶρ τῶρ ἁφχηὴ ἐκατὰσαρκα ὁ ἰσμαὴλ
ἀμᾶ δούλου σ ἡῶ καὶ ὁ ὑὶὸσ τῦ τῆσ μογ. ἀμᾶ καὶ ὁ ἐξ ὠναμ ἐφ
τὴῶ πρω σ ὁ ἰκᾶσ ὁ δ ὲ καὶ ἀπ ὠμῆ ἀμ τὸχ θῆ σ ἰσαὰκ
αὐτὸ ὅ ἀφγγμῆσ ὁ σ ἰσαὰκ τὸ ὑὶὸ ν αὐτῦ μο νογ ε ἰλῆφ ὁ σ ἰσαὰκ τὸ ν
ΤΙΝΑ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛΗΓΟΡΟΥΜΕΝΑ
ἰμογ ἰάφορ ἰα αὐτὴ θηοἰμ οὐ στου τὸ ἐστὶμογ σ ἀμᾶ ἡ καὶ ὁ ἀπ ὸ
φαῖ ρᾶ ἀμᾶ καὶ ἀπ ἀστῆ ρα ἀγ τ ρο φ ἡ ὁ λο καὶ ἀπ ὸ γ ο ρ ἰα καὶ ἁ ῆ τα
ΑΥΤΑΙ ΓΑΡ ΕΙΣΙΝ ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΑΙ
ὁἱ δ ὺο μογ ε ἰσ ὶ ὄ ρο μ ἰβ ο σ ἰν ἐ κ μ ἐ ν σ ἰν ὄ ρ ο ς ἐ ἰσ ὶ ν ἐ ἰσ ἁγ ἐ ἰ
ΑΓΑΡ ΣΙΝΑ ΓΑΡ ΑΡΑΒΙΑ ΣΙΝ ΟΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΗ ΑΡΑΒΙΑ
ἀγ αρ ἡ λ ὁ γ μ ὸ ἰ λ ου ἡ μ ῶ σ ἰ ν ὁ ρ ο ς ἐ ἰσ ὶ ν ἐ ν τ ῆ ἀ ῥ α β ἰ α
τὴῶ πὶ χ ὠρ ἰῶ αὐ τῶ μ ῦ α ἰ λ ἰ τ ῶ σ ὺ μ β ῦ α λ ἰ ο ν ἐ ἰσ ὶ ν ἐ ἰσ ἁγ ἐ ἰ
τὴ ν ἰτ ὸ μ ὸ ν ὄ ρ ο υ σ ἐ ἰσ ὶ ν ἐ ἰσ ἁγ ἐ ἰ
ΟΥΤΟΙ ΧΕΙΔΕΣΤΗΝ ΝΥΝ ΙΤΗΝ ΑΡΑΒΙΑΔΟΥΛΕΥΟΥΣΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΗΣ
ὁ ὐ μ ὸ ν ὄ ρ ο ν δ ὲ τὸ ὑ ὸ ν ἀ γ ὰ ρ ἐ ἰσ ὶ ν ἡ ἀ ῥ α β ἰ α ἡ ἐ λ ε υ θ ἐ ρ α ἐ σ τ ἰ ν ἥ τ ἰ ς ἐ σ τ ἰ ν ἀ λ ῆ τ ῆ μ ῆ
ΠΑΝΤΩΝ ΜΗΤΡΩΝ ΣΑΡΡΑ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΣΤΙΝ ΑΛΗΤΗΜΗ
ΤΡΙΣΤΟΥΣΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΒΟΗΘΟΝΤΟΥΣ ΚΟΥΦΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΟΔΙΝΟΥΣΑ
ΤΗΝ ΓΑΡ ΕΡΗΜΟΝ ΤΗΝ ΟΔΥΝΗΡΑΝ ΕΤΕΚΕΝ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΜΑΛΛΟΝ ἢ ΤΗΣ ΕΧΟΥΣΗΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

ΙCΑΦ ὡς ΙCΑΙ προεῖπον. ὅτι οἱ στρατοὶ αὐτὰ πράσσοντες. βασι
λείαν θεοῦ οὐκληρονομήσουσιν· ὁ δὲ ΙCΑΡ πρὸς τοῦτο· πνεῦμα
πρόσεστιν· ἀγάπη· χαρὰ· εἰρήνη· μακροθυμία· χρηστό
της· ἀγαθωσύνη· πίστης· πραΰτης· ἐγκράτεια· ΙCΑ τὰ τῶν
τοιούτων οὐκ ἔστιν νόμος·

ΙΒ ΕΡ Ὁ παῦλος χαίρειν τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν ἐφέσῳ καὶ πι
στοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ
εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ· καθὼς
ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς
ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ· προορίσας
ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτόν· κατὰ τὴν εὐ
δοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ· εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος
αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ· ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· τὴν ἄφεσιν τῶν πα
ραπτωμάτων· κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἧς ἐπερίσ
σευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει· γνωρίσας ἡμῖν
τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ· κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ
ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν
καιρῶν· ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ χριστῷ τὰ ἐπὶ
τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθη
μεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος
κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χριστῷ· ἐν ᾧ
καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· τὸ εὐαγγέλιον
τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε
τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς
κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ· διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς
πίστιν τὴν ἐν τῷ κυρίῳ ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας
τοὺς ἁγίους· οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ὑμῶν
ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης δῴη ὑμῖν πνεῦμα σο
φίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ· τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κλη
ρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις· καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγε
θος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ
χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ
δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου
οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ
πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκεν
κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ·
τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου· καὶ ὑμᾶς
ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν
ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τού
του κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύμα
τος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς
καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
σαρκὸς ἡμῶν ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν δια
νοιῶν· καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θεὸς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγά
πησεν ἡμᾶς· καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συν
εζωοποίησεν τῷ χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνή
γειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ·
ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλ
λον πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν
χριστῷ ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως·
καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή
τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν χρι
στῷ ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν
αὐτοῖς περιπατήσωμεν· διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ
ἔθνη ἐν σαρκὶ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης
περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
χωρὶς χριστοῦ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ ἰσραὴλ
καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ· νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ
ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ χριστοῦ·
αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν
καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ
αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας ἵνα
τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρή
νην· καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ
θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ
ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην
τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότε
ροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα· ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ
ξένοι καὶ πάροικοι ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰ
κεῖοι τοῦ θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀπο
στόλων καὶ προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ χριστοῦ
ἰησοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν
ἅγιον ἐν κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικη
τήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι· τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος ὁ δέ
σμιος τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· εἴ γε ἠκού
σατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι
εἰς ὑμᾶς· ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον
καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ· πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες
νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ· ὃ ἑτέ
ραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν
ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν
πνεύματι· εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμ
μέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ
τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη τοῖς
ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ χρι
στοῦ· καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκε
κρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι·
ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπου
ρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ·
κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ χριστῷ ἰησοῦ
τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσα
γωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ· τοῦτο οὖν αἰτοῦ
μαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἥτις ἐστὶν
δόξα ὑμῶν· τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν
πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ
ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται· ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦ
τος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύμα
τος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον· κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ
τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς
ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος· γνῶναί τε
τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χριστοῦ ἵνα πλη
ρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ· τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ
τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκ
κλησίᾳ καὶ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος
τῶν αἰώνων ἀμήν· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ
ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε· μετὰ πάσης τα
πεινοφροσύνης καὶ πραΰτητος μετὰ μακροθυμίας ἀνεχόμενοι
ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύ
ματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα
καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς κύ
ριος μία πίστις ἓν βάπτισμα· εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ
πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν· ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν
ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ· διὸ λέ
γει ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκεν
δόματα τοῖς ἀνθρώποις· τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κα
τέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς· ὁ καταβὰς αὐτός
ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρώ
σῃ τὰ πάντα· καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς δὲ
προφήτας τοὺς δὲ εὐαγγελιστὰς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδα
σκάλους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας
εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν
οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πλη
ρώματος τοῦ χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι κλυδωνιζόμενοι
καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβεία
τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·
ἀλήθευοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς
ἐστιν ἡ κεφαλὴ χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογού
μενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας
κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν
τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ· τοῦτο
οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν
καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν·
ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ
θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν
τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν
τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ·
ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν χριστόν· εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε
καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ ἰησοῦ·
ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν
ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·
ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν· καὶ ἐνδύσασθαι
τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας· διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε
ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων
μέλη· ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ
παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέπτων
μηκέτι κλεπτέτω μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις
χερσὶν τὸ ἀγαθόν ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι· πᾶς
λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω ἀλλ' εἴ
τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκού
ουσιν· καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφρα
γίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως· πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ
ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ
κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὔσπλαγχνοι χαριζό
μενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν·
γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπα
τεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέ
δωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας· πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία
μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς πρέπει ἁγίοις· καὶ αἰσχρότης
καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον
εὐχαριστία· τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκά
θαρτος ἢ πλεονέκτης ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κληρο
νομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ· μηδεὶς ὑμᾶς ἀπα
τάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν·
ἦτε γάρ ποτε σκότος νυνὶ δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς πε
ριπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ
καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον
τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ
σκότους μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ'
αὐτῶν αἰσχρὸν καὶ λέγειν ἐστίν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ
τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν·
διὸ λέγει ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ
ἐπιφαύσει σοι ὁ χριστός· βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖ
τε μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν
ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν· διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες
ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ
ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι λαλοῦντες
ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν τῇ καρ
δίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν
ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί·
ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ· αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ· ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς
ὡς καὶ ὁ χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώ
ματος· ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ οὕτως
καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί· οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς
γυναῖκας καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ
ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας
τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ
ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν
τοιούτων ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφείλουσιν καὶ
οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα·
ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε
τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν
καθὼς καὶ ὁ χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώ
ματος αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέ
γα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλὴν
καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγα
πάτω ὡς ἑαυτόν ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα

ΙΣ ΕΡ Ὁ παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ
καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν κορίνθῳ σὺν
πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ· εὐλο
γητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ πατὴρ
τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως· ὁ παρακαλῶν
ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακα
λεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλού
μεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα
τοῦ χριστοῦ εἰς ἡμᾶς οὕτως διὰ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ πα
ράκλησις ἡμῶν· εἴτε δὲ θλιβόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλή
σεως καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν
παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία
ὑπὲρ ὑμῶν εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων οὕτως
καὶ τῆς παρακλήσεως· οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί
ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ ἀσίᾳ ὅτι κατὰ
πολὺ ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ
τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχή
καμεν ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο
ἡμᾶς καὶ ῥύεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται συνυπουρ
γούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει ἵνα ἐκ πολλῶν προσώ
πων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν·
ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ καὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρ
κικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ περισσο
τέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀνα
γινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους
ἐπιγνώσεσθε καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ὅτι καύχη
μα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
ἰησοῦ· καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς μακε
δονίαν καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν
προπεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαίαν· τοῦτο οὖν βουλευόμενος μήτι
ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύ
ομαι ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ· πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι
ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ναὶ καὶ οὔ· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ
υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ
σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ
γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναί· διὸ καὶ δι'
αὐτοῦ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν· ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς
σὺν ὑμῖν εἰς χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός· ὁ καὶ σφραγισάμε
νος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν· ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν
ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς κόρινθον· οὐχ ὅτι κυριεύ
ομεν ὑμῶν τῆς πίστεως ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν
τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε· ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν
ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ τίς ὁ εὐφραί
νων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ· καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα
μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν πεποιθὼς ἐπὶ πάντας
ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν· ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑ

ΕΠΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΗΤΕΙΔΕΛΦΟΥ

ΛΟΥΚΑ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΑΥΤΗΝ ΟΥΚ ΕΜΟΙ ΜΕΛΕΙ ΘΕΑ ΜΟΥ ΦΑΙΝΟΥ ΛΟΙΜΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΜΗ ΤΟΜΟΝ
ΟΥΤΟΣΤΙ ΜΟΥ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΟΣΙΟΝ ΟΥΤΟΣΑΙ.

ΛΟΝΟΝ ΔΕ ΤΗΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΕΙΣ ΑΦΟΡΜΗΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙ
ΑΝΤΙ ΚΑΙ ΑΣΟΥΜΕΝΟΙ ΘΕΟΙ ΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΑΘΛΟΥΣ ΑΣΚΗΣΟΥΣΑΡΗΝ
ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΟΥΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΑΥΤΑ ΑΘΛΑ ΚΑΙ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΑΜΙΛΛΩΜΕΝΟΙ ΣΟΙ ΜΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΣΟΦΙΑΣ ΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΣΑ ΥΤΗ ΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΜΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΜΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΕΠΑΝΗΚΕ ΣΟΙ ΔΕ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ
ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ
ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ

ΑΛΛΑ ΔΗΤΑ ΤΑΡΑΠΗΔΟΥΛΕΥΣΕΤΕ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΥΤΑΡΠΑΛΟΓΟΣΙΝΗΝ
ΛΟΓΩΝ ΠΛΗΡΟΥΤΑΙ ΕΝΤΩΔΕ ΤΩ ΜΕΡΕΙ ΜΗ ΜΑΧΗΝ ΜΗΔΕΝ ΟΥΝΕΙΣ ΑΛΥΤΟΝ
ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΥΣ ΔΕ ΝΕΙΜΕΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΤΟΥΤΟ
ΑΛΛΗΛΩΝ ΑΝΑΒΑΙΝΕΤΕ ΕΙΣ ΔΕ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΤΟΥΤΟ
ΑΥΛΙΔΑΝ ΜΕΤΑ ΟΥΝΕΙΣ
ΜΟΥ ΑΜΑ ΦΙΛΟΝ ΑΡΑ ΤΙΣ ΕΙ ΑΛΛΟΣ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ
ΑΜΙΛΛΩΜΕΝΟΙ ΣΟΙ ΜΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΣΟΦΙΑΣ ΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΣΑ ΥΤΗ ΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΜΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΜΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΕΠΑΝΗΚΕ ΣΟΙ ΔΕ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ
ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ
ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΟΙ ΜΕΛΕΙΝ

ΙΔ ΙΣΘ Η ΤΑΡΣΟΣ ΕΝ Α ΥΤΗ ΕΙΣ ΑΤΑΣΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟ Δ ΕΠΝΕΥΜΑ Σ
ΙΣΑΤΑΣΙΝ ΠΑΣΙΤΑ Δ ΑΝΘΡΩΠΕΙΟΙΣΑΛΛΗΛΟΙΣΙΝ ΑΚΑΙΡΙΑΝ
Α ΑΝΘΕΛΚΤΕΡΑ
ΙΔ ΙΣΘ Η ΣΑΡΙΑΣ ΕΝ ΑΥΤΗ ΕΙΣ ΑΤΑΣΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟ Δ ΕΠΝΕΥΜΑ Σ
ΙΒ ΙΣΘ Η ΕΙΔΕΠΝΕΥΜΑΤΙΑΡΕΣΕΟΥΣΙΕΣΤΕ ΥΠΟΝΟΜΟΝ ΦΑΝΕΡΑ Δ ΕΣΤΙ
ΤΙΝΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ Α ΤΙΝΑ ΕΣΤΙΝ ΜΟΙΧΕΙΑ ΠΟΡΝΕΙΑ
ΑΚΑΘΑΡΣΙΑ Α ΣΕΛΓΕΙΑ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΕΧΘΡΑΙ
ΕΡΕΙΣ ΖΗΛΟΙ ΘΥΜΟΙ ΕΡΙΘΕΙΑΙ Δ ΙΧΟΣΤΑΣΙΑΙ Α ΙΡΕΣΕΙΣ ΦΘΟΝΟΙ
ΦΟΝΟΙ ΜΕΘΑΙ ΚΩΜΟΙ ΚΑΙ Τ Α ΟΜΟΙΑ ΤΟΥΤΟΙΣ Α ΠΡΟΛΕΓΩ ΥΜΙΝ.

μόνομοναιμηδιαστέφροσυνηδιαπαντοτεταχυδιαφθορασπουδαστικωτερα

κεικεϛ ἕκαστοςγαρτοιδιονφορτιονβαστασει

κεκεϛ δουλεύμενοιτοθεωμαλογισμοῦμενοιδεκαιὑπομενοντεςδιαπαντοσ

ὀρθουσθαιτοῦμαχομενουσ· ὁσημὴδικαιωσ· ὁσημὴδικαιωσ

μηδεὁσουμοιαναίτιουτοῦτοιεὶμὴαμαρτημασιν

ὁμοιασιτοῦφορτιουτοῦαὐτοῦτοσωθησονται

κθκικεϛ ἰσοιγινωνειτωδεδιδασκομενωλογονκοινωνειτωδεδιδασκοντι

τιἐνπασινἀγαθοῖσμηπλανασθε· θεοῦγαρσυλλειτουργοιἐσμεν· θεοῦ

γαρἐστινηγεωργια· θεοῦοἰκοδομη· κατατηνχαριν

τηνδοθεισανμοιὡσσοφοσ· ἀρχιτεκτονα· θεμελιονγαρ

ἄλλονοὐδειςδυναταιθειναπαρτονκειμενον· ὅστιςἐστιν

ἰησοῦσχριστος· εἰδετιςἐποικοδομειεπιτοντεθεμελιον

κεκηρϛ χρυσονἀργυρονλιθουστιμιουσ· ξυλαχορτονκαλαμην

ἑκαστουτοεργονφανερονγενησεται· ἡγαρημερατοδηλωσει

ὅτιενπυριαποκαλυπτεται· καιτοπυρδοκιμασειτοεκαστου

εργονποιονἐστιν· εἰτινοσμενειτοεργονοἐποικοδομησεν

μισθονλημψεται· εἰτινοσκατακαησεταιζημιωθησεται

κεκθϛ αὐτοσδεσωθησεταιοὕτωσδεδιαπυρουσ

κεκζϛ ἢουκοιδατεὅτιναοσθεουἐστεκαιτοπνευμα

κεκηϛ θεουοἰκειἐνὑμιν· εἰτιναφθειρειτονναοντουτονθεου

φθερειθεοσοναοσγαρθεουἁγιοσἐστινοἵτινεσἐστεὑμεισ

κεκθϛ μηδειςἑαυτονεξαπατατω· εἰτιςδοκεισοφοσεἶναιἐνὑμιν

ἐντωαιωνιτουτωμωροσγενεσθω· ἵναγενηται

σοφοσ· ἡγαρσοφιατουκοσμουτουμωριαπαρατωθεω

γεγραπταιγαρ· ὁδρασσομενουσεντηπανουργιαναυτων

καιπαλιν· κυριοσγινωσκειτουσδιαλογισμουστωνσοφων

ὅτιεἰσινματαιοι· ὥστεμηδειςκαυχασθωενανθρωποις

πανταγαρὑμωνἐστιν· εἴτεπαυλοσεἴτεἀπολλωσεἴτε

κηφασεἴτεκοσμοσεἴτεζωηεἴτεθανατοσεἴτε

ἐνεστωταεἴτεμελλοντα· πανταὑμωνἐστιν

κεκκαϛ ὑμειςδεχριστουκαιχριστοσθεου

κεκαϛ οὕτωσἡμαςλογιζεσθωτωσανθρωποιςωσ

ὑπηρετασχριστουκαιοἰκονομουσμυστηριωντου

θεου· ὧδεζητειταιενοἰκονομοιςἵναπιστοσ

τιςεὑρεθη· ἐμοιδεεἰσελαχιστονἐστινἵνα

ὑφὑμωνἀνακριθωἢὑφανθρωπινηςἡμερας

ἀλλουδεἐμαυτονἀνακρινω· οὐδενγαρἐμαυτωσυνοιδα

ἀλλουκενδικαιωμαι· ὁδεἀνακρινωνμεκυριοσἐστιν

ὥστεμηπροτεραικρινετεμηχρονουτοσ

ἕωσανἔλθηοκυριοσοσκαιφωτισειτακρυπτα

τουσκοτουσκαιφανερωσειτασβουλασ

τωνκαρδιωνκαιτοτεοεπαινοσγενησεται

ἑκαστωαπουτουθεου· ταυταδεἀδελφοιμουσ

μετασχηματισαεἰσεμαυτονκαιἀπολλωδιὑμασ

ἵναἐνἡμινμαθητεὑσητοτοτομηὑπερἃγεγραπται

ἵναμηεἷσκατουἑνοσφυσιουσθεκατουτουπερτου

ἑτερου· τιςγαρσεδιακρινει· τιδεσοιἐστινοουκ

ἔλαβεσειδεκαιλαμβανεσεμηδενδοξαζεισωσ

μηλαβων· ἤδηκεκορεσμενοιἐστεἤδηἐπλουτησατε

χωριςἡμωνἐβασιλευσατε· καιὀφελονγεἐβασιλευσατε

ἵνακαιἡμειςὑμινσυμβασιλευσωμεν· δοκωγαρ

ὁθεοσημαστουσἀποστολουσεσχατουσαπεδειξεν

ὡσεπιθανατιουσ· ὅτιθεατροιγεγοναμενωτωκοσμω

καιἀγγελοιςκαιἀνθρωποις· ἡμειςμωροιδιαχριστον

ὑμειςδεφρονιμοιἐνχριστω· ἡμειςἀσθενειςὑμειςδε

ἰσχυροι· ὑμειςἔνδοξοιἡμειςδεἄτιμοι· ἄχριτηνἄρτι

ὥρανκαιπεινωμενκαιγυμνητευομενκαικολαφιζομεθα

καιἀστατουμενκαικοπιωμενἐργαζομενοιδιαιδιαις

χερσινλοιδορουμενοιευλογουμενδιωκομενοιανεχομεθα

βλασφημουμενοιπαρακαλουμενωσπερικαθαρματατου

κοσμουεγενηθημενοιπαντωνπερικαθαρμαεωσαρτι

κεκδϛ οὐκἐντρεπωνὑμαςταυταγραφωωστεκνα

μουἀγαπητακαὑμωνμοιτοῦτοπροσταγμα· ἐανγαρ

μυριουσπαιδαγωγουσεχητεἐνχριστωἀλλουκ

πολλουσπατερας· ἐνγαρχριστωιησουδιατουεὐαγγελιου

ἐγωὑμαςεγεννησα· παρακλητοιμουγινεσθε

καθωςκαγωὑμων· διατουτοεπεμψαὑμιντιμοθεον

ὅσττινἐστινμουτεκνονἀγαπητονκαιπιστονἐνκυριω

ὅσττιςὑμαςἀναμνησειτουσοδουσμουτουσἐνχριστω

καθωςπανταχουἐνπαντιεκκλησιδιδασκω· ὡσμηελευσομενου

δεμουπροσὑμαςἐφυσιωθησανἔνιοι· ἐλευσομαιδε

ταχεωσθελησηκυριοσκαιγνωσομαιοὐτὸνλογον

τωνπεφυσιωμενωναλλατὴνδυναμιν· οὐγαρἐνλογω

ἡβασιλειατουθεουἀλλἐνδυναμει· τιθελετε

ἐνῥαβδωἐλθωπροσὑμαςηἐναγαπηπνευματιτε

καιπραοτητι

κεκεϛ ὅλωςἀκουεταιἐνὑμινπορνειακαιτοιαυτηπορνειαητις

οὐδεἐντοιςἔθνεσινὥστεγυναικατουπατροςτινα

κεκϛ καιὑμειςπεφυσιωμενοικαιοὐχμαλλονἐπενθησατε

ἵναἐξαρθηἐκμεσουὑμωντοῦτοντονἐργαζομενον

τηνπορνειανταυτην· ἐγωμενγαρτωσωματιἀπωνδε

τωπνευματιπαρειμιηδηκεκρικαωσπαρωντονοὕτως

κατεργασαμενονταυτα· ἐντωὀνοματιτουκυριουἡμων

ἰησουσυναχθεντωνὑμωνκαιτουἐμουπνευματοσσυν

τηδυναμειτουκυριουἡμωνἰησουτονοὕτωκατεργασθεντα

παραδουναιτονσατανανεἰςὄλεθρονσαρκοσἵνατο

πνευμασωθηἐντηἡμερατουκυριουἰησου· οὐκαλον

τοκαυχημαὑμωνοὐκοιδατεὅτιμικραζυμηὅλοντοφυραμα

ζυμοιτηνεκκαθαρατεζυμηνἵναητεφυραμα

καθωςἐστεἀζυμοικαγαρχριστοσεθυθηπασχα

ἡμωνὑπερἡμωνἐτυθη· ὥστεἑορταζωμενμηἐνζυμη

μηδεἐνζυμηκακιαςκαιπονηριαςἀλλἐναζυμοις

εἰλικρινειαςκαιἀληθειας

κεκιϛ ἔγραψαὑμινἐντηἐπιστολημημησυναναμιγνυσθαι

πορνοις· οὐπαντωντοιςπορνοιςτουκοσμουτουτου

ἢπλεονεκταιςἢἅρπαξινἢειδωλολατραιςἐπειἄρα

ὀφειλετεἐκτουκοσμουἐξελθειν· νυνδεἔγραψαὑμιν

μησυναναμιγνυσθαιἐαντιςἀδελφοσονομαζομενος

ἢπορνοςἢπλεονεκτηςἢειδωλολατρηςἢλοιδορος

ἢμεθυσοςἢἅρπαξτωτοιμηδεσυνεσθιειν· τιγαρμοι

καιτουσἔξωκρινειν· οὐχὑμειςτουσἔσωκρινετε

τουσδεθεοσκρινει· ἐξαρατετονπονηρονἐξὑμων

αὐτων

κεκιαϛ τολματιςὑμωνπρᾶγμαἔχωνπροςτονἕτερον

κριθηναιἐπιτωναδικωνκαιοὐκἐπιτωναγιων

ἢοὐκοιδατεὅτιοἱαγιοικοσμονκρινουσιν· καιεἐν

ὑμινκρινεταιοκοσμοσἀναξιοικεστεκριτηριων

ἐλαχιστων· οὐκοιδατεὅτιἀγγελουσκρινουμεν

μητιγεβιωτικα· βιωτικουμενουνκριτηριαεἐχητε

τουσἐξουθενημενουστηνεκκλησιανταυτουσκαθιζετε

ἐντροπηνὑμινλαλω· οὕτωςοὐκἐνιτιςσοφοςἐνὑμιν

ὃσδιακρινειἀνὰμεσοντουἀδελφουαὐτου· ἀλλ

ἀδελφοσμεταἀδελφουκριναιτοκαιτουτοἐπιαπιστοις

ἤδημενουνὅλωςἥττημαὑμινἐστινὅτικριματαἔχετε

μεθ ἑαυτων· διατιοὐχμαλλονἀδικεισθε· διατι

οὐχμαλλονἀποστερεισθε· ἀλλὑμειςἀδικειτεκαι

ἀποστερειτεκαιτουτοἀδελφουσ

κεκκαϛ ἢουκοιδατεὅτιἀδικοιθεουβασιλειανοὐκληρονομησουσιν

μηπλανασθε· οὔτεπορνοιοὔτεειδωλολατραιοὔτε

μοιχοιοὔτεμαλακοιοὔτεἀρσενοκοιται

κεκκβϛ οὔτεκλεπταιοὐπλεονεκταιοὐμεθυσοιοὐλοιδοροι

οὐχἁρπαγεσβασιλειανθεουκληρονομησουσιν

κεκκγϛ καιταυτατινεσητε· ἀλλἀπελουσασθε

ἀλλἡγιασθητε· ἀλλἐδικαιωθητε· ἐντωονοματι

τουκυριουἰησουκαιἐντωπνευματιτουθεουἡμων

κεκκδϛ πανταμοιἔξεστιν· ἀλλουπαντασυμφερει

πανταμοιἔξεστιν· ἀλλουγωἐξουσιασθησομαιὑπο

τινος

κεκκεϛ τατρωγαλιατηκοιλιακαιηκοιλιατοιςβρωμασιν

κεκκϛ ὁδεθεοσκαικαταργησειτουτηνκαιταυτα· τοσωματι

δεοὐτοπορνειαἀλλατωκυριωκαιοκυριοστωσωματι

κεκκζϛ ὁδεθεοσκαικυριονἠγειρενκαιἡμαςἐξεγερει

διατουτουκαιτοσωματημωνκαιτοσωματιτοῦκυριου

κεκκηϛ ἢουκοιδατεὅτιτασωματαὑμωνμελητοχριστου

ἐστιν· ἄραουνταμελητουχριστουποιησωπορνης

μελητοχριστουἐστιν· μηγενοιτο· ἢουκοιδατεὅτι

ὁκολλωμενοςτηπορνηενσωμοςἐστιν· ἔσονται

γαρφησιντοιδυοειςσαρκαμιαν· ὁδεκολλωμενος

τωκυριωενπνευμαἐστιν· φευγετετηνπορνειαν

πανἁμαρτημαὃἐανποιησηανθρωποςεκτοστου

σωματοςἐστινὁδεπορνευωνεἰςτοιδιονσωμα

ἁμαρτανει· ἢουκοιδατεὅτιτοσωματημωνναοστου

ἐνὑμινἁγιουπνευματοσοὗἔχετεἀπουθεουκαι

οὐκἐστεἑαυτων· ἠγορασθητεγαρτιμηςμεγαλης

δοξασατεδητονθεονἐντωσωματιὑμων

κεκζϛ περιδεὧνἐγραψατεμοικαλονἀνθρωπωγυναικοσ

μηἅπτεσθαι

κεκζβϛ διαδετηνπορνειανἕκαστοςτηνἑαυτουγυναικα

ἐχετωκαιἑκαστηντονἴδιονἀνδρα

κεκζγϛ τηγυναικιτηνοφειλομενηνεὐνοιανἀποδιδοτω

ὁμοιωδεκαιαἱγυναικεστωἀνδρι

κεκζδϛ ἡγυνητουἰδιουσωματοσοὐκἐξουσιαζει

ἀλλοἀνηρ· ὁμοιωςδεκαιὁἀνηρτουἰδιουσωματοσ

οὐκἐξουσιαζει· ἀλλἡγυνη

κεκζεϛ μηαποστερειτεἀλληλουσεἰμητιἂνἐκσυμφωνου

προσκαιρονἵνασχολασητετηνπροσευχηνκαιπαλιν

ἐπιτοαὐτοητε· ἵναμηπειραζηὑμαςοσατανασδια

τηναἀκρασιανὑμων

κεκζϛ τοῦτολεγωκατασυγνωμηνοὐκατεπιταγην

κεκηϛ θελωγαρπανταςὑμαςεἶναικαωςκαιἐμαυτον

ἀλλἕκαστοςἴδιονχαρισμαἔχειἐκθεουὁμενοῦτως

καιὁμενοῦτως

κεκθϛ λεγωδετοιςἀγαμοιςκαιταιςχηραιςκαλονἐστιν

αὐτοιςἐανμεινωσινωςκαγω

κεκιϛ εἰδεοὐκἐγκρατευονταιγαμησατωκρειττονγαρ

ἐστινγαμησαιηπυροῦσθαι

κεκιαϛ τοιςδεγεγαμηκοσιπαραγγελλωοὐκἐγωἀλλ

ὁκυριοσγυναικαἀπανδρουμηχωρισθηναι

κεκιβϛ ἐανδεκαιχωρισθημενμεινατωἀγαμοσητῳ

ἀνδριτηνγυναικαμηἀφιεναι

κεκιγϛ τοιςδελοιποιςλεγωἐγωοὐκὁκυριοσεἴτιςἀδελφος

γυναικαἔχειἀπιστονκαιαὕτησυνευδοκειοἰκειν

μεταὐτουμηἀφιετωτηνγυναικα

κεκιδϛ καιγυνηἥτιςἀνδραἔχειἀπιστονκαιοὗτος

συνευδοκειοἰκειντηνμεταὐτηςμηἀφιετωτονἄνδρα

κεκιεϛ ἡγαρἀπιστοσγυνηἁγιασταιἐντωἀνδριἐπει

καιὁἀπιστοσἀνηρἁγιασταιἐντηγυναικιεἰμηγε

τακαὑμωντεκναἀκαθαρταεἰσιννυνδεἁγιαἐστιν

κεκιϛ εἰδεἀπιστοσχωριζεσθωχωριζεσθωοὐδεδουλωται

ὁἀδελφοσηἡἀδελφηεντοιςτοιουτοις· ἐνδεἀγειρηκεν

ἡμαςὁθεοσ

κεκιαϛ τιγαρσοιδαγυνηεἰτονἄνδραεἰτονἄνδρα

σωσειςτιγαρσοιδαἄνδρεεἰτηνγυναικασωσεις

κεκιβϛ εἰμηἑκαστωἐμερισενὁκυριοσἑκαστονὡς

κεκλημεκενὁθεοσοὕτωςπεριπατειτω· καιοὕτως

ἐντοιςἐκκλησιαιςδιατασσομαι

κεκιγϛ περιτετμημενοτιςἐκληθημηεπισπασθω

ἐνἀκροβυστιᾳτιςἐκληθημηπεριτεμνεσθω

κεκιδϛ περιτομηοὐδενἐστινκαιἀκροβυστιαοὐδεν

ἐστινἀλλατηρησιςἐντολωνθεου

κεκιεϛ ἕκλητιτιςἐκληθηδουλοςμοιμελετω· ἀλλ

εἰκαιδυνασαιἐλευθεροσγενεσθαιμαλλονχρησαι

κεκιϛ ὁγαρἐνκυριωκληθειςδουλοσἀπελευθεροσ

κυριουἐστιν· ὁμοιωςὁἐλευθεροσκληθειςδουλοσ

ἐστινχριστου

κεκκαϛ τιμηςἐστεἀγορασθητεμηγινεσθεδουλοι

ἀνθρωπων

κεκκβϛ ἕκαστοςἐνᾧἐκληθηἀδελφεμενετωτουτῳ

κεκκγϛ ὁγαρἐνκυριωκληθειςδουλοσἀπελευθεροσ

κυριουἐστιν· ὁμοιωςὁἐλευθεροσκληθειςδουλοσ

ἐστινχριστου

κεκκδϛ τιμηςἐστεἀγορασθητεμηγινεσθεδουλοι

ἀνθρωπων

κεκκεϛ ἕκαστοςἐνᾧἐκληθηἀδελφεμενετωτουτῳ

παρθενωνδεἐπιταγηνκυριουοὐκἐχωἐπιγνωμην

διδουδεγνωμηνωςἠλεημενοςὑπουκυριουπιστοσ

εἶναι

κεκκϛ νομιζωοὖντοῦτοκαλονὑπαρχειντηνἀνθρωπω

τοῦτοτηνἀνανκηνὅτικαλονἀνθρωπωτοεἶναι

κεκκζϛ δεδεσαιγυναικιμηζητειλυσινλελυσαιγυναικος

μηζητειγυναικα

κεκκηϛ ἐανδεκαιγαμησηοὐκημαρτεν· καικανγαμηση

ἡπαρθενοσοὐκημαρτεν· θλιψινδετηνσαρκιτοιαυτην

ἕξουσιν· ἐγωδεὑμωνφειδομαι

κεκκθϛ τοῦτοδεφημιτοκαιρονσυνεσταλμενονἐστιν

τοιπολοιπονἵνακαιοἱεχοντεςγυναικαςὡςμηεχοντες

ὦσιν

κεκλϛ καιοἱκλαιοντεςὡςμηκλαιοντεςκαιοἱχαιροντες

ὡςμηχαιροντεςκαιοἱἀγοραζοντεςὡςμηκατεχοντες

κεκλαϛ καιοἱχρωμενοιτονκοσμοντουτονὡςμηκαταχρωμενοι

παραγαρπαραγειτοσχηματουκοσμουτουτου

κεκλβϛ θελωδεὑμαςἀμεριμνουστουναγαμοσμεριμνᾳ

τατωντουκυριουπωςἀρεσητωκυριω

κεκλγϛ ὁδεγαμησαςμεριμνᾳτατωντουκοσμουπως

ἀρεσητηγυναικι

κεκλδϛ καιμεμερισταιἡγυνηκαιἡπαρθενοσἡἀγαμη

μεριμνᾳτατωντουκυριουἵναητηἁγιακαισωματικαι

πνευματικηἡδεγαμησασαμεριμνᾳτατωντουκοσμου

πωςἀρεσητωἀνδρι

κεκλεϛ τοδεαὐτοὑμωνπροσφορανπροσδεμενοιλεγω

οὐχἵναβροχονὑμινεπιβαλωἀλλπροστοευσχημονκαι

εὐπροσεδροντωκυριωἀπερισπαστως

κεκλϛ εἰδεἐστινἀδελφηπιστηἢἔχειἀπιστουσ

καιοὗτοιεὐδοκουσινσυνοικειντοιςμεταὐτης

μηἀφιετωτονἄνδρα

κεκλαϛ ἢγυνηἔχειἀπιστονκαιοὗτοσεὐδοκειοἰκειν

μεταὐτηςμηἀφιετωτηνγυναικα

κεκλβϛ ἡγαρἀπιστοσγυνηἁγιασταιἐντωἀνδριἐπει

καιὁἀπιστοσἀνηρἁγιασταιἐντηἀδελφῃ

κεκλγϛ ἐπειἄραἀκαθαρταὑμωντατεκναἐστιννυνδε

ἁγιαἐστιν

κεκλδϛ εἰδεἀπιστοσχωριζεσθωχωριζεσθωοὐδεδουλωται

ὁἀδελφοσηἡἀδελφηεντοιςτοιουτοις· ἐνδεἀγειρηκεν

ἡμαςὁθεοσ

κεκλεϛ τιγαρσοιδαγυνηεἰτονἄνδραεἰτονἄνδρα

σωσειςτιγαρσοιδαἄνδρεεἰτηνγυναικασωσεις

κεκλϛ εἰμηἑκαστωἐμερισενὁκυριοσἑκαστονὡς

κεκλημεκενὁθεοσοὕτωςπεριπατειτω· καιοὕτως

ἐντοιςἐκκλησιαιςδιατασσομαι

κεκλζϛ περιτετμημενοτιςἐκληθημηεπισπασθω

ἐνἀκροβυστιᾳτιςἐκληθημηπεριτεμνεσθω

κεκληϛ περιτομηοὐδενἐστινκαιἀκροβυστιαοὐδεν

ἐστινἀλλατηρησιςἐντολωνθεου

κεκλθϛ ἕκλητιτιςἐκληθηδουλοςμοιμελετω· ἀλλ

εἰκαιδυνασαιἐλευθεροσγενεσθαιμαλλονχρησαι

κεκμϛ ὁγαρἐνκυριωκληθειςδουλοσἀπελευθεροσ

κυριουἐστιν· ὁμοιωςὁἐλευθεροσκληθειςδουλοσ

ἐστινχριστου

κεκμαϛ τιμηςἐστεἀγορασθητεμηγινεσθεδουλοι

ἀνθρωπων

κεκμβϛ ἕκαστοςἐνᾧἐκληθηἀδελφεμενετωτουτῳ

κεκμγϛ ὁγαρἐνκυριωκληθειςδουλοσἀπελευθεροσ

κυριουἐστιν· ὁμοιωςὁἐλευθεροσκληθειςδουλοσ

ἐστινχριστου

κεκμδϛ τιμηςἐστεἀγορασθητεμηγινεσθεδουλοι

ἀνθρωπων

κεκμεϛ ἕκαστοςἐνᾧἐκληθηἀδελφεμενετωτουτῳ

παρθενωνδεἐπιταγηνκυριουοὐκἐχωἐπιγνωμην

διδουδεγνωμηνωςἠλεημενοςὑπουκυριουπιστοσ

εἶναι

κεκμϛ νομιζωοὖντοῦτοκαλονὑπαρχειντηνἀνθρωπω

τοῦτοτηνἀνανκηνὅτικαλονἀνθρωπωτοεἶναι

κεκμζϛ δεδεσαιγυναικιμηζητειλυσινλελυσαιγυναικος

μηζητειγυναικα

κεκμηϛ ἐανδεκαιγαμησηοὐκημαρτεν· καικανγαμηση

ἡπαρθενοσοὐκημαρτεν· θλιψινδετηνσαρκιτοιαυτην

ἕξουσιν· ἐγωδεὑμωνφειδομαι

κεκμθϛ τοῦτοδεφημιτοκαιρονσυνεσταλμενονἐστιν

τοιπολοιπονἵνακαιοἱεχοντεςγυναικαςὡςμηεχοντες

ὦσιν

κεκνϛ καιοἱκλαιοντεςὡςμηκλαιοντεςκαιοἱχαιροντες

ὡςμηχαιροντεςκαιοἱἀγοραζοντεςὡςμηκατεχοντες

κεκναϛ καιοἱχρωμενοιτονκοσμοντουτονὡςμηκαταχρωμενοι

παραγαρπαραγειτοσχηματουκοσμουτουτου

κεκνβϛ θελωδεὑμαςἀμεριμνουστουναγαμοσμεριμνᾳ

τατωντουκυριουπωςἀρεσητωκυριω

κεκνγϛ ὁδεγαμησαςμεριμνᾳτατωντουκοσμουπως

ἀρεσητηγυναικι

κεκνδϛ καιμεμερισταιἡγυνηκαιἡπαρθενοσἡἀγαμη

μεριμνᾳτατωντουκυριουἵναητηἁγιακαισωματικαι

πνευματικηἡδεγαμησασαμεριμνᾳτατωντουκοσμου

πωςἀρεσητωἀνδρι

κεκνεϛ τοδεαὐτοὑμωνπροσφορανπροσδεμενοιλεγω

οὐχἵναβροχονὑμινεπιβαλωἀλλπροστοευσχημονκαι

εὐπροσεδροντωκυριωἀπερισπαστως

κεκνϛ εἰδεἐστινἀδελφηπιστηἢἔχειἀπιστουσ

καιοὗτοιεὐδοκουσινσυνοικειντοιςμεταὐτης

μηἀφιετωτονἄνδρα

κεκναϛ ἢγυνηἔχειἀπιστονκαιοὗτοσεὐδοκειοἰκειν

μεταὐτηςμηἀφιετωτηνγυναικα

κεκνβϛ ἡγαρἀπιστοσγυνηἁγιασταιἐντωἀνδριἐπει

καιὁἀπιστοσἀνηρἁγιασταιἐντηἀδελφῃ

κεκνγϛ ἐπειἄραἀκαθαρταὑμωντατεκναἐστιννυνδε

ἁγιαἐστιν

διὰ καὶ διορθούμενος διὰ τοῦτο διδάσκων

ιηις ἵνα μὴ εἰς ὀίησιν πνεύματι κατὰ ἀρτίζεσθε πρὸς τοιοῦτον·
ιηερ ὃν γὰρ διὰ τοῦτο ἀφῆκεν ἁμαρτήματα διὰ τοῦτο καὶ διορθοῦται·
ιηκθ ἐν πνεύματι πραότητος·
ιηερ τοιοῦτον γὰρ καὶ τοὺς διδασκάλους ὀφείλει τὸν μαθητὴν
τὸν αὐτὸν ἔχειν τρόπον· διὰ τοῦτο καὶ τὸν μὴ μόνον διορθοῦσθαι τὰ ἁμαρτήματα
διορθοῦται γὰρ αὐτὴν ὁ σωτὴρ· ἵνα καὶ ἀπὸ τούτου τὸν
μαθητὴν διδάσκῃ· καὶ τὸν μὲν διδάσκει διορθοῦσθαι χαρίσματα
πρὸς δὲ τὸν θυματικὸν·

κκις σκόπει σεαυτὸν καὶ μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς·
κκερ μὴ διὰ τοῦτο σε λυπήσῃ φοβούμενος μὴ καὶ σὺ διὰ τοῦτο διδασκόμενος·
ἀλλὰ μόνον ἵνα μὴ ἁμαρτήσῃ πολλὰ διδασκόμενος·
καὶ μὴ μετὰ ὕβρεως ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας παιδεύεσθαι·
κλις ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε·
κλερ ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τὸ ἁμαρτάνειν μόνον παραιτούμενος ἀπολύει τὸν ἁμαρτάνοντα
καὶ μὴ μόνον·
κλβις καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ εἰ γάρ δοκεῖ
κλβερ τις εἶναί τι μηδὲν ὢν φρενατᾷ ἑαυτόν·
λοιπὸν ἵνα τὸν ἡνίοχον μὴ ὀκνήσῃ ὁδηγεῖν ἐπὶ τὸν ἵππον
τὴν ὁδὸν ἀφ' ἣν καὶ οὗτος ἐξέπεσεν ἁμαρτήσας καὶ σὺ
καθορῶν σου τὸν ἀδελφὸν ἁμαρτήσαντα μὴ ὀκνήσῃς ἐπανορθοῦσθαι αὐτόν·
κλγις τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος
κλγερ ὁ γὰρ ἡμάρτανε τὸν ἀδελφὸν διορθοῦται τοῦτο ποιήσας καὶ ἑαυτὸν
διορθοῦται καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο τι ἁμάρτημα·
κλδις καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει καὶ οὐχὶ
κλδερ εἰς τὸν ἕτερον·
κλεις ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει·
κλερ ἀντὶ τοῦ ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει· ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν
ἵνα μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς καὶ ἵνα μὴ μετὰ ὕβρεως ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας
παιδεύεσθαι καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ πολλὰ ἁμαρτήσῃ ὁ διδασκόμενος·
ἐπειδὴ ταῦτα ἔλεγεν ἵνα μὴ ἐπὶ πολλὰ ἁμαρτήσῃ ὁ διδασκόμενος·
ἐπειδὴ ταῦτα ἔλεγεν ἵνα μὴ ἐπὶ πολλὰ ἁμαρτήσῃ ὁ διδασκόμενος·
ἐπειδὴ ταῦτα ἔλεγεν ἵνα μὴ ἐπὶ πολλὰ ἁμαρτήσῃ ὁ διδασκόμενος·

ΚΑΤΩ ΤΩΙΣ ΟΣΑΙΩΙ

ΔΗΜΟΙ ΜΟΙ ΡΑΝ ΤΟΝ ΜΟΝ ΤΑΥ ΟΥ ΤΟ ΡΑΜ ΤΡΑΥΛΙΑΝ ΜΟΝ ΓΑΛΗΝ

ΔΗΜΟΙ ΜΟΙ ΡΑΝ ΤΟΝ ΜΟΝ ΤΑΥ ΟΥ ΤΟ ΡΑΜ ΤΡΑΥΛΙΑΝ ΜΟΝ ΓΑΛΗΝ

ΙΣΤΙΣΙΕ

ΕΝ ΓΑΡ ΧΩΙ ΝΥΝ ΟΥΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΙΣΙΕΧΥΕΙ ΟΥΤΕ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΑΛΛΑ ΙΣΑΙΝΗ

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΤΩΙ ΚΑΝΟΝΙ ΤΟΥΤΩ ΣΤΥΧΗΣΟΥΣΙΝ ΕΙΡΗΝΗ ΕΠΑΥΤΟΥΣ

ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΙΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ ΤΟΥ ΘΥ

ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΣ ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΜΗΝ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΙ ΤΟΥ ΤΟ ΠΑΡΑΤΑΣΕΜΑΡΟΣΘΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑ

ΓΙΣΘΗΝ ΟΥΔΕ ΓΑΡ Φ ΠΟΤΕ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΘΑ ΣΟΙ ΤΑ ΜΑΡΜΑΡ

ΑΛΛΑ ΜΑΡΤΥΡΟΥ ΠΡΟΣΟΥ ΜΑΡ ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΤΑΜΙΑΣ ΑΡΜΗΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΝ ΟΥΡΓΗΝ ΑΥ ΚΑΙ ΑΦΑΜΑΡΤΗΣΟ

ΜΑΙ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΠΟΛΑΥΣΑΙ ΔΥΝΗΣΟΜΑΙ ΟΥΤΟΣ

ΙΣΑΜΟΣ ΤΩΙ ΙΟΥΔΑΪΚΩΙ ΣΑΒΒΑΤΙΣΜΩΙ ΤΟΥ ΓΑΡ ΤΟΥ ΑΥΛΟΥ

ΚΗΜ ΟΥΔΕ ΑΜΟΙ ΚΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΑΣΙΣ ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΑΥ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ

ΤΗΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΟΥΚ ΕΙΣΗΓΕΙΤΟ

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΩΜΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΔΥΟ ΣΤΙΧΟΙ

† προς εφεσιους

† α΄ κεφ. Παυλος αποστολος χυ ιυ δια θεληματος θυ· τοις α
γιοις τοις ουσιν εν εφεσω· και πιστοις εν χω ιυ·
χαρις υμιν και ειρηνη απο θυ πρς ημων και κυ ιυ χυ·
ευλογητος ο θς και πρ του κυ ημων ιυ χυ·

β΄ κεφ. ω πορτα θαυμαστα· ουτα σε μεν ημων απο σοφιων την
σην αυτου θεοτυμβον θεον· εργον υμνων θεοτευκτον· αδο
μενα σοι παρα των

† ους οφθαλμους πεπλησθαι λεγει αυτου σπορι
στον χω χαριτος· αυτη δε χαρις απ αρχαλθυτου ημων
θυ και τελειας αγαπης και σωμα αυτου εστι γυναικα την
κεφαλην εχουσαν· ει μη συν αυτη· το σταυρου των πολεμιων προς
πασαν θεοστυγη δυναμιν αναστημουμενην· ουδαμου ην
φανηναι· ο γαρ αυτου αιματος πολυτιμος σταγων

γ΄ κεφ. ευλογησας ημας εν πασ ευλογια πνευματικη εν τοις
επουρανιοις εν

αυτω· αμφιβιον το σωμα αυτου το ορατον
παραθυ φαος παρασχομενον ημιν την ορασιν
παρθενιαν στολην ουκ ατιμον αναιμακτου θυσιας
λογικην αμβροσιον τροφην ουκ εν ουρανιοις

δ΄ κεφ. καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου
ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν
αγαπη προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιυ χυ εις αυτον·
κατα την ευδοκιαν του θελ αυτου εις επαινον

ε΄ κεφ. δοξης της χαριτος αυτου ης εχαριτωσεν ημας·
εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια
του αιματος αυτου· την αφεσιν των παραπτωματων
κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου· ης επερισσευ
σεν εις ημας· εν πασ σοφια και φρονησι·

ΞΗΣΤΗΣΙΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣΑΥΤΟΥΕΝΤΟΙΣΑΓΙΟΙΣ·

ΙΔ ΕΡ ΤΟΘΕΟΥΜΗΤΟΣΟΦΙΑΣΚΑΙΓΝΩΣΤΙΚΑΙΨΑΛΤΟΜΟΝΙΚΗΣΟΦΙΑ
ΩΡΑΣΤΗΣΑΓΙΑΣΤΗΣΑΓΑΠΗΣΟΣΟΥΔΗΠΟΤΕΠΑΡΑΣΤΗΣΟΥΚΑΙ
ΟΥΚΕΤΙΠΑΡΑΣΤΗΣΟΥΔΕΠΟΤΕΚΑΙΜΥΡΙΑΚΙΣΤΗΣΑΓΑΠΗΣ
ΔΟΘΗΣΟΜΕΝΧΑΡΙΜΑ·

ΙΕ ΚΕΡ ΚΑΙΤΙΤΟΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΜΕΓΕΘΟΣΤΗΣΔΥΝΑΜΕΩΣΑΥΤΟΥ
ΕΙΣΗΜΑΣΤΟΥΣΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣΚΑΤΑΤΗΝΕΝΕΡΓΕΙΑΝΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣΤΗΣΙΣΧΥΟΣΑΥΤΟΥ·

ΙΣ ΚΕΡ ΜΕΓΑΛΗΝΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝΔΕΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ·ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΟΣ
ΓΑΡΗΜΑΣΤΟΥΓΑΡΗΜΕΤΕΡΟΥΣΤΟΣΟΥΤΟΥΣ·ΜΕΓΑΛΑΓΑΡΕΣΤΙΝΤΟΥ
ΘΕΑΤΟΥΣΤΟΥΑΓΩΝΟΣΤΟΥΤΟΥΚΑΙΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΣΤΟΥΣΟΥΚ
ΕΡΓΟΥΣΑΛΛΑΠΙΣΤΕΩΣΚΑΙΕΛΠΙΔΟΣΤΟΥΣΑΘΛΗΤΑΣΚΑΤΑΔΕΧΟΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙΤΑΣΑΘΛΗΣΕΙΣΚΑΙΤΟΥΣΑΓΩΝΑΣΤΟΥΤΟΥΣΔΙΑΠΡΕΠΟΝΤΑΣ
ΤΟΥΣΦΟΥΣΑΜΕΝΟΥΣΠΟΛΕΜΙΟΥΣΚΑΤΑΠΟΝΕΙΝ·

ΙΖ ΜΝΗΜΟΝΙΣΘΗΤΙΤΟΥΧΩΕΓΕΙΡΑΣΑΥΤΟΝΕΚΝΕΚΡΩΝ·ΚΑΙΚΑΘΕ
ΣΑΣΕΝΔΕΞΙΑΝΑΥΤΟΥΕΝΤΟΙΣΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ·ΥΠΕΡΑΝΩΠΑΣΗΣΑΡ
ΧΗΣΚΑΙΕΞΟΥΣΙΑΣΚΑΙΔΥΝΑΜΕΩΣΚΑΙΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣΚΑΙΠΑΝ
ΤΟΣΟΝΟΜΑΤΟΣΟΝΟΝΑΖΟΜΕΝΟΥ

ΙΗ ΚΕΡ ΤΟΝΔΕΗΜΕΤΕΡΟΝΚΥΡΙΟΝΙΗΣΟΥΝΧΡΙΣΤΟΝΤΟΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΜΕΓΑΝΤΟΝΓΕΝΟΜΕΝΟΝΚΑΤΑΤΗΝΤΑΞΙΝΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ
ΚΑΙΤΟΝΔΙΑΤΟΥΤΟΝΕΙΣΤΟΝΑΙΩΝΑΤΟΥΤΟΝΔΙΑΜΕΙΝΑΝΤΑΚΑΙ
ΠΑΝΤΑΧΟΥΣΤΑΣΥΝΗΡΤΗΜΕΝΟΥΣΤΟΔΑΟΥΤΟΥ

ΙΘ ΚΕΡ ΑΠΗΝΕΓΚΕΝΤΟΔΕΟΥΔΕΝΑΡΧΑΙΟΝΟΥΔΕΜΕΓΑΠΡΟΣΤΟΥΤΟΥΔΟΞΑΣΤΟΥ
ΘΕΟΥΚΑΙΠΑΤΡΟΣΤΟΥΚΑΙΣΩΤΗΡΟΣΗΜΩΝΙΗΣΟΥΧΡΙΣΤΟΥΤΟΔΙΔΥΜΑΜΕΝ
ΤΗΣΑΦΘΑΡΣΙΑΣΚΑΙΤΥΧΟΥΣΔΙΑΜΟΝΗΣΗΜΩΝΤΟΤΟΜΑΡΧΗΣΑΝ
ΤΗΣΩΣΗΣΚΑΙΔΙΑΜΕΙΝΑΝΤΑΣΗΜΑΣΤΟΥΤΟΥΣΑΠΑΣΑΣ·

τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἵνα τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον
δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χ̄ῳ·

ιεμ ϑέρ δὸς ἡμῖν τοῖς μετρίοις μόριον τῆς μακαριότητός σου·

ιεμ ἕνωσιν ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ·

ιεμ ϑέρ τοῦτο προσφέρομεν τῇ σῇ μετριότητι ἡμῶν μόρια τοῖς μόριοις τοῦ δικαίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χ̄ῡ ἃ καὶ ἐσφραγίσαμεν τῇ σφραγῖδι τοῦ σταυροῦ τοῦ Χ̄ῡ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἵνα ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων ἀναστῶμεν καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐσθίωμεν καὶ πίνωμεν ἐν ἀφθαρσίᾳ καὶ ἀθανασίᾳ καὶ ἀκηρασίᾳ καὶ ἀπαθείᾳ καὶ ἀγαλλιάσει καὶ ἀγαθοποιΐᾳ καὶ ἁγνείᾳ καὶ ἁγιότητι καὶ ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καὶ ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοσύνῃ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀρετῇ τῇ ἀρεστῇ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι·

ιεμ ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ·

ιεμ ἀρραβὼν μὲν ἀρχὴν τοῦ σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν μόρια τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἃ καὶ ἐσφραγίσαμεν τῇ σφραγῖδι τοῦ σταυροῦ τοῦ Χ̄ῡ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·

ιεμ ϑέρ διὰ τοῦτο καὶ γράφομεν τὴν πίστιν τὴν ἐν ὑμῖν καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ὑπὲρ ἡμῶν εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἵνα ὁ θ̄ς τοῦ κ̄ῡ ἡμῶν Ῑῡ Χ̄ῡ ὁ πατὴρ τῆς δόξης

ιεμ ϑέρ τοῦτο ἀρχὴν σῶμα τοῦ κυρίου τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος εὐχαριστίας· ὁ σῶμα σῶμα καὶ αἷμα αἷμα·

ιεμ δώη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δό

ΧΗΣ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ·

ΙΔ΄ Ἐρ. Τὸ ὑπερβάλλον τῆς σοφίας καὶ ἡγνωσμένον καὶ ἀνεξιχνίαστον σοφίαν
καὶ ἀρετὴν καὶ τὸ ἀπαράλλακτον καὶ ἀόρατον καὶ ἀπερινόητον καὶ
ἀθεώρητον καὶ ἀκατάληπτον καὶ ἀνεξερεύνητον καὶ ἀνεξιχνίαστον
δοθήσαν χάριν·

ΙΕ΄ Κεφ. Καὶ τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ
κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

ΙΣ΄ Ἐρ. μεγαλωσύνην ὑποδρομὴν δωρεὰν σοφίαν· χορηγοῦσαν
φρόνησιν δωρεὰν μεγαλοφροσύνην· μακροθυμίαν ἀγαθότητα
δεσποτικὴν ἀρετὴν μεγαλοπρεπῆ· μεγαλοδύναμον ἀνεξικακίαν
μεγαλοπρεπῆ ἀρετὴν ἀνεξιχνίαστον· ἀνεξερεύνητον· ἀκατάληπτον
καὶ ἀπερινόητον· ἀθεώρητον καὶ ἀόρατον· ἀπαράλλακτον
σοῦ τὸ σῶμα σοι εἰς θρόνον ἀνω·

ΙΖ΄ Ἐρ. Ἀνεμνήσθην ἐν τῷ χῶ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας
ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρ-
χῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς
ὀνόματος ὀνομαζομένου·

ΙΗ΄ Ἐρ. Ἀνθ᾽ ὧν ἐμνήσθην μου ἐν τῷ ἀγαπᾶν με καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου ἐν τῷ χαρίσασθαι σοι ἐν ἀγάπῃ μου ἐν τῷ ἀγαπᾶν σε
καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου ἐν τῷ ἀγαπᾶν σε καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου
ἐν τῷ ἀγαπᾶν σε καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου ἐν τῷ ἀγαπᾶν σε καὶ
ἐν τῇ ἀγάπῃ μου ἐν τῷ ἀγαπᾶν σε καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου ἐν

τὸν θελήματος αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον
δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χῷ·
ιγ ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
ι τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύ
σαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελί
ας τῷ ἁγίῳ·
ιδ ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύ
τρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ·
ιε διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ
κῷ ἰῷ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους
οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ποιούμε
ιζ νος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ θς τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰῦ χῦ
ιη ὁ πατὴρ τῆς δόξης· δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκα
λύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ
ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ· καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δό

ιρ̄ε̄ ἐρ σαρξ ἀσθενοῦντος τοῦ λαοῦ μερίμνα καὶ σωμα διὰ τοῦτο ἐξαιρεῖται ἡμῶν τῶν
δαιμόνων τὴν ἡδονὴν ὁμοῦ καὶ ψυχῆς ἐστιν ὁμοῦ καὶ σώματος ἐστιν ὁμοῦ καὶ
ἁμαρτάνομεν τὴν ἀποστολὴν διὰ τοῦτο ὁμοίως σώζεται ὁμοῦ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα
τοῦτο γὰρ ὅλοις ἡμῖν ἀφ' ὅλων ἀγαθῶν ἀγαθὸς ἡγήσατο ὁ κύριος καὶ ἀγαθὸς κρί-
νει διὸ καὶ τὸ λοιπὸν αὐτὸν μὴ χαρίσεσθαι σῶμα μόνον

ιρ̄ζ̄ ιρ̄ζ̄ μ̄ ἢ ψυχὴ δῶρον

ιρ̄η̄ ἐρ χαρίσεται καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὁμοῦ οὐκ ἄρα ἐστὶν ἀθάνατος ἡ ψυχὴ
ἐστὶ δὲ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ χαρίσεται οὖν καὶ σῶμα οὐκ ἄρα ἐστὶν ἀθάνατος
οὐδὲ ἀθάνατον οὐδὲ ἄφθαρτον ἀλλὰ θνητὸν καὶ φθαρτὸν

ιρ̄θ̄ ιρ̄θ̄ μ̄ ὃ γὰρ ἐργῳ νῦν ἁμαρτίας ἔσχηται

ιρ̄θ̄ ἐρ ὅτι καὶ τὸ μὲν σῶμα οὐκ αὐτὸ μόνον σωτηρίαν καὶ μισθὸν
παρὰ τοῦ θεοῦ ἔσεσθαι ἡ δὲ ψυχὴ ἐστὶν ἡ τὸ σωτήριον ἔχουσα

ιλ̄ ιλ̄ μ̄ λύτου γὰρ ἕκαστος ἐποίησε τὰ ἐν τῷ σώματι ἔργα
θεοῖς οἷς ἔστιν ἢ ἀγαθὰ ἢ κακά ἵνα ἕκαστος κομίσηται τὰ διὰ τοῦ σώματος

ιλ̄α ιλ̄α ἐρ οὐχ ἁπλῶς σῴζει μόνον ἀλλὰ καὶ μισθὸν ἀποδίδωσι τοῖς ἀγωνίσασθαι
μένοις ἀλλὰ καὶ στεφανοῖ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσιν
ἕτοιμα ἔστιν ἡμῖν τὰ μισθώματα

ιλ̄β̄ ιλ̄β̄ μ̄ διὸ καὶ μνημονεύει τὸ ὅτι ποτὲ ἐν καιρῷ ἔσται ἐν ᾧ ἐν σαρκὶ

ιλ̄γ̄ ἐρ ὅταν δὲ λέγῃ ποτὲ ἐν καιρῷ ἀναμένει τὴν ἀνάστασιν τοῦ σώματος
χαρίσεται ἀνίστασιν ἄρα φησὶ μὴ μόνον ψυχὴν ἀθάνατον εἶναι

ιλ̄δ̄ ιλ̄δ̄ μ̄ οἱ λεγόμενοι αἱρετικοὶ ἀποστήσονται λεγόμενης περιτομῆς
ἐν σαρκὶ χειροποιήτου ὅτι ἦν τὸ ἐν τῇ σαρκὶ περιτομὴ ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ ἰσραὴλ
ξένοι τῶν διαθηκῶν

ιλ̄ε̄ ἐρ σαρκικὴν ἰδίωμα ἡ ἀκροβυστία καὶ ἡ περιτομὴ τὰ δὲ στερ-
κικὰ οὐκ ὄντα ἐστίν· διὸ λεγόμενα σωματικὰ οἷον
γὰρ ἡ ἀληθὴ περιτομὴ τὴν ὀργὴν ἀφαίρεσιν ἁμαρτίας
παρὰ τὸ νομιζόμενον περιτομὴν ἀφαίρεσιν τῶν φυσικῶν
σιδυλίων· ἀφ' οὗ τὸ πνευματικὴ περιτομὴ ἀληθὴ ἀκροβυστία· ἀλλ' οὐ
σαρκικὴ περιτομὴ ἀληθὴ ἀκροβυστία

ιλ̄ς̄ ιλ̄ς̄ μ̄ τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ ἐχόντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ

ιλ̄ζ̄ ἐρ διάφοραι μὲν αἱ σωματικαὶ περιτομαὶ καὶ πνευματικαὶ διαθῆκαι μία δὲ αὐτῶν
ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀγαθή

ιη εφ ὁ σωμ(ατικ)ὸς τ(οῦ) οὐραν(ίου) σ(ώματος) φ(ησὶν) ἁγ(ιασμὸς) ἁφ(ῆς) ἁμ(αρτιῶν) ἐξ(ηγεῖται)
καθολ(ικὴ) καὶ ἰνστ(ιτουτικὴ) προσφορ(ὰ) καὶ ὁ κερ(ώμου) σ(ὺν) ἡμ(ῖν) καὶ τὰ
τ(ῆς) ἱερ(ᾶς) τ(οῦ) ἀπ(οστόλου) φ(ησὶν) ὁλ(οκαυτώματος)

ιθ ιε ἐξ(ηγεῖται) τίς ἐστιν τὸ σῶμα αὐτ(οῦ)

σπερ(μα) τ(οῦ) Ἀβρ(αὰμ) ὁμ(οίως) ἐπ(ὶ) τ(ῶν) ἀρτ(ίων) μαρτ(υρικὸν) τ(οῦ) ἁγ(ίου) σπ(έρματος)

τ(ὸ) πλήρωμα τ(οῦ) τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρ(ούμενον)

κ ὁλ(οκαυτώματα) ἀρ(ι)θ(μὸν) ἐχ(ούσης) τ(ὴν) φ(ύσιν) τ(οῦ) δηλ(ουμέν)ου σπ(έρματος) μαρ(τυρικὰ)

μ(ὴ) ἁρμ(όζ)ουσαι μ(ὲν) ὡς ἁμ(αρτίαι) γ(ὰρ) ὀφ(ειλόμεναι)

αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρ-
τίαις ὑμῶν ἐπ(ὶ) τ(ὸ) πλ(εῖστον) ἐπ(ὶ) τ(ὸ) ἀόρ(ιστον) ἐπ(ὶ) τ(ὸ) ἄπειρον
ναὸν τοῦ θ(εο)ῦ τοῦτον· πάντα τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξου-
σίας τοῦ ἀέρος τούτου· τὸν νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς
τῆς ἀπειθείας ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν
ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν· ποιοῦντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἦμεν
φύσει τέκνα ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θ(εὸ)ς πλουσιος ὢν
ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς
καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνέζω-
ποιησεν τῷ χ(ριστ)ῷ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·

κα ἀφ(ὴν) τ(οῦ) σ(ώματος) τ(οῦ) θ(εο)ῦ ἁμ(αρτιῶν) ἀφ(ῆς) τ(οῦ) σ(ώματος) τ(οῦ) θ(εο)ῦ
ἁγ(ιασμὸν) τὴν ἀφ(ὴν) ἁμαρτ(ιῶν) ἁγ(ιασμὸν) τ(οῦ) θ(εο)ῦ· ὑπὲρ τ(οῦ) σ(ώματος) ἡμ(ῶν) ὑπὲρ
τ(οῦ) ἀρ(ι)θ(μοῦ) τ(οῦ) ἀπ(οστόλου) ὑπὲρ ἁμ(αρτιῶν) ὑπὲρ ἡμ(ῶν) ὑπὲρ ἁμ(αρτιῶν)
ὑπὲρ τ(ῶν) ἀρτ(ίων) ἁμ(αρτιῶν) ὑπὲρ τ(ῶν) ἀρτ(ίων) ἁμ(αρτιῶν) ὑπὲρ ἁμ(αρτιῶν)
ὑπὲρ ἁμ(αρτιῶν) ὑπὲρ ἁμ(αρτιῶν) ὑπὲρ

ΗΜΩΝ. ΕΝΩΙ ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΝ ΕΝ ΠΕ
ΠΟΙΘΗΣΕΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΥΤΟΥ. ΔΙΟ ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΜΗ ΕΓΚΑΚΕΙΝ
ΚΕΙΜΕΝΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΕΠΙ ΜΑΛΛΟΝ. ΥΠΕΡ ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΗΝ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΔΟΞΑ ΥΙΩΝ
ΜΕΡ ΚΕ ΑΙΩΜΕΝ ΜΗ ΦΟΙΝΙΚΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΣΟΦΙΑΣ ΤΡΟΠΟΝ ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΝ ΑΝΤΙΤΑΞΕΩΣ
ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΙΚΗΝ ΤΕΧΝΗΝ ΑΦΟΡΑ ΑΥΤΟΥΣ ΟΙΗΣΑΜΕΝΗ ΤΗΝ ΟΛΗΝ ΤΡΟΠΟ
ΣΙΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΜΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥ ΔΗ ΟΜΟΥ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΝ
ΤΑΧΑΡΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΡΙΣΘΩΣΟΝ ΟΥΚ ΕΜΜΕΝΟΥΣΗΝ ΓΑΡ ΗΝ ΑΝΘΕΚΤΟΝ. ΟΥ ΑΥΤΟΥ ΔΕ
ΗΝ ΑΝΘΕΚΤΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΙ ΑΝ ΤΑ ΔΟΞΑΣΘΕΝ ΣΥΝ ΑΙΡΕΣΙ ΜΕΤΑ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΗ
ΜΕΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΙΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ ΙΣΑΜΠΤΩ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ· ΕΞ ΟΥ ΠΑ
ΣΑ ΠΑΤΡΙΑ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ·
ΜΕΡ ΔΗ ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ ΤΟ ΟΡΓΟΜΕΝΟ ΜΕ ΤΟ ΜΑΤΑΙΟ ΣΟΦΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ ΜΑΛΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ·
ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣΙΝΟΙ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΤΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ
ΤΗ ΔΙΑΚΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΜΑΘΟΝΤΕΣ
ΛΕΓΟΜΕΝ ΟΥΧ ΟΥΤΩΣ ΠΑΤΡΙΑΝ ΤΙΝΑ ΚΑΤΑ ΓΗΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΤΩΝ ΟΛΩΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΓΗΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΗ ΣΟΝ
ΑΓΓΕΛΟΝ ΟΥΔΕ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΝ ΟΥΔΕ ΑΡΧΑΣ ΟΥΔΕ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΟΥΔΕ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΜΕΡ ΚΕ ΩΡΑ ΑΝΟΜΟΥ ΘΟΡΥΒΑΡΕΣΘΑΙ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟΦΟΡΑΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ ΙΝΑ ΔΩΗ ΥΜΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ. ΔΥΝΑ
ΜΕΙ ΚΡΑΤΑΙΩΘΗΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΣΩ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΙ ΤΟΝ ΧΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΤΑΙΣ
ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΥΜΩΝ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΕΡΡΙΖΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕ
ΝΟΙ· ΙΝΑ ΕΞΙΣΧΥΣΗΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕΣΘΑΙ ΣΥΝ ΠΑΣΙΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ
ΜΕΡ ΙΑ ΤΙ ΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΘΑΥΜΑΣΟΥ ΦΗΣΙΝ ΤΟΥ ΔΟΜΑΤΟΣ ΜΗΝ
ΓΑΡ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΔΙΑΣΤΗΣΑΙ ΤΟΥ ΔΟΞΗΣ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΟΥΔΕ ΑΛΛΑΧΟΘΕΝ
ΟΤΟΥΜΗ ΜΙΑΝ ΑΥΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΕΟΥ· ΑΛΛ ΟΥΡΑΝΙΑ ΤΙΝΑ ΚΑΙ
ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΙ ΜΗ ΣΤΥΧΗΣΟΥΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΥΔΕΝ ΟΜΟΙΟΝ ΕΧΟΥΣΑ ΤΟΙΣ
ΔΗ ΚΑΤΟΡΘΩΣΑΝΤΟΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΙΣ ΑΠΟΛΑΥΣΑΣΘΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΤΗΤΟΣ
ΜΕΡ ΚΕ ΤΡΙΤΟΝ ΠΛΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗΚΟΣ ΚΑΙ ΥΨΟΣ ΚΑΙ ΒΑΘΟΣ·
ΜΕΡ ΤΟ ΜΕΝ ΑΣΩΜΑΤΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΕΣ ΤΟΝ ΑΜΕΛΕΙ ΤΟΝ ΜΗ ΤΡΟΥ ΜΕΝΟΝ

ριτοστουθ̄υ τησδοθείσησμοικατὰτὴνἐνεργειαντῆσδυ
νάμεωσαὐτου·

λη ἐρ ναιραουμενομεναρδημπροβλητομεμαθησιονλιῶδοσμητηρ
στουεωμμφαλουπαχρου·καιαὐτοσδεστοτδοπαχροσσωιφ
δυαρτηστουπρωτοαποκαμυτδοσοτικαισταθμητωρδοσδε
κλιταιοθ̄ι·ὁρᾳδηλοναρδτιταπαμπροβλητομεμβυθο·καιη
ομβρηγματομπαπαμαλαιτεπαραδοξωγνωσιμβρυθμ·
τοισουμβοχοισιδιαμεμαιχαριτοσσαιβοαποκλ
καμπαμμεωιδιαπυλαιαπομεμαιπαραστηιδαφνωδοσ
γονιαμοκλινωιδιαπυλαιπομεμαιαυλιατηωμιαφ
ασχημπαραστηγαδεωσ·

λθ ιϛ ἐνοιπαλαχ·····νεδοθηναχαριϛαν
τηπαπαν·····αγγελικαλ

λι ἐρ ὁλαχ·····καιδιαπαραδοσαιτηνὁδη
μηθησιαν·····ουσιαστουαπολυθεκη
μενουσιαιτεδιαμεμαρτηκωναὐτοσπε
μπτωνχαριστηρια·

μ ιϛ ἐξ τοδανεξιχνιαστονπλουτοπαντωνχν·····τηϛαιτησηοικο
νομιαστουλαγιστηριουτουἀποστολικουκηρυγματοσἀποστων
διωνωνιαδιαποστωνπρεσβεωνἐνπνωφωτιπαντωνταπαντωιστιαν

μι ἐρ ναιλουτρωσαμενουτουχν·····τηωτουπαντοσκοσμουσωστη
ριαν·οἰκουμενικηπεμπτηστηωαμωμητωπαντων
ἀνθρωπωναρχηγατουνπρωτοτοκωτηριομβροτοιμοιχν
στρομαπαλιγγενεσιαδιαναστασεωιησυτουθ̄υημωνμεγαλουμη
ναπαντωναὐτωνἀλλαἀειμνησταναμαρτησιαν·καιστηω
σοτηριαγενεσιαπαντωναλλομνημα·

μα ιϛ ἐναγνωριϛθημνημοναδικαιπαντοκρατοριαιϛἐξουσιαιϛἐντοις
ἐπουρανιοις·διαστηϛἐξαισιαϛηπολυποικιλοσοφιατουθ̄υ

μβ ἐρ ναὶαρχομενηδηοιμτουκοσμουοἱτηωσοφιαναγνωσθωσαν
σταδηωπροσλιμασπροοριστθωσανπωιγνωσινμυστηριο
λεμθησαοἰκοσομουμενομελετηϛμυστηριουδε
σωπορασμενωιστομιαιτηωπροστραλειτησδιαγου·ὅπ
σταυρου·ἀρχηωδηϛθηοδουστορασϛσαγαγομενοδοξαιτηοἰκω
ΝΟΜΙΑΤΟΥΛΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥΤΟΥΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ·ΑΠΟΣΤΩΝ
ΔΙΩΝΩΝΙΑΔΙΑΠΟΣΤΩΝΠΡΕΣΒΕΩΝΕΝΠΝΩΦΩΤΙΠΑΝΤΑΙΣΤΙΣΑΝ ΤΙ
ΜΕΡ·ναιλουτρωσαμενουτουχν·····τηωτουπαντοσκοσμουσωστη
ριαν·οἰκουμενικηπεμπτηστηωαμωμητωπαντων
ἀνθρωπωναρχηγατουνπρωτοτοκωτηριομβροτοιμοιχν
στρομαπαλιγγενεσιαδιαναστασεωιησυτουθ̄υημωνμεγαλουμη
ναπαντωναὐτωνἀλλαἀειμνησταναμαρτησιαν·καιστηω
σοτηριαγενεσιαπαντωναλλομνημα·
ΜΑΙϛ ἐναγνωριϛθημνημοναδικαιπαντοκρατοριαιϛἐξουσιαιϛἐντοις
ἐπουρανιοις·διαστηϛἐξαισιαϛηπολυποικιλοσοφιατουθ̄υ
ΜΑΕΡ ναὶαρχομενηδηοιμτουκοσμουοἱτηωσοφιαναγνωσθωσαν
σταδηωπροσλιμασπροοριστθωσανπωιγνωσινμυστηριο
λεμθησαοἰκοσομουμενομελετηϛμυστηριουδε
σωπορασμενωιστομιαιτηωπροστραλειτησδιαγου·ὅπ
σταυρου·ἀρχηωδηϛθηοδουστορασϛσαγαγομενοδοξαιτηοἰκω
ΜΒ ϊϛ ἐξ τὰπρόφετειντῶναἰωνωνἡνἐποιμσενἐντωχω ἰγτῶκω

ΜΑΕΡ δια τουτο μοι φρονω μη αμφοτερα γαρ αμπελος ουδε συκη και ουτε μυρια σαρκομενος σου και ατατως. μαλλον δε ασθενω αγιον το δε και ατατως μη φυλαττομενον και του και ατασσομαι και ιατρικην αμαυρουται

ΝΒΚΕΙ ΕΙΣ ΚΣ ΜΙΑ ΠΙΣΤΙΣ ΕΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΕΙΣ ΘΣ ΟΠ ΗΡ ΠΑΝΤΩΝ Ο ΕΠΙ ΠΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΙΝ

ΝΒΕΡ δια τουτο αφετε μου μισθαρνησαι τας ψυχας ινα μη και υμεις εκλυθητε μια ψυχη δε εστιν ειδος μιας ψυχης μια μερις μιας μοιρας μια ουσια μιας ουσιας μια πολις μιας πολεως μια οικια μιας οικιας μια μητηρ μιας μητρος μια ελευθερια μιας ελευθερας μια αδελφοτης μιας αδελφοτητος μια ευνοια μιας ευνοιας μια αγαπη μιας αγαπης μια εκκλησια μιας εκκλησιας μια ψυχη μιας ψυχης

ΝΓΚΕΙ ΕΝΙ ΔΕ ΕΙΣΑΓΕΤΩΝ ΗΜΑΣ ΝΕΔΩΚΕ ΗΝ ΧΑΡΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΥ ΧΥ. ΔΙΟ ΛΕΓΕΙ ΑΝΑΒΑΣ ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΗΧΜΑΛΩΤΕΥΣΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ

ΝΓΕΡ δια δε αιρομαι μεταχρισματων μερων μερισμον της χαριτος σπερ της ενοτητος αμερους και ενωσεως μεριζομενης τοις μετεχουσι της ουσης

ΝΔΚΕΙ ΙΣΑΙΕΔ ΩΚΕ ΝΣΜΑΤΑ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ

ΝΔΕΡ δηλαδη οφθαλμοι και ωτα και στομαχοι και χειρες και ποδες και μελη και αρθρα και μυες και νευρα και φλεβες και αρτηριαι και οστα και σαρκες και τα λοιπα μορια του σωματος ινα δια του σωματος ο ενος και αυτου πνευματος ενεργουντος εκαστον αυτων ενεργη προς το συμφερον και ωφελιμον του σωματος ολου ουτως ουν και εν τη εκκλησια ενος και αυτου πνευματος ενεργουντος εκαστον αυτων ενεργει προς το συμφερον και ωφελιμον της εκκλησιας ολης

ΝΕΚΕΙ ΤΟ ΔΕ ΑΝΕΒΗ ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΕΙ ΜΗ ΟΤΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΩ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΣΤΙΣ ΚΑΤΕΒΗ ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΒΑΣ ΥΠΕΡΑΝΩ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

ΝΕΕΡ αρα μη αιφνιδιον ουλιαται ου μη μιαναται αλλα μη λογον δικης ηξαρασθαι ουδε ουν ουδε ουτως ουδε ουτω ουδε ουτε ουδε ουτε ουδε ουτε

ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΚΑΛΕΣΑΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΗΣ ΔΑΥΙΔ ΗΤΙΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΒΗΘΛΕΕΜ ΔΙΟΤΙ ΗΝ ΑΥΤΟΣ ΕΞ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΣ ΔΑΥΙΔ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣΑΣΘΑΙ ΜΕΤΑ ΜΑΡΙΑΜ ΤΗΣ ΕΜΝΗΣΤΕΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΩ ΟΥΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΓΚΥΟΥ ΤΥΧΟΝ ΔΕ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΤΩ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΚΕΙ ΕΠΛΗΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΤΕΚΕΙΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΕΤΕΚΕΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΗΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΝ ΚΑΙ ΕΣΠΑΡΓΑΝΩΣΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΚΛΙΝΕΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΗ ΦΑΤΝΗ ΔΙΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΠΟΣ ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΗΣΑΝ ΕΝ ΤΗ ΑΥΛΗ ΤΗ ΑΥΤΗ ΑΓΡΑΥΛΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΟΙΜΝΗΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΕΣΤΗ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΕΡΙΕΛΑΜΨΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΦΟΒΟΝ ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΗ ΦΟΒΕΙΣΘΕ ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΟΜΑΙ ΥΜΙΝ ΧΑΡΑΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΗΤΙΣ ΕΣΤΑΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΛΑΩ ΟΤΙ ΕΤΕΚΕΝ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΙ ΔΑΥΙΔ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΥΜΙΝ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΥΡΗΣΕΤΕ ΒΡΕΦΟΣ ΕΣΠΑΡΓΑΝΩΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΝ ΦΑΤΝΗ ΚΑΙ ΕΞΑΙΦΝΗΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΣΥΝ ΤΩ ΑΓΓΕΛΩ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥΡΑΝΟΥ ΑΙΝΟΥΝΤΩΝ ΤΟΝ ΘΝ ΚΑΙ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΩΣ ΑΠΗΛΘΟΝ ΑΠ ΑΥΤΩΝ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΕΛΑΛΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΔΙΕΛΘΩΜΕΝ ΔΗ ΕΩΣ ΒΗΘΛΕΕΜ ΚΑΙ ΙΔΩΜΕΝ ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΝ Ο ΚΣ ΕΓΝΩΡΙΣΕΝ ΗΜΙΝ ΚΑΙ ΗΛΘΑΝ ΣΠΕΥΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΥΡΟΝ ΤΗΝ ΤΕ ΜΑΡΙΑΜ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΩΣΗΦ ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΦΑΤΝΗ ΙΔΟΝΤΕΣ ΔΕ ΕΓΝΩΡΙΣΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΑΛΗΘΕΝΤΟΣ ΑΥΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΕΘΑΥΜΑΣΑΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΑΛΗΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ Η ΔΕ ΜΑΡΙΑΜ ΠΑΝΤΑ ΣΥΝΕΤΗΡΕΙ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΤΑΥΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΣΑ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΔΟΞΑΖΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΙΝΟΥΝΤΕΣ ΤΟΝ ΘΝ ΕΠΙ ΠΑΣΙΝ ΟΙΣ ΗΚΟΥΣΑΝ ΚΑΘΩΣ ΕΛΑΛΗΘΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΝ ΠΑΡΑΛΕΛΥΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΓΡΑΦΗ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΜΗ ΟΥ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΡΗΜΑ

κζ τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κῶ. μὴ κέτι ὑμᾶς περιπα
τῆν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι
τοῦ νοὸς αὐτῶν ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλο
τριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐ
ν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν οἵτινες
ἀπηλγικότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν
ἀκαθαρσίας πάσης.

κη ἐρῶ σοι χῦ μαρτυρασθαι τὸ μὴ μοιχᾶσθαι τὸ μὴ φονεῦσαι
μὴ κλέψαι μὴ ἀναπροφάσιστον ποιῆσαι τὸ μὴ ψευδομαρτυρῆσαι
τὸ μὴ ἐπιθυμῆσαι ἅμα πάντα ταῦτα καὶ ἕτερα ἐντολὴ
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀνακεφαλαιοῦται ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται
πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη ἀγαπήσεις κῦ τὸν θν σου ἐν ὅλῃ
τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου αὕτη ἐντολὴ πρώτη καὶ δευτέρα ὁμοία
αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν ἐν ταύταις ταῖς
δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται

ξ ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ
παροργισμῷ ὑμῶν μηδὲ διδότε τόπον τῷ διαβόλῳ ὁ κλέ
πτων μηκέτι κλεπτέτω μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος
ταῖς ἰδίαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν ἵνα ἔχῃ μεταδοῦναι
τῷ χρείαν ἔχοντι πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν
μὴ ἐκπορευέσθω ἀλλ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς
χρείας ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν

προστὸνικατάρτισμὸντῶνἁγίωνεἰςἔργονδιακονίας·
ἐποίησοδομὴντοῦσώματοςτοῦχ̅υ̅·μέχριςκαταντήσω
μενοιπάντεςεἰςτὴνἑνότητατῆςπίστεωςκαὶτῆςἐπι
γνώσεωςτοῦυ̅ῦ̅τοῦθ̅υ̅·εἰςἀνδρατέλιονεἰςμέτρονἡλι
ικίαςτοῦπληρώματοςτοῦχ̅υ̅·ἵναμηκέτιὦμενηπιοι
κλυδωνιζόμενοικαὶπεριφερόμενοιπαντὶἀνέμῳτῆς
διδασκαλίαςἐντῇκυβείᾳτῶνἀνθρώπων·ἐνπανουργία
προστὴνμεθοδιαντῆςπλάνης·ἀληθεύοντεςδὲἓνα
τὰπάνταὐξήσωμενεἰςαὐτὸνταπάντα·ὅςἐστινἡκεφαλὴ
χ̅ς̅·ἐξοὗπαντὸσῶμασυναρμολογούμενονκαὶσυνβιβάζο
μενον·διὰπάσηςἁφῆς·τῆςἐπιχορηγίαςκατ᾽ἐνέργειαν·ἐν
μέτρῳἑνὸςἑκάστουμέρουςτὴναὔξησινποιεῖτοῦσώματοςποι
εἰταιεἰςοἰκοδομὴνἑαυτοῦἐνἀγάπῃ

Ὅσημὲνοὖνἀπολελῶβλαυσυναριθμῆσηιμαὶλαοῖςἀγγέλοιςτῶ
κἀπολυμφόμενοσοφίαιτῆςοἰκουμένηαςοὐσιῶνπροβήτωλίωνταυρ
γὰμὲνταυργῆσοῦμνῆσαιμόλωνσταυρογρα
σθωσ̅ηοσοδυαιβίωμενπαπιλογρηγραμμα
τῶνφαβλιωνσυμβολογρηγραμμα
λιαβλαιτημματωνοσ̅ηοιβλιωνοιςριστῆσωοιμεμφ
ναμιαουμεταγαριτμαιαῆοιμπροτοπουσάγλασσυμαο
ὄμνωιτῆλιαταρτιὸβλαιπροστόλιοσιγλιαλεμουμεπ̅ρ̅ὸ̅ς̅
τοὶμουμεπωμαχαιμαπολίβφοπρὸ̅ς̅ἀμαγλιαιαοβῆπρ̅ὸ̅ς̅
χαριτματοῦὀργφα·μεχριμοιμύμῆπωιοιτβλιοιὀμοπ
ταὶλιαιαπῆωπρὸυματιβλιωπτόλιοσγετῆωὀγόμοιοσαχ̅ῦ̅·
λιαμὴλιαιμῆπωτοσπτίσ̅ῆ̅·σωμλαοβχομεμοσπροσωπαοὀω
πὸρβφαβοραυλοπουπρὸ̅ς̅μεπαιουργιαπροσαγομεμπλια
πλανὸυπτου·ἀλλοπωπρὸμπωμαιοσαωζῆσηβφθαασωμὸρφο
σουπτομὺτοσαπαντα·ἀαπροτῆωλιὸβφαρῆωλῆμμοσπωαρμοσ
θῆωαὐτοῦχ̅ῦ̅·οσὸβφαπσῆμμλιαταὰτῆωπθοβλῆωὸβχῆω·
μεγιὸβοσπμλῆμμέναωπτοῦλιαταὰτῆωπτῆσοἰκομο μίασσυ
μάβφιαὐβαυτὸσυραωπμῆμασταιάμῆλοισ·λιαοθῆωὸχομεμτρωποσ
ἁμῆλουσπὸσωσβρὸμοιλοδομῆωσιωαρμοπμῆ·λιαλιαοθοπῆωὸ
τοχοριπιάμτοὐωπῦ·σ·θλιασοσ·δῆωαπαὸβχοθαπ·πῆσ·ὰωῆπῆ
ὰωῆσαπτοβλιὸσσσ·σ·ἀσαγαὐσῆωσιωλιὸβφαυλαιομεμπρο·σ·

ἡ πλεονέκτης ὃ ἐστὶν εἰδωλολάτρης· οὐκ ἔχει κλῆρονομίαν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χῦ καὶ θῦ· μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς
λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
τῆς ἀπειθείας· μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε
γάρ ποτε σκότος νῦν δὲ φῶς ἐν κῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περι-
πατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνῦ ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δι-
καιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρες
τον τῷ κῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις
τοῦ σκότους· μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

ξε μὴ μεμφόμοιρα φησὶν αὐτοῦ τὴν ὠφέλειαν· μὴ συμπαροργίσῃ τὴν
ψυχὴν μου· μετὰ ὑβριστοῦ φαίνεται ἡ μομφὴ τοῦτο· ἵνα μὴ
τοῦτο ποιήσῃς· μὴ ἀπαναισχυντήσῃς· μηδὲ ἀναισχυντήσῃς
θοῦσ· οὐσηδ· ὅμως τοίνυν παραμόνασιν μου οἶμαι τὴν ἐμαυτοῦ σθε-
μαμβρηδ· ὅθ οἱ σοργίζῃ καὶ κατὰ τοῦ κόσμου θῦ· ὡς γὰρ ἀπὸ γνώ-
ρισμα τοῦτο ἀπωθήσασθαι αὐτὸ πάντως παραφέρει τοῖς οἰκείοις
τὴν ὠφέλειαν· καὶ μοι μόνους ἡμᾶς ἅμα τοῦ τοῦ μὴ ὠφελῆσαι
ὀχληρὸν· ἀλλὰ δεῖ τὴν ὠφέλειαν ἀπὸ πάντων μηδὲ ἡμῶν· ὀργοῖσ
μαρτυρίσθαι· καὶ μόνον αὐτοὺς ἡμᾶς σαυτοῖς γνώσθαι ὀφείλειν·
τὴν δὲ μὴ ἀφελοῦσαν πάντως ἔχομεν τὸν παρέχοντα· τὴν ἀγαθωσύ-
νην μου παρεμπεσοῦσαν· +

ξς κεῖται γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπὸ πάντων καὶ χρόνος ἐστὶν καὶ λέγειν·
τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ
τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν· διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων· καὶ
ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χς· βλέπετε οὖν
ἀκριβῶς πῶς περιπατῆτε·

ξζ διὸ οὐ τὸ λογαφησὶν ὀλόγως αὐτοῦ τὸ μάτιμ· ὅμοιον τὸ δι ὀργαμ· λόγω
μὴν γὰρ αἰσχρὸν καὶ μόνῳ μὲν πράττουσιμ· αὐτῷ δὲ καὶ αὐτοῖς αἰσ-
χυνόμενοις ὡς καὶ μυσαττομ· δὲ μὴ φῶς ἀλλὰ καὶ φανεροῦν
τὸ σκότος· δι ὃ μόθαυτὴ τοῦ φωτὸς ἀντιθεὶς ἐλέγχος οὐ
τος· ὁ μαμβρηδ· φάσ· δὲ ἐκ μόθαυ δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ὕστερου
τοῦ θαυμαστὴ φορου· ἐκ μέτρου χόμενοι τῷ χῦ μαι τὸ λόγομ· ὁ μὲν ὁμ· ὁ ἀγρὸ
ὁ μαυθοῦδομ· οὐδὲ ἀπὸ τοῦ δὲ τὸ ὅλον μὴ πω τοῦ τὸν ἀγαθὸν γραμ·
ματοφόγραφαν· ἐμὲ ὧν πολλὰ ἐξ αὐτοῦ πῶς λαμβάνομεν δι ὃ
τοῖς φόβοις καὶ μὴ γραφόμενα· +

ξη τὸν θν ἁμαρτίαν οὐ φησὶν· +

ξε ἡ ὀργὴ προσωποιοῦσιν· μὴ ἡ τοῦ ἁμαρτάνειν ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἡμᾶς αἰωνίαν. πᾶσα γὰρ τῶν ἁμαρτημάτων ὄντων θανατικῶν. πᾶσα δὲ ἁμαρτία τῶν μὴ ἁμαρτανόντων. ὀλιγάκις καὶ ἐπὶ ὀλίγον τοῦ θανάτου κρατεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπὶ πάντας ἐκτείνεται.

ξς ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ μακροθυμία τοῦ θεοῦ ἐσφραγίσθη εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως·

ξζ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον φησὶν ἡμῖν ἑαυτὸν προβάλλουσιν· ὅτι οὐ μόνον σφραγὶς ἡμῖν ἐστιν· οὐδὲ ἁπλῶς ἡμῖν δίδοται· ἀλλὰ καὶ ἀρραβὼν ἡμῖν δίδοται τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν.

ξη πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὔσπλαγχνοι χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν·

ξθ ὑμεῖς δὲ φησὶν μιμηταὶ γίνεσθε τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ· καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας·

ο δὲ φησὶν μιμεῖσθαι τοῦ θεοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἡμᾶς· ἵνα οὐ μόνον μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ἀθάνατοι οὐθανάτου· ἀλλὰ καὶ ὁμοιοπαθεῖς τοῦ προσφορᾶς· οὐ γὰρ ἡμῶν θανάτου· ἀλλὰ αἰσχρολογίαν ἡμῶν τοὺς θεοὺς ὁμοιοῦσιν· οὐδὲ ὑποστάσεως ἀθανάτου καὶ ἀφθάρτου· ἀλλὰ καὶ τοῦ τοῦ μὲν ὑποστάσεως καὶ τιμῆς· καὶ διαφορᾶς ἐν τῷ κόσμου τοῦ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς

πα πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς πρέπει ἁγίοις· ἢ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία· τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία·

πβ τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες· ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος

κεμὴ ὑπεραὐτὴς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ
χ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον
τὴν ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν σπίλον· ἢ ῥυτίδα· ἢ τι τῶν τοι
οὐτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως καὶ οἱ ἄνδρες ὀφεί
λουσιν ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας· ὡς τὰ ἑαυτῶν σώμα
τα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·
ο ἔρ τοῦτο μυστήριον μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χν·
καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν·
ο ζ ἔρ πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω
ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα·
ο η ἔρ Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον·
ο θ ἔρ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·
ι ἔρ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς·
ια ἔρ Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν· ἀλλὰ ἐκτρέφετε
αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου·
ιβ ἔρ Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν
ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ·
ιγ ἔρ μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς·
ιδ ἔρ μετὰ εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·
ιε ἔρ εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθὸν τοῦτο κομιεῖται παρὰ κυρίου·
ιε ἔρ εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος·
ιζ ἔρ καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς· ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες
καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν τὸν κύριον ἐν οὐρανοῖς ἐστι· καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ·
ιη ἔρ τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
ιθ ἔρ ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς
μεθοδείας τοῦ διαβόλου·
κ ἔρ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς τὰς
ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις·
κα ἔρ διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ· ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι·
κβ ἔρ στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν
θώρακα τῆς δικαιοσύνης·
κγ ἔρ καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·
κδ ἔρ ἐν πᾶσι ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως· ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη
τοῦ πονηροῦ πεπυρωμένα σβέσαι·
κε ἔρ καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε· καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος
ὅ ἐστι ῥῆμα θεοῦ·
κς ἔρ διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι·
καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων·
κζ ἔρ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου· ἐν παρρησίᾳ
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου·
κη ἔρ ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι·
κθ ἔρ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν· καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·
λ ἔρ μετὰ πάσης ἐπιεικείας καὶ ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
λα ἔρ ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ·

ξζ κε μὴ οὐκ ἀσοφοὶ ἀλλ' ὡς σοφοὶ ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν ὅτι
ἀι ἡμέραι πονηραί εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες ἀλ
λὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυ. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία. ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνι
λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνι
καὶ ᾄδοντες. καὶ ψάλλοντες.

ξη εη μὴ ὡς ἀσοφοὶ φοιτᾶτε ἀλλ' ὡς σοφοὶ τὴν ἡδονὴν
ὁδὸν φυλάσσετε. διορθούμενοι τὸ μὴ δῆλον εἶναι τοῦ καιροῦ
τὴν σωτηρίαν.

ξθ κε ἐντὶ καρδίαι γὰρ ὠν τῷ κῳ.

ο μ εη τοῦτο φοιτᾶτε. μὴ αὐτομολοῦντες. ὁμοῦ σωτὸν κῳ σωτῆρα ἔχητε. διὰ
μὴ μόνον μισθοδοσίαν τοῖς χαλκοῖς.

οα κε ἐν χαριστοῦντες πάντοτε. ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ
κυ ἡμῶν ἰυ χυ τῷ θῷ καὶ πρ.

οβ εη μυστήριον τοῦ θῦ προσηλώσαντος τὸ χρν ὑμῶν ὑμνοῦντας αὐτὸν. διὰ δι-
δίου. τὰς δυσεργασίας ὡς ἀπὸ σταυροῦ χῦ.

ογ ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ χῦ.

οδ εη ὡσαύτως γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτασσέσθωσαν ὡς τῷ κῳ.
ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς. ὡς καὶ ὁ χς κεφαλὴ
τῆς ἐκκλησίας. καὶ αὐτὸς ἐστιν σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλ' ὡσπερ
ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χῷ. οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυ-
τῶν

οε εη ὡσαύτως οἰκοδομεῖσθαι καθὼς καὶ ὁ χς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἑαυτὸν παρέδω

παραιτῶν· εἴτε δοῦλος· εἴτε ἐλεύθερος· ἵνα τοῖς νηφαλίοις
τὰ ποιμαντικὰ πρὸς ἀντιδιαστέλλεται τὴν ἀπαλλαγήν· εἰ δέ τις
ὅτι καὶ ἀντῶν καὶ ὑμῶν οἷς ἐστιν ἐν οὐρανοῖς· ἵνα δηλώσῃ
ὅτι πολλή διαφορά ἐστιν παρὰ τῷ
ὃζ ἔρ μὴ μόνον τὸ ὑπὸ ἀνθρώπου ταῦτα πρᾶττον· ἀλλὰ καὶ τὸ λίγδομον ἀπὸ
δαιμονικῆς χρηστότητος· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀρχαίου μίσους· ὅτι
οὐ φύσει ἀλλὰ προαιρέσει· οὐδὲ ἀπὸ οὐσίας τὸ τῆς δουλοσύνης κακὸν
ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ· τῆς δὲ δουλείας ἡμῶν
ἀπολυτρωσόμενον· ὃ δὴ δοῦλοι μὲν ἀπολυτρούμενοι· τύραννοι γίνεσθαι
κἀν θρασυνθῶσι δύνανται· ἐλεύθεροι δὲ δουλεύοντες μᾶλλον
ἐλευθεροῦνται ὅσῳ ἂν ἑαυτοὺς μᾶλλον τῇ δουλείᾳ
ὃη ἰς ἐξ τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθαι ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς
τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι·
ὃθ ἔρ διὰ μὲν προσγενόμενα τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ἁγίοις
μεταμέλειαν ἀποδυσομένοις· ἵνα μὴ ἐνδύσωνται τὴν ἀποθεμένην
μεταμέλειαν τὴν ὑπὲρ ἁμαρτίας· ἵνα δηλώσῃ ὅτι καθάπερ ὀνυμφεῖόν
ματὸς ἀφαιρεθέν· οὕτως ὁ πνεῦμα ἀμέτοχος· οὐδὲν μᾶλλον
προσφορὰ τὴν ἱλαρὸν ὀργανόμενον ἁμαρτίαν·
ὃκ εἰ πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς· πρὸς
τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονη
ρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν
πανοπλίαν τοῦ θεοῦ· ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι
ὃκ ἔρ μεθοδείαν αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν τοῦ διαβόλου ἐνεργείαν· ὅτι
οὐκ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς ἁγίοις· ἀλλὰ ἐξουσιάζουσιν ἐπὶ τοῖς
μὴ γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ· ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἑαυτοὺς παρέχουσι· τὸ ἐφ'
ὅσον ποιόν· ἐφ' ὅσον ἀποκλίνωσι· καὶ καθάπερ ὁμοίως
καὶ οὐρανοὶ πρὸς ἁμαρτίαν καὶ τῇ χοϊκῇ ἁμαρτίᾳ
ὑποπίπτομεν· οὕτως καὶ ἐπὶ τῇ γραμμένῃ δυσφόρῳ
ἱερωσύνῃ καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδάτων

τὸν ἀδελφὸν καὶ γὰρ ἀποχῶ τὸ ἁμαρτάνειν ἐχόμενον καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐκκόπτω. καὶ ἀγαπῶ σε ὡς ἐμαυτὸν καὶ ἀγαπῶ τὸν χῦ καὶ θεόν μου.

ὁθ ΙΚΕ΄ ΠΛΗΝ ΙΣΑΙ ΥΜΕΙΣ ΟΙ ΙΣΑ ΦΕΝΑ ΕΙΣΑΣΤΟΝ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΙΣΑ ΟΥΤΩΣ ΑΓΑΠΑΤΩ ΩΣ ΕΑΥΤΟΝ· ΗΔΕ ΓΥΝΗ ΙΝΑ ΦΟΒΗΤΑΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ· ΤΑ ΤΕΙΣΝΑ· ΥΠΑΙΣΟΥΕΤΕ ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙΝ ΥΜΩΝ ΕΝΙΣΩ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΔΙΙΣΑΙΟΝ·

ο Ιαν ΟΛΙ ΩΣ ΜΗ ΥΟΥΜΟΛΟΓΟΣ ΦΩΣΟΛΗΝ ΤΗΝ ΘΛΙΒΗ ΟΙ ΑΝ ΘΥΟΥΜΕΝ ΜΗΝ ΧΩ· ΑΠΟ ΔΙΑ ΘΥΘΙΑΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ· ΚΑΙ ΘΥΘΙΑΣ ΦΑΝΗΡΑ· ΤΟ ΜΕΝ ΜΗ ΘΥΟΥΜΕΝ ΟΤΙ ΟΥ ΘΥΟΜΕΝ ΤΟΥΤΟ ΟΥΔΕ ΘΥΟΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΘΥΟΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛΑ ΜΗ ΘΥΟΥΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΘΥΟΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛΑ ΜΗ ΘΥΟΜΕΝ ΕΣΤΙΝ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΑΛΗΘΕΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΝ ΛΟΓΟΥ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟ ΜΗ ΘΥΟΥΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΘΥΟΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛΑ ΜΗ ΘΥΟ

προσ ἐφεσίους· ἐγράφη ἀπὸ ρωμης διὰ τυχικοῦ στίχοι τιβ·

† προσφιλιππισιους

α ιρεῖ Παῦλος καὶ τιμόθεος δοῦλοι ιυ χυ· πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν χῳ
ιῳ· τοῖς οὖσιν ἐν φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θυ πρὸς ἡμῶν καὶ κυ ιυ χυ·
ταὐτὴν γράφη στὴν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλων ἀνδρασιν ὑφ' ἡμῶν ἀγαθὸν δι' δια
καία· πρὸς ὑμᾶς· διὸ καὶ δογματος μὲν οὐχ ἁπτεται· ὑπὸ δι
καίας καμῶς ἔχομεν τὴν φρίν τοῦ τα μγμα σπου· ἀπὸ συμφέρουσιαν
ωφαιρῶν τοῦ ἀποστόλου τὸ μὲ τοιοῦτον ἁμαρτάνειν· δύο
δὲ ταῦτ' οἶσθ' ὁμῶς ἔχωμεν δι' ὁ μοίως τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου παραμέ
νειν μὴ ὑπὸ θεοῦ· ὑπὸ δὲ δικαίου τοῦ τοιοῦτον ὑπὸ πρὸς ὁλοκλήρου θυμοῦ
ἁγνίσας τοῦ ἁγίου φρονοῦσι γενομένοις· καὶ τὸ χαίρειν διὰ παρ
τος· σὺν δὲ φαίνεται φρόνιμον τὸ ἀποστόλου ἀλλοιοῦν
τῶν· καὶ τὴν μέλλουσαν μερισμὸν ἁγίασμα τὸ πρὸς δόλιον μὲν
αὐτοῦ θάνατον· οὐ γὰρ ἁπλῶς ὁμοίαν αὐτὸν τὰς χάρας δι' δὲ
ἔσεσθαι· τοῦ μὲν ὁρᾶν ὅλον ἀνδρα· τὰ δὲ ἄλλα παραπλήσιον μὲν
ἁγίασμα τοῖς· ὃς ὅμως ἐν δρομὴ παραμένειν τοῖς· ὑπὸ δὲ πρὸς
σάρκα· πολλῶν παραυτοῖς· δι' ἁπτίας χρόνον· πλέον αὐ
τοῦ σῶζεσθαι καὶ ἁγίασιν·

ἄ ἐρ Τὰ δὲ περὶ τοῦ καὶ αὐτοῖς τὸν μὲν μισθὸν ὑμῶν ἐν αὐτῇ τῇ ὑπὸ πολλῇ ὑπὸ
γενέσθαι· μικρὸν ἀπὸ ὁρμᾶσθαι· τοῦτο δὲ χαρίσμασιν ποιεῖ
τὴν ὑπὸ πολλῶν προσθήκην αὐτοῦ σὺν διδάσκαλον ἀπὸ τὸν
χριστὸν· ἐναίρετοι σὺν μὲν ὑπὸ ὁμολογουμένου· αὐτοῖς δὲ διδάσκαλοι καὶ ἁγι
ασμὸν μὲν αὐτὸν δὲ παῦλος ὑπὸ ἐποίησαντο· ὑπὸ σὺν δὲ καὶ παρὰ δόξαν
μὲν μὲν· μικρὸν δὲ ἀπὸ ὁρμᾶσθαι τοῦτον δὲ ἡδὺ τὸν διὰ
χρόνον· ἁγιασμὸν· ἐφ' ὁμῶς ὑπὸ πολλὴ χώραν καὶ ὁλοκλήρου· ὅλε
ὑπὸ μὲν δὲ τὴν ὑπὸ πολλῶν καὶ τοῦτο δὲ ἡμῶν δὲ τοῦ συμπάσιν
ὑπὸ σὺν δὲ ὑποῖς· ἐφ' ἁμῶν·

β ιρεῖ Εὐχαριστῶ τῷ θῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν πάντοτε

ιτε) Στητε συνπεριζωσαμενοι την οσφυην ημων εν αλη
θεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης
και υποδυσαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια της ει
ρηνης· επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστε
ως· εν ω δυνησεσθαι παντα τα βελη του πονηρου
πυρωμενα σβεσαι· και την περικεφαλαιαν του
σωτηριου δεξασθαι· και την μαχαιραν του πνς ο ἐς
τιν ρημα θυ· δια πασης προσευχης και δεησεως· προς
ευχομενοι εν παντι καιρω εν πνι· και εις αυτο τουτο
αγρυπνουντες εν πασης προσκαρτερησει και δεησει·
ερ διατι δυναι η σοφια σημειωσαι διαπυλοσιν ωι θυμα·
δυλεστιμι δορη το πραγμα αμαστιμα δορηα· τοι τ μ
θη αι θη δορη θη σοφροσυνη +
ιτε) Περι παντων των αγιων και υπερ εμου· ινα μοι δο θη
λογος ενα νοιξει το στομα τος μου εν παρρησια γνωρι
σαι το μυστηριον του ευαγγελιου· υπερ ου πρεσβευω
εν αλυσει· ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλη
σαι· ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω·
ερ δυναμαι δε και προσευχομαι και ο τι αν χρηζω αυτου
ο θεος συν πι· κρασι δυναμαι τουτ αγγελον· μη δυ
ματι μερομ σοι αι δε αι δυναι· ο τι αι συ βριζομαι·
υβριζαμενα με αι σορ αι και υβρ αυτου· δυι δε αι δυνα
γορι ομαι τοι στο δργον· ο σ τι αι δ δυο σθη αι αυτο μ υβραι
σ του παραπαθειν· +
ιτε) Παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος·
και πιστος διακονος εν κω· ον επεμψα προς υμας εις αυ
το τουτο· ινα γνωτε τα περι ημων· και παρακαλεση
τας καρδιας υμων· ειρηνη τοις αδελφοις· και αγαπη
μετα πιστεως απο θυ πρς και κυ ιυ χυ· η χαρις μετα
παντων των αγαπωντων τον κν ημων ιν χν· εν α
φ αρσια αλλην· +
π ερ χαιρουσι γαφοι αγιοι· του αγιου ματος θυμου μεθ ημων δι ομηκυφ τα ματο θελεμ ποιαι σ· + + +

ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ἐν πολλῇ ἀγωνίᾳ οὐ τὸ δι' ἀτόκου σοὶ γνήσιον
ἀπὸ μιᾶς τοῦ σπέρματος τὸ πρόσωπον ἁμαρτωλοῦ σου οὐ γνώσῃ ἐν
σοὶ δοκιμάσας ἀμίαντος γνώσῃ τὸ μιαρόν. οὐ τὸ
γὰρ ἐν σοὶ ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ' ἐν παρουσίᾳ αὐτοῦ τοῦ
σημειαταμὴ ὑπ' ἀνθρώπων προσκόμματα· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τοιοῦ
σημωτῆρι σὺν θεῷ σωθήσονται διὰ σοῦ καὶ σωθήσῃ παρ' αὐτοῦ. καὶ διὰ σοῦ
μηδεὶς οὐ τὸν σὸν μόμφῳ· ἀφαίρεται τὴν γὰρ ἐν σοὶ ὑπὸ σοῦ ἐκ σοῦ αἱρ·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο σὺ πίστει καὶ σὺν θεῷ ἐξαρεῖται ἐν ἡμῖν τοῦ· ἵνα γὰρ ἐν
παντὶ πολλὴ σοὶ αὐτὸν ἐξ σοῦ πρᾶσσον ὑπὸ σοῦ ὑπὸ οὐρανοῖς σοὶ·

ΕΙΤΕΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΔΕ ΥΜΑΣ ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΤΙ ΠΑΥΛΟΣ ΑΤΕΛΕΙ ΑΛΛΟΝ
ΕΙΣ ΠΡΟΙΣΟΠΗΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΛΗΛΥΘΕΝ· ΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ
ΜΟΥ ΦΑΝΕΡΟΥΣ ΕΝ ΧΩ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΠΡΙΤΩΡΙΩ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΛΟΙΠΟΙΣ ΠΑΣΙΝ· ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΛΕΙΟΝΑΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΝ ΚΩ ΠΕΠΟΙ
ΘΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΤΟΛΜΑΝ ΑΣΦΟΒΩΣ
ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΛΑΛΕΙΝ·

ΕΤΕ γράφῃ μὲν αὐτοῖς τὴν αὐτοῦ λύπην ἀπορρόμενος· ὁμοπαθὴς
ὁ σὸς μαθυμία ἀλλὰ τὸ μακάριος· ἀφ' οἷς δεῖ μοι στοσοῦτο μάλλον
στερῶς πολὺ καθὼς ἀσθενὴς μὲν χαρᾷ μᾶλλον αὐτοῖς σὸν θ· δι'
δὲ ὑμᾶς ἵνα ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ λόγου ἀφ' οἷς τὸ κήρυγμα· καὶ ἵνα
μὴ ὁρίζηται·

ΤΙΝΕΣ ΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΦΘΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΙΝ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΥΔΟΚΙΑΝ
ΤΟΝ ΧΝ ΚΗΡΥΣΣΟΥΣΙΝ·

ΤΙΝΕΣ ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΦΘΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΙΝ ΤΙΝΕΣ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙ' ΕΥΔΟΚΙΑΝ
ΤΟΝ ΧΝ ΚΗΡΥΣΣΟΥΣΙΝ· ΤΙΝΕΣ ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΑΙ ΕΚ ΚΑΚΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΝ
ΧΝ ΚΗΡΥΣΣΟΥΣΙΝ· ΟΙ ΜΕΝ ΕΞ ΕΡΙΘΕΙΑΣ ΤΟΝ ΧΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΣΙΝ· ΟΥΧ ΑΓΝΩΣ· ΟΙΟ
ΜΕΝΟΙ ΘΛΙΨΙΝ ΕΠΕΙΦΕΡΕΙΝ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΟΙ ΔΕ ΕΞ ΑΓΑ
ΠΗΣ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΕΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΕΙΜΑΙ· ΤΙ
ΓΑΡ ΠΛΗΝ ΠΑΝΤΙ ΤΡΟΠΩ· ΕΙΤΕ ΠΡΟΦΑΣΕΙ ΕΙΤΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΧΣ
ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ·

ΕΓΕΣΤΑΙ ΑΝΑΛΥΣΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΧΩ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΚΡΕΙΣΣΟΝ ΤΟ ΔΕ
ΕΠΙΜΕΝΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΙ ΥΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΕ
ΠΟΙΘΩΣ ΟΙΔΑ ΟΤΙ ΜΕΝΩ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΜΕΝΩ ΠΑΣΙΝ ΥΜΙΝ.
ΙΑ ΕΡ ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΥ ΗΝ ΜΑΧΗ. ΚΑΙ ΑΤΟΠΟΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΗ ΖΗΤΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΑΙ
ΝΟΝΤΟΣ ΧΩ ΑΜΙΓΟΥΧΟΥΤΩΝ ΣΩΦΡΟΝΩΝ. ΜΙΑ ΜΕΝ ΓΑΡ ΦΗΣΙ ΜΟΡΦΗ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ. ΤΟ ΤΟΔΕ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
ΙΒ ΕΡ ΕΙ ΕΣΤΙΝ ΥΜΑΣΩΝ ΠΡΟΙΣΟΠΗΝΙΣΑΙ ΧΑΡΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΙΝΑ ΤΟΙ ΚΑΥΧΗΜΑ
ΜΑ ΥΜΑΣΩΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΗ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΕΝΕΚΕΝ ΕΜΟΙ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ
ΙΓ ΕΡ ΟΡΑΤΕ ΔΕ ΜΗ ΤΙΝΑ ΤΟΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΗΤΑΙ ΜΟΥ. Ο ΓΑΡ ΠΡΟΚΟΠΤΩΝ
ΚΑΛΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΡΟΚΟΠΤΕΙ ΟΥΔΕ ΠΡΟΚΟΠΤΟΥΣΙΝ. ΗΔΗ ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ ΤΗΝ
ΤΟΙΑΥΤΗΝ. Ο ΔΕ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΕΙΛΗΦΕΝ ΜΗ ΜΟΥ ΗΝ ΜΑΧΗ ΤΟΙΣ ΕΜΟΙΣ
ΙΔ ΕΡ ΜΟΝΟΝ ΑΞΙΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΧΥ ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ ΙΝΑ ΕΙΤΕ ΕΛ
ΘΩΝ ΙΔΩ ΥΜΑΣ ΕΙΤΕ ΑΠΩΝ ΑΚΟΥΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ.
ΙΕ ΕΡ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΣ ΑΥΤΟΙΣ ΠΟΛΛΑ ΩΝ ΠΡΟΚΟΠΤΩ ΤΗΝ ΕΜΑΥΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ
ΙΜΑΜΒΥΣΙΤΘΟΥΣΙ ΜΑΛΟΥΣΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΓΑΡ ΜΑΤΑΙΟΦΟΝΟΥΣ
ΑΞΙΑΝ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΠΟΛΙΤΑΙ ΩΣ ΤΗΣ ΔΕΥΡΟ ΜΕ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥ
ΙΣ ΕΡ ΟΤΙ ΣΤΗΚΕΤΑΙ ΕΝ ΕΝΙ ΠΝΙ ΕΝΑΙ ΨΥΧΗΣ ΣΥΝΑΘΛΟΥΝΤΕΣ ΤΗ ΠΙΣ
ΤΕΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΠΤΥΡΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ ΥΠΟ ΤΩΝ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ. ΕΙΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ.
ΙΖ ΕΡ Ω ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΞΙΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΑΙ ΑΓΩΝΙΑ
ΤΟΙΝΥΝ ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΟΤΙ ΕΡΩ ΥΜΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΤΕ ΓΑΡ
ΜΑΤΑΙΟΝ ΟΥΤΕ ΑΝΟΗΤΟΝ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥΤΟ ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ
ΜΑΛΛΟΝ ΕΠΙΔΟΣΙΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟ ΘΥ ΟΤΙ ΗΜΙΝ ΕΧΑΡΙΣΘΗ ΤΟ
ΥΠΕΡ ΧΥ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΕΡ
ΑΥΤΟΥ ΠΑΣΧΕΙΝ.
ΙΗ ΕΡ Ο ΡΑΤΕ ΜΗ ΤΟ ΣΚΗΡΗΜΑ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟΘΗ ΤΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ. ΩΝ ΗΜΑΡΤΟΝ ΤΑΥΤΟ ΕΙΣΙΝ ΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΘΥ
ΧΟΜΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΙΣ ΟΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝ
ΠΟΘΟΥΜΕΝ ΟΥ ΤΑ ΤΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΥ ΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΝ ΔΗ ΓΑΡ ΑΓΑΘΗΝ ΜΟΙ ΧΙΜΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΗΝ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ

ΙΝΑ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΙΥ. ΠΑΝ. ΓΟΝΥ ΚΑΜΨΗ ΕΠΟΥΡΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΓΕΙ
ΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ. ΚΑΙ ΠΑΣΑ ΓΛΩΣΣΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΤΑΙ ΟΤΙ ΚΣ ΙΣ ΧΣ

ΙΣΤ ἐρ αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα φρονοῦσιν ὁ λόγος ἵνα καὶ τὸ δόγμα τοῦ σώματος
ὁρᾶται ὅτι ἀληθῆ ἐστὶ τὰ δόγματα. ὅτι ἴσα ἐστὶ τὰ τριάδος.
καὶ ὅτι ταὐτὸν θεότητι σαρκὶ καὶ ὅτι τὰ ἀνθρώπου τοῦ γνωθέντα.
καὶ ὅτι θεὸν ἐνανθρωπήσαντα ἀμέτοχα ὄντα τοῦ γνωθέντος
τριάδι ἀναγκαίως ἔχει ταὐτὸν ἔχειν καὶ αὐτὰ ὅσα ἀνθρώπου μάλιστα
ὁλόκληρον. τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῦ σώματος ἐστὶ
σημεῖον. καὶ ἁπλῶς ταὐτὸν θεότητι σαρκὶ καὶ ὅτι τὰ ἀνθρώπου
ὄντα τοῦ λόγου. τὰ θεότητι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
ἑνότητα. καὶ ὁμολογοῦσι ταῦτα τὰ δόγματα δηλοῖ. ἀλλ' ὅτι καὶ
τὸ σῶμα θεὸν ἀθάνατον γενόμενον σῶμα ὅσον ἐστὶ τὸ τοῦ κυρίου. καὶ
οὐχὶ σῶμα θνητὸν ἀθάνατον. ἀλλὰ θνητὸν τὸ διαμένον καὶ ὅτι οὐ
χὶ θεὸς ἀπὸ θεότητος ἀθάνατα. ὑπὸ σώματος γὰρ ἀπὸν ξένον ἐστὶ. ὅσα δὲ
τὸ ὑπὸ σώματος καὶ ἡ γραφὴ καὶ πατρικὰ τὰ ἀκόλουθα. ὅτι καὶ ὁ κύριος
μεμαθήκαμεν. μένει γὰρ ἀπόλλυται τὰ τῆς προφητείας.
ὁ πατὴρ ἀπουσία ἀκουσμάτου. ὁμοίως γὰρ πάρεστι πᾶσι
θεμένοις ἴσα καὶ ἀσχημόνως τοῦτο ποιεῖ. ὁ δὲ πατὴρ
ἄπουσία μὲν ἀκουσμάτου. μεταβολῆς δὲ τῆς προφητείας ἀγα
πᾶς τὸν μισοῦντα.

ΙΣΙ ἐρ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΣΘΕ.

ΙΣΒ ἐρ πάλιν μάγοι ἀπὸ τοῦ σώματος. τὸ σὺν τῷ πατρὶ τὸν ὑπὸ νέα
τοροφοῦσι καὶ πατρικὰ ὄφρυν.

ΙΣΓ ἐρ ΘΕΟΣ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ Ο ΕΝΕΡΓΩΝ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΛΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΕΡ
ΓΕΙΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ.

ΙΣΔ ἐρ καὶ τοῦτο φησὶν. οὐχὶ φησὶ προσῆκον ἐστὶ καὶ θαυμαστὸν. ἀλλ' ὅσα
φοβοῦμενοι πάλιν μὴ πάρεστιν. ὅτι γὰρ ἡ γνῶσις μὴ πάρ-

ἵνα τοῦ αἰῶνος τοῦτου· οὐ λέγων γὰρ φησὶν ἁμίλλη χαρισθήσεται τοῖς
ΜΗ ΙΣΕΙ τὸν ἀντὸν ἀγῶνα ἔχοντες· οἷον ἵδετε ἐν ἐμοὶ ΙΣΑΙ ΝΥΝ ἀκούσαντες
ΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ·
ΙΘ ΕΡ δύο χρήσιμα ἐντεῦθεν ἁθροίσωμεν. καὶ τὸ μὴ ὑπὸ τοῦ σώματος ἀθλεῖσθαι· ὅσοι γὰρ ἐν τῷ σώματι μένοντες ἀθλοῦσιν. καὶ τοῦ μὴ ἐξαίφνης τοῦ θανάτου· ὅσοι γὰρ μὴ ἐν τῷ σώματι ὄντες ἀθλοῦσιν ἑαυτοὺς ἐκπαιδεύουσιν ὁρᾶν ἐκεῖνα ἃ μετὰ τὸν θάνατον ἔσται τοῖς ἀθλοῦσιν ἐν τῷ σώματι ὄντες· ὅσοι δὲ ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξέρχονται οὐδὲν τῶν ἐκεῖ ὁρῶσιν· ἀλλὰ τῷ ἀκούειν μόνον τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν ἀπολαύουσιν.
Κ ΕΙ ΤΙΣ ΟΥΝ ΠΑΡΑΜΥΘΗΣΕΙΣΕΝΗΧΩ· ΕΙ ΤΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ ΕΙ ΤΙΣ ΙΣΤΟΙ
ΝΩΝΙΑ ΠΝΣ· ΕΙ ΤΙΣ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΙΣΑΙ ΟΙΚΤΕΙΡΜΟΙ· ΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΜΟΥ
ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ· ΙΝΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΗΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΕΧΟΝ
ΤΕΣ ΣΥΜΨΥΧΟΙ ΤΟ ΕΝ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ
ΚΑ μεθ' ἁρπαγῆς οὖν ἐκείνης ἐπὶ τὰ ἐπουράνια ἀναβαίνομεν τοῖς ἀποστόλοις
ἴσα αὐτοῦ πορευόμενα λαμπάδας ἐπιφέροντας· μονονοὺχὶ λέγω πρὸς
αὐτὸν στῆναι παρεσκευασμένοι μᾶλλον δὲ ἐπαρθέντες ἁρπάζομεν
ὀχῶ· καὶ τὸ ἀγαθὸν· καὶ τὸ ἰσάγγελον· καὶ τὸ ὁμότιμον τῶν ἀποστόλων· πρόσταξον
παρ' ὃ παραλαμβάνομεν· πρόσταξον παρ' ὃ ἁρπάζομεν· ἐπιθύμησον μεθ' οὗ
ἐπιθυμοῦμεν· ἵνα χαρῶμεν αὐτὰ ἃ ἡμῖν πρόσταττε· ἵνα μὴ ἀποστερούμενοι
καὶ ἀκούοντες
ΚΑ ΙΣΕΙ ΛΗΜΨΕΝΙ ΣΑΤΑΙ ΕΡΙΦΕΙΣ ΕΝΟΔΟΞΙΑΝ ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥ
ΝΗΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΟΜΗΘΟΥΜΕΝΟΙ ΝΟΕΙΝ ΕΑΥΤΟΝΤΑΣ ΕΑΥΤΩΝ·
ΚΑ ΕΡ τοῦτο γὰρ ἄτιμα τὰ τοιαῦτα πρόσταγμα ἀπιστίαν καὶ ἀκολασίαν
ΚΒ ΙΣΕΙ ΛΗΜΨΕΤΑΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΣΤΟΣ ΙΣΟΠΗΤΕ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΛΕΤΕ ΡΩΝ ΕΙΣ ΑΣΤΟΣ
ΚΒ ΕΡ μὴ τοῦτο λέγω· ἀλλὰ τὸ ὅσον οὐδέπω ἀπολαῦσαι μέλλοντι τῶν ἀγαθῶν
μαθόντα ἀμφοτέρωθεν ἐπιμελῶς ἑαυτὸν ἐπιστρέφειν
ΚΓ ΙΣΕΙ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΦΡΟΝΕΙ ΣΘΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ Ο ΚΑΙ ΕΝ ΧΩ Ι Ϊ Υ Ο ΕΝ ΗΛΟΡΦΗ Θ Ϋ
ΥΠΑΡΧΩΝ· ΟΥΧ ΑΡΠΑΓΜΟΝ ΗΓΗΣΑΤΟ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΙΣΑ Θ Ϋ ΑΛΛ'
ΕΑΥΤΟΝ ΕΚΕΝΩΣΕΝ ΜΟΡΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ ΛΑΒΩΝ· ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙ ΕΥΡΕΘΕΙΣ, ΩΣ ΑΝΘΡΩ
ΠΟΣ· ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΕΝ ΕΑΥΤΟΝ· ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΥΠΗΚΟΟΣ ΜΕΧΡΙ Θ
ΝΑΤΟΥ· Θ ΑΝΑΤΟΥ ΔΕ ΣΤΑΥΡΟΥ· ΔΙΟ· ΚΑΙ Ο Θ ΕΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡΥ
ΨΩΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ ΑΥΤΩ Ο ΝΟΜΑ· ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ·

κ[ατ]ὰ τῶν ἐγγύχων τῆς ὁσίας περιβλέπων

κτλ. τοῦ αὐτοῦ μεμψιμοιρίαν μὲν ὁμοῦ καὶ ἀκουσίαν τὰ τοιαῦτα τῶν ἐμῶν μελῶν.
οἶχ ὅτι δὲ λίγγω ἡ αὐτὸς ἀναβόλην βουλόμενος ἐμαυτῷ ἐπιφέρω τῆς ὑποσχέσεως
τὸ δίκαιον ἀλλ' ὅτι μὴ τοῦ μέτρου τὸ χαλεπὸν τῆς μεσοδόσεως ἐπὶ τῶν
τοιούτων ἀθετεῖσθαι μᾶλλον χαίρουσιν ἢ τοῖς ἀσθενέσι τοῖς διὰ τὴν ἡμῶν.
τοῦτο γὰρ αἰτοῦσι καὶ ὠφελοῦμαι.

Ἰδοὺ δὲ ἕνα γε ἔχω τὸ ἐγχώνιον ὅστις ἐγκλείων τὰ περὶ ὕμνων ἐρεῖ
μᾶλλον εἰ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν οὐ τὰ ἰδίων τὴν
δὲ δόξαν ἀνάπτουσιν εἰς τὸ ὅστις ἐπιτρίψει ἂν ἐν ἡμῖν
ἐδούλευσεν εἰς τὸ ἐγκώμιον τοῦ σωτῆρος ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ζῶσι
καὶ ἀμφιδέξιοι πρὸς πρόσωπα στίζειν καὶ τὸ ἀδύνατον
ἔχεσθαι ἐν αὐτῷ ὁμοῦ πάντας τὸν κύριον.

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἄλλος ὁ τὴν ἐκκλησίαν ἀνοικοδομήσας καὶ τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν ἐγείρας ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς
ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ἐπιτιμῶν καὶ ἐπιπλήττων καὶ ἐλέγχων
τὸν ἀδελφὸν ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιτιμᾶν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐλέγχειν
ἐμὲ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιπλήττειν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιτιμᾶν
ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐλέγχειν ἐμὲ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιπλήττειν ἐμοὶ
ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιτιμᾶν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐλέγχειν ἐμὲ ἐπὶ τῷ μὴ
ἐπιπλήττειν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιτιμᾶν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐλέγχειν
ἐμὲ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιπλήττειν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιτιμᾶν ἐμοὶ
ἐπὶ τῷ μὴ ἐλέγχειν ἐμὲ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιπλήττειν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ
ἐπιτιμᾶν ἐμοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐλέγχειν ἐμὲ ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιπλήττειν
ἐμοὶ

ιζ προσθήκη τὴν δὲ ἀγγελικὴν σοφίαν

μὴ ἐρχόμενα· οὐ γὰρ μέσον ἀπιστίᾳ τὸ μὴ ἀκριβῶς

ΝΙΣ εἰδέναι ὃ οἱ οὐ τελειοι τοῦτο φρονῶμεν·

ΝΙΕ καὶ εἴ τι ἕτερως φρονεῖτε καὶ τοῦτο ὁ θς ὑμῖν ἀποκαλύψει·

ΝΙΖ πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ στοιχεῖν·

ΝΙΗ μιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί καὶ σκοπεῖτε τοὺς

οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ

γὰρ περιπατοῦσιν οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν νυνὶ δὲ καὶ

κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χυ ὧν

τὸ τέλος ἀπώλεια· ὧν ὁ θς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰ

σχύνῃ αὐτῶν· οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες· ἡμῶν γὰρ τὸ

πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα

κν ἰν χν ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως

ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ

τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι

ἑαυτῷ τὰ πάντα· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπι

ποθητοί χαρὰ καὶ στέφανός μου·

ΝΙΘ οὕτω στήκετε ἐν κυ ἀγαπητοί· τὸ γὰρ μὴ σῶσαι αὐτοὺς ὑμᾶς

τί σοῦτο ὡς ἐρωτᾶτε ἡμᾶς αὐτό· οἱ οὐτοι τὸ γὰρ οἰ

δα φρονῶ· ἀλλὰ ἀναγκαῖον ἡγησάμην πρὸς ὑμᾶς αὐ

τὰ ταῦτα ποιῆσαι· ὡς σαρκικὰ τρόμον τὸν τρόμον τὸν

μανιῶδες μὴ ἐν ἀριθμῷ· τὸ δὲ μὴ τὸν τοῦ τὸ αὐτὸ τοῦτο

μοῦ σὰ ματα τρόμον αἰτίᾳ· τὸν μὲν γὰρ ὑμῖν τὸ τοῦ ὡς ἀπὸ

μᾶ· τὸν δὲ ὁμαστοσχηματισθῆναι καὶ συμμόρφους γενέσθαι

τὸ σώματι τῆς δόξης τοῦ τοῦ αὐτὸ μετασχηματισμὸν

ΠΡΟΣΚΟΛΟΣΣΕΙΣ

ιε΄ ἐ χάριν δὲ ἐνί τῶν μεγάλων ὅτι ἡ δηποτεδὴ ἁμεφάλετε τοῦ ὑπερ
ἐκαὶ οὐ φρονεῖν· ἐφ ὧι καὶ ἐ φρονεῖτε· ἢ ἱερεῖς θε δε· οὐχ ὅτι ὑπο
θ ὕστερησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἐλλαθόνες εἰμι· αὐτάρκης
εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ
καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι· καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν· καὶ
περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῶ ἐνδυναμοῦν
με χ̄ω· πλὴν· καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντες μου
τῆ θλίψει· οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φίλιπποι· ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ
εὐαγγελίου· ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ μακεδονίας· οὐδεμία μοι ἐκ
κλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως εἰ μὴ
λεῖς μόνοι· ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλλὰ ἐπι
ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέ
χω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος πα
ρὰ ἐπαφροδίτου τὰ παρ ὑμῶν
ιζ΄ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν·
ο τι δὲ λαβὼν· ἀλλ ὅτι λαμπρύνεται ὁ καρπὸς ὑμῶν εἰς λόγον ὑμῶν·
πεπλήρωμαι δὲ ἔχω τὰ παρ ὑμῶν δόσιν εὐωδίας θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον τῶ θ̄ῳ·
ιη΄ ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ ἐπαφροδίτου τὰ παρ ὑμῶν
μου· ὀσμὴν εὐωδίας θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον τῶ θ̄ῳ·
ιθ΄ ὁ δὲ θ̄ς μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦ
τος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χ̄ῳ ἰ̄ῳ· τῷ δὲ θ̄ῳ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ἀσπάσασθε
πάντα ἅγιον ἐν χ̄ῳ ἰ̄ῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελ
φοί· ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι μάλιστα δέ·
κ΄ ὁ μαρτυρία σου ὅσα ὁ λαμπρώσος· τὸ πλοῦτος θη αὐτοῦ
ὁμιλία ζῶ· ἀμαθὴς καὶ ἡ ῥῆμα αὐτοῦ διδασκ· ὅσ ματοχρη
σιμεν αὐτῶν· ὁ ὑβρυσθ αὐτοῦ ὁχ̄ῳ κοινωμάτοις οδ διασκα
λοις· ὁ μ τῖ ανεμ κοις· ἵματα μ ῶν κοῖς μ αὐτοῦ μεθ αὐλαιωσιν
ὁ ωὰ σ οὐκ ἠδύνατο τοῦτο σ πλοῦτίζ ν καὶ τοὺς διδασ
καλους πλουτίσαι ἀλλ οἰκονομία τοῦτο σ ὡς οἰ ἠθέλ· ἵ μ καὶ

ερτωΑΓΑΘΩ·ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΥΝΤΕΣΚΑΙΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟΙ·ΕΙΣΤΑΝΕΠΙΓΝΩΣ
ΣΙΝΤΟΥΘΥ·ΕΝΠΑΣΗΔΥΝΑΜΕΙΔΥΝΑΜΟΥΜΕΝΟΙΚΑΤΑΤΟΚΡΑΤ
ΛΟΣΤΗΣΔΟΞΗΣΑΥΤΟΥ·ΕΙΣΠΑΣΑΝΥΠΟΜΟΝΗΝΚΑΙΜΑΚΡΟΘΥ
ΜΙΑΝΜΕΤΑΧΑΡΑΣ·

ΕΡ ΑΥΤΗΓΑΡΣΟΦΙΑΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣΗΜΙΝΤΗΝΑΓΑΠΗΣΑΣΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ·ΩΣΤΕ
ΜΗΓΑΡΑΠΗΝΠΡΟΣΘΥΜΙΑΝΠΑΡΕΣΤΗΣΑΙΑΓΑΘΟΥΕΡΓΟΥΜΗΣΩΣΙΟΣ·

ΣΙΕΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣΤΩΘΩΙΚΑΙΠΡΙΝΤΩΙΚΑΝΩΣΑΝΤΙΗΝΑΣΕΙΣΤΗΝ
ΜΕΡΙΔΑΤΟΥΚΛΗΡΟΥΕΝΤΩΦΩΤΙΟΣΕΡΥΣΑΤΟΗΜΑΣ·

ΣΕΡ ΩΣΑΠΑΞΗΜΑΣΜΕΛΗΣΤΟΥΣΘΥΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣΘΗΣΑΡΚΙΚΗΝΕΑΥΤΟΙΣΑΦΟΡΜΗ
ΜΟΝΟΓΕΝΗΣΑΙΤΟΥΣΘΣΟΥΣΙΟΥΣΑΝ·ΟΣΟΙΓΑΡΟΛΙΓΟΙΑΥΤΟΙΟΛΙΓΟΙΑΥ
ΤΟΙΣΟΥΣΙΑΝΤΟΥΜΑΘΥΓΟΥΣΘΑΙ·

ΕΙΕΕΙ ΕΙΣΤΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΥΣΙΣΟΤΟΥΣΙΣΑΙΝΑΕΤΕΣΤΗΣΕΝΕΙΣΤΗΝΒΑΣΙ
ΛΕΙΑΝΤΟΥΥΥΤΗΣΑΓΑΠΗΣΑΥΤΟΥΕΝΩΕΧΟΜΕΝΤΗΝΑΠΟΛΥΤΡΩ
ΣΙΝΤΗΝΑΦΕΣΙΝΤΩΝΑΜΑΡΤΙΩΝ·

ΣΕΡ ΤΟΣΟΤΟΣΟΥΣΤΑΤΟΥΠΑΥΛΟΥΚΑΙΟΥΤΟΣΤΟΣΟΥΤΟΣΠΡΟΚΟΠΤΕΙΝΑΠΟ
ΚΑΘΑΠΕΡΟΥΚΑΙΤΟΣΟΥΤΟΥΜΥΣΤΗΡΙΟΥΤΟΣΟΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΑΓΑΠΗΣΑΥΤΟΥ
ΚΑΤΑΤΟΥΤΟΠΟΥΛΕΙΠΕΤΑΙΟΛΟΣ·ΟΙΔΕΓΗΣΟΥΣΙΑΝΤΑΥΤΗΝΑΠΟ
ΦΥΓΟΝΤΕΣ·ΕΩΣΟΤΗΝΜΑΣΤΙΓΑΝΚΑΙΤΟΝΑΓΚΩΝΑΤΟΥΔΙΟΥΠΑΡΑΤΡΕ
ΧΟΜΕΝΤΗΝΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΗΜΩΝΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ·ΠΑΛΙΝΟΥΤΟΣΚΑΤΑΣΑΡΚΑΟΙΚΕ
ΝΟΜΑΣΚΑΤΑΓΟΜΕΝΑ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΕΙΤΟ·ΤΗΣΑΓΑΠΗΣΑΥΤΟΥ·ΟΥΚΕΤΙ
ΓΑΡΕΣΤΙΝΟΥΤΕΑΡΣΕΝΟΥΤΕΘΗΛΥΟΥΤΕΔΟΥΛΟΥΟΥΤΕΕΛΕΥΘΕΡΟΥ·ΟΥΚΕΤΙ
ΟΥΔΕΙΣΤΗΝΤΟΥΘΑΝΑΤΟΥΔΥΝΑΜΙΝΕΧΕΙΤΟΥΤΟΓΑΡΑΥΤΟΥΚΑΤΑΣΑΡΚΑΟΙΚΕ
ΝΟΜΑΣΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΝ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΕΙΤΟ·ΤΟΣΟΥΤΟΣΤΟΣΟΥΤΟΣΠΡΟΚΟΠΤΕΙ
ΧΟΜΕΝΤΗΝΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΗΜΩΝΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ·ΠΑΛΙΝΟΥΤΟΣΚΑΤΑΣΑΡΚΑΟΙΚΕ
ΝΟΜΑΣΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΝ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΕΙΤΟ·ΤΟΥΤΟΣΤΙΝΤΟΣΩΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΟΥΑΙΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥΛΑΓΧΑΝΕΙΤΩΑΠΟΜΕΤΡΟΥΣΙΝ·ΛΟΥΤΡΟΥΓΑΡ
ΛΟΓΟΣΕΣΤΙΝΟΤΙΤΟΑΙΜΑΤΟΥΑΥΤΟΥΕΣΤΙΝΟΥΧΟΣΩΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥΑΙΣΧΥ
ΝΟΥΣΙΝΟΥΔΕΣΩΜΑΤΟΣ·ΟΥΤΕΟΥΧΕΤΕΡΟΝΤΙΟΥΜΕΝΤΟΙΩΣΑΡΑΧΘΗΝΑΙΤΟΥ
ΥΙΟΥΤΗΝΤΟΥΘΑΝΑΤΟΥΝΑΣΠΙΖΟΜΕΝ·ΙΝΑΔΙΑΤΟΥΛΟΙΜΩΜΙΣΑΝΤΕΣΤΟ
ΗΜΙΝΘΑΝΑΤΟΝΚΑΙΟΔΗΓΟΥΝΤΟΣΗΜΑΣΩΣΗΝ·

ΗΕΕΙ Ο ΕΣΤΙΝΕΙΚΩΝΤΟΥΘΥΤΟΥΑΟΡΑΤΟΥ·

ΗΕΡ ΟΥΤΟΣΓΑΡΕΣΤΙΝΟΣΩΤΗΡΗΣΑΣΤΗΝΘΕΟΛΟΓΙΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΝΓΑΡΑΥΤΟΝ
ΤΗΝΟΜΟΓΕΝΕΙΑΝΤΗΝΠΡΟΣΤΗΝΑΡΟΥΣΙΑΝΤΗΝΜΕΤΑΣΤΟΜΕΝΤΗΝ
ΘΥΣΙΑΝ·ΤΗΝΚΑΙΠΡΟΣΤΗΝΑΡΟΥΣΙΑΝ·ΘΥΤΟΥΓΑΡΟΡΓΑΝΟΝΤΟΣΩΜΑ
ΘΑΝΑΤΟΝΚΑΙΖΩΗΝΑΝΤΙΛΑΒΕΣΘΑΙ·ΚΑΙΤΟΝΚΟΣΜΟΝΜΕΣΤΟΝ
ΣΩΜΑΤΟΣΑΝΑΣΤΑΣΙΝ·ΔΙΑΤΟΥΤΟΛΕΓΕΙ·ΟΣΑΤΙΜΕΛΙΟΝΤΟΥΘΥΤΟΥΑΟΡΑΤΟΥ·

ΙΑ

✻ ιγ ἔ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΤΟΥ ΘΥ ΩΙ ΚΑΙ ΠΡΙ ΤΟΥ ΙΣ ΥΝ ΗΜΩΝ ΙΝ ΧΥ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΥΜΩΝ
ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΗΝ ΕΧΕΤΕ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΗΝ ΥΜΙΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ
ιδ ἐρ Ευχαριστω αφ υ ω θρ αι τω μ αμαθρα μ θηοιμ. δια δυο. ταυτα.
ιε ἐρ δια τη ν ορθη ν φοχμ ω τατ η μ. και τη ν αγαπω η ν τη ν εφ ο υσ αγιους.
Β ΙΣΕ ΗΝ. ΠΡΟΗΚΟΥΣΑΤΕ ΕΝ ΤΩ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ
ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΥΜΑΣ
Β ἐρ παρα καθ ρα δ ηλ ο υ τ η
Γ ΙΣΕ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΕΣΤΙΝ ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ
ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΑΦ ΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΗΚΟΥΣΑΤΕ
ΚΑΙ ΕΓΕΝΩ ΤΕ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΘΩΣ ΕΜΑΘΕ
ΤΕ ΑΠΟ ΕΠΑΦΡΑ ΤΟΥ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΣΥΔΟΥΛΟΥ ΗΜΩΝ ΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΠΙΣΤΟΣ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΥ ΟΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΑΣ ΗΜΙΝ.
ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΑΓΑΠΗΝ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ
Γ ἐρ ημ ω ν υμ ε τ ρ ι ω ν αγ α π η ν εν π ν ε υ μ α τ ι προσ τ ο ι μ α ο σ υ μ τ ω α γ α π ω
ω μ τ ω υ μ ε α γ α π ω ν υ μ α ς ε ν τ ο υ τ ω γ ν ω σ ε σ θ ε π α ν τ ε ς ο τ ι
φ ο υ μ ο υ μ ο υ σ τ ο υ ε ρ γ ο υ κ α ι α ι γ α π η σ ε ω ς τ η ν α υ τ η ν ε χ ε τ ε
ω σ τ α υ τ ο υ σ τ ο υ θ υ μ ο υ σ α υ τ ο υ π ρ ο σ τ ι α ν τ α υ τ ο υ
ε μ ο ι κ α ι τ ο α γ α π α ν ε υ ρ ε σ θ α ι σ ε τ ο υ ς μ η σ τ ο ι ο υ ς
μ ο υ η σ ε ι ς
Δ ΙΣΕ Δια τ ο υ τ ο ι κ α ι η μ ε ι ς α φ η μ ε ρ α ς η κ ο υ σ α μ ε ν ο υ π α υ ο μ ε θ α
υ π ε ρ υ μ ω ν π ρ ο σ ε υ χ ο μ ε ν ο ι κ α ι α ι τ ο υ μ ε ν ο ι ι ν α π λ η ρ ω θ η τ ε
τ η ν ε π ι γ ν ω σ ι ν τ ο υ θ ε λ η μ α τ ο ς α υ τ ο υ ε ν π α σ η σ ο φ ι α κ α ι
σ υ ν ε σ ε ι π ν ε υ μ α τ ι κ η
Δ ἐρ δ ι α τ ο υ τ ο κ α ι η μ ε ι ς α φ η μ ε ρ α ς η κ ο υ σ α μ ε ν ο υ π α υ ο μ ε θ α
π ρ ο σ ε υ χ ο μ ε ν ο ι κ α ι α ι τ ο υ μ ε ν ο ι ι ν α π λ η ρ ω θ η τ ε
μ α θ η σ ε ι τ η ς α κ ρ ι β ο υ ς γ ν ω σ ε ω ς τ ο υ θ ε λ η μ α τ ο ς α υ τ ο υ
ε α υ τ ο υ α γ α π η μ. κ α ι σ υ μ π ρ ο σ τ α τ η σ ο ι κ α ι σ τ ε ρ γ ο
θ α ι δ υ ν α τ ο μ ε ν. τ ο υ μ ο ν μ ο υ σ ω α π α θ η μ ε ν μ η ι σ χ υ ο ν τ ο ς
χ υ θ ε μ ο υ σ υ μ π α θ η τ ο σ. ο τ ι α υ τ ο σ ο λ κ α ι ο σ ω η σ η τ ο ι ς
ω σ τ α υ τ ο υ σ τ ο υ θ υ μ ο υ σ α υ τ ο υ π ρ ο σ τ ι α ν τ α υ τ ο υ
ε φ ε α υ τ ο υ. χ α ρ ι ζ ε σ θ α ι τ ο ι σ ω σ τ α υ τ ο υ σ ι μ ε τ
Ε ΙΣΕ ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΙ ΗΜΑΣ ΑΞΙΩΣ ΤΟΥ ΙΣ ΥΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΑΡΕΣΙΣΕΙΑΝ, ΕΝ ΠΑΝΤΙ

ΙΒ΄ ΚΑΙ ΥΜΑΣ ΠΟΤΕ ΟΝΤΑ ΣΑΠΗΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗ
ΔΙΑΝΟΙΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΤΟΙΣ ΠΟΝΗΡΟΙΣ ΝΥΝΙ ΔΕ ΑΠΟΚΑΤΗΛΛΑΞΕΝ
ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΑΡΑΣΤΗ
ΣΑΙ ΥΜΑΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΥΣ ΚΑΤΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤ
ΙΓ΄ ΕΙΓΕ ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙΟΙ
ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΟΥ ΗΚΟΥΣΑΤΕ ΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ ΚΤΙΣΕΙ ΤΗ ΥΠΟ ΤΟΝ
ΟΥΡΑΝΟΝ ΟΥ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΕΓΩ ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ΙΔ΄ ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΗΜΑΣΙΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΝΑΠΛΗΡΩ ΤΑ ΥΣΤΕΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ ΤΟΥ ΧΥ
ΕΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ ΜΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΟΣΟ ΕΣΤΙΝ ΗΕΙΣ
ΙΣΑΜΕΝ ΗΣ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΕΓΩ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ
ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΝ ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΜΟΙ ΕΙΣ ΥΜΑΣ
ΙΕ΄ ΤΟ ΥΣΤΕΡΗΜΑ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΥ
ΙΣΜΕΝ ΠΛΗΡΩΣΑΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΑΠΟΚΕΚΡΥΜ
ΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΓΕΝΕΑΙΩΝ ΝΥΝΙ ΔΕ ΕΦΑ

ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν,
καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

ιθ΄ ιεζ΄ Πρῶτον τοίνυν ἐπάσης κτίσεως ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα
τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ
ἀόρατα· εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξου-
σίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτός
ἐστιν πρὸ πάντων·

κ΄ ιη΄ Ὅτι δὲ καὶ πρὸ αἰώνων ἦν πρὸ τοῦ τὸν κόσμον μηδὲ τὸν αἰῶνα
μηδὲ τὸν χρόνον εἶναι, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν
ἔστιν ἰδεῖν. Ὁ γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ
εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

κα΄ ιθ΄ Ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη,
καὶ τοῦτο ἔστιν ἰδεῖν ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν. Ὁ γὰρ αὐτὸς
ἐν τῷ Δευτερονομίῳ λέγει· ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
καὶ τὰ ἄστρα καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πλανηθεὶς
προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ ἀπένειμεν κύριος ὁ θεός σου
πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐν τῷ Ἰώβ·
ὁ ποιῶν ἄστρα ἐν οὐρανῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ Ψαλμῷ·
τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἄστρα ἃ σὺ ἐποίησας· καὶ ἐν τῷ Ἰσαΐᾳ·
ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς· ἐγὼ ταῖς χερσίν μου
ἐστερέωσα τὸν οὐρανὸν καὶ πᾶσαν τὴν στρατιὰν αὐτοῦ ἐνετειλάμην·
καὶ ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ· ὁ ποιῶν τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ τὸν
ἀνθρωπον τοῦ ἐπ' αὐτῆς τοῦ· καὶ ἀνάστοιχος τοῦ· καὶ τοὺς ἀγγέλους

ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ

ιε ἔτι ὅπως δὲ μὴ πως διὰ τῆς ἀπὸ τῆς μαίου διδασκαλίας οἱ δυνάμενοι δυναμένου σφάλματος τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὅσα ἀπὸ φασκόντων παραγγέλματα αὐτοῦ σπρόκαται ἀμελῶσι λόγων ἀνθελκώμαι τὴν παράδοσιν ἡμῶν παραφθείρωσιν καὶ μὴ μόνον ἀλλὰ θεὸν τὴν πονηρίαν διδασκαλίαν λιὼ ὅπως ἀφ ρασδοκῶμεν καὶ ἀφ ὧν τὸ ὠφελιμον αὐτῆς φυλάξαι ἵνα προσθῶμεν τῆς ἀναπαύσεως οἰκοδομηθῶμεν καὶ προκόπτωμεν τοῖς ἀγαθοῖς αἷς καὶ παραμυθίαν μὴ μεταδυχαριστίας

ιζ ΒΛΕΠΕΤΕ ΜΗ ΤΙΣ ὑΜΑΣ ἔΣΤΑΙ Ο ΣΥΛΑΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟ
ΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΝΗΣ ἈΠΑΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ἈΝΘΡΩ
ΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΤΑ ΧΝ.

ιη ὡς δόμας ἀφ ἃ ἂν πάσαν τὴν τῆς ἀπ ἀτελῶν τῆς προσδεήμασι
καὶ ἰουδαίου σ διαλόγομος προσδιαβρασ δὲ ὑπρο σπὸς ἀφ-
ρων τοῦ ἀπ ἀπ ἀφύλασας παρασπομένων τῆς ἀδιαβρασ
φιας ἀπο συλλογιμφυμασ καὶ μὴ μὴ ἀπ ἀπ τὴν λόγων ἀφ
μασ τὴν φιλοσοφιαν ὁ σπ σχημασι κατὰ ὡς τὴν στοιχεῖα καὶ κα
θαπ σὺ τί λογων ἀλη θᾶς ἀφ ἀπ τὴν ἰαν οὐ γὰρ ἐν αὐ
πάρι σὺν ἀ ἀφ σπ μηνίαν ἀπ ἀπ ἀπ ἀπ ἀφ
σπ μασ καταλη φσ ὅλυ πόρασ μόνον καὶ ὅλυ πνεύμα
μου σοιχ ἀφ οὐ λιφ σι μὴ καὶ σπ ἀπ τὴν πνεύμα
μασ καταλη φσ ὃν πόρασ μόνον καὶ ὅλυ πνεύμα
μου σοιχ ἀφ οὐ λιφ σι μὴ καὶ σπ ἀπ τὴν πνεύμα

ιθ ὃ ΤΙ ἘΝ ΑΥΤΩΙ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ
ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ ΘΦΙΣ ΜΗ ΚΑΙ ὁ ΘΣ ΗΡ ΑΠ ΚΑΙ ΤΟ ἉΓΙΟ ΠΝΑΙΣ ΜΗ ΤΙΣ
ΜΗ ΣΧΗ ΤΙ ΚΗΝ ὑΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΒΙ ΣΜΗ ΤΙ ΣΩ ΑΠ ΒΙΝ ΑΠ ΒΑ
ΤΟΥ ΤΟΥ ΧΑΡΙΜ ΑΤΩΝ ΘΥ ΣΟ ΜΑΤΙ ΚΩΣ ἈΜΕΤΡΗΤΟΥ ΣΙΟ ΔΟΞΑΣ ΜΑ
ΓΟΥ ΜΑΣ ΟΥ ΤΟΣ ὁ ΑΓΟ ΜΟ ΘΥ ΣΙ ΑΜΦΟΡΑ ΤΟΣ ὁ ΑΜΥΝ ΟΝ ΤΟΥ
ΤΟΥ ὁ ΑΜΟΥ ΣΙΟΣ ἈΩΝΑ ΤΟΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟ ΠΝΑΙ ΜΑΤΙ

κ ΚΑΙ ΕΣΤΕ ἘΝ ΑΥΤΩΙ ΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΟΙ
ὅς ἘΣΤΙΝ ΚΕΦΑΛΗ ΠΑΣΗΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ἘΞΟΥΣΙΑΣ

νεκρωθῆ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· οἷς ἠθέλησεν ὁ θ̄ς γνωρίσαι
τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· ὅ ἐστιν χ̄ς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς
καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ δι
δάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ· ἵνα παραστήσω
μεν πάντα ἄνθρωπον τέλιον ἐν χ̄ῳ ἰ̄ῳ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγω
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει· θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα
ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐ τὸ ἑώρα
κασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκὶ ἵνα παρακληθῶσιν· ἁρμο
σθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον
τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ θ̄υ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ χ̄υ ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ
τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι
συμπαραλαβὼν τὸν Τίτον ἀνέβην κατὰ ἀποκάλυψιν καὶ
ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν μή πως εἰς κενὸν τρέχω
ἢ ἔδραμον
ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἕλλην ὢν ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι
διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισῆλθον
κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χ̄ῳ ἰ̄ῳ ἵνα ἡμᾶς
καταδουλώσουσιν οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ ἵνα ἡ
ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς· ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων
εἶναί τι ὁποῖοί ποτε ἦσαν οὐδέν μοι διαφέρει πρόσωπον ὁ θ̄ς ἀνθρώπου
οὐ λαμβάνει ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο· ἀλλὰ τοὐναντίον
ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς
Πέτρος τῆς περιτομῆς· ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς
περιτομῆς ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες
στύλοι εἶναι δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας ἵνα ἡμεῖς
εἰς τὰ ἔθνη αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν
ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι
ὅταν δὲ ἔλθῃ Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην
ὅτι κατεγνωσμένος ἦν πρὸ γὰρ τοῦ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν
ἐθνῶν συνήσθιεν ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν φοβούμενος
τοὺς ἐκ περιτομῆς καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ
Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν
πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον τῷ Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων
εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς ζῇς τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις
Ἰουδαΐζειν οὐ συμπαραλαβὼν τὸν χ̄ν Ἰ̄ν τὸν ἰ̄ν· ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε

τὸν θν· ἐπὶ τοὺς νῦν ἐστηκότας ἀπειθείας ἐνδείκνυσθαι, καὶ ὑμᾶς ἐπερωτῶντας
τηνικαῦτα· ὅτε δὲ καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς· ὑμῖν δὲ ἀπόφασις ἔσται
ὑμεῖς πάντα ὀργὴν θυμὸν ἰσχὺν βλασφημίαν κακίαν
χρόνον ἐπὶ τοῦ στόματος ὑμῶν· μηδενὶ δὲ ἔστω κακολογεῖν.
ἤτοι ὅταν ἀφ' ὑμῶν ἀφορίσητε τὰ μοχθηρὰ τῆς ταμιεύσεως ἐκφέρεται· πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν ἐκείνην τὴν πνευματικὴν μόρια· ἐκείνου ἀντὶ
ταύτης ὄφελος· τὴν οὐρανίου ἐπιστήμην· καὶ ἀφορᾶτε
μόλις πρὸς τὰ γινόμενα τὴν ἡδονὴν ἐκείνου τοῦ ἡμέρου· ἐκείνα
τὰ ἐπιμελήματα τὴν αὐτοῦ ποιούμενα· ἀφανίσαι οὐ τὴν μι-
τρόπολιν τὴν ἐκείνου ἀποδημίαν· τὸ μόχθος ἀνύσαν αὐτὴν ὀφεί-
γουσαν εἰς ἐμὲ τὴν σύστασιν ἐκείνου τοῦ πολέμου
τὴν ὀρθόρυσιν· ὅτι δὲ οὐ προσήκουσι ἀλλ' ἀνθ' ὧν τὰ ἐκείνου
ἀδικήματα· καὶ ἐσόμεθα ὑμεῖς πάντες ἐν τῷ αὐτῷ
ὀνόματι· ἐκείνην τὴν αὐτὴν ἐκείνου τοῦ
καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν βλασφημίαν καὶ τὴν
κακίαν· ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἐκείνου τοῦ
ἐκείνου τοῦ ἐκείνου τοῦ ἐκείν

πιῶσζωντεσενιοσλωδεγμαπιζεσθαιμηδὲπνεῦσι
μηδεφίγησ᾽ἄ. ἔστινπᾶνταεἰσφθορὰντῆσἀποχρήσεως·
ἵνεἐρῶμεθαθεὸς ταυτὶφθοίμητίζωλί. καὶπαρὰτὸρωμᾶνοιλέ
σαρκικὰ τοῦγὰρπαρόντοσμου. διατοῦτοστοιχεῖονσημᾶνφῆσὶν
θεὸσπνεῦσωφθοίμ. πρὸσἐμὲτοῦτο πνεῦσαμὲν σὺτὸμαρθ
ῆναι τὸνπορνικὸνκαὶπαντοιᾶυτὸπαρθένουσ τοῦτογὰρ
δηλοῖγυναῖκαπορνεύσασακαὶἀφθορᾶμνᾶσ
ΙΣΤΗΝΕΙΣΑΠΑΤΑΕΝΤΑΛΜΑΤΑΙΣΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣΤΩΝΑΝΘΡΩΠΩΝ·
ΑΤΙΝΑΕΣΤΙΝΛΟΓΟΝΑΛΕΝΕΧΟΝΤΑΣΟΦΙΑΣ·ΕΝΕΦΕΛΟΦΡΗΣΥΝΕΙΑ
ΙΣΑΙΤΑΠΕΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣΑΙΑΦΕΙΔΙΑΣΩΜΑΤΟΣ·ΟΥΣΕΝΤΙΜΗ
ΤΙΝΙΠΡΟΣΠΑΝΣΑΦΟΝΗΝΤΕΣΑΡΙΝΟΣ
ΔΑΙΟΥΣΙΟΣΤΟΥΣΑΣΤΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΑΓΡΟΥΣ
ΧΕΥΣΙΣΤΟΥΣΤΡΙΤΟΥΣΑΙΝΙΣΤΟΥΣΑΠΑΤΟΡΑΣ
ΣΑΜΑΤΟΣΤΙΝΩΝΤΟΥΣΤΡΙΣΙΝ
ΕΙΟΥΝΣΥΝΗΡΤΟΥΤΟΥΣΤΡΙΣΙΝ
ΕΝΔΕΙΑΤΟΥΦΥΣΙΚΟΥ
ΤΗΣΓΗΣ·ΛΙΕΦΑΝΕΤΕΙΑΡ
ΣΥΝΤΩΧΩΕΝΤΩΦΩΟΤΑΝΟΧΦΑΝΕΡΩΦΗΣΩΗΜΑΩΝ
ΠΟΤΕΙΚΑΙΥΜΕΙΣΣΥΝΑΥΤΩΦΑΝΕΡΩΘΗΣΕΣΘΑΙΕΝΔΟΧΗ
ΤΑΥΤΗΝΑΠΑΡΤΙΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝΑΦΩΓΙΣΘΗΣΑΝΤΑΙΣΟΥΡΑΝΙΟΙΣ
ΤΟΡΑΜΑΖΟΥΜΟΥΓΙΝΩΣΚΩΝΤΗΣΤΡΟΦΗΣ
ΟΧΗΝ·ΤΑΡΟΜΟΘΥΜΑΙΩ·ΑΜΕΙΝΟΝΑΓΩΝΙΣΜΟΝΤΑΥΤΟΝΤΡΙΣΜΑΚ
ΩΤΤΥΛΗΣΤΟΝΤΡΙΜΕΣΟΝ·ΟΡΟΡΓΗΣΟΜΕΝΟΣ·ΤΙΝΑΤΟ·ΚΑΘΟΤΙΟΥΝΤΟ
ΚΑΙΟΡΜΕΤΟΣΤΟΣΟΜΑΤΗΝΚΑΘΑΙΡΕΤΙΟΔΟΝΤΙΣΤΟΜΟΥΝΤΟΟΥΝ
ΩΤΗΔΑΜΟΥΤΗΝΟΙΟΝΙΜΗΧΟΡΙΝΓΟΣ·ΩΤΙΘΑΜΟΥΣΑΝ
ΤΗΝΟΡΤΑΙΟΝΑΣΑΜΑΤΟΜΑΔΩΣΤΟΜΟΥΤΑΙΝΙΟΝΚΑΙΣΤΟΙΣ
ΜΑΣΤΟΙΣΩΤΗΔΑΜΟΥΚΑΙΑΥΤΟΥΣΤΟΥΣΤΡΟΧΟΥΣΤΟΥΣ
ΤΗΝΟΡΘΟΖΟΝΖΩΟΝΤΗΝΜΑΚΑΡΙΑΝ·ΠΡΟΣΙΩΝ·ΙΟΥΣΑΝ
ΧΥ·ΚΑΙΗΜΕΣΟΥΟΥΧΗΜΕΤΖΟΜΟΣΑ·Η
ΝΕΙΚΡΩΣΑΤΕΟΥΝΤΑΜΕΛΗΤΑΛΛΩΝΤΑΕΠΙΤΗΣΓΗΣ·ΠΟΡΝΕΙΑΝ
ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΝ·ΠΑΘΟΣ·ΕΠΙΘΥΜΙΑΝΚΑΚΗΝ·ΚΑΙΤΗΝΠΛΕΟ
ΝΕΞΙΑΝ·ΗΤΙΣΕΣΤΙΝΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ·ΔΙΑ·ΕΡΧΕΤΑΙΟΡΓΗ

κγ΄ καὶ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ φθοὶ ὑμῶν ἡ καρδία ἀσθενῶν καὶ ἡ καρδία ἀσθενοῦντος μὴ
λογομαρ ἀπωλεσθῇ ὑμῶν τὸ μὴ τοῦ φόβου ἀπωλεσθῇ γὰρ τὴν διαθήκην
ῥῆμα ὁ θεὸς ὑμῶν σὺν τοῦ ὄμοσεν τοῦ μὴ τοῦ ὄμοσεν ἡ ὑμῶν τοῦ μὴ
μὴ μὲν θαυμάσῃ ὁ ὑμῶν ῥῆμα ὅτι σὺν μαρτοῦχῶ

κδ΄ κύριε τί ὁμιλεῖ ρον ἐξαγοράζομενοι ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάρι
τι ἀλατὶ ἠρτυμένος εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρί
νεσθαι τὰ δὲ κατὰ πάντα γνωρίσει ὑμῖν.

κε΄ ἡ ὥσπερ διατριβὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ φιλῆ ὑμῶν ἄρα μου ζῆται μέχρι τοῦ
καιροῦ ταυτὸ φιλιᾶσ· ὅσα γὰρ σὺν ἀμβύστοι φίου τοῖς· ῥῆμα
ἵνα σὺν ὦ ἀπὸ δὲ μὴ ἀπὸ τοῦ πολὺ ἀπὸ τοῦ ἵνα ὁ ὑμῶν ὁ ἡ καὶ τοῦ ὁ ἡ καὶ τοῦ ὁ ἡ καὶ τοῦ

κς΄ τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδου
λος ἐν κῷ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶ
τα περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· σὺν ὀνή
σιμῷ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάν
τα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ δὲ ὧδε ἐπιγνώσεται ὑμᾶς

κζ΄ ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀριστάρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς
τοῦ βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέ
ξασθε αὐτόν· καὶ ἰησοῦς ὁ λεγόμενος ἰοῦστος οἱ ὄντες ὁ ὄντες
ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία

κη΄ ἀσπασμῷ τῇ ἐμῇ παῦλου· σὺν τὰ μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν
μου· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν

ἐν ὑμῖν· ἐάν τις πρὸς τινα ἔχει μομφήν· ἰσα θῶς καὶ ὁ χς
χαρίσατο ὑμῖν· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν
ἀγάπην· ἥτις ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος·
ιβ ἐν ᾗ ὁ κς ῥ[ησ]ω ἁμαρτίαν τὴν μὴ οὖσαν ἡμῖν· θλῖψαι ὑμᾶς σφόδρα· οὐ τολμῶμεν τὴν καταχθ[ο]νίαν μου πᾶσαν
ὁ παρεστὼς ἁμαρτάνει· καὶ τὸ καὶ ὑμῖν οὐδαμῶς καὶ ὑμεῖς
νῦν· καὶ παρὰ πάντα· καὶ σύνδουλος ὁμοίως μετὰ ταῦτα πᾶσαν
φείδεται μᾶλλον +
ιγ ἰσαι εἰρήνην τοῦ ἁγ[ί]ου ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· εἰς
ἣν καὶ εἰς ἓν σῶμα ἐκλήθητε· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε·
λόγος τοῦ χ[ρισ]τοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ·
διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς· ψαλμοῖς ὕμνοις
ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
θεῷ· καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι
κυ ἰσου χρ[ισ]τοῦ εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ·
ιδ οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάρε
σκοι· ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν θν
καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ
κῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυ λήψεσθε
τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας τῷ γὰρ κῳ δου
λεύετε· ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν· καὶ οὐκ
ἔστιν προσωποληψία· οἱ κυριοι· τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσό
τητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς
ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς· τὴν προσευχὴν προσκαρτερεῖτε·
γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ· προσευχόμε
νοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ θς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ
λόγου· λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ χ̄υ· δι' ὃ καὶ δέδεμαι· ἵ
να φανερώσω αὐτὸ· ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ περιπατεῖ
τε πρὸς τοὺς ἔξω·

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Ā

Ἰησοῦς ὁ ἀπόστολος τοὺς ἁγιαζομένους Θεσσαλονικεῖς καὶ δεδικαιωμένους μηποτε μεταστῆναι ἀπὸ τῆς πίστεως πέμπει τιμόθεον πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν· ἐκείνου δὲ ἐλθόντος καὶ ἀπαγγείλαντος ὡς εἰσὶν ἑδραῖοι χαίρων γράφει πρὸς αὐτούς.

ā Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πρὶ καὶ ιῡ ϊῡ χῡ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῡ πρὸς καὶ ιῡ ϊῡ χῡ.

ā r Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν ἀδιαλείπτως

ā m Ἐργον τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κῡ ἡμῶν ιῡ ϊῡ χῡ ἔμπροσθεν τοῦ θῡ καὶ πατρὸς

ā m r Εἰδότες ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ θῡ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνῑ ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κῡ· δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνῑ ἁγίου

τὴν ἀπωλειαν τῶν συμβιων· μὴ θοιμεν γαρ ἀπιστοις ἀπωφελεστοι παραμυθιοις χρωμενοι·

ΑΠΙΣΤΕΙ ἀσπαζεται ὑμας ἐπαφρας ὁ ἐξ ὑμων δουλος χυ· παντοτε ἀγωνιζομενος ὑπερ ὑμων ἐν ταις προσευχαις· ἱνα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι ἐν παντι θεληματι του θυ· μαρτυρω γαρ αὐτω ὁτι ἐχει ζηλον πολυν ὑπερ ὑμων· και των ἐν λαοδικια· και των ἐν ἱεραπολει· ἀσπαζεται ὑμας λουκας ὁ ἰατρος ὁ ἀγαπητος· και δημας και νυμφαν·

ὁρᾶτε φατε τι· και ἀπατε αγγελος· και ἀπατε παρθενια αὐτης· ἡ δε· και ἀπατε την διδασκαλιαν· την παλαιαν παρα δοσιν· ἡ παραδοσις προσωπο· λοιπον· την ουρανιαν μου ἐχω παρ ὑμιν ἐκ μιας πηγης ἀπο του κυ ἡμων ἰυ χυ·

ΑΠΙΣΤΕΙ και την νικαν τὴν κατ αὐτου ἐξουσιαν· και ὁταν ἀναγνως ἐπιστολην ποιησατε ἱνα και ἐν τη λαοδικεων ἐκκλησια ἀναγνως θη·

ΑΠΙΣΤΕΙ προσεχετε τῳ διακονιαν ἡν παρελαβες ἐν κω· ἱνα αὐτην πληροις· ὁρᾶς πασμος την ἐμην χειρα παυλου· μνημονευε μου των δεσμων· ἡ χαρις μεθ ὑμων· ἀμην·

ΑΠΙΣΤΕΙ ἐγραφη ἀπο ρωμης δια τυχικου και ὀνησιμου·

ΑΠΙΣΤΕΙ ὁυκ ἀσχημονως ἐστιν ὁ ἀδελφος ὁνησιμος· ἀλλα και ἀναλαμβανει και τουτο ρυθμια μη μη ἀξιον ἑαυτου ποιουμενος· ἡ χαρις μεθ ὑμων ἀμην·

ΑΠΙΣΤΕΙ ὁτι δια τουτο ἀπεστειλα προς ὑμας ἱνα γνω τα περι ὑμων· και παρακαλεσῃ τας καρδιας ὑμων·

προσεχετε ἑαυτοις και παντι τῳ ποιμνιῳ ἐν ᾧ ὑμας το πν ἁγιον ἐθετο ἐπισκοπους ποιμαινειν την ἐκκλησιαν του θυ ἡν περιεποιησατο δια του ἁιματος του ἰδιου υἱου αὐτου·

ΑΠΙΣΤΕΙ ἐγω παυλος ὁ ἀποστολος ὁυκ ἀπ ανθρωπων ὁυδε δι ανθρωπου ἀλλα δια ἰυ χυ και θυ πατρος του ἐγειραντος αὐτον ἐκ νεκρων

Β ἐρ ἀποκειμένου τὸ ὑγιαφιτοῦμεγ· ἵνα κὲ ὑγιαφιτοῦμεγ τοφ-
γιναοκειμενταῖς ὑπερλογῆς ἐμὲμελανθῆς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀμὴ θαὶ
μαὸν· καὶ ὅτι παραγαμοῦ τὸ ὑπὲρ ἀμῶν ὑμᾶν ἀποδεξιδυ
μαμὲν πομμιοκὸν ὑμῆγλιὸν τὸ πρᾶ τὸ ἅγιον· οὐχ ἁπλῶσ
παρθραμὲν· ἀμὰ τοσαύτης ὑμῖν ὑπὲρ τῆς ἰσχύος ὁσο
μὴ πασὶ μαθὶ μὲν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τοῦ λῶ· τοῦτο δὲ λέγῃ· διὰ ὁσο
ὑμᾶς ὑπὲρ ἐμοῦ θὲ τῆς παραπομὶ ουδαίων·

Γ ἰσεβ ὡς ἐστεγενεσθαι ὑμᾶς τοὺς πασιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῆ μα
ἰσεδονία· ἰσαὶ ἐν τῆ ἀχαΐα· ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξῆχηται ὁ λόγος τοῦ
ἰσῦ· οὐ μόνον ἐν τῆ μακεδονία· ἰσαὶ ἐν τῆ ἀχαΐα· ἀλλὰ ἰσαὶ ἐν
παντὶ τόπῳ· ἡ πίστις ὑμῶν· ἡ προσπον θὲ νὲ ξελήλυθεν·
ὡς τε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν· ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς· ἰσαὶ πῶς·

Γ ἐρ ὁ ραπτὸ σὶ ὧν ἐπεμψάμὴν πρὸς ὑμᾶς· καὶ αὐτοὺς ἑτέροις ἀγγέλλουσιν
περὶ ὑμῶν οἷος εἰσοδον ἀμὰ καὶ χαραν ὁποίαν ἐσχήκαμεν ἐν ὑμῖν·
καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε καὶ ἡ εἴσοδος ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς οὐ κενὴ γέγονεν·
ἀλλὰ προπαθόντες ἰσαὶ ὑβρισθέν
τες· ἰσαθὼς οἴδατε ἐν φιλίπποις ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ
θῷ ἡμῶν· λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς· τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θῦ ἐν
πολλῷ ἀγῶνι· ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν·

Δ ἰσεβ ἐπεὶ στρεψάτε προσπον ἀπὸ τῶν εἰδώλων· δουλεύειν
θῷ ζῶντι ἰσαὶ ἀληθι-

Δ ἐρ ὡς οὖν ἐκλεκτοὶ τοῦ θῦ ἅγιοι ἰσαὶ ἠγαπημένοι· σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ χρηστότητα
ταπεινοφροσύνην πραότητα μακροθυμίαν· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἰσαὶ χαρι-
ζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρὸς τινα ἔχῃ μομφὴν· καθὼς ὁ χς ἐχαρίσατο
ὑμῖν οὕτω ἰσαὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος
τῆς τελειότητος· ἰσαὶ ἡ εἰρήνη τοῦ χῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
εἰς ἣν ἰσαὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· ἰσαὶ εὐχάριστοι γίνεσθε·

Ε ἐρ λόγος τοῦ θῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες
ἰσαὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς ὕμνοις ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι
ἄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θῷ· πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ·
πάντα ἐν ὀνόματι κῦ ἰσῦ· εὐχαριστοῦντες τῷ θῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ·

Ζ ἐρ αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς ἀνῆκεν ἐν κῦ· οἱ ἄνδρες
ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἰσαὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς· τὰ τέκνα
ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα· τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κῦ·
οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν· ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν·

Η ἐρ οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις· μὴ ἐν ὀφθαλμο
δουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν θν·
ὃ ἐὰν ποιῆτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ θῷ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες
ὅτι ἀπὸ κυ ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κῷ
χριστῷ δουλεύετε·

Θ ἐρ ὁ γὰρ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν· καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία·
οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε· εἰδότες
ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς· τὴν ἀπειλὴν ἀνιέντες·
εἰδότες ὅτι ὁ κὸς καὶ ὁ δεσπότης ὑμῶν ἐστιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ προσωπολημψία
οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ·

Ι ἐρ τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κῷ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·
ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς
μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα·
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους
τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις·
διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θῦ· ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι·

ΙΑ ἐρ στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐνδυσάμενοι
τὸν θῶρακα τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως·
ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν
περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε· καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος·
ὅ ἐστιν ῥῆμα θῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ
καιρῷ ἐν πνεύματι· καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει
καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων· καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἵνα μοι δοθῇ λόγος
ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου·
ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι·

ΙΒ ἐρ ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ· τί πράσσω· πάντα ὑμῖν γνωρίσει
τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κῷ·
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ
τὰς καρδίας ὑμῶν· σὺν ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ· ὅς ἐστιν
ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὧδε·

ΙΓ ἐρ ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου· καὶ μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς
βαρναβᾶ· περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν·
καὶ ἰησοῦς ὁ λεγόμενος ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία· ἀσπάζεται
ὑμᾶς ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος χῦ ἰσῦ· πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν
ἐν ταῖς προσευχαῖς· ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ
θελήματι τοῦ θῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν·
καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν ἱεραπόλει· ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκᾶς ὁ ἰατρὸς
ὁ ἀγαπητὸς καὶ δημᾶς·

ΙΔ ἐρ ἀσπάσασθε τοὺς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον
αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή· ποιήσατε
ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα
καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε· καὶ εἴπατε ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες
ἐν κῷ ἵνα αὐτὴν πληροῖς· ἡ χάρις τοῦ κυ ἰσῦ μεθ' ὑμῶν· ἀμήν·

ιηερ πωσθουσομμουτορηια παρασαγτικον +

ιηις ις καταλημφθηναι ενα φηναι σιμωνοι· και επελαβετιμοθεον
τον αδελφον ημων· και διακονον του θυ· και συνεργον ημων·
εν τω ευαγγελιω του χυ· εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι
υμας περι της πιστεως υμων· το μηδενα σαινεσθαι εν ταις
θλιψεσιν ταυταις·

ιηερ του ποτηαγανακτησωσι δια μου του ανοσιου· ου τουγαρ
το σωμα μου μαρμαρινον ην· αλλα οι ανοσιοι αυτον·

ιηις αγνοειν δοκει ο τι εις τον τοις ειμενα· και γαρ οτε προς
υμας ημεν· προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβε-
σθαι· και εγενετο και οιδατε· δια τουτο καγω μη
κετι στεγων· επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων·
μη πως επειρασεν υμας ο πειραζων· και εις κενον γενηται
ο κοπος ημων· αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας
αφ υμων· και ευαγγελισαμενου υμιν την πιστιν και
την αγαπην υμων· και οτι εχετε αγαθην μνειαν ημων παντοτε·
επιποθουντες ημας ιδειν· καθαπερ
και ημεις υμας· δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν·
επι πασι τη αναγκη και θλιψει ημων· δια της υμων πιστεως·
οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κω· τινα γαρ
ευχαριστιαν δυναμεθα τω θω ανταποδουναι περι υμων· επι
πασι τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θυ
ημων· νυκτος και ημερας υπερεκπερισσου δεομενοι εις
το ιδειν υμων το προσωπον· και καταρτισαι τα υστερη-
ματα της πιστεως υμων· αυτος δε ο θς και πηρ ημων
και ο ις ημων κς· κατευθυναι την οδον ημων προς
υμας· υμας δε ο κς πλεονασαι· και περισσευσαι τη αγαπη
εις αλληλους και εις παντας· καθαπερ και ημεις εις υμας·
εις το στηριξαι υμων τας καρδιας· αμεμπτους εν αγιω-
συνη· εμπροσθεν του θυ και πρς ημων· εν τη παρου-
σια του κυ ημων ιυ· μετα παντων των αγιων αυτου·

ιηερ φο θλιβεσθαι +

ιηις λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμας· και παρακαλουν
μεν εν κω ιυ· καθως παρελαβετε παρ ημων· τον πως

παραλαβοντες λογον αἰσθησεως ἡμῶν· τοῦ θυ ἐδεξ-
θε· οὐ λογομαν θρώπων· ἀλλα καθως ἐστιν ἀληθως λογον
θυ ὃς· καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμιν τοις πιστευουσιν· ὑμεις γαρ
μαι μαντε ἐγενηθητε ἀδελφοι τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θυ· τῶν
οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαιᾳ ἐν χω ιυ· ὅτι τα αὐτα ἐπαθετε καὶ ὑ
μεις ὑπο τῶν ἰδιων συμφυλετῶν· καθως καὶ αὐτοι ὑπο
τῶν ἰουδαιων· τῶν καὶ τον κε ἀποκτειναντων ἰν·
τουτεστιν μαθητευσαντων· ὡς τοσοῦτον σύχρισον θυ
τοῦ ἰδιου μα· ἁμαρτανοντων τοις ἰδιοις πα μαθητα μη γνωμενοι διδασκα-
καὶ τους ἰδιους προφητας· καὶ ἡμας ἐκ διωξαντων· καὶ φῶν μη
ἀρεσκοντων·
μᾶσουσι· τοις μη προφησασι τοὺς ἰδιους πα μαθητας· ἡμα
καὶ αὐτοις τουτοις σφοδρα ἐναντιουσι· οὐ σὺ μολογουσι θῦ
ουσι· ἡμιν καὶ πα σιν ἀνθρωποις ἐναντιουμενοι κωλυοντες ἡμας
καὶ πα σιν ἀνθρωποις ἐναντιων καλων τοις ἔθνε
σιν λαλησαι ἵνα σωθωσιν· εἰς το ἀναπληρωσαι αὐτων τας
ἁμαρτιας πα ντοτε·
μαλυουσι γαρ αὐτους σωθηναι·
φθασεν δε ἐπ αὐτους ὀργη εἰς τελος· ημεις δε ἀδελφοι ἀ
πορφανισθεντες ἀφ ὑμων· πρὸς καιρον ὡρας· προσωπῳ οὐ
καρδια· περισσοτερως ἐσπουδασαμεν τω προσωπον ὑμων
ἰδειν ἐν πολλη ἐπιθυμια· διο ἠθελησαμεν ἐλθειν πρὸς ὑ
μας· ἐγω μεν παυλος καὶ ἅπαξ καὶ δις·
ἁμαρτιαις πα ντοτε· εἰς δε αὐτους ἡ ὀργη εἰς τελος·
καὶ ἐνεστηλας σατανας·
ὁ σοφια ἀποστελλω προφητας καὶ ἀποστολους καὶ ἐξ αὐτων ἀποκτενουσι καὶ
διωξουσι· ἵνα ἐκζητηθη τὸ αἱμα πα των τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμενον
ἀπο καταβολης κοσμου· ἀπο τῆς γενεας ταυτης·
ἱερα ἡμων ἐλπις ἡ χαρα ἡ στεφανος καυχησεως· οὐχι καὶ
ὑμεις ἐμπροσθεν τοῦ κυ ἡμων ἐν τῇ αὐτου παρουσια· ὑ
μεις γαρ ἐστε ἡ δοξα ἡμων καὶ ἡ χαρα·
ὀργη θεου εἰς τελος·
διο μηκετι στεγοντες ἐνδοκησαμεν·

πτῶς προσεύχεσθε ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέ
λημα θῦ ἐν χῶ ἰῦ εἰς ὑμᾶς·
ιηερ τὸ πνᾶ μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δὲ
ιαικεϕ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ
ἀπέχεσθε· αὐτὸς δὲ ὁ θ̄ς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς·
ιαηερ αμ τὸ τοῦ μὴ ὠθεῖσθαι τὸν προφήτου ὀμναι καὶ τοῦ τὸ δηλοῖ τὸ ὀξῆο·
ιβιιεϕ ὅλος τελείως καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν·
ιβερ ὁ τι μὴ ϕωνὴ ὑμῶν πρὸς ὠφέλειαν·
ιγιεϕ τὸ πνᾶ ἁγιαίη ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ τηρηθείη πιστὸς ὁ θ̄ς
ιδερ ὃς καὶ ποιήσει τὸ χάρισμα· ὁ καλῶν ὑμᾶς πιστός ἐστιν ὃς καὶ
τοῦτο ποιήσει· ἀδελφοί προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν
ιαταμὴ δοκιμάζετε τὸ ὁμοίωμα τοῦ ὀργάσατο τοῦ ἁγίου ὠῦ·
ιεϕ ὁ κλῶν ὑμᾶς ὃς καὶ ποιεῖ εἰς τὰ ἀδελφοί· προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν
ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας· ἐν φιλήματι ἁγίῳ·
ιϛερ ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν θ̄ν τὸν ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πρὸς
καὶ ἀπὸ μέρους·
ιζηερ ἐν ὁρίζω ὑμῖν τὸν κν· ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶ
σι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ μεθ ὑμῶν ἀμήν
ιηερ ὁ ϖαθὴ ὁ ἐγγύους ἐστὶ καὶ ὁ μὴ ϖορίζηται μηδὲν τοῦ ἀπαλωτοῖ μᾶλλον
τοῦ δὲ ὠῦ καὶ ὁ μὴ ἐκρύτο σι· ὁ ὁρμίζηται τοῦ σ ἀναγνωσθῆναι
τὴν ὠῦ καὶ ὁ μὴ ὠ·

προσ θεσσαλονικεῖς ἐγράφη ἀπὸ ἀθηνῶν στίχοι διακόσιοι·

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

Κεφ α΄ Δευτέρα στῶ ἀποστόλῳ πρὸς θεσσαλονικεᾶς ἐδέν σε μὲν ἐπι
στολὴν σοῦ χί να τὴν παραίνεσιν τῶν συντελούντων ἡμῖν πρὸς
πίστιν· ὑπεραύξανει γὰρ ἡ πίστις ὑμῶν· ἡ πρὸς

ἐναρέτον βίον ὁ πουγεὶς ἀλέντην προτέραν ἐπιστολὴν οὐχρεί-
αν ἔχειν αὐτοὺς διδαχῆς ἐφόντας θεοδιδάκτους·
τί οὖν ἦν αἰτία τῆς ἐπιστολῆς ἵνα μὴ φορυβουνταί ἀκού-
οντες ὡς ἐνεστηκὼς ἦν ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας τοῦ ΧΥ παρουσίας·
τοῦτο γὰρ τινες τῶν ψευδοδιδασκάλων ἔλεγον εἰς κρυπτῶν
διὸ καὶ ἀναγκαίως ἔγραψεν αὐτοῖς τὰ σημεῖα δηλῶσαι
τὰ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὅσον τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας
καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς βασιλείας ῥωμαίων καὶ τὰ περὶ
αὐτοῦ τοῦ ἀντι[illegible] φησιν εἰ τὰ αὐτὰ ἀρχὴ τὰ δεῖ γενέσθαι
Παύλος καὶ ἀλλαχοῦ ἀναμνήσκει τὸν θεσσαλονικέα
λονίκεων [illegible] μνημονεύειν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τῶν εὐχαριστεῖν
ὀφείλομεν τὰ ὑπὲρ ὑμῶν περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι
ὃν ἐστὶν ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν εἰς ἀλλήλους ὥστε
ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τοῖς
τοῦ θῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶ-
σι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε
ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θῦ εἰς τὸ καταξιω-
θῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θῦ ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε
εἴπερ δίκαιον παρὰ θῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑ-
μᾶς θλῖψιν καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις
ἄνεσιν μεθ ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυ ἰ ἀπ οὐ-
ρανοῦ μετ ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν πυρὶ φλογὸς δι-
δόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θν καὶ τοῖς μὴ ὑπακούου-
σι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυ ἡμῶν ἰ οἵτινες δίκην τίσουσιν

δ ἐκεῖ δ ΜΕΣΙΝ ΜΕΣΦΗΜΩΝΗΣΕΝΤΗΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΤΟΥΚΥΥΙΥΑΠΟΥΡΑΝΟΥΜΕΤ
ΤΑΓΓΕΛΩΝΔΥΝΑΜΕΩΣΑΥΤΟΥΕΝΦΛΟΓΙΠΥΡΟΣΔΙΔΟΝΤΟΣ
ΕΙΣΔΙΚΗΣΕΙΝΤΟΙΣΜΗΙΔΟΣΙΝΦΝ·ΚΑΙΤΟΙΣΜΗΥΠΑΚΟΥΟΥΣΙΝ
ΤΩΕΥΑΓΓΕΛΙΩΤΟΥΚΥΗΜΩΝΙΥΧΥ·ΟΙΤΙΝΕΣΔΙΚΗΘΗΣΟΝΤΑΙ
ΣΙΝΟΛΕΘΡΟΝΑΙΩΝΙΟΝΑΠΟΠΡΟΣΩΠΟΥΤΟΥΚΥ·ΚΑΙΑΠΟΤΗΣΔΟ
ΞΗΣΤΗΣΙΣΧΥΟΣΑΥΤΟΥ·ΟΤΑΝΕΛΘΗΕΝΔΟΞΑΣΘΗΝΑΙΕΝΤΟΙΣΑΓΙ
ΟΙΣΑΥΤΟΥ·ΚΑΙΘΑΥΜΑΣΘΗΝΑΙΕΝΠΑΣΙΝΤΟΙΣΠΙΣΤΕΥΣΑΣΙΝ·

Γ μ ερ καὶ θ ἡ τόρου μὲ ρου σ ω θ ῆ σα π τ ὸ κοιμ ᾶ σθ αι τ ὸν ἀ π ὸ
σ ὰ ρ κ ὸ ς ἁ μ ὰ ρ τ ω λ ο ῦ · μ ὴ θ έ λ ω γ ὰ ρ θ ῆ ν ἁ μ ὰ ρ τ ί α ν μ ὲ ν θ ε ῖ ν
μ ὴ θ ὲ σ τ ὴ ν ἀ μ α ρ τ ω λ ὸ ν δ ὲ σ ὺ μ ὴ κ α τ ὰ σ τ ό μ ι ζ ε ἀ ν ο ρ · ἐ μ ὲ γ ὰ ρ ἐ ν τ ρ ὲ π ε ι
π ὴ ρ ι ο ν ἰ ά θ η σ ὺ μ ὲ ν γ ὰ ρ π ρ ὸ σ ὠ π ο ν μ ο υ κ α ὶ ἀ μ α ρ τ ί α ν ἔ θ η κ α ς
λ ω μ ὲ ν ἐ π ὶ σ τ ό μ α ρ τ ι ν ἀ μ ο ν ·

Δ ἐκεῖ ὅ τι ἐ π ι σ τ ε ύ θ η τ ὸ μ α ρ τ ύ ρ ι ο ν Η Μ Ω Ν Ε Φ Υ Λ Α Σ Σ Ε Ν Τ Η Ν Η Μ Ε Ρ Α Ν Ε Κ Ε Ι Ν Η Ν ·
Δ ἑρ ἵ ν ἀ λ η θ ε ύ σ ῃ ς λ ό γ ο ι ς α ὐ τ ο ῦ τ ὴ ν μ α ρ τ υ ρ ί α ν μ ο υ μ ὴ ν ὑ π ὲ ρ τ ο ῦ μ ὲ ν
κ α ὶ σ τ ό μ α τ ο ς μ ὴ ἀ ν ε κ λ ά λ η τ ο ν ἡ μ έ ρ α ν π α ρ α τ ί θ η σ ι
Ε ἐκεῖ ἐ ν ο ἷ ς π ρ ο σ ε ύ χ ο μ α ι σ θ α π α ν τ ο τ ὲ π ε ρ ὶ Η Μ Ω Ν Ἵ Ν Α Υ Μ Α Σ Ἀ ξ ι ω
σ η τ ῆ σ ε ω ς Α Η Ε Ω Σ Ο Φ Η Μ Ω Ν
Ε ἑρ ἀ π ο τ ὴ ν ἀ π α ν τ α χ ο ῦ γ ρ α ι σ θ ὴ ν σ α ρ κ ὶ τ ὸ ν σ ὸ ν μ α ρ τ υ ρ ι α ν μ ο υ κ α ὶ τ ὸ ν
τ α ὐ τ ο ν σ ὰ ρ κ α τ ὸ ν μ έ λ ο ν μ ὴ γ ὰ ρ θ ῆ σ ῃ μ ὲ κ α ὶ ὑ π ο μ ο ν ὴ κ α ὶ
λ ο γ μ ὸ ν ἴ σ χ υ σ ο ν μ ὴ ἀ π ο υ σ ι ῶ σ θ α ι τ ὸ ἀ π ὸ λ υ τ ρ ο ν π ν ε ύ μ α τ ὸ ς ἡ μ ῶ ν
γ ὰ ρ σ ὰ ρ κ ὸ ς τ ο ῦ τ ο υ χ α ρ ι μ ὸ ν γ ὰ ρ ἐ σ τ ὶ ν ὑ π ὲ ρ σ ὰ ρ κ ὸ ς τ ο ῦ τ ο υ
π ρ ο σ ὀ ρ υ χ ό μ ε θ α · ἵ μ α ν ὑ μ ῶ ν μ ὲ ν π ρ ο σ ὀ ρ υ χ ό μ ε θ α
θ ε ὸ ν γ ὰ ρ ἡ μ ῶ ν ἵ μ α ἀ ξ ι ο υ σ θ ῆ μ α ν τ ὴ ν κ λ ῆ σ ι ν τ α ῦ τ η ν
δ ι κ ῆ σ α ι μ ὲ ν ο ὐ χ ὡ σ ὰ ρ κ α ἡ μ ᾶ ς μ ὲ τ ὸ β ά π τ ι σ μ ὰ μ ὲ ἀ μ ί μ η τ ο ν μ ὲ γ α ὶ δ ρ ο ν ὼ ν
ἑ ῥ α υ τ ο ῖ ς · ἀ λ λ ὰ κ α ὶ φ ο β ε ρ ὰ π α ν τ α π α σ χ ό ν τ α · ἀ ν δ ρ γ α ζ ό μ ε θ α · ἐ π ι γ ν ώ σ ε ι
μ ὲ ν · σ υ μ φ ο ρ ᾶ κ α ὶ μ ὲ ν μ ε θ ' ὧ ν σ ὺ φ α ρ ι σ α ί ω μ ε ν ἑ α υ τ ο ῖ ς
ἀ ν α σ α ρ κ ή μ α τ ο ν θ ε ὸ ν σ ὰ ρ κ α ἔ χ ο ν τ α ὁ ρ ῶ σ ι ν ·

Ϛ ἐκεῖ ΚΑΙΠΛΗΡΩΣΗΠΑΣΑΝΕΥΔΟΞΙΑΝΑΓΑΘΟΣΥΝΗΣ
Ϛ ἑρ δ ὴ λ υ σ ι ν μ ὲ ν π ο ι ῆ σ α ι τ ὸ ν σ ὸ ν μ ο ν ο γ ε ν ῆ π α σ α ι τ ο ῦ σ τ ὸ π ν ε ῦ μ α ρ μ ο ν ὴ π ο λ ι ο φ ο ι
ὁ τ α μ ὸ κ α ι ρ ὸ ν π α ρ έ λ θ ῃ τ ο ῦ ἁ γ ν ο μ ὸ ς ὁ μ ω ν ὸ δ ὴ σ ὰ γ ω μ ι ζ ῆ σ α ι · φ ό
μ η σ ο ν μ ὴ π ω τ ὸ ν ἀ π ι σ τ ο ῦ γ ὰ ρ κ α ὶ ῥ ῆ μ α κ α ὶ μ ὴ μ α κ α ρ ι σ α ι π ρ ο τ ε θ ῇ
Ζ ἐκεῖ ΚΑΙΕΡΓΟΝΠΙΣΤΕΩΣΕΝΔΥΝΑΜΕΙ
Ζ ἑρ ἵ ν ω ὁ μ ὸ ν δ υ ν α μ ω θ ῶ σ ι μ ὸ ρ γ ω ἀ ξ α ι σ τ ὴ ν ω τ α ι μ ο ι
Η ἐκεῖ Ο ΠΩΣΕΝΔΟΞΑΣΘΗΤΟΟΝΟΜΑΤΟΥΚΥΗΜΩΝΙΥΧΥΕΝΥΜΙΝ·ΚΑΙΥΜΕΙΣ

ἐναρέτου βίου ὁποῦ γε καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ οὐχὶ
ἀνέχειν αὐτοὺς διδάσκῃς ἐφόντας θεοδιδάκτους·
τί οὖν ἡ αἰτία τῆς ἐπιστολῆς· ἵνα μὴ θορυβοῦνται ἀκού-
οντες ὡς ἐνεστηκυῖας ἡμέρας τῆς δευτέρας τοῦ ΙΣ̄ παρουσίας·
τοῦτο γὰρ τὶ νεστῶν ψευδοδιδασκάλων ἦν ἡ κήρυττων·
διὸ καὶ ἀναγκαίως γέγονε ταῦτῶ τὰ σημεῖα δηγεῖσθαι
τὰ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅσον τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας
καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς βασιλείας ἐρωτηθέντων καὶ τὰ περὶ
αὐτοῦ τοῦ ἀντιχρίστου· ταῦτα γὰρ πρῶτα δεῖ γενέσθαι
φησὶν εἶτα οὕτως εἰς εἴνην ἐλθεῖν ·····+
ΠΑΥΛΟΣ καὶ σιλουανὸς καὶ τιμόθεος· τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσα-
λονικέων· ἐν θῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κῷ ΙΣ̄ ΧΡ̄Ῡ εὐχαριστεῖν
ὀφείλομεν τῷ θῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ καθὼς ἄξι
ὀν ἐστὶν ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν· καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους ὥστε
ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαι· ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
τοῦ θῦ· ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως· ἐν πᾶ
σι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε
ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θῦ· εἰς τὸ καταξιω-
θῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θῦ· ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε
ὁ ραιῶς παρὰ θῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν καὶ
ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει
τοῦ κυ ἰ̄υ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ ἐν
πυρὶ φλογὸς διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θν καὶ τοῖς
μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐγγελίῳ τοῦ κυ ἡμῶν ἰ̄υ· οἵτινες δίκην
τίσουσιν ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυ καὶ ἀπὸ τῆς
δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν
ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ περὶ οὗ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν ἵνα
ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν
εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει ὅπως
ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυ ἡμῶν ἰ̄υ ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν
αὐτῷ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θῦ ἡμῶν καὶ κυ ἰ̄υ χ̄ρ̄υ· ἐπερω-
τῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυ ἡμῶν
ἰ̄υ χ̄ρ̄υ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ μὴ ταχέως
σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ
πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν
ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυ μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδένα τρόπον ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον
καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
λείας ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμε-
νον θν ἢ σέβασμα ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θῦ ὡς θν
καθίσαι ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θς μνημονεύετε
οὐ μετ' ἐμοῦ ταῦτα ὑμῖν ἔλεγον καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε
εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ τὸ γὰρ
μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας μόνον ὁ κατέχων
ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ
ἄνομος ὃν ὁ κς ἰ̄υ ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ
καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ οὗ ἐστὶν
ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σᾶ μετὰ πάσης δυνάμεως
καὶ σημείων καὶ τεράτων ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδι-
κίας τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας
οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς καὶ διὰ τοῦτο πέμπει
αὐτοῖς ὁ θς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ
ψεύδει ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ
ἀλλ' εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαρι-
στεῖν τῷ θῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ
κυ ὅτι εἵλατο ὑμᾶς ὁ θς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ
πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας εἰς ὃ καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ
τοῦ εὐγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυ ἡμῶν ἰ̄υ
χ̄ρ̄υ ἄρα οὖν ἀδελφοὶ στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις
ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
αὐτὸς δὲ ὁ κς ἡμῶν ἰ̄υ καὶ ὁ θς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας
ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν
χάριτι παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν παντὶ
λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε ἀδελφοὶ περὶ
ἡμῶν ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυ τρέχῃ καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ
πρὸς ὑμᾶς καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν
ἀνθρώπων οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις ἀλλὰ πιστὸς ὁ κς ὃς στη-
ρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ πεποίθαμεν δὲ ἐν
κῷ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποι-
ήσετε ὁ δὲ κς κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην
τοῦ θῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χ̄ρ̄υ παραγγέλλομεν δὲ
ὑμῖν ἀδελφοὶ ἐν ὀνόματι τοῦ κυ ἡμῶν ἰ̄υ χ̄ρ̄υ στέλλεσθαι
ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ μὴ
κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν αὐτοὶ γὰρ οἴδατε
πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν οὐδὲ
δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μή τινα ὑμῶν ἐπιβα-
ρῆσαι οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον
δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς
ὑμᾶς τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζε-
σθαι μηδὲ ἐσθιέτω ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν
ὑμῖν ἀτάκτως μηδὲν ἐργαζομένους ἀλλὰ περιεργαζομένους
τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κῷ
ἰ̄υ χ̄ρ̄ῳ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἑαυτῶν ἄρτον
ἐσθίωσιν ὑμεῖς δὲ ἀδελφοὶ μὴ ἐγκακήσητε καλοποιοῦντες
εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς
τοῦτον σημειοῦσθε μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ ἵνα ἐντραπῇ
καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν
αὐτὸς δὲ ὁ κς τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς
ἐν παντὶ τρόπῳ ὁ κς μετὰ πάντων ὑμῶν ·+
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου ὅ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ
ἐπιστολῇ οὕτως γράφω χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰ̄υ χ̄ρ̄υ μετὰ
πάντων ὑμῶν ·+
ΕΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ΑΠΟ ΑΘΗΝΩΝ ·+
ΕΠΕΜΦΘΗ ΔΙ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ·+
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑ-
ΛΟΝΙΚΕΩΝ ΕΝ ΘΩ ΠΡΙ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΩ ΙΩ ΧΩ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝ
ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΤΩ ΘΩ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΘΩΣ ΑΞΙ
ΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΤΙ ΥΠΕΡΑΥΞΑΝΕΙ Η ΠΙΣΤΙΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝΑΖΕΙ
Η ΑΓΑΠΗ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΩΣΤΕ
ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΓΚΑΥΧΑΣΘΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ
ΤΟΥ ΘΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΠΑ
ΣΙΝ ΤΟΙΣ ΔΙΩΓΜΟΙΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΘΛΙΨΕΣΙΝ ΑΙΣ ΑΝΕΧΕΣΘΕ
ΕΝΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΥ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΞΙΩ
ΘΗΝΑΙ ΥΜΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ ΥΠΕΡ ΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΧΕΤΕ
ΕΙΠΕΡ ΔΙΚΑΙΟΝ ΠΑΡΑ ΘΩ ΑΝΤΑΠΟΔΟΥΝΑΙ ΤΟΙΣ ΘΛΙΒΟΥΣΙΝ ΥΜΑΣ
ΘΛΙΨΙΝ ΚΑΙ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙΣ

ΕΝΑΝΤΩ. ΙΣΑΤΑΤΗΝΧΑΡΙΝΤΟΥΘΥΗΜΩΝ. ΙΣΑΙΙΣΥ ΙΥΧΥ.

ΗΕρ Ὁμοιομεροῦ ἐστὶ τοῦτο τοῦ λαμπτάτου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὄμματος
ὃ ὄμμα τοῦ μὲν θεοῦ ἐστὶ σῶμα ἰδεῖν ὑμῖν καὶ ἀκοῦσαι ὑμῶν καὶ δο-
ξάσαι σε τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τοῦτο δοξάσω
σε ὅτι τὴν χάριτος ἔχομεν τοῦ θεοῦ τοῦ θυμᾶσθαι τοσοῦτον
γενέσθαι ὄμμα τοῖς λαμπροῖς καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὄμμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸν ὄμμα τοσοῦτον μέγεθος σοφίας ἔχειν δύναται -
Α ΙΣΕ ἐρωτῶ λέγειν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὺς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ ΙΥ ΙΣΥ ΗΜΩΝ
ΙΥ ΧΥ. ΙΣ ΑΙ ΗΜΩΝ ἐπὶ συναγωγὴν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-
θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς μηδὲ θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύ-
ματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέ-
ρα τοῦ ΧΥ. μηδεὶς ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον ὅτι,
ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρω-
πος τῆς ἁμαρτίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπερ
ἐπαιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα ὥστε αὐτὸν
Β ἐν ἐστὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ἀποδεικνύντα αὐτὸν ὅτι ἐστὶν θεός.
ΑΕρ μνημονεύετε οὐκ ἔτι ὄντος μου πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν καὶ
νῦν τὸ κατέχον οἴδατε εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν
τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ

ΒΕρ ὁ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας μόνον
ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται καὶ τότε ἀποκαλυφθή-
σεται ὁ ἄνομος ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ
οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνά-
μει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας
ΓΑ ΙΣΕ τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ
ΓΑ Μ σωθῆναι αὐτούς καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ
πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀλη-
θείᾳ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΚΑΙΣΥΝΑΡΑΤΟΥΣΜΕΤΟΧΟΥΣΣΟΥ

ΔΙΑΤΟΥΤΟΔΗΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣΗΜΑΣΠΡΟΣΕΧΕΙΝΤΟΙΣΔΙΚΑΙΟΥΣΙΝ
ΣΙΝΗΜΑΣΠΟΤΕΠΑΡΑΡΡΥΩΜΕΝ·

ΙΒ ἔρ δ ταῦτα τὸ πρῶτον ἡ σπουδὴ φαίνεται τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης
αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ σπουδαστέον εἶναι διὰ τοῦτο ἐπιστητὸν ἡμῖν δηλοῦν
τὸν ἐπιεικῆ πρόνοιαν ἔχοντα

ΙΓ ΕΠΕΙΔΗ ΓΑΡ ΟΙ ΔΙΑ ΤΕΛΩΝ ΗΛΑΝΗΣ ΕΙΣ ΛΟΓΟΣ ΕΓΕΝΕΤΟ ΒΕΒΑΙΟΣ ΙΣΑΙ
ΠΑΣΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΟΝΕΣ ΛΑΒΕΝ ΕΝΔΕΙΚΝΥΜΙ ΣΦΑ
ΤΤΟΜΕΘΑ ΑΝ ΠΩΣ ΟΥΝ ΜΕΙΣΕΙΣ ΦΕΥΞΟΜΕΘΑ ΤΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΑΜΕ
ΛΕΙΑΝ ΤΕΡΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΙΔ ἔρ τὸν μὲν οὖν τοῦ λογιστικοῦ ἐπιστητὸν τοῦ μάθημα τῆμ ἀριθμητικὴν
ἐπιστήμην ἀναγκαῖον ἐστιν ἐπιμελῶς ἐπιτηδεύειν διὰ τοῦτο μάθημα τὴν ἀρ
χὴν ἔχειν ἐπιμελῶς ἐπιτηδεύειν διὰ τοῦτο μάθημα τὴν ἀρχὴν ἔχειν
ἐπιμελῶς ἐπιτηδεύειν διὰ τοῦτο μάθημα τὴν ἀρχὴν ἔχειν
ἐπιμελῶς ἐπιτηδεύειν διὰ τοῦτο μάθημα τὴν ἀρχὴν ἔχειν

ΙΕ ἔρ ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ

ΙΣ ἔρ ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ

ΙΖ ἔρ ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ

ΙΗ ἔρ ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΥΟ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙ

ΝΑΤΟΥ. ΤΟΥΤΕΣΤΙΝΤΟΝΔΙΑΒΟΛΟΝ·

ΙΕΡΕΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΑΓΑΓΟΝΤΑ·
ΙΔΙΑ ΑΥΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΑΜΦΟΜΟΥΣΟΣ ΤΗΜΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΕΙΤΡΟΝΑΡΧΗΓΟΝΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΑΥΤΩΝ·
ΔΕΡ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΤΕΛΕΙΩΣΑΙ
ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΟΡΑΣ
ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΑΥΤΟΝ ΑΓΑΓΕΙΝ
ΚΑΙ ΜΗΤΕ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΟΡΑΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙΝ ΟΠΕΡ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ
ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΟΠΕΡ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΔΥΝΑΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙΝ ΟΠΕΡ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙΝ ΟΠΕΡ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΔΥΝΑΤΟΝ

ΚΑΙΚΕΙ ΤΥ ΤΣΔΕ ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ. ΟΥ, ΟΙΚΟΣ ΕΣΜΕΝ ΗΜΕΙΣ· ΕΑΝ ΜΗ ΠΕΡ ΤΗΝ
ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΗΣ ΑΙ ΤΟΙΚΑΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΒΕΒΑΙ
ΑΝΙΚΑΤΑΣΚΟΜΕΝ
ΠΕΡ Ὁρᾶτε σπουδήματα καὶ σπουδὴ τὴν μίαν σπουδομένην
ΤΟΥ καὶ ὁσημέραι φανερὰ ἀποδεικνυμένη ὅσον χαρὰ καὶ θάρσος
καὶ ὅσον δουλοσπουδοῦμεν ὑμῶν
ΩΣΠΕΡ ὅτι μὴ σπουδὴ τὰ ἀγαθὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
ἡμῖν ἀποτελεῖται καὶ χαρὰ ὅσον ὑμῖν γίνεται
ΔΙΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΤΟΥΤΟ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΘΗΝΑΙ
ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ ΕΝΑ ΜΗ ΠΟΛΛΑΚΙΣ
ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΚΑΛΩΜΕΝ ΜΗΔΕ ΑΜΕΛΗΣΗΤΕ ΜΗΔΕ ΡΑΘΥΜΗΣΗΤΕ ΜΗΔΕ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΠΟΚΑΜΗΤΕ
ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΠΕΡΑΣΜΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΖΟΝΤΟΣ
ΕΡΗΜΑΣΩ ΟΥΔΕ ΠΕΙΡΑΣΑΜΕΝ
ΙΔΟΝ ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΕΧΟΜΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΡΟΣΘΗΚΗΝ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΠΩΣ ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΓΑΡ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΙΝΑ ΜΗ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΗΤΕ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΓΑΡ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΙΝΑ ΜΗ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΗΤΕ

τὸ μὲν πρᾶγμα ὁμοῦ τοῦ ῥητοῦ. οὕτω δὲ ἔστιν ἰδεῖν·

ὑποκείσθω γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΑΒ μέσης μηδὲν ἐλάττων εἶναι τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ μέσης, ἡ δὲ ΑΒ τῆς ΒΓ μὴ μείζων δυνάμει τοῦ ἀπὸ ἐκκειμένης ῥητῆς τοῦ ΔΕ, καὶ τῷ μήκει σύμμετρος ἡ ΔΖ· ῥητὸν ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΔΖ, καὶ σύμμετρον τὸ ἀπὸ τῆς ΔΕ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΖ· ὥστε καὶ ἡ ΔΕ τῇ ΔΖ σύμμετρος μήκει. καὶ ἐπεὶ μέση ἐστὶν ἡ ΑΒ, ἔστιν ἄρα τις ῥητὴ δυνάμει μόνον ἡ ΔΗ, ἧς ἡ ΔΖ μέσα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ΔΗ ἐπὶ ῥητὴν τὴν ΔΕ παραβαλλομένη· ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ΔΕ τῆς ΔΗ

ΔΥΝΑΤΟΝ ΓΑΡ ΤΟΥΣ ΑΠΑΞ ΦΩΤΙΣΘΕΝΤΑΣ·

ξγ ἑρ Οὐ τοῦτο γάρ τὸ σωματικὸν βλαμμα μόνον·

ξδ ικ ἑρ ΓΕΥΣΑΜΕΝΟΥΣ ΤΕ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΣ ΤΗΣ ἐπουρανίου·

ξε ἑρ τοῦ τάξιν. τὸ αὐξάνεσθαι τῷ ἁμαρτήματι·

ξς ικ ἑρ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΟΥΣ ΓΕΝΗΘΕΝΤΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΟΥ·

ξζ ἑρ Οὐ σχῆμα τοῦ χαρίσματος·

ξη ικ ἑρ ΚΑΙ ΚΑΛΟΝ ΓΕΥΣΑΜΕΝΟΥΣ ΘΕΟΥ ῥῆμα·

ξθ ἑρ τὴν ὑδατος καὶ ἁγίου τὸ ὁμολογίας·

ο ικ ἑρ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΕ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ· ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΕΣΟΝΤΑΣ ΠΑΛΙΝ·

οα ἑρ τοῦ τὸ φθοίνειν δύνασθαι τοῦ σωματικοῦ βλάμματος·

οβ ἑρ τὸν γὰρ οἰκεῖα σωματικὰ βλάμματα ὑπομένοντα·

ογ ἑρ τοῦ τὸ βλάπτεσθαι ἀμαρτίαις·

οδ ικ ἑρ ΑΝΑΣΤΑΥΡΟΥΝΤΑΣ ΕΑΥΤΟΙΣ ΤΟΝ ΥΝ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣ

οε ἑρ τὸ σωματικὸν σταυροῦσθαι· καὶ σωθῆναι σταυρωθέντος ἡμῶν

ἁμαρτήματος· συμμορφοῖ γὰρ γόνυ γόνυ ἁμαρτήματι τῷ θανάτῳ

τοῦ αὐτοῦ· καὶ σταυρὸν συμφορὰν ἡμῶν γὰρ αὐτῷ· διὰ τοῦτο σωματικὸν

τοῦ σῶμα θανάτου· ὃ πάσχουσι δικαίως δι' ὑστέρου σταυρωθὲν

μα τοῦ χῦ· τοῦτο γὰρ παραδηγματίσαι αὐτὸν ἠθέλησεν· ὃ γὰρ θα

νάτου σὺν αὐτοῦ οὐκ ἀθῳωθῆναι· ὃ σταυρὸν παθεῖν· μὴ θοῦ

σαν ἁμαρτήματι· ὅτοι μὴν δι' ὑστέρου σωματικοῦ· σταυρὸν

τὸν σταυροῖ ἅπαξ γὰρ ἀποθανὸν χῦ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἀπέθανεν·

ὑπὲρ τοῦ σωματικοῦ· οὐκ ἐκ σαρκὶ ἁμαρτίαν ἁμαρτίαι·

οϛ ικ ἑρ ΓΗ ΓΑΡ ΗΠΙΟΥΣΑ ΤΟΝ ἘΠΑΝΤΗΣ ΠΟΛΛΑΙΣΙ ΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΥΕΤΟΝ· ΚΑΙ

ΤΙΣ ΤΟΥΣ ΑΒΟΤΑΝΗΝ ἘΥΦΕΤΟΝ ἘΙΣ ΒΙΝΟΙΣ ΔΙΟΥΣΙΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΕΙ

ΤΑΙ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ·

οζ ἑρ τὸν τὴν ὑδατος καὶ πνεύματος ἁγίου τὸ ὁμολογίαν ὃν τοῦτο λοῦσθαι

γὰρ τὸν σωματικὸν βλάμμα· τοῦ μὴ ῥύπου σαρκὸς αὐτοῦ· ὃν τοῦτο

ἐμαυτῷ· οὐναρ ἦν ὑβριστὴς ὁ λοιδορῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· +
ἵνα ὥσπερ ἐν τοῖς ἀρχιερεῦσιν οὕτως καὶ ἐν τοῖς ἐξ ἔθνῶν ἕνα ἐξ αὐτῶν ἐκλέξασθαι
καὶ ἀρχιερέα· ἀλλ' ὅλαις ἐκάστοτε προσάγειν θυσίας·
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ἐμβραχίονι θεοῦ ὑψηλοτέρα ἐστὶν ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἀπὸ
ὄρους ἁγίου ἐκκεκομμένου· ἰουδαίοις δὲ καὶ ἐν νόμῳ ὄρος σιὼν ἐχόμενον ἀπὸ
μὲν τοῦ οὐκ ἐθέμην· + ἐν τῷ ναΐῳ
γὼ σήμερον γεγέννηκά σε· ἵνα φῶς καὶ ἐμὲ τέρψωσι λέγει κύριος· ἐν ἔρει·
τοῦτο προκατασκευὴ ἐστὶ τοῦ χρόνου μὴ θλῖψαι· +
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἐν τοῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ δεήσεις τε πρὸς τὸν δυνάμενον σῶσαι
αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσ
ἐνεγκάμενος εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας· ρϛ
καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός·
ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν
ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον
καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας·
ἐπιτρέπει ἐπεὶ οὐ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται ἀλλὰ τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται·
ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς
τὰ πρὸς τὸν θεὸν εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι· ἐπὶ τὴν τελείωσιν
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἐπὶ τὴν τελείωσιν φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετά-
νοιας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν· βαπτισμῶν διδα-
χὴν ἐπιθέσεώς τε χειρῶν· ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος
τε αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιήσωμεν ἐάνπερ ἐπιτρέπει ὁ θεός·

τὰληριαομαιλαιὰ ὄχλομόγμαασωτηρίαος ✣

ΚΕ ὍΤΙ ΓΑΡ ΑΔΙΚΟΣΟΦΕΣΕΠΙΛΑΘΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΥΜΩΝ ΙΣΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
ΗΣ ΕΝΕΔΕΙΞΑΣΘΕ ΕΙΣ ΤΟΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΗΣΑΝΤΕΣ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΕΣ·

ΚΔ ΕΡ ΜΑΜΑΙ ΜΩΣΩΣΑΥ ΤΟΜΑΥΤΟΡΡΑΟΣΟΥΜΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΤΟΜΩΜΑ ΜΑΙΩΥΑΜΑΜΗ
ΣΑΣΩΜΑΓΜΑΤΟΜ· ΜΑΙΑΦΩΣΙΑΜΑΜΑΓΜΗΝ ΜΑΙΑΤΑΛΗΣΟΜΕΝΟΥΜΗΠΟΤΕ ΠΡΟΣ
ΔΟΚΙΑΝ ΤΙΝΑ ΜΟΥ ΤΟΜΑΥΤΟΘΑΝΑΤΟΝ· ΜΟΥ· ΑΜΑΓΝΑΡΒΙΑΜΟΜΑΜΑΡΤΑΜΑΜ· ΤΟΝ
ΜΗΝΟΥΜΑΙΠΡΟΦΟΡΗΜΕΝΟΝΟΥΤΡΙΤΗΩΡΑΙΔΟΣ ✣

ΚΕ ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕΝΑΕΙΣΑΣΤΟΝΥΜΩΝ ΤΗΝΑΥΤΗΝΕΝΔΕΙΚΝΥΣΘΑΙ
ΣΠΟΥΔΗΝ· ΠΡΟΣΤΗΝΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝΤΗΣΕΛΠΙΔΟΣΑΧΡΙΤΕΛΟΥΣ·

ΚΕ ΕΡ ΤΟΥΤΟΘΑΥΜΑΖΟΜΑΙΜΗΑΙΣΘΗΣΩΜΑΙΟΥΜΑΣΟΣΟΙΤΟΥΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΕΥΡΗΣΑΙΟΤΙΟΥΔΕΝΔΗΛΟΥΣΑΜΑΣ· ΚΑΙΟΙΟΣΤΕΟΥΚΕΤΙΟΥΤΩΝΠΡΟΤΕΡΩΝ ΤΕΙΝΟΝΤΩΝ
ΚΑΙΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ ΑΝΤΙΘΕΣΙΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥΤΟΓΑΡ ΤΟΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΚΝΥΣΙ ΤΟ
ΚΑΙΟΥΔΕΝΑ ΥΜΩΝ ΘΕΛΟΝΤΑ ΑΝΤΙΠΟΙΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΟΣ ΑΥΤΟΝ ΣΤΑΣΙΑΣΑΝΤΟΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΝ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥΘΕΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥ ✣

ΚΕ ΝΑΜΗΝΟΦΟΙΓΕΝΗΣΘΕ

ΚΕ ΕΡ ΙΝΑΘΑΥΜΑΣΤΟΡΦΗΣΙΜΙΑΡΓΙΑΤΟΣΩΜΑΜΑΛΛΑΜΗΔΟΥΤΟΜΑΙΤΥΧΗΝΙΑΡΓΙΑΣ
ΤΟΥΜΑΘΗΤΟΥ· ΤΙΜΙΟΤΕΡΑΜΕΡΓΑΖΗΤΑΙΜΑΙΑΣΘΕΝΕΙΑ ✣

ΚΗ ΜΗΤΑΙΣΕΠΟΝΔΑΙΑΠΙΣΤΕΩΣΙΣΑΙΜΑΚΡΟΘΥΜΑΙΑΣΙΣΑΜΡΟΝΟΛΟΥΝΤΩΝ
ΤΑΣΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·

ΚΘ ΕΡ ΙΜΑΜΗΜΩΣΤΟΝΗΜΗΣΩΣΙΜΩΣΟΥΔΕΜΙΑΣΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΑΤΑΦΡΟΝΗΣΩΜΕΝ
ΤΟΥΓΑΔΕΙΣΙΜΑΤΟΛΗΦΘΗΣΑΜ· ΑΜΑΔΕΜΑΙΧΟΥΣΙΜΟΝΤΙΤΟΜΜΑΙ
ΜΑΓΝΥΜΑΙΟΜΑΙΔΡΩΜ ✣

ΛΑ ΜΕΤΩΑΒΡΑΑΜΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣΟΘΣ· ΕΠΕΙΟΥΚΑΤΟΥΔΕΝΟΣΕΙΧΕΝΜΕΙΖΟ
ΝΟΣΟΜΩΣΑΙ· ΩΜΟΣΕΝΙΚΑΘΕΑΥΤΟΥΛΕΓΩΝ

ΛΑ ΕΡ ΜΑΝΘΑΝΤΑΜΕΝΟΥΣΑΥΤΟΥΜΗΜΑΙΟΣΩΜΑΜΑΛΛΟΝΔΕΤΟΥΣΠΑΘΗΤΑΣΦΗΣΙΝ
ΩΜΟΣΕΝΙΚΑΘΕΑΥΤΟΥΛΕΓΩΝΜΕΙΖΟΝΟΥΤΩΣΟΜΕΝΟΥΣΜΟΥΣΙΜΑΜΗΑΠΟΛΙΜΩΣΙΝ
ΜΟΥΣΙΜΑΜΗΑΠΟΛΙΜΩΣΙΝΜΟΥΠΡΟΣΟΥΣΙΜΑΜΑΤΟΥΣΙΜΑΙΩΛΟΥΣΙΝ
ΤΟΥΤΟΔΕΩΣΠΑΡΑΔΗΓΜΑΤΟΜΟΧΘΟΜΕΝΟΣΜΗΔΕΝΟΣΤΟΜΑΥΤΟΥ
ΑΜΕΛΗΣΟΜΕΝΟΥΑΛΛΑΤΟΑΞΙΩΜΑΤΟΥΤΟΥΠΡΟΣΩΠΟΥ ✣

ΛΒ ΕΙΜΗΜΗΕΥΛΟΓΩΝΕΥΛΟΓΗΣΩΣΕΤΑΙΠΛΗΘΥΝΩΝΠΛΗΘΥΝΘΗΣΑΙ·

ΛΒ ΜΗΤΙΘΕΤΩΣΑΜΑΜΗΜΗΣΕΙΑΥΤΟΥΣΤΟΜΟΡΙΜΟΝΤΟΥΧΥ· ΟΜΟΥΣΥΜΒΟΧΟΣ
ΘΕΟΥΜΕΝ· ΑΜΗΝΩΑΜΗΝΛΕΓΟΜΕΝ· ΟΤΙΤΟΥΟΜΟΣΟΥΜΗΑΠΟΛΙΜΩΣΙΝ
ΤΟΥΑΙΜΑΤΟΣ ✣

δηλοῖ ὅτι ὁδὸς ἁμαρτωλοὶ σωθῶμεν τὸν μόνον καὶ οὐδὲν οὐ
σωθήσεται μὴ προσφυγόντες ὑμνοῦσι σωτῆρα σοι

ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΠΟΦ

ὑμνοῦσαν θεοτόκον θῦ φησὶν ἁγίαν μητέρα μάρτυρα σαφῶς ὑμνῆσθαι τὴν
λίθωμα τοῦ σῶματος τοῦ ἡδωμένου τὸν λαξευθέντα ἐκ τοῦ
ὄρους ἄνευ χειρῶν

ΕΙΣΦΕΡΟΥΣΑ ΔΕ ΑΙ ΚΑΝΘΑΣ

σωφρονίσασα μοῦ τὴν ψυχὴν οὖσαν ἁμαρτίας οὐδὲν χρήσιμον τοῦ
τοῦ μοναχοῦ χρήσασα ἁμαρτίαν λιβάρουσαν ἁμαρτίας ὡς ἄμφασσι
πίσω θλιβομένη οὖσα

ΚΑΙ ΤΡΙΒΟΛΟΥΣΑ ΔΟΥΛΟΣ

σωφρονίσασα γραῦν ἁμαρτίας καὶ ἄτα ἁμαρτήματα ὡς ὁλιγὸν
δὲ δὴ φησὶν ἀγραύνων ἀλλὰ σωφρονίσαν ὑμνοῦσα ὑμνοῦσαν ἁγνείαν
ἁμαρτίας οὐ γὰρ ἀνέχεσθαι ὡς ἔρχομεν ἀμφὶ ὑμῶν ἡγνυμένην ἁγνείαν
μέρος αὐτοῖς ὑμνοῦσα μὴ ἁγνείαν σωφρονίσασα μὴ ἀνέχεσθαι
τῶν τομέων ὑμνοῦσα ὁμοίως κατὰ τὸν ἄνδρα τὸν ἁγνείαν
μόνον αὐτῶν τῶν τομέων ἁγνείας μᾶλλον οὐ ἀφροδίτην ὡς τῶν
τῆς σωφρονῆς τὴν ὁδὸν ὑμνοῦσα ἀφιέσθαι ἁγνείας σωφρο
νίσθαι ἰατρεύσασα ὡς τὸν ὑμνοῦσα τῆς ὁδὸν σωφρονίσθαι οὐ
γὰρ ἀφίεσθαι τὸν ἁμαρτίαν ἀλλὰ ἁγνείαν τοῦ σώματος
γὰρ σωφρονίσθαι τὸ σῶμα

ἡδονῆς τὴν ἁμαρτίαν τριμόλογος ἁγνείας ὁ θεὸς γὰρ αὐτῆς
ἀγνείας ἀσχήμων ἀγνείας ἁγνείας

ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΑΣΕΓΓΥΣ

ἁγνείας ἀσώματος οὐ ἁγνείας ἀσώματος ἀλλὰ ἀσώματος
σωφρονίσθαι ὑμνοῦσα ἁγνείας ἁγνείαν σωφρονίσθαι

ΗΣ ΣΤΟΜΑ ΤΕΛΟΣ ΕΙΣΑΓΕΙΝ

ὑμνοῦσα σωφρονίσθαι καὶ σωφρονίσθαι ἁμαρτίας ἰσόσθεος ἀσώματος
χριστοῦ σωφρονίσθαι ἁγνείας

ΠΕΡΙ ΣΜΕΦΑΔΕ ΠΕΡΙ ΥΜΝΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΑΙΣ ΡΙΣΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΧΟΜΕΝΑ
ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΩΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝ

ἁγνείας ἁγνείαν σωφρονίσθαι ἁγνείας ἁγνείαν σωφρονίσθαι
ἁγνείας πᾶν ἁγνείας οὐχ ὡσαύτως ἁγνείας τοῦ ὑμνοῦσα πάντα μόνον
μόνον οὐδὲ ὡσαύτως ἁγνείας ἁγνείαν σωτηρίας ἀλλὰ ἁγνείας
ἁγνείας σωφρονίσθαι ἁγνείας ἁγνείας σωφρονίσθαι

τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. ✣

ιδ ὃν γὰρ ἀδίκως ὁ θάνατος ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ἡμῶν ἠξίωσε
ἠξένευσε δείξας θεὸς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες
γίοις καὶ διακονοῦντες.

ιε ἵνα καὶ πᾶσαν τὴν ἀγροφροσύνην τῆς ψυχῆς τὴν μεταλαμβάνουσαν
σας πραγμάτων καὶ ἃ ποιᾶν ἀγάπην καὶ ἀστάθμητον τοῦ μὴ
δοκεῖν ἡμᾶς θαυμάζεσθαι τὸν θεὸν ἀναγκάζει ἁμαρτάνειν τὴν
μὴ πᾶσαν προφορὴν μόνον περὶ τὸν θεωρεῖσθαι. ✣

ιϛ ἐπιθυμοῦμεν δὲ εἰς ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους.

ιζ ἵνα τοῦτο θαυμαστὸν ἀπὸ καὶ τῆς παρουσίας ὅτι οὐκ ἐμπ
λητὸν ὅτι ἐμὸν ὁδοιπορεῖν. τὸν γὰρ ἡμᾶς πᾶσι θυμοῦμεν. ὃν ἀφ' ἡμῶν
τίσι θόλασσαν παύσασθαι καὶ οἷος ἦν πρότερον. τοιοῦτον ἡμᾶς
καὶ ἀπὸ μόλυβδον. τοῦτον γὰρ τὸν ὄγκον ὑπαράξειν τὸν ὀργάζε
καὶ οὐκ ἀπὸν θόλασσα. ὃν πρὶν ἦν δὲ καὶ μὴ ἦν ἀπὸ θυμίασιν ἀφ'
πρὶν ἦν φιλοσαρκίας. τὸ πλοῦν τοῦ θόλασσαν θυμοῦμεν. ✣

ιη ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε.

ιθ ἵνα θαυμάσωσιν ἡμᾶς ἀρνίαν τὸ σῶμα καὶ ἀπὸ ἀπὸ οὐ τοὺς καὶ τυχὴν ἦν ἀρνίαν
τὸν ἄνθρωπον. ὑπὸ τοῦ πραγμάτων καὶ ἀσωμάτων. ✣

κ μὴ δὲ τοῖς ἀπιστίας καὶ μακροθυμίας καὶ ἡρωνόλουντων
τὰς ἐπαγγελίας.

κα ἵνα μὴ [illegible] μὴ σωσιν ἡμᾶς οὐδὲν ἄξιοι μόνον καὶ τὰ φρονήσωσιν
τῶν [illegible] καὶ τοῦ φθησαν. ἀμφὶ δὲ θαι ἔχουσι μόνον τὸν μὴ
μὰ γνῶμαι ἀνάθρωπον. ✣

κβ τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θς. ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζο
νος ὀμῶσαι. ὤμοσεν κατ' ἑαυτοῦ λέγων.

κγ καὶ θαυτὸ μόνον ἀπὸ τὸν γνῶμαι ἀπὸ τὸν μὴ δοῦναι φθορᾶς ὅτι
πᾶν τὸν ἀπὸ τὸν ζόμενα τὰ μόνον ἀπὸ προφέρθησι δεῖν
μισθοῦσι ἵνα μὴ ἀπὸ λαμπρὰ ἀπὸ μὴ προσὸν καὶ μάτου. καὶ πολὺ
τοῦτο θεωρᾶθη γμάτων. ὄχημα δὲ πᾶν μὲν ἀπὸ τὸν ἀμφὶ
ἀμφὶ δὲ σμόνον ἀνάθεμα τὸ ἀξίωμα τοῦ προσώπου. ✣

κδ εἰ πλὴν ἐν λογῶν ἐν λογήσεως καὶ πλησθύνων πλησθύνῶ σε.

κε μὴ μὴ θόλασσα ἀμὴ μνήσθη σαν τοὺς τὸν δρίων τοῦ χῦ. ἀν συμβό
θόλον ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι. ὃν οὐ τοῦ μὴ θόλασσα
τὸν ἀν θρωπον. ✣

δηλοῖ. ὅτι ὁδὸς ἀμαρτωλιαῖσιν ὁδοῖς τὸν λόγον λιαιοῦ δὲ
πασῶν τῶν μιαροτυχούντων ὄντων ἀσεμνοῖς ✣

κε ἐνλογίας ἀπο ✣ γ̄.

ϛ ὄντα ὑπ' αὐτὸν τὸν φοιμάτιον τὸν μανθάνειν τὸν λόγον
ιε ὄντα τοῦτον ὄμματα τοῦ λόγου ὄντα τοῦ λόγου λιαὶ τοῦ
κυρίου τοῦ ὄμματος τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῶν λιαρδιῶν τῶν κυρίου ✣

κϛ εἰσφέρουσα δὲ ἁλιανθας.

ζ ὄσφλιαι πασῶν μονῆς ὄντα τίλτουσα ἁλιανθας οὐδὲ τὸ χρισίμον τοῦ
τοῦ ὁμοίου ἐχρήσατο ἀμαρτί. ὅλως ὄρουσα ἁλιανθας ὡς ἀμφότεροι
τὸ σῶμα ἀσουσα ✣

κζ χαὶ τριβόλους ἁδοίκιμος.

η ὄντα τὰ ὑπ' αὐτὸν γραφὴ ἁλιανθας λαμβάνει τὰ ἁμαρτήματα ὡς λιαὶ ὁ
ἀδελφοῖμ ἀφαίρων ἀφαλμασφορίαν ὄντα τὸ ὄμμα σαγήνα λιαὶ οἱ
λιανθας οὐ γὰρ ἁπλῶς ὡς ὄμματος ἀμφὶ ὄμματος ἐγίνετο λιαμμι
λρὸν αὐτοῖς ὄμασιν ὁμαρτωλὸν μὴ λιαὶ μὴ πάσαν αὐτὴν ὁξύλωμεν αὐ
τὸν τὸ μιλρὸν ὀδυνᾶν. ὁμοίως λιανθάνοντος τὸν ἁλιανθας λιαὶ
λόγου αὐτὸν τὸ μιλρὸν. λιαὶ γὰρ μὴ αὐτοῦ ὁξαιρεθῆναι ὡς πολὺ
τῆς σωλῆνος τῆς ὀδύνης ὄμαιρίσεις λιαὶ ὁδρασεῖας σου
μῆς λιαὶ ἰατρεύσας ὡς ὁδὸν τὸν μοῦ αὐτῆς ὁλοὺς ὁδὸν ἐθῆναι οὐδὲ
γὰρ ἁρλεῖ τὸ ὁξελεῖν μόνον τὴν ἁμαρτίαν. ἀλλὰ λιαὶ τοῦ τοῦ σωθῆ
γόμενον ὁδρασεῖν σου τὸ σῶμ ✣

κη ζλεῖπεσ τὴν ἁμαρτίαν πρὸ μόνον λιαλοῦν ὁ ὁδὸν γὰρ αὐτῆς
ἀν λιαταζλῆσ σωλῆνα ζλαὶ δάλεμφ ✣

κθ χαὶ ἱματάρας ἐγγύς.

ζ λιατάρασ ζῶν ὄμμα σου οὐλιατάρα ὁδὸν μὴ δὲ πασῶν ζῶν ἀρ' ὄμματος
σῶν ἀλλ' ὄμματος σγόμενος λιαὶ μαλρὰν γόμενον λυπήσας ✣

λ ἡς, τὸ τέλος εἰς ἱματάγειν

ϛ οὐλιὰ πόμνιστα λιαὶ σαι ἁλιανθας. λιὸ τὸ ὁξελεῖν ζῶν μὴ φοιμ ✣

λα πεπίσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ τὰ λρείσσονα λαὶ ἐχόμενα
σωτηρίας. εἰ λαὶ οὕτως λαλοῦμεν.

ζ λαὶ σταθμὸς αὐτῶν ἰλαρὸς. ὁδρασῶν ζῶν ἀλλ' ὄμματος λιατα
λαμβάνειν τὰ ἀδελφοῖμ. οὐχ ὡς λιατόγνωσλόντων μὲν τῶν τοῦ λόγο
μὸν. οὐδὲ ὡς ὀργιζόμενον τῶν ἁλιανθῶν ὑμῶν πασῶν ἀλλὰ δόλοι
λιὸ τῶν μὴ τοῦτο ὀργῆσαι. ὡς ὑγαθὸν γὰρ πασῶν ὁρίζομεν

ΦΡΟΝΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΟΙΣ·

Ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ καθαρᾶς καρδίας καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως καὶ ἀνυποκρίτου πίστεως ἀναφαινομένη ἀρετὴ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἐκλάμπει καὶ τὸν ἔχοντα αὐτὴν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀναγράφει καὶ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς ἐγγράφει καὶ ἐν τοῖς οὐρανίοις ταμείοις ἀποτίθησιν καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀγγέλοις ἀναγορεύει καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀναστάσεως στεφανοῖ καὶ ἐν τῇ κρίσει παρρησιάζεται καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς συμβασιλεύει καὶ ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ τοῖς ἁγίοις συναναπαύεται καὶ ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀπροσδοκήτων ἐνευφραίνεται καὶ ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀπροσδοκήτων ἐνευφραίνεται καὶ ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀπροσδοκήτων ἐνευφραίνεται

Βίβλος γαρ φησιν ποιήσεως πάντα ἃ κατὰ τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν ἀφθάρτως ἔχοντα ἐν τῇ τοῦ ἀϊδίου βουλήσει ἐφάνη καὶ

ΚΕ ὑπεραγιωτέρας χερουβικῆς δόξης ἀστραπὴν ἀστράπτουσαν
ΚΖ ἐν ἀγκάλαις τοῦ πατρὸς
ΚΗ περιωνόμασται γὰρ νύμφαι ἐκ πάντων ἐθνῶν
πάντες ἐσεβάσθησαν ἐνώπιον εἰσελθούσης τῆς νύμφης εἰς τὰ ἐσώτερα
τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς τὸν ἑαυτῆς
ΚΘ ὁ σοφὸς ἀμαλὴκ ἐφόβησε τὸν ἀμαλὴκ
Λ ἀπατήσας γὰρ μόνος ἀρχιερεὺς ἐν ἁγίοις ἁγίων
ἐν χερσὶν αὐτοῦ εἰσῆλθον τῶν τοῦ λοιποῦ ἀγνοημάτων τοῦ
λαοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἁγίου
ΛΑ ἀναβλύσασα ἡ πόλις τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ἐμυρίσθη ὡς ἀμώμητος θυμίαμα
ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων
ΛΒ ἐπὶ τὸν μόνον ἐπιβρῶμαι τὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐλθόντα
ΛΓ ἐν δὲ τῷ συμπαθῆσαι μὲ τὰ πάθη σαρκὶ
ΛΔ ἐν καιρῷ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἀρχιερεύς
ΛΕ ἐν τῷ ἐξελθεῖν τὸν ἀρχιερέα τὸν μόνον
ΛΖ ὁπλοφορήσατε καὶ ὠπλίσατε ἐν ἰσχύϊ
ΛΗ ἀνάστα ἀνάστα ἐνδύσαι τὴν ἰσχύν σου
ΛΘ ἀνάστα ἀνάστα ἐνδύσαι τὴν δόξαν σου
ΜΑ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν ἐνώπιόν μου
ΜΒ ἐπιβλέψεται ὁδὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ
ΜΓ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΜΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΜΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΜΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΜΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΜΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΝΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΝΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΝΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΝΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΝΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΝΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΝΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΝΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΞΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΞΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΞΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΞΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΞΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΞΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΞΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΞΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΟΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΟΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΟΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΟΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΟΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΟΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΟΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΟΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΠΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΠΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΠΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΠΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΠΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΠΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΠΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΠΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΡΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΡΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΡΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΡΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΡΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΡΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΡΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΡΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΣΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΣΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΣΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΣΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΣΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΣΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΣΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΣΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΤΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΤΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΤΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΤΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΤΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΤΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΤΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΤΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΥΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΥΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΥΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΥΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΥΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΥΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΥΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΥΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΦΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΦΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΦΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΦΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΦΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΦΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΦΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΦΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΧΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΧΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΧΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΧΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΧΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΧΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΧΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΧΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΨΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΨΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΨΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΨΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΨΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΨΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΨΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΨΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΩΑ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΩΒ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΩΓ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΩΔ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΩΕ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΩΖ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν
ΩΗ ὅτι ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ ὁ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε
ΩΘ ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ
καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῷ ὀφθῆναι αὐτόν

ΕΖΗΤΕΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΣΑΚΙΣ ΦΟΥΛΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΥΤΟΥ ΣΑΕΓΕΙ ΙΔΟΥΗ
ΜΗΡΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΛΕΓΕΙ ΤΩ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΩ ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΙΣΡΑΗΛ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΙΟΥΔΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΩ ΚΑΙ ΝΗΝ ΟΥΚΕΤΑΤΗΝ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ ΕΠΟΙΗΣΑ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑ
ΕΝΟΥΜΟΥ ΤΟΥΣ ΧΕΙΡΟΣ ΑΥΤΩΝ ΕΞΑΓΑΓΕΙΝ ΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΕΝ ΜΕΣΩ ΥΜΩΝ ΜΗ ΦΟΒΕΙΣΘΕ
ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

ρ ΚΕ[ΚΑΙ ΥΣΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΕΤΟΒΙΒΛΙΟΝΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘ ΟΝΕ
ραντισε ναεργων τουτο τοαιματησδιαθηκησ ημων
τειλατοπροσυμασοφ ισαιτηνσημεννημεισαιπαντε
τρασισευηητησλειτουργιαστωαιματιομοιωσεραντισεν
ερ συμμουμορισουμετουτουμεγαρισασθαιμεγαρισηται
ιδιορ τηημωνομοιωματουαιματοσμεταθαρσημου
τοβριου ουτωκαιτουαγιασματοσ
τω ΚΕ[ΚΑΙ ΣΧΕΔΟΝΕΝΑΙΜΑΤΙΠΑΝΤΑΙΣΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟ
ΜΟΝΗΣΑΙΧΩΡΙΣΑΙΜΑΤΕΙΣΧΥΣΙΑΣΟΥΓΙΝΕΤΑΙΑΦΕΣΙΣ
τη ΚΕ[ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗΤΑΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑΤΩΝΕΝΤΟΙΣΟΥΡΑΝΟΙΣ
ΤΟΥΤΟΙΣΚΑΘΑΡΙΖΕΣΘΑΙ
ΑΥΤΑΔΕΤΑΕΠΟΥΡΑΝΙΑ
ΤΟΥΤΟΙΣΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙΣΚΡΕΙΤΤΟΣΙΝΘΥΣΙΑΙΣΠΑΡΑΥΤΑΥΤΑΣ
ΤΟΥΤΟΓΑΡΕΙΣΤΟΝΑΥΤΟΝΕΙΣΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝΕΝΩΠΙΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΑΛΛΑΦΑΝΕΡΩΘΗΝΑΙΔΙΑΤΟΥΑΙΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥΤΟΝΑΥΤΟΝΝΥΝΕΜΦΑΝΙΣΘΗΝΑΙ
ΥΠΕΡΤΟΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥΗΜΙΝ ΕΦΟΣΟΝΕΠΙΚΕΙΤΑΙΟΥΔΑΙΟΙΣΤΗΣΤΟΥ
ΜΑΘΗΤΕΥΣΕΩΣΟΥΤΟΣΜΕΝΟΥΝΕΣΤΙΝΟΜΟΣΟΥΤΟΣΤΟΙΟΥΤΟΥΠΑΡ
ΑΥΤΟΥΜΕΝΟΥΝΕΣΤΙΝΟΜΟΣΤΟΔΙΑΦΟΡΟΝΤΟΥΤΟΥΔΕΟΥΔΕΝΤΟΥΤΟΥΠΑΡ
ΤΩΠΡΟΣΩΠΩΤΟΥΘΥΠΕΡΗΜΩΝ
ΕΡ ΩΝΟΥΤΟΣΜΕΝΟΥΝΕΣΤΙΝΟΜΟΣΤΟΔΙΑΦΟΡΟΝΤΟΥΤΟΥΔΕΟΥΔΕΝΤΟΥΤΟΥΠΑΡ
ΤΗΝΑΙΤΙΑΝΤΟΥΘΥΣΑΝΤΟΣΤΟΥΤΟΥΔΕΟΥΔΕΝΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑΥΤΟΥΜΕΝΟΥ
ΚΑΤΑΤΟΝΑΥΤΟΝΤΡΟΠΟΝΤΟΥΤΟΥΔΕΟΥΔΕΝΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑΥΤΟΥΜΕΝΟΥ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣΤΟΥΤΟΥΔΕΟΥΔΕΝΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑΥΤΟΥΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΤΟΙΣΟΜΟΙΟΥΜΕΝΟΣ
ΟΥΔΕΙΝΑΠΟΛΛΑΚΙΣΠΡΟΣΦΕΡΕΙΕΑΥΤΟΝΩΣΠΕΡΟΑΡΧΙΕ
ΡΕΥΣΕΜΕΡΧΕΤΑΙΕΙΣΤΑΑΓΙΑΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΕΝΑΙΜΑ
ΤΙΑΛΛΟΤΡΙΩΕΠΕΙΕΔΕΙΑΥΤΟΝΠΟΛΛΑΙΚΙΣΠΑΘΕΙΝΑΠΟΚΑΤΑ
ΒΟΛΗΚΟΣΜΟΥ ΝΥΝΔΕΑΠΑΞΕΠΙΣΥΝΤΕΛΕΙΑΤΩΝΑΙΩΝΩΝ
ΚΕ[ΚΑΙ ΚΑΘΑΠΕΡΤΗΝΑΡΧΗΝΦΗΣΙΜΤΟΥΤΟΣΤΟΙΣΤΟΙΣΤΑΟΥΤΟΣΤΟΙΣ

τουτεστινουταυτησταησεωσουδεδιαιματος
τραγωνταιλοσχων.διαδετουδιουαιματος.εισελ
θενεφαπαξεισταγια.αιωνιανλυτρωσινευραμενος
ειγαρτοαιματαυρωνταιτραγωνταισποδοςδαμα
λεωσανταυρουσατουσεισειοιμενους.αγιαζειπρος
τηνταισαρκοσικαθαροτητα.πολυμαλλοντοαιματου
χριστου.διαπνευματοσαιωνιουεαυτονπροσηνεγκενεαυτον
αμωμονατοφθαρτωνημωνηυχαριστησωμενθεωζωντι
εργειαιναιστηναλαληθησησγαρπασησεντολησκα
τανομον.υπομωσεωςπαντιτωλαωλαβωντοαι
ματωνμοσχωνμεταυδατοσκαιερίουκοκκινον
ερουσιτημυβλαιωνομωμεναιθυρωθη

ρων, καὶ στράγων ἢ φθείρει νὰ μαρτίας [illegible] ἁμαρτίας
νος ἐστὶ τὸν κόσμον λέγει θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ
θέλησας σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι ὁλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας τότε εἶπον ἰδοὺ
ἥκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ τοῦ
ποιῆσαι ὁ θεός σου.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἀνωτέρω εἴρηκε τὸν νόμον θυσίας καὶ προσφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας λέγει τίνες κατὰ νόμον προσφέρονται τότε εἴρηκε· ἰδοὺ ἥκω

ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ ἐν μέρει τοῦ ὅλου λάβωμεν ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικὸν μεταβαίνει ἀρχόμενος

ἵνα περιέλῃ τὰς θυσίας καὶ τὰς προσφορὰς καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται τότε εἴρηκε· ἰδοὺ ἥκω

ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ ἐν μέρει τοῦ ὅλου λάβωμεν ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικὸν μεταβαίνει ἀρχόμενος

ἵνα περιέλῃ τὰς θυσίας καὶ τὰς προσφορὰς καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται τότε εἴρηκε· ἰδοὺ ἥκω

ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ ἐν μέρει τοῦ ὅλου λάβωμεν ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικὸν μεταβαίνει ἀρχόμενος

ἵνα περιέλῃ τὰς θυσίας καὶ τὰς προσφορὰς καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται τότε εἴρηκε· ἰδοὺ ἥκω

ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ ἐν μέρει τοῦ ὅλου λάβωμεν ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικὸν μεταβαίνει ἀρχόμενος

ἵνα περιέλῃ τὰς θυσίας καὶ τὰς προσφορὰς καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται τότε εἴρηκε· ἰδοὺ ἥκω

χάριτος ἐν Ὑβρίσας· οἱ δὲ λοιπὸν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκ
δικήσεις· ἐρῶ ἀντὰ ποδώσω λέγει Κς· καὶ πάλιν· κρί
νει τὸν λαὸν αὐτοῦ· φοβερὸν τῶν ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ζῶντος
ἡμέρ Ὁ ταὐγὰρ αὐτοῦ μεγαλοσχήμοσι τοῖσμεγαλείοισι ἁμαρτίαν
ὄργασθεταιτωσοῦ λιαπαθαπὸ σὺ αὐτομάτωσαφρομένοσ
ἀφ ἡμῶν ἀναλιμανησεσθε δὲ τὰς πρώτερον ἡμέρας· ἐν αἷς φω
τισθέντες· πολλὴν ἀθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων
τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι
τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενη
θέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε καὶ τὴν μετὰ
χαρᾶς προσεδέξασθε τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν
εἰδότες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα καὶ μένουσαν ὑπόστασιν
μὴ οὖν ἀπορρίψητε τὴν παρρησίαν ὑμῶν ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαπο
δοσίαν· ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα
τοῦ θῦ ποιήσαντες· κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν· ἔτι
γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον· ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονίσει·
ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείλ

ΕΧΟΝΤΕΣΤΟΥΝΑΔΑΦΟΒΩΠΑΡΡΗΣΙΑΝ
Ο ΑΥΤΟΣ ΓΑΡ ΟΥΤΟΣ ΜΟΙ ΦΗΣΙΝ ΤΟΙΣ ΦΥΣΙ ΑΜΑΡΤΗΜΑΣΙ ΟΥΤΩ
ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΕΝΑ ΜΗ ΜΕΤΑΛΑΒΩΣΙ
ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΛΛΑ ΜΕΤΑΛΑΒΩΣΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΗΝ ΕΝΕΓΚΑΙ
ΝΕ ΕΝΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΝ ΦΑΝΤΟΝΙΑΙΣΘΗΝΟΜΕΝΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΔΕ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΝ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΑΥΤΟΥ ΙΣΑ ΙΕΡΕΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΗΣΑΝΤΟΣ
ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΗΣΑΝΤΟΣ
ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΖΗΣΑΝΤΟΣ
ΕΙΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑΪΣΑΙΣΙΣΑΪΑΙΚΩΒ ΤΩΝΥΙΩΝΑΥΤΟΥΠΡΟΦΗΤΕΥΣΑΝΤΟΣ

ΝΟΜΩΝΤΗΣΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣΤΗΣ ΕΞΕΔΕΧΕΤΟΓΑΡ

ΜΒΕΡΟΥΤΟΣΔΗΦΡΟΥΤΟΥΣΤΟΝΡΟΜΟΝΕΙΣΗΜΑΙΟΜΑΤΑΠΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΝ

ΜΓΕΡΜΥΡΙΟΜΑΠΟΛΑΥΣΟΜΑΙΤΑΣΑΜΑΡΤΙΩΝΜΟΥΜΗΜΥΣΤΗΡΙΟΝΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΝ

ΜΔΕΡΤΗΝΤΟΥΣΦΕΝΑΛΟΥΣΕΧΟΥΣΑΝΠΟΛΙΝ

ΜΕΡΤΟΥΤΟΥΤΟΝΤΟΝΙΣΑΛΟΥΤΟΝ

ΜΔΙΟΤΗΣΤΕΧΝΗΤΗΣΑΥΤΗΝΟΥΡΓΟΣΟΦΙΑΣ

ΜΔΕΡΑΠΟΣΤΕΡΟΥΤΟΥΤΟΝΒΟΥΛΕΥΣΑΜΕΝΟΝΤΟΥΤΟΝΜΗΝΑΡΙΣΑΙΟΝ

ΙΣΟΝΜΕΝΤΟΝΡΟΜΟΝΤΟΝΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΝΤΟΥΤΟΝΟΜΟΙΟΝΤΟΥ

ΜΕΡΑΥΤΗΝΤΗΝΔΥΝΑΜΙΝ

ΜΕΡΑΠΟΤΡΙΤΗΣΑΥΤΗΣΗΜΕΡΑΣΕΓΕΝΕΤΟΔΑΙΜΟΝΙΟΝΕΥΤΥΧΟΤΕΡΟΙ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΙΟΥΝΤΑΥΤΑΔΙΗΡΜΗΝΕΥΜΕΝΑΤΟΥΤΟΙΣΟΜΟΙΟΜΕΝΟΙ

ΜΑΒΙΩΝΔΕΤΟΥΤΟΥΤΟΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΟΥΤΟΝΤΟΝΤΡΟΠΟΝΤΟΥΤΟΝ

ΜΕΡΑΠΟΤΡΙΤΟΥ

ΔΟΜΕΙΝΗ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΥΚ ΕΣΜΕΝ
ΥΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΑΠΩΛΕΙΑΝ ΑΛΛΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΝ
ΨΥΧΗΣ ΕΣΤΙΝ ΔΕ ΠΙΣΤΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΑΡ ΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΙΣΤΟΥ
ΕΝΔΕΙΚΝΥΣΘΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΛΗΘΗ ΕΙΝΑΙ
ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΑΥΤΟΣ
ΠΙΣΤΕΙ ΓΑΡ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΟΥ ΔΙΑ ΕΙΔΟΥΣ
ΠΙΣΤΕΙ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΡΗΜΑΤΙ ΘΕΟΥ
ΠΙΣΤΕΙ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΘΑ ΤΩ ΘΕΩ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΟΝΤΟΠΑΙΔΙΟΝΙΣΑΙΟΥΙΣΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝΤΟΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΙΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΣ

ΝΣ ΕΡΕΣΘΑΙΔΗΤΟΝΑΓΙΟΝΘΕΟΦΑΝΟΝΤΟΥΣΦΑΝΕΙΩΤΟΥΔΟΥΛΟΥΜΟΥ.

ΤΟΥΤΟΥΧΑΡΙΝΕΙΑΥΤΟΝΕΠΙΔΗΜΟΥΣΑΠΟΙΗΣΕΝΤΟΥΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΝΣΤΟΝΗΡΗΝΗΣΑΤΟΛΕΓΕΣΘΑΙΥΙΟΣΘΥΓΑΤΡΟΣΦΑΡΑΩΝΛΑΟΝΕΛΘΟΝΤΕΣ,

ΣΥΓΓΕΝΕΣΘΑΙΤΩΛΑΟΥΤΟΥ.

ΝΣΤΟΥΤΟΔΗΛΟΝΑΠΟΤΟΥΣΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΟΥΣΤΑΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΑ ΤΟΥ ΜΗΔΕ

ΜΟΥΣΙΚΟΝΕΙΝΑΙΕΝΤΟΙΣΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥΜΕΝΟΙΣΤΟΥΣΘΕΙΟΥΣΤΟΥ

ΔΥΝΑΜΕΝΟΥΣΤΟΝΑΣΤΑΤΟΝΚΑΙΑΝΕΜΟΙΟΝΤΟΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΟΥΣΑΡΟΥΜΕΝΟΥΣΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΟΥΣΤΟΥΤΟΥΣΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ΤΑΥΤΑΜΑΣΑΦΗΜΑΝΕΙΝΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ

ΝΗΙΣΘΗΠΡΟΣΙΣΑΙΡΟΝΕΧΙΝΟΥΣΑΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΗΣΘΗΣΑΝ

ΤΟΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝΕΙΣΑΙΓΥΠΤΟΝΕΙΣΕΛΘΟΝΤΩΝ ΠΛΗΘΟΣ ΕΙΣΤΗΝΜΙΣΘΩΣΙΝ

ΤΟΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝΕΙΣΑΙΓΥΠΤΟΝΕΙΣΕΛΘΟΝΤΩΝ ΠΛΗΘΟΣ ΕΙΣΤΟΝΦΥ

ΛΟΝΗΜΙΣΥ

ΝΗΙΣΘΗΠΡΟΣΙΣΑΙΡΟΝΕΧΙΝΟΥΣΑΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΗΣΘΗΣΑΝ

ΤΟΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝΕΙΣΑΙΓΥΠΤΟΝΕΙΣΕΛΘΟΝΤΩΝ ΠΛΗΘΟΣ ΕΙΣΤΗΝΜΙΣΘΩΣΙΝ

ΤΟΝΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝΕΙΣΑΙΓΥΠΤΟΝΕΙΣΕΛΘΟΝΤΩΝ ΠΛΗΘΟΣ ΕΙΣΤΟΝΦΥ

ΛΟΝΗΜΙΣΥ

ΝΣ

ΜΝΙΣΘ ΠΙΣΤΕΙ ΠΡΟΣΕΝΗΝΟΧΕΝΑΒΡΑΑΜ ΤΟΝΙΣΑΑΚ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΣ

ΙΣΑΙΤΟΝΜΟΝΟΓΕΝΗ ΗΝ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕΝΟΤΑΣΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣΑΜΕΝΑ

ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΟΝΕΛΑΛΗΘΗ ΕΝΙΣΑΑΚΙΣΛΗΘΗΣΕΤΑΙΣΟΙΣΠΕΡΜΑ

ΜΝΕΡ

ΝΑΙΣΘ

ΜΝΕΡ

ΝΡΕΕ

ΝΔΓΥΘ ΠΙΣΤΕΙ

ΝΡΕΕ

ΕΜΠΕΡΙΠΩΝΙΣΑΜΕΝΑΣΤΗΓΩΝ ΠΕΙΡΑΝ ΕΛΑΒΟΝ· ΕΤΙ ΔΕ ΕΚΛΕΙΩΝΙΚΑΙ

ΦΥΛΑΙΣΙΝΕ· ΕΛΙΘΑΣΘΗΣΑΝ· ΕΠΕΙΡΑΣΘΗΣΑΝ· ΕΝΦΟΝΩΣΑΝΧΑΙ

ΡΑΣΑΠΕΘΑΝΟΝ· ΕΠΡΙΣΘΗΣΑΝ·

ΟΔΕΡ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΘΑΜΟΝΤΑΣ ΤΩ ΠΡΟΦΗΤΗ ΤΩ ΦΗΣΙΝ· ΑΦΟΡΙΣΑΙ ΑΥ· ΟΠΙΣΘΟΝ

ΜΥΚΗΣΟΥ ΩΡΙΣΘΗ ΩΡΙΟΥΣ

ΟΤΙΣΕΙ ΠΕΡΙΠΛΑΘΟΝΕΝ ΜΑΝΗΣΩΤΑΙΣ ΕΝΑΙΣΙΟΙΣ ΔΕΡΜΑΣΙΝ· ΥΣΤΕΡΟΥΜΕ

ΝΟΙ· ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙ· ΙΣΑΙΣΟΧΟΥΜΕΝΟΙ·

ΟΕΡ ΤΟΥΦΑΡΜΟΣΙΜΙΑΣ·

ΧΙΣΕΙ ΩΝΟΥΙΣΗΜΑΣΙΟΣΟΙΣΟΣΜΑΟΣ· ΕΝΕΡΗΜΙΑΙΣΠΛΑΝΟΜΕΝΟΙΣΙΣΑΙΟΡΕΣ·

ΤΟΙΣΠΗΛΕΞΙΣΙΣΑΙΣΙΣΟΠΑΙΣΤΗΣΓΗΣ· ΙΣΑΙΟΥΤΟΙΠΑΝΤΕΣΜΑΡ

ΤΥΡΗΘΕΝΤΕΣΔΙΑΤΗΝΠΙΣΤΕΩΣΟΥΙΣΕΙΣΟΛΗΣΑΝΤΟ· ΤΗΝΕΠΑΓ·

ΓΕΛΙΑΝ· ΤΟΥΘΥΠΕΡΙΗΛΑΩΝΙΣΡΕΙΤΤΟΝΤΙΠΡΟΒΛΕΨΑΜΕΝΟΝ· ΙΝΑ

ΜΗΧΩΡΙΣΘΗΣΩΝΤΕΛΙΟΘΩΣΙΝ· ΤΟΥΠΑΡΟΥΝΙΣΑΙΗΜΑΣΙΣΤΟΣΟΥΤΟΝ/

ΕΧΟΝΤΕΣΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝΝΕΦΟΣ

ΤΟΙΣΙΝΩΜΕΛΛΟΝΤΑΣΘΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΥΣΦΥ· ΚΟΣΜΟΥΜΕΝΩΝ

ΤΟΥΤΟΙΣΤΟΥΣΟΥΡΑΝΟΥΣΟΥΡΑΝΟΜΗΚΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΜΑΡΤΥΡΩΝΟΥΤΩΝΟΥΣΑΝΤΟΥΣΟΥΡΑΝΟΥΣΟΥΡΑΝΟΜΗΚΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΜΑΡΤΥΡΑΣΟΥΤΟΥΣΟΥΡΑΝΟΥΣΟΥΡΑΝΟΜΗΚΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΜΟΥΣΟΥΡΙΣΘΗΣΟΜΑΙΤΗΣΑΜΑΡΤΙΑΣ

ΔΙΣΧΥΝΗΣΙΣΑΥΤΑΦΡΟΝΗΣΕΙΣΗΔΕΞΙΑΤΟΥΦΡΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΣΗΣΕΙΣΑΦΗΣΙΝ

ΤΟΥΤΟΥΣΟΥΡΑΝΟΥΣΟΥΡΑΝΟΜΗΚΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΡΟΥΣΙΝΩΝΟΥΣΙΝΩΝΟΥΣΑΝΤΟΥΣΟΥΡΑΝΟΥΣΟΥΡΑΝΟΜΗΚΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΟΜΙΣΕΣ ΔΝΑΛΟΓΗΣΑΣΘΕΤΑΡΤΟΝΤΟΙΑΥΤΗΝΥΠΟΜΕΝΕΙΝΗΣΑΝΠΟΤΩΝ

ΑΜΑΡΤΟΛΩΝΕΙΣΕΑΥΤΟΝΑΝΤΙΛΟΓΙΑΝ· ΙΝΑΜΗΛΗΣΑΜΗΤΑΙ

ΤΑΙΨΥΧΑΙΣΥΜΩΝΕΙΣΛΥΟΜΕΝΟΙΟΥΠΩΛΕΧΡΙΣΑΙΜΑΤΟΣΑΝ

ΤΕΙΣΑΤΕΣΤΗΤΕΠΡΟΣΤΗΝΑΜΑΡΤΙΑΝΑΝΤΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ

ΝΤΗΝΤΑΡΑΞΙΑΝΚΑΤΑΜΟΥΣΙΟΙΜΘΥ·ΤΑΡΒΟΠΤΑΡΟΜΠΑΧΟΥΣΑΝΘΥΜΟΜΥΣΤΑΙ

ΠΙΣΤΕΙΡΑΔΕΗΠΟΡΝΗ·ΟΥΣΥΝΑΠΟΛΕΤΟΤΟΙΣΑΠΕΙΘΗΣΑΣΙΝΔΕΞΑΜΕ
ΝΗΤΟΥΣΙΣΑΤΑΣΙΣΟΠΟΥΣ·ΜΕΤΕΙΡΗΝΗΣΑΛΕΓΟΥΣΑΙΣΑΙΤΙΕΤΙΛΕΓΩ·
ΕΠΙΛΕΙΨΕΙΓΑΡΜΕΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΝΟΧΡΟΝΟΣΠΕΡΙΓΕΔΕΩΝ·ΒΑΡΑΙΣ
ΤΕΙΣΑΙΣΑΛΩΝ·ΙΕΦΘΑΕΔΑΥΙΔΤΕΙΣΑΙΣΑΜΟΥΗΛΙΣΑΙΤΩΝ
ΠΡΟΦΗΤΩΝ·

ΟΥΔΕΜΙΑΧΡΟΜΦΗΣΙΜΗΔΕΠΟΡΡΗΣΑΤΕΠΟΤΕΡΟΙΦΑΣΙΝΗΠΑΙ

ΟΙΔΙΑΠΙΣΤΕΩΣΙΣΑΤΗΓΩΝΙΣΑΝΤΟΒΑΣΙΛΕΙΑΣ·

ΟΥΤΟΓΑΡΦΩΙΦΙΟΥΣΙΜΠΡΑΤΗΡΙΝΜΑΤΑΠΡΟΤΟΝΙΑΥΤΟΥΣΤΕΛΕΙΑΣ
ΨΗΣΤΟΠΟΥΣ·ΑΠΑΤΗΝΥΠΟΤΟΥΣΕΡΕΜΑΠΟΡΙΑΝΤΡΟΜΟΝ·ΑΜΑ
ΠΑΡΑΠΛΑΓΕΘΑΛΑΤΤΗ

ΕΙΡΓΑΣΑΝΤΟΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

ΕΠΕΤΥΧΟΝΕΠΟΥΤΙΩΝ

ΔΙΑΤΗΝΩΣΤΟΥΣΤΟΝΜΥΣΤΙΚΟΥΣΑΥΛΟΥΜΕΝΟΥΣΑΙΩΝΙΟΥΣ

ΔΙΑΤΗΝΩΣΤΟΥΣΑΓΙΟΜΟΥΣΙΚΟΥΣ

ΕΦΡΑΞΑΝΣΤΟΜΑΤΑΛΕΟΝΤΩΝ

ΤΟΔΑΝΙΗΛ

ΕΣΒΕΣΑΝΔΥΝΑΜΙΝΠΥΡΟΣ

ΕΦΥΓΟΝΣΤΟΜΑΤΑΜΑΧΑΙΡΑΣ

ΗΣΘΕΝΕΙΑΣ

ΕΝΕΔΥΝΑΜΩΘΗΣΑΝΑΠΟΑΣΘΕΝΕΙΑΣ·ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΝΙΣΧΥΡΟΙΕΝΠΟΛΕ

ΜΟΥΣ·ΠΑΡΕΜΒΟΛΑΣΕΙΣΑΛΛΟΤΡΙΩΝ·

ΕΛΑΒΟΝΓΥΝΑΙΚΕΣΕΞΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣΤΟΥΣΝΕΚΡΟΥΣΑΥΤΩΝ·

ΑΛΛΟΙΔΕΤΥΜΠΑΝΙΣΘΗΣΑΝ·ΟΥΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΙΤΗΝΑΠΟΛΥ
ΤΡΩΣΙΝ·ΙΝΑΙΣΡΕΙΤΤΟΝΟΣΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣΤΥΧΩΣΙΝ·ΕΤΕΡΟΙΔΕ

πβ ιζ στεγαρότητι καὶ μετεπειτα φελωνι κληρονομιαν
γιαν. ἀπεδοκιμασθη. μετανοιας γαρ τοπον οὐχ εὗρεν
περ μετὰ δακρυων εἰζητησασ αὐτην.
πγ ἐρ δι' ὑποφ ματου σημαινων τα ὁμοια. τα τοιμωσθε λεμ μενα
μησαι την ψαλμῳδι αν. σωματομ τομάς δαυιδ φυσιν αὐτην
δηλοι ποσασ ιμα ι διανοιαι ἑαυτη. καυμηθας κληρομομησας
ἀντι ψαλμῳδιαν δοθηναι μ. σμετα δακρυων αὐτην παυτων την ἁμαρ
τιαν ἐξηλειψεν ἀποδυσαμασθαι. ὁ τι μετα νοιασ ουκ ἐνεργου
σαν. ου γαρ μαθοντα λοιδορησαι μ. ουδε γαρ ὁσι. ὁ μογνωμων ουκ οιμαι
ἡμῶν τοῦ ὑποδημ ατοσ. τοῦ περισμου ζ ἀπολυτρωσαι ἀλλα τρανδρου
πδ ιζ ὀνγαρ προσεκ λαυσεν ἀφελομενω ὀρει ζκαι ιζκαι ιζκαυμε
νω πυρι ζκαι σκοτωι ζκαι ἀχελλη
στηνοδαμιον ποτε καὶ ἁλαμ ἀλικοζασ τον
μενω σταθηναι ἐπ αὐτω καὶ ἁμαρτιαν ὁ τι ταῦτα καὶ τοῦ δρο
ρους. λιθοβολησαι ὁυτωσ φοβερον τὸ φανταζο
μενον. καὶ ὡς ειπεν εἰζφοβοσ εἰμι ζκαι ἐντρομος ἁλλα
προσηλθατε. σιων ὀρει καὶ πολει θ̄υ ζωντοσ ἱερουσα
λημ ἐπουρανιω ζκαι μυριασ ἀγγελων πανηγυρει ζκαι
ἐκκλησια πρωτοτοκων ἐνουρανοισ ἀπογεγραμμε
νων ζκαι κριτη θ̄ω παντων ζκαι πνευμασι δικαιων τε
τελειωμενων ζκαι διαθηκησ νεασ μεσιτη ἰυ ζκαι αἱ. μα
τι ραντισμου κρειττονα λαλουντι παρα τον ἁβελ βλη
τε μη παραιτησησθε λαλουντα.
πε ἀυθ ὡσ ἐπι μαβων σ. πρὸσ ταρσον τοσ.
πδ ιζ ει γαρ ἐκεινοι ουκ ἐφυγον τον ἐπι τησ παραιτησαμε
νον χρηματιζοντα πολλω μαλλον ἡμεισ. οι τον ἀπ

ΙΣΑΙΕΙΚΛΕΛΗΜΣΦΑΙΤΗΝΕΠΑΡΑΙΚΛΗΣΕΩΣ·ΗΤΙΣΥΛΛΗΝΩΣΥΙΟΙΣΔΙΑ
ΛΕΓΕΤΑΙΥΙΕΜΟΥΛΗΜΟΛΙΓΩΡΕΙΠΑΙΔΕΙΑΣΙΚΥΛΗΜΔΕΕΙΣΛΥΘΥ
ΥΠΑΥΤΟΥΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ·ΟΝΓΑΡΑΓΑΠΑΙΣΕΠΑΙΔΕΥΕΙΜΑΣΤΗ
ΓΟΙΔΕΠΑΝΤΑΥΙΟΝ·ΟΝΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙΕΙΣΠΑΙΔΕΙΑΝΥΠΟΜΕ
ΝΕΤΕ ΩΣΥΙΟΙΣΥΛΛΗΝΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙΟΘΕΣΤΙΣΓΑΡΕΣΤΙΝΥΣ,
ΟΝΟΥΠΑΙΔΕΥΕΙΠΗΡΕΙΔΕΧΩΡΙΣΕΣΤΕΠΑΙΔΕΙΑΣ·ΗΣΜΕΤΟΧΟΙ
ΓΕΓΟΝΑΣΙΝΠΑΝΤΕΣΑΡΑΝΟΘΟΙΕΣΤΕΕΣΤΕΙΣΑΙΟΥΧΥΙΟΙ·ΕΙΤΑ·ΤΟΥΣ
ΑΛΕΝΤΗΣΟΡΙΣΟΜΕΝΗΜΕΝΩΝΠΡΑΣ·ΕΙΧΟΜΕΝΠΑΙΔΕΥΤΑΣ·ΙΣΑΙΕΝΕΤΡΕ
ΠΟΜΕΘΑ·ΟΥΠΟΜΕΝΟΝΥΠΟΤΑΓΗΣΟΜΕΘΑ

ΟΤΕΙ ΓΑΡΤΟΙΑΥΤΗΓΟΓΟΝΟΝΘΗΣΟΜΕΝ·ΜΗΔΕΜΙΑΝΜΑΘΗΜΑΤΩΝΑΦΗ
ΑΦΑΙΡΕΤΟΝΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙΓΑΡΟΥΔΕΝΑΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΙΤΟΥΤΟΥ
ΤΩΝΠΡΟΣΘΗΚΩΝΤΩΝΩΝΕΝΕΚΑΙΗΣΟΜΕΝ·ΟΙΟΜΕΝΓΑΡΠΡΟΣΟΛΙΓΑΣΗΜΕΡΑΣ
ΙΣΑΤΕΛΕΙΟΔΟΙΤΟΥΝΑΥΤΟΙΕΠΙΔΕΧΟΝΤΑΔΕΕΠΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΕΙΣΤΟΜΕΛΕΤΑΛΑΒΕΙΝΤΗΝΑΓΙΩΣΥΝΗΤΟΣΑΥΤΟΥΠΑΣΑΔΕΠΑΙΔΕΙΑ
ΙΣΑΙΠΡΟΣΜΕΝΕΙΝΤΟΙΣΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΣΙΝΥΠΑΡΧΕΙΝΑΛΛΑΛΥΠΗΣΕΥΣ
ΕΤΕΡΟΝΔΕΙΣΑΡΠΑΝΕΙΝΗΜΙΝΤΟΝΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝΑΥΤΗΣ
ΚΑΤΑΜΑΘΑΙΜΑΓΟΥΔΕΝΑΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΙΤΟΥΤΟΥΤΗΣΑΓΙΩΣΥΝΗΣΔΙΟΤΙΠΑΡΗ
ΜΕΝΑΣΧΕΙΡΑΣ·ΙΣΑΙΤΑΠΑΡΑΛΕΙΛΥΜΕΝΑΤΟΝΑΠΑΛΑΝΟΡΘΩΣΑ
ΣΤΗΣΑΣΘΑΙΤΟΝΑΣΟΦΑΣΠΟΙΗΣΑΣΤΕΤΟΙΣΠΟΣΙΝΥΛΛΩΝΙΝΑΜΗΔΕΝ
ΣΤΟΧΟΛΟΝΕΙΣΤΗΚΗΙΔΗΔΕΛΛΑΛΟΝΕΙΡΗΝΗΝΔΙΩΚΕΤΕΜΕ
ΤΑΠΑΝΤΩΝΙΣΑΙΤΗΝΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΝΟΥΧΩΡΙΣΟΥΔΕΙΣΟΥΕΤΑΙΤΟΝ
ΙΣΝΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝΤΕΣΛΗΤΙΣΥΣΤΕΡΟΝΑΠΟΤΗΣΧΑΡΙΤΟΣΠΟΥΦΩΝ

ΠΙΚΕΛΛΗΤΙΣΡΙΖΑΠΙΣΡΙΑΣΛΗΝΦΥΟΥΣΑΙΝΟΧΛΗ·ΙΣΑΙΔΙΑΤΑΥΤΗΣΜΙ
ΑΝΘΩΙΝΟΙΠΟΛΛΟΙ

ΠΕΡΙΣΑΡΗΤΟΣΡΙΖΑΤΟΙΑΥΤΗΓΟΓΟΝΟΝΘΗΣΟΜΕΝ·ΜΗΔΕΜΙΑΝΜΑΘΗΜΑΤΩΝΑΦΗ
ΑΦΑΙΡΕΤΟΝΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙΓΑΡΟΥΔΕΝΑΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΙΤΟΥΤΟΥ

ΠΙΚΕΛΛΗΤΙΣΠΟΡΝΟΣΗΒΕΒΗΛΟΣΩΣΗΣΑΥ·ΟΣ,ΑΝΤΙΒΡΩΣΕΩΣΕΛΙΚΟ
ΑΠΕΔΩΤΟΤΑΠΡΩΤΟΤΟΙΣΙΔΑΥΤΟΥ·

ΠΕΡΙΦΑΥΤΟΥΤΟΓΕΓΥΜΝΑΣΜΕΝΟΙΣΑΠΟΔΥΣΙΝΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣΔΙΟΤΙΣΠΑΡΜ

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΥ ΚΑΤΑ ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΘΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ
ΧΥ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΗΜΩΝ ΤΙΤΩ ΓΝΗΣΙΩ ΤΕΚΝΩ ΚΑΤΑ ΚΟΙΝΗΝ ΠΙΣΤΙΝ
ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΧΥ ΙΥ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΤΟΥ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥΤΟΥ ΑΠΕΛΙΠΟΝ ΣΕ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΙΝΑ ΤΑ ΛΕΙΠΟΝΤΑ
ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ ΚΑΘΩΣ
ΕΓΩ ΣΟΙ ΔΙΕΤΑΞΑΜΗΝ ΕΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΣ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΝΗΡ ΤΕΚΝΑ ΕΧΩΝ ΠΙΣΤΑ ΜΗ ΕΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΣΩΤΙΑΣ Η ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΑ
ΔΕΙ ΓΑΡ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΩΣ ΘΕΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ
ΜΗ ΑΥΘΑΔΗ ΜΗΔΕ ΟΡΓΙΛΟΝ ΜΗ ΠΑΡΟΙΝΟΝ ΜΗ ΠΛΗΚΤΗΝ ΜΗ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΗ
ΑΛΛΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ ΦΙΛΑΓΑΘΟΝ ΣΩΦΡΟΝΑ ΔΙΚΑΙΟΝ ΟΣΙΟΝ ΕΓΚΡΑΤΗ
ΑΝΤΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ ΠΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΙΝΑ ΔΥΝΑΤΟΣ
Η ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΥΓΙΑΙΝΟΥΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑΣ
ΕΠΕΙΣΙ ΓΑΡ ΠΟΛΛΟΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΦΡΕΝΑΠΑΤΑΙ
ΟΥΧΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΟΥΣ ΔΕΙ ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΕΙΝ
ΟΙΤΙΝΕΣ ΟΛΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΣΙΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΑΙΣΧΡΟΥ
ΚΕΡΔΟΥΣ ΕΙΠΕΝ ΤΙΣ ΑΥΤΩΝ ΙΔΙΟΣ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΚΡΗΤΕΣ ΑΕΙ ΨΕΥΣΤΑΙ
ΚΑΚΑ ΘΗΡΙΑ ΓΑΣΤΕΡΕΣ ΑΡΓΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ ΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΕΛΕΓΧΕ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟΤΟΜΩΣ ΙΝΑ ΥΓΙΑΙΝΩΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΜΗ ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣ
ΙΟΥΔΑΪΚΟΙΣ ΜΥΘΟΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟΣΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ ΚΑΘΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΑΘΑΡΟΙΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΕΜΙΑΣΜΕΝΟΙΣ
ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΑΛΛΑ ΜΕΜΙΑΝΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΝΟΥΣ ΚΑΙ Η
ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΘΕΟΝ ΟΜΟΛΟΓΟΥΣΙΝ ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΡ�γΟΙΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ
ΒΔΕΛΥΚΤΟΙ ΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΘΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝ ΕΡ�γΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΤΙΤΟΣ ΔΕ ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑΣ ΕΛΕΓΧΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΕΙΘΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΛΟΓΟΥΣ
ΚΑΙ ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΕΙΝ
ΔΕΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙΤΑΤΤΕΙ ΤΟΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙΣ ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣΘΑΙ
ΚΑΘΩΣ ΕΓΩ ΣΟΙ ΔΙΕΤΑΞΑΜΗΝ ΕΙ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΣ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΝΗΡ ΤΕΚΝΑ ΕΧΩΝ ΠΙΣΤΑ ΜΗ ΕΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΣΩΤΙΑΣ Η ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΑ
ΔΕΙ ΓΑΡ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΩΣ ΘΕΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ
ΜΗ ΑΥΘΑΔΗ ΜΗΔΕ ΟΡΓΙΛΟΝ ΜΗ ΠΑΡΟΙΝΟΝ ΜΗ ΠΛΗΚΤΗΝ ΜΗ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΗ
ΑΛΛΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ ΦΙΛΑΓΑΘΟΝ ΣΩΦΡΟΝΑ ΔΙΚΑΙΟΝ ΟΣΙΟΝ ΕΓΚΡΑΤΗ
ΑΝΤΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧΗΝ ΠΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΙΝΑ ΔΥΝΑΤΟΣ
Η ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΥΓΙΑΙΝΟΥΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑΣ
ΕΠΕΙΣΙ ΓΑΡ ΠΟΛΛΟΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΦΡΕΝΑΠΑΤΑΙ
ΟΥΧΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΟΥΣ ΔΕΙ ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΕΙΝ
ΟΙΤΙΝΕΣ ΟΛΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΣΙΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΑΙΣΧΡΟΥ
ΚΕΡΔΟΥΣ ΕΙΠΕΝ ΤΙΣ ΑΥΤΩΝ ΙΔΙΟΣ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΚΡΗΤΕΣ ΑΕΙ ΨΕΥΣΤΑΙ
ΚΑΚΑ ΘΗΡΙΑ ΓΑΣΤΕΡΕΣ ΑΡΓΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ ΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΕΛΕΓΧΕ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟΤΟΜΩΣ ΙΝΑ ΥΓΙΑΙΝΩΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΜΗ ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣ
ΙΟΥΔΑΪΚΟΙΣ ΜΥΘΟΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟΣΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ ΚΑΘΑΡΑ ΤΟΙΣ ΚΑΘΑΡΟΙΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΜΕΜΙΑΣΜΕΝΟΙΣ
ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΟΙΣ ΟΥΔΕΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΑΛΛΑ ΜΕΜΙΑΝΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΝΟΥΣ ΚΑΙ Η
ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΘΕΟΝ ΟΜΟΛΟΓΟΥΣΙΝ ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΟΙΣ ΔΕ ΕΡΓΟΙΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ
ΒΔΕΛΥΚΤΟΙ ΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΘΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΑΔΟΚΙΜΟΙ

[illegible] θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι μὴ νοοῦντες μηδὲ
λέγουσιν μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται
ιερ ὃ γὰρ πρόσωπον ἡ μαρτία ἀφ' οὗ τὸ μὴ διδασκάλων
ἁρπαγὴν ἁβίωμα
ιαι εἰ δὲ ἐνδέοντι καλὸς νόμος ἐὰν τις αὐτῷ νομίμως χρή
ται εἰδὼς τοῦτο
ιβ ερ τὸ μὴ μόνον ἀνεπιτρόπους γενέσθαι μαθητὰς μὴ ἐπιτρέπειν
μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶν τοῖς τοιούτοις ἐὰν τοῦτο ποιῶσιν
ριον ὃ πρόσωπον σημαίνει μὴ μιμεῖσθαι τοὺς
ιγ εἰ δὲ τι διδάσκαλον νόμος οὐκ εἰσάγεται
ιδ ερ καταμόνας τὸν πρόσωπον ὅτι ἀλλοτρίων ἐπιθυμητὰς
μὴ μόνον καὶ αὐτὰ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ καὶ ἄλλους
τοὺς ἐφ' οἷς ἐπιθυμοῦσιν προσαναγκάζειν ἁμαρτάνειν
ὃ χρῆμα
ιε εἰ δὲ νόμος οὐκ εἰσάγεται ἀνυπόφορος τοῖς ἀδικοῦσι καὶ ἁμαρτωλοῖς ἀνο
σίοις καὶ βεβήλοις πατρολῴαις καὶ μητρολῴαις ἀνδροφό
νοις πόρνοις ἀρσενοκοίταις ἀνδραποδισταῖς ψεύσταις
ιστ ερ τὸ ὑγιαίνουσα διδασκαλία οὐκ ἀντίκειται
ιζ ερ τὰ τοῦ σώματος ἐπιτηδεύματα ἐν τῷ μεσαίτατον
τοῦ ἀγαθοῦ
ιη ἐπὶ τὸ κατὰ τὸν μακαρίου θεοῦ ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ
χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν
ιθ ερ συναγωνιζόμενος καὶ ἀντὶ ἑαυτοῦ ἡμῖν ἐρώτησον
αἰσχυνόμενοι σοφιστὶ ἀνομοιοπαθῶς
ἵνα τάχα καὶ αὐτὸ ἐπιτηδεύμενον ὑπ' ἐκείνων
κ ιερ ὅτι πιστὸν ἦρξε θέμενος εἰς διακονίαν τὸν προ
φέροντα βλασφημονίαν ἀλλὰ
ἠλεήθην ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἀπιστείᾳ ὑπερεπλεό
νασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χ ῡ
κα ερ ὃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ὅσα ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν ποιήσῃ μοι θεὸς ὥστε ἄξιον κλῆσιν ἀξιώσῃ

ΟΥΧΡΗΑΥΤΗΝΜΕΤΑΣΟΥΛΗΤΟΥΜΕΧΟΜΕΝΑΣΟΙΤΑΥΤΟΜΕΝΤΟΥ ΚΑΙΘΕΟΥ
ΚΥΡΙΕΜΟΥΓΑΡΤΟΣΩΜΑΑΙΡΟΡΙΣΑΤΕΜΟΙΣΩΜΑΜΕΛΗΑΡΜΑΜΕΝ
ΧΑΡΙΣΕΛΕΟΣΕΙΡΗΝΗΑΠΟΘΥΠΡΕΠΛΩΝΚΑΙΧΥΙΥΤΟΥΚΥΗΜΩΝ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΤΙΟΥΔΕΜΟΥΤΟΣΩΜΑΜΕΘΗΤΙΜΕΡΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥΔΕΜΕ
ΟΥΣΑΥΤΑΟΜΟΜΑΣΟΜΕΝ
ΔΟΝΙΑΝ
ΓΡΑΦΩΣΕΠΑΡΕΙΚΑΛΕΣΑΣΕΠΡΟΣΜΕΙΝΑΙΕΝΕΦΕΣΩΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣΕΙΕΜΑΙΣΕ
ΟΥΔΕΔΑΣΚΑΛΟΥΔΕΦΗΛΙΟΧΡΗΣΑΜΑΛΛΟΙΜΗΟΥΣΧΟΛΟΜΕΝΑΛΛΑΣΦ
ΣΤΟΜΑΘΗΤΕΥΩΑΠΟΥΔΕΜΟΥ
ΙΝΑΠΑΡΑΓΕΝΗΤΑΙΤΟΙΣΝΕΟΙΣΜΗΠΕΡΙΔΑΣΚΑΛΕΙΝ
ΟΥΔΕΠΕΙΤΟΥΤΟΥΣΥΝΕΠΑΙΤΙΩΜΑΙΜΑΛΛΟΝΑΡΑΣΧΟΜΕΝΟΣΤΟΥΣΟΙΟΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙΜΑΛΛΟΝΗΔΙΔΑΣΚΕΙΝ
ΣΥΝΕΠΑΙΤΙΩΜΑΙΔΕΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣΚΑΙΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙΜΑΛΛΟΝΗΔΙΔΑΣΚΕΙΝ
ΟΜΟΙΑΓΑΡΤΟΥΤΟΙΣΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣΚΑΙΤΟΥΤΟΙΣΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣΚΑΙΤΟΥΤΟΙΣ
ΔΙΟΠΕΡΟΥΔΕΜΟΥΤΟΣΩΜΑΜΕΘΗΤΙΜΕΡΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥΔΕΜΕΟΥΣΑΥΤΑΟΜΟΜΑΣΟΜΕΝ
ΔΙΟΠΕΡΟΥΔΕΜΟΥΤΟΣΩΜΑΜΕΘΗΤΙΜΕΡΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥΔΕΜΕΟΥΣΑΥΤΑΟΜΟΜΑΣΟΜΕΝ
ΤΟΥΤΟΔΕΤΕΛΟΣΤΗΣΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣΕΣΤΙΝΑΓΑΠΗΝΕΙΣΤΙΝΑΦΑΡΑΣΙΣΑΡ
ΔΙΑΣΚΑΛΙΑΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣΑΓΑΘΗΣΚΑΙΠΙΣΤΕΩΣΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΥ
ΣΤΟΥΤΟΥΜΙΝΤΟΙΜΒΑΛΛΟΜΕΝΤΙΝΑΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣΑΠΟΣΤΡΙΓΑΝΤΕΣ
ΛΟΓΟΝΑΠΟΤΡΕΠΤΟΝΟΥΔΕΜΟΥΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣΤΟΥΤΟΥΜΕΝ
ΜΗΔΕΠΙΘΥΜΙΑΙΣΚΑΤΕΧΟΜΕΝΟΙΣΜΗΔΕΠΙΘΥΜΙΑΙΣΚΑΤΕΧΟΜΕΝΟΙΣΜΗΔΕ
ΟΥΔΕΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙΤΙΝΑΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙΤΙΝΑΟΥΔΕΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙ
ΔΙΟΤΙΜΕΣΟΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΣΠΑΡΕΧΟΥΣΙΝΑΛΛΟΝΗΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΕΧΟΥΣΗΝΕΠΙΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΑΥΤΗΝΔΙΟΡΑΙΜΕΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙΣΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙΣΤΟΙΣΘΡΗΣΚΕΥΟΜΕΝΟΙΣ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥΣΤΟΥΤΟΥΑΠΟΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟΥΣΠΕΡΙΨΥΧΕΣΤΕΡΟΝΟΙΚΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΤΑΣΤΗΣΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣΕΣΤΙΝΑΓΑΠΗΝΕΙΣΤΙΝΑΦΑΡΑΣΙΣΑΡ
ΔΙΑΣΚΑΛΙΑΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣΑΓΑΘΗΣΚΑΙΠΙΣΤΕΩΣΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΥ
ΣΤΟΥΤΟΥΜΙΝΤΟΙΜΒΑΛΛΟΜΕΝΤΙΝΑΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣΑΠΟΣΤΡΙΓΑΝΤΕΣ
ΛΟΓΟΝΑΠΟΤΡΕΠΤΟΝΟΥΔΕΜΟΥΧΡΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣΤΟΥΤΟΥΜΕΝ
ΜΗΔΕΠΙΘΥΜΙΑΙΣΚΑΤΕΧΟΜΕΝΟΙΣΜΗΔΕΠΙΘΥΜΙΑΙΣΚΑΤΕΧΟΜΕΝΟΙΣΜΗΔΕ
ΟΥΔΕΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙΤΙΝΑΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙΤΙΝΑΟΥΔΕΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΙ
ΤΙΝΕΣΑΣΤΟΧΗΣΑΝΤΕΣΕΞΕΤΡΑΠΗΣΑΝΕΙΣΑΛΛΗΛΟΥΣΙΑΝ
ΤΗΝΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝΤΗΝΑΓΑΠΗΣΑΝΤΗΝΑΦΑΡΑΣΙΣΑΡΚΑΙΤΗΝ
ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣΤΑΦΟΝ

ΛΚΕ ΤΕΚΝΑ ἔχοντες ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· εἰ δέ τις
τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται· ΑΓ
ΛΚΕ ἐρ μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς
εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου·
ΛΚΕ μαρτυρίαν δὲ καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα
μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου· διάκο
νους ὡσαύτως σεμνούς· μὴ διλόγους· μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας·
μὴ αἰσχροκερδεῖς· ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως
ΛΘ ἐρ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον· εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες· γυναῖκας ὡσαύτως
σεμνάς· μὴ διαβόλους· νηφαλίους· πιστὰς ἐν πᾶσιν· διά
κονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες· τέκνων καλῶς προϊστά
μενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βα
θμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν
ἐν πίστει τῇ ἐν Χ̄ Ī̄· ταῦτά σοι γράφω· ἐλπίζων ἐλθεῖν
πρὸς σὲ ἐν τάχει· ἐὰν δὲ βραδύνω· ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴ
κῳ θ̄ ἀναστρέφεσθαι· ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θ̄ ζ̄ ὄντος
τος στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας·
ΛΓ ἐρ τοῦ ταπεινοφρονεῖν ὑμᾶς καὶ μὴ ἑαυτοῖς ταρβοποιεῖν
ὡς σαγηνεῦσαι·
ΛΔ ΙΣΕΙ ΖΑΙ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστή
ριον· θ̄ς ἐφανερώθη ἐν σαρκί·
ΛΔ ἐρ μὴ μοιχᾶσθαι σοὺς λόγους φησὶν· μήτε ἁγιασμὸν ἁγίων· μὴ
δὲ τὸν ἀρχιθρόνου συμβασιλεύειν τὸ οἰκουμενικὸν ὑπόδικον· μὴ
μυστήριον ἁγίων· καὶ μάγους καὶ θυσιαστὰς μυστήριον· καὶ ὁμολο
γουμένως οὐδὲν ἧττον μέγα· ἀναμφιλόγως γὰρ ἁγίων·

γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡ-
συχίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὕα·
καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέ-
γονεν· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. Πιστὸς ὁ λόγος·
εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον
ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξε-
νον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλ' ἐπιεικῆ,
ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον,
τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου
οὐκ οἶδε προστῆναι, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται; Μὴ νεόφυτον,
ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. Δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν
καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας,
μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.
καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.
Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν.
Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν
ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται
καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω,
ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ
θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἑδραίωμα
τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·
ὃς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη
ἐν ἔθνεσι, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

Πνεῦμα δὲ ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς
πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει
ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν,
ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ θεὸς ἔκτισε πρὸς μετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς
πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλὸν καὶ οὐδὲν
ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ
ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Χριστοῦ
Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣν
παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε
δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν
ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα
ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·
εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς
ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.
Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ. Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει,
τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι
διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα,
ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ πᾶσιν. Ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς
ἀκούοντάς σου.

Πρεσβύτερον μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,
πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ. Χήρας τίμα
τὰς ὄντως χήρας. Εἴ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν
ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι
δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ θεὸν
καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἡ δὲ σπαταλῶσα
ζῶσα τέθνηκε. Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν. Εἰ δέ τις τῶν
ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου
χείρων. Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα, ἑνὸς ἀνδρὸς
γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ
ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.
Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν
θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ
μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι
καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν,
οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν·
ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ. Εἰ τις πιστὸς ἔχει χήρας,
ἐπαρκείτω αὐταῖς καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες
ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις·
καὶ· ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ
παραδέχου, ἐπὶ δυσὶ ἢ τρισὶ μάρτυσιν. Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων
ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς
προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει,
μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότει,
ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.
Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
ἐπακολουθοῦσιν. Ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα
κρυβῆναι οὐ δύναται.

Ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν,
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες
δεσπότας μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν,
ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε
καὶ παρακάλει. Εἰ δέ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις
τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται,
μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται
φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων
τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.
Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι ἀπ' αὐτοῦ δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν
εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες
βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάντων τῶν
κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως
καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς. Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε θεοῦ, ταῦτα φεῦγε·
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραϋπαθίαν. Ἀγωνίζου
τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης καὶ
ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον,
ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς
ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ
κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν
οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.
Τοῖς πλουσίοις τοῦ αἰῶνος τούτου παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι
ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς
ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,
ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς
ὄντως ζωῆς. Ὦ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους
κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι
περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ.

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν·
χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ
καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην· εἴ τις ἔστιν
ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας
ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον,
μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ
φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ
τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ
ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι,
ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν,
οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν.
Εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία,
γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς
ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ
ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς·
τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ
νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ δὲ λάλει
ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ· πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς,
σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· πρεσβύτιδας ὡσαύτως
ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους μηδὲ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας,
καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,
σώφρονας, ἁγνάς, οἰκουργούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει
σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ
μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι
ἐν πᾶσιν, εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν
πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ
κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,
παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας
σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι
τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου
περιφρονείτω. Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι,
πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους
εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.
Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις
καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες
ἀλλήλους· ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν
αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος
ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν,
ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα
φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ
καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ
ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν
ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ
τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ
Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.
Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.
Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι
τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

μαπιλὴν νυμφασια· ἁμαπρίλη· ἀναρσαμαπιλὴ ἡῶν. τὸ σῶμα
ἁγιφθαρτὸν· φαπιλὴ καὶ αὐτολιαπουγά. ἰαὶ ἐστι σχύφ. ουβάστ
σωματιλὴ· ἁραπορίστηρ υσωμαποσαὶ σιλὴ στω σφηοὶρ. ὦσφ
ἰμὴ μβάστην γμνασιασ τηὸ ἰαπατυχὴν. ἐὰμ μὴ ἁραρουβάχ
λορδιοσ ἀμβόλιμον ὁφθηστ σωμα· ἰστηὸ ἰυσεὺ ξασ ἁσ
λιηοισ στηρ ἰαρπορμαιθ ηρ σω μβορτὴ ἁπαν ἡλασ σμ ἰαιθν
σταυθα ἁναλυπασμ +

Μ ΚΘ ΕΠΑΡΓΕΛΙΑΝ· ΧΟΥΣΑΝ ΨΗΦΙΣΤΗΣ ΝΥΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ·
Μ Ε ἁραμαθν σταυθα ἡμᾶσ ὁμνύν χρὴ σταυσ· ἁναρμὴ ἰνθων
σταπιστὰ σοὶ μὴ σταυταγαρ οὶ σταμ ἁπερουμ ἰαὶ σπουὴροσ
ἰαὶ σμ σταυθα ἰνδιαζασθαι +

Μ ΚΘ ΠΙΣΤΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΙΣ ΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΠΟΔΟΧΗΣ ΕΙΣ ΟΣ
Μ Ε τουσ ἁν· ἰὴ· Α ἁ ἰαὶ ἁνα σταθμὰ ἰαὶ αὐτὰ +
ΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΓΑΡ ΧΑΡΙΝ ΕΝΙΣΤΙΟΝ ἈΗΡΟΣ ΑΦΑΣΤΙ ΗΑΠΙΣΑΜΕΝ
ΕΠΙ Α Ω 2 ΩΝΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝΤΩΝ ΑΝΑ ΡΩΠΩΝ ΑΛΛΑ ΙΣΤΑ
ΠΙΣΤΩΝ· ΠΡΑΣΤΕΛΕΣΤΑΙ ΝΥΝ ΤΑ ΜΕΔΑΛΛΟΝΤΑ

Μ Ε τουσ ἁν· ἰὴ· Α ἁ ἰαὶ ἁνα σταθμὰ ἰαὶ αὐτὰ +
προ σταβολουμαρ +

Μ ΛΓ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΥΤΗ ΝΕΦΡΗΤΟΣ ΓΑΡ ΤΡΟΝΕΙΤΩ· ΑΛΛΑ ΤΥΠΟΣ
ΓΙΝΟΥ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ· ΕΝ ΛΟΓΩ ΕΝ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ· ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΕΝ
ΠΙΣΤΕΙ· ΕΝ ΠΝΙ· ΕΝ ΑΓΝΕΙΑ· ΕΩΣ ΕΡΧΟΜΑΙ· ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΗ ΑΝΑ
ΓΝΩΣΕΙ· ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ· ΤΗ Δ +

Μ ΛΔ ΕΡΩΤΗΣΑΙ ΣΟΥ ΤΗΝ ΝΕΟΦΗΤΟΣ ΑΠΟΡΙΑΝ· ΑΛΛΑ ΦΟΒΗΘΗΣ ΟΥ
Μ ΛΒ ΕΙ ΚΑΙ ΜΑΛΛΕΙ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΣ· ΟΕΔΩΘΗ ΣΟΙ ΔΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ
ΜΕΤΑ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΥ· ΤΑΥΤΑ
ΜΕΛΕ· ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΙΣΘΙ

Μ ΛΓ ΕΡΤΗΘΗ ΔΙ ΔΑΣΚΑΛΙΑΣ +

Μ ΛΔ ΙΣΘΙ ΙΝΑ ΣΟΥ Η ΠΡΟΚΟΠΗ ΦΑΝΕΡΑ Η ΠΑΣΙΝ ΕΠΕΧΕΣΘΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΠΙΜΕΝΕ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΣΕ
ΑΥΤΟΝ ΣΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ ΣΟΥ

Μ ΛΓ ΕΡΜΗΘΗ ΤΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜ ἈΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ
Μ ΛΔ ΙΣΘΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΜΗ ΕΠΙΠΛΗΞΗΣ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΠΡΑ· ΝΕΟΤΕ
ΡΟΥΣ ΩΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ· ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΣ ΩΣ ΜΗΤΡΑΣ· ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΩΣ ΑΔΕΛ
ΦΑΣ· ΕΝ ΠΑΣΗ ΑΓΝΕΙΑ· ΧΗΡΑΣ ΤΙΜΑ· ΤΑΣ ΟΝΤΩΣ ΧΗΡΑΣ· ΕΙ ΤΙΣ

ΛΕ ΙΚΘ ΞΔΙΙΣΑΙΩΦΗΕΝΠΝΕΥΜΑΤΙ

ΛΕ ΕΡ ΤΟΥΤΟΦΗΣΙΝΟΤΙΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΜΑΤΟΣΤΙΚΑΙΣΑΡΚΟΣΤΙΝΟΣΠΑΡΑΓΕΙ
ΤΑΙΟΥΣΙΜΕΝΟΥΤΕΚΑΤΑΣΤΟΙΧΟΥΜΑΡΤΙΑΝΟΥΔΕΘΥΜΑΘΕΛΕΙ
ΘΥΤΟΥΤΟΜΑΤΑΙΤΟΥΤΟΥ

ΛΣ ΙΚΘΩΦΗΑΠΟΤΟΙΣΕΙΣΗΡΥΧΑΝΕΝΕΑΝΕΣΙΝΕΠΙΣΤΕΥΘΗΝΕΙΤΟΣ
ΛΗΩΑΝΕΛΗΦΘΗΝΔΟΞΗΠΡΟΣΕΠΝΑΡΗΤΩΣΛΕΓΕΙΟΤΙΕΝΟΥΣ
ΠΕΡΟΙΣΙΚΑΙΡΟΙΣΑΠΟΣΤΗΣΟΝΤΑΙΤΙΝΕΣΤΗΣΠΙΣΤΕΩΣ

ΛΣ ΕΡ ΠΑΛΑΙΑΝΑΛΟΙΩΝΜΕΝ ΤΟΥΤΟΝΤΡΟΠΟΝΑΠΟΤΟΥΤΟΥΠΡΟΣΤΑΤΡΟΜΟΙΧΤΟΥΘΕΟΥ
ΛΖ ΙΚΕΙΣΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣΤΟΙΣΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣΙΝΟΙΣΙΔΙΑΣΚΑΛΙΑΙΣΔΙΔΑ
ΝΙΩΝΕΝΤΟΙΣΠΡΟΣΕΥΧΑΙΣΟΛΟΤΟΝΙΣΤΑΝΑΥΤΗΡΙΑΣΠΛΕΝΩΝ
ΤΗΝΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΚΑΙΑΝΑΓΚΑΙΟΝΑΠΕΧΕΣΘΑΙ
ΒΡΑΧΥΤΑΤΩΝΑΛΟΓΩΝΕΠΙΤΗΝΕΥΧΗΝΚΑΙΕΠΑΛΗΨΙΝΛΑΒΕΠΑΣΥΧΑ
ΡΙΣΤΙΑΝΟΙΠΟΛΛΟΙΤΟΥΣΠΡΟΣΕΥΧΗΝΚΑΙΠΡΟΣΤΗΝΔΑΝΕΙΑΝ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΝΤΟΥΣΔΕΒΕΒΗΛΟΥΣΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΛΘ ΕΡ ΠΑΣΜΥΘΙΑΣΟΥΔΕΜΙΑΣΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣΛΟΓΟΣ
ΜΕ ΕΡ ΓΥΜΝΑΣΤΕΑΣΕΥΧΗΣ
ΜΑ ΕΡ ΟΥΜΕΜΑΘΗΚΑΜΕΝΟΙΔΕΠΟΘΕΝΟΥΤΟΣΕΧΟΜΕΝ
ΜΗ ΚΕΒ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙ
ΜΕ ΕΡ ΠΟΥΤΟΓΡΑΦΗΣΑΙΜΕΤΑΘΑΡΜΑΝΙΟΝ
ΜΕ ΙΚΕΒ ΗΤΑΡΣΩΛΑΣΤΙΚΗΓΥΜΝΑΣΙΑ·ΠΡΟΣΟΛΙΓΟΝΕΣΤΙΝΩΦΕΛΙΜΟΣΗ
ΔΕΕΥΣΕΒΕΙΑΠΡΟΣΠΑΝΤΑΩΦΕΛΙΜΟΣΕΣΤΙΝ
ΜΕ ΕΡ ΓΥΜΝΟΒΡΙΘΗΣΑΣΤΟΥΤΟΦΗΣΙΝΑΡΡΗΘΗΝΑΙΑΠΛΩΣΟΥΔΕΜΙΑΝ

χηραι ταις και εχειν ηγγονα λλαν θανε τωσαν, πρωτον

προστιμόθεον Α̅ ἐγράφη Ἀπολλοδίσιας· εἴτις ἐστὶ
μητροπόλις Φρυγίας τῆς Ἰ(ερὰ) Πατιάννης· στίχ(οι) ϛλδ·

† ΠΡΟΣΤΙΜΟΘΕΟΝ Β̅

Γράψας αὐτῷ ὡς φίλῳ ἔφη παρὰ σὸν ἐνεπόδισέν μοι
φεῖσε εἰς Ἱερουσαλήμ· διὸ καὶ δευτέραν σοὶ γράφω ἐπιστολήν·

Παῦλος ἀπόστολος Χ̅υ̅ Ἰ̅υ̅ διὰ θελήματος θ̅υ̅ τὴν κατ' ἐπαγγελίαν
ζωῆς τῆς ἐν Χ̅ῳ̅ Ἰ̅ῳ̅ Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάριν ἔλε-
ος εἰρήνην ἀπὸ θ̅υ̅ πρ̅ός καὶ Χ̅υ̅ Ἰ̅υ̅ τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν· χάριν ἔχω τῷ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν
πτόνως ὑπομνησιν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν δεήσεών μου νυκτὸς
καὶ ἡμέρας ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν μνημονεύων σου τῶν δακρύ-
ων ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ
ποιᾶς πίστεως ἥτις ἐνῴκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου
Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ πέπεισμαι δὲ ὅτι
αἰτίαν ὑπομιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θ̅υ̅
ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν
ἡμῖν ὁ θ̅ς̅ πνεῦμα δειλίας ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονι-
σμοῦ· μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ
τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγ-
γελίῳ κατὰ δύναμιν θ̅υ̅ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαν-
τος κλήσει ἁγίᾳ οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρό-
θεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χ̅ῳ̅ Ἰ̅ῳ̅ πρὸ χρόνων αἰωνίων
φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διά τε τῆς ἐπιφανείας τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν Ἰ̅υ̅
Χ̅υ̅ καταργήσαντος μὲν θάνατον φωτίσαντος δὲ
ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ
κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν· δι' ἣν αἰτίαν
καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι οἶδα γὰρ ὅπε
πεισμαι καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παρα

ΙΣΑΙ ΕΑΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΕΠΕΙΡΟΝ ΟΔΥΝΑΙΣ ΠΟΛΛΑΙΣ

λογος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέ
ναιος καὶ Φίλητος, οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνα
τρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέ
λιος τοῦ θεοῦ ἕστηκεν ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· ἔγνω
κεν κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καί· ἀποστήτω πᾶσα ἀδικίας τὸ ὄνο
μα κυρίου. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα καὶ
ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρη
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ
εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ
νον. τὰς δὲ νεωτερικὰς περίσκεπε ἐπιθυμίας· δίωκε δὲ δικαιο
σύνην πίστιν ἀγάπην εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων
τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας· καὶ ἀπαίδευτον
ὃν δὲ οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλὰ πρᾴους εἶναι διδακτικὸν
ἀνεξίκακον ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατι
θεμένους· μήποτε αὐτοῖς δῷ ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος ἐ
ζωγρημένοι εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα. τοῦτο δὲ
γίνωσκε ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι φιλάργυροι
ἀλαζόνες ὑπερήφανοι βλάσφημοι γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀχά
ριστοι ἀνόσιοι ἄστοργοι ἄσπονδοι διάβολοι ἀκρατεῖς ἀ
νήμεροι ἀφιλάγαθοι προδόται προπετεῖς τετυφω
μένοι φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι ἔχοντες μόρφωσιν εὐ
σεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους
ἀποστρέφου· ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς
οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες γυναικάρια σεσωρευμένα
ἁμαρτίαις ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις πάντοτε μανθά
νοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀλήθειας ἐλθεῖν
δυναμένα· ὃν τρόπον δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
Μωυσῆ· οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρω
ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν

φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν υποτυπωσιν εχε. ν
γιαινοντων λογων ων παρεμυησω σας εν πιστει σαι αι τα
πητι εν χω ν την ισαν την παρ εμ ησιν φυλαξον δια πησα
γιουτου νοιησουντος εν ημιν διδασκουτο ο τι α πεστραφη
σαν τες παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελλος και ερμογε
νης δω ελεος οικ εστω νησιφορου οικιω ο τι πολλαις και αν ε
ψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη αλλα γενομενος
εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν αυτην και ευρεν δω η αυτω
οικ ευρειν εν εκεινη τη ημερα κριος δε σοι παρα κυ
εν δυνηθη τα τη χαριτι τη εν χω ν ποσα η μερου σας παρε
θου δε οι σαν φρ
ου δε ις τρα
τευσαμενος αλλ ικανως τα ευαγ
λογου δε εται δι αυτου τα παντα
ινα και αυτοι σωτηριας
τελαδοχη δι ωνιου πιστοσο
μενοι συνεπαιγωμεν ειν πα
νο αρνησεται ε αυτον ουδυναται αυτα υ ομαι
νη σεται μαρτυρομενος εν ωπιον του ις υ μη λογο
μαχειν ουδεν χρησιμον επι σατα στροφη των λογ
ων σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω
θω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον
τον της αληθειας τας δε βεβηλους κενο φωνιας
περιϊστασο επι πλειον γαρ προκο ψουσιν ι σε βειας και

οτος αὐτῶν ὡς γαγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέ
ναιος καὶ Φιλητος· οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχη
σαν λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι καὶ ἀνατρέ
πουσιν τινῶν πίστιν· ὁ μέντοι στερεὸς θεμέ
λιος τοῦ θῦ ἑστηκεν ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· ἔγνω
κεν κς τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνο
μάζων τὸ ὄνομα τοῦ κυ· ἔνεστι μεγάλη δὲ οἰκία· οὐκ ἔστιν μόνον
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἄργυρα· ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ τὰ
μὲν εἰς τιμήν· τὰ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρη
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων· ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ
εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ
νον· τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιο
σύνην πίστιν ἀγάπην εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων
τὸν κν ἐκ καθαρᾶς καρδίας· τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας· δοῦλον δὲ κυ
οὐ δεῖ μάχεσθαι· ἀλλὰ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας· διδακτικόν·
ἀνεξίκακον· ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατι
θεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος ἐ
ζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα· τοῦτο δὲ
γινώσκετε ὅτι ἔναι καιροὶ χαλεποὶ ἐνστήσονται καιροὶ
χαλεποὶ ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι φιλάργυροι·
ἀλαζόνες ὑπερήφανοι βλάσφημοι γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀχά
ριστοι ἀνόσιοι ἄστοργοι ἄσπονδοι διάβολοι ἀκρατεῖς ἀ
νήμεροι ἀφίλαγαθοι προδόται προπετεῖς τετυφωμέ
νοι φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι ἔχοντες μόρφωσιν εὐ
σεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι καὶ τούτους
ἀποστρέφου ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς
οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες γυναικάρια σεσωρευμένα
ἁμαρτίαις ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις πάντοτε μαν
θάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
δυνάμενα· ὃν τρόπον δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
μωϋσῇ· οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρω
ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν·

φυλαξαι εις εις εινην την ημεραν· υποτυπωσιν εχε· γ
γιαινοντων λογων· ων παρεμουησουσας εν πιστει σι αι αγα
πητην εν χω ιν· την ισαλην παραθησην φυλαξον διαπνσα
γιουτου ενοι σουντος εν ημιν· οιδας τουτο· οτι απεστραφη
σαν με παντες· οι εν τη ασια· ων εστιν φυγελλος και ερμογε
νης· δω η ελεος οικω τω ονησιφορου οικω· οτι πολλακις με ανε
ψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη αλλα γενομενος
εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν με και εις ευρεν· δω η αυτω
οι κς ευρειν ελεος παρα κυ· εν εκεινη τη ημερα· ισθι οσα εν εφε
σω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκις· συ ουν τεκνον μου·
εν δυναμου εν τη χαριτι τη εν χω ιυ· ισαια· ησουσας παρε
λαβου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις αν θρω
ποις· οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι· συ ουν
κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης χυ ιυ· ουδεις στρα
τευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις· ινα
τω στρατολογησαντι αρεση· εαν δε και αθλη τις ου στεφα
νουται εαν μη νομιμως αθληση· τον κοπιωντα γεωργον
δει πρωτον των καρπων με τα λαμβανειν· νοει α λεγω·
δω η τα ρσαι οις συνεσιν εν πασιν μη νημονευειν χν εγη
γερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαβιδ κατα το ευαγ·
γελιον μου εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουρ
γος αλλ ο λογος του θυ ου δεδεται· δια τουτο παντα
υπομενω δια του τους εκλεκτους· ινα και αυτοι σωτηριας
τυχωσιν της εν χω ιυ μετα δοξης αιωνιου· πιστος ο
λογος· ει γαρ συναπεθανομεν και συνζησομεν· ει υπο
μενομεν και συνβασιλευσομεν· ει αρνουμεθα κακεινος
αρνησεται ημας· ει απιστουμεν εκεινος πιστος με
νει· αρνησασθαι εαυτον ου δυναται· ταυτα υπομι
μνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του ις υ μη λογο
μαχειν εις ουδεν χρησιμον επι κατα στροφη των ακου
οντων σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω
θω εργατην ανεπαισχυντον· ορθοτομουντα τον
λογον της αληθειας· τας δε βεβηλους κενοφωνιας
περιϊστασο· επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας· και

ΑΛΛΟΥΣ ΔΕ ΟΥ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝ· Η ΓΑΡ ΑΝΟΙΑ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΠΑΣΙΝ. ΩΣ ΚΑΙ ΗΕΙΣΕΙΝΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ· ΣΥΝΕΠΑΡΗΙΣΟΛΟΥΘΗ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ· ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ· ΤΗΝ ΑΓΩΓΗΝ· ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΕΙ· ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ·
ΤΗΝ ΑΝΕΞΙΚΑΚΙΑΝ· ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ· ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ· ΤΟΙΣ ΔΙΩΓΟΥΣΙΝ·
ΤΟΙΣ ΠΑΘΗΜΑΣΙΝ· ΟΙΑΝΠΕΡ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΧΕΙΑ· ΕΝΕΙΚΟΝΙΩ·
ΕΝΑΥΣΤΡΟΙΣ· ΟΙΟΥΣ ΔΙΩΓΟΝΤΑΣ ΥΠΗΝΕΓΚΑ·

ΕΡ Δια τι ω θεοδ[illegible]

ΜΕ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΩΝ ΕΡΥΣΑΤΟ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΔΕ ΟΙ ΦΕΛΟΝΤΕΣ
ΖΗΝ ΕΥΣΕΒΩΣ ΕΝ ΧΩ ΔΙΩΧΘΗΣΟΝΤΑΙ·

Μ ΕΡ τουστρατιωτικου[illegible]

ΜΕ ΓΡΟΙΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΠΡΟΣ ΟΥΣ ΟΥΝ ΕΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΧΕΙΡΟΝ· ΠΛΑ
ΝΩΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙ· ΣΥΝΕΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΕΝ ΟΙΣ ΕΚΛΑΦΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙ
ΣΤΟΦΕΝΕΙΩΝ ΠΑΡΑΤΙΝΟΣ ΕΚΛΑΦΕΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΠΟΒΡΑΣΘΕΝ

Μ ΕΡ [illegible]

Μ ΚΕΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΩΝ ΕΡΥΣΑΤΟ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΔΕ ΟΙ ΦΕΛΟΝΤΕΣ
ΖΗΝ ΕΥΣΕΒΩΣ ΕΝ ΧΩ ΔΙΩΧΘΗΣΟΝΤΑΙ·

ΤΗΡΙΑΝ ΔΙΑΠΕΠΕΙΣΤΗΚΕΝ ΩΝ

Γ ΕΡ τρομοκρατιαι του προφητου ειπερ οιστρωμα αυτου ο θρονος
την σοφιαν αναγαγη[illegible]
λεαι ορμε[illegible]
αυτου περι αυτου ουκ αρα περι αυτου ουτε προ των Ιουδα
σο[illegible]

Δ ΙΣΘ ΠΑΣΑ ΓΡΑΦΗ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΣ ΚΑΙ ΩΦΕΛΗΜΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ·
ΠΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΝ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΝ ΠΡΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΤΗΝ ΕΝ ΔΙ
ΚΑΙΟΣΥΝΗ· ΙΝΑ ΑΡΤΙΟΣ Η ΤΟΥ ΘΥ ΑΝΘΡΩΠΟΣ· ΠΡΟΣ ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ
ΑΓΑΘΟΝ ΕΞΗΡΤΙΣΜΕΝΟΣ· ΔΙΑ ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ
ΘΥ ΚΑΙ ΧΥ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΚΡΙΝΕΙΝ

Δ ΕΡ ωμην ωαραλειπομενοι ησαμεν ο στι και ωαραμυθιαν αποσωρ
ταρ. ωαυτα και την απο σταυρα φωτεμιστραμουσαν·
λεστατον ειδοσαυτην ωαντα· ωσπερ λιμνη ηρυθρομενη ρ
τα μαθηματα του θανατου·
εφ ην θησουσι την γραφην ωστε μη ειδεναι ο τι απο υροφους
ιστορηματα οιδασ·

α πορωλανεγραφητηνεπιστολην εν δε λοιε εχομενος
ολου συναινων την τε προτερα αυτω γενομενην α
πολογιαν ισαι την παραποδα στελιωσιν εγω γαρ φησιν μη
σπενδομαι ισαι ο ισαιρος της αναλυσεως μου εφεστηκεν

ΠΡΟΣΤΙΤΟΝ

Παυλος δουλος θυ αποστολος δε ιν χυ ισα τα πιστιν εκλε
ιστων θυ ισαι επιγνωσιν αληθειας της της ισα τ ευσεβει
αν επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης
θς προχρονων αιωνιων εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον
λογον αυτου εν ισηρυγματι ο επιστευθην εγω ισα τ επιταγην
του σ ρος ημων θυ τιτω γνησιω τεκνω ισα τα ισοιν πιστιν
χαρις ελεος ειρηνη απο θυ πρς ισαι ις υ ιυ χυ του σ ρος ημων του
του χαριν ισα τ ελειπον σε εν ισρητη ινα τα λειπονται επιδι
ορθωσηι ισαι ισα τα στησις ισα τα πολιν πρεσβυτερους ως
εγω σοι διεταξαμην ητις εστιν ανεγισητος μιας γυναι
ικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν ισατηγορια ασωτιας
η ανυποτακτα δει γαρ τον επισκοπον ανεγισητον ειναι
ως θυ οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον
μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλα φιλοξενον φιλαγα
θον σωφρονα δισαιον οσιον εγισρατη ανθεχομενον
του ισα τ αληθειαν διδαχην της του λογου ινα δυνατος ει
ισαι παρακαλειν εν τη διδασισαλια τη υγιαινουση ισαι τους
αντιλεγοντας ελεγχειν εισιν γαρ πολλοι ανυποτακτοι
ματαιολογοι ισαι φρεναπαται μαλιστα οι εις περιτομης
ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους ους ισους ανατρεπουσιν
διδασιοντες α μη δει αισχρου ισερδους χαριν ειπεν τις
εξ αυτων ιδιος αυτων
προφητης ις ρητης αει ψευσται ισαι ισα θηρια γαστερες αργαι
ημαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε
αυτους αποτομως ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει μη
εχοντες ιουδαικοις μυθοις ισαι εντολαις ανθρω

ΕΔΩΚΕΝΕΑΥΤΟΝΥΠΕΡΗΜΩΝ ΙΝΑΛΥΤΡΩΣΗΤΑΙΗΜΑΣΑΠΟΠΑ
CΗCΑΝΟΜΙΑCΙCΑΙΚΑΘΑΡΙCΗΕΑΥΤΩΛΑΟΝΠΕΡΙΟΥCΙΟΝΖΗΤΗΤΗΝ
ΙCΑΛΩΝΕΡΓΩΝΤΑΥΤΑΑΛΕΙCΑΙΠΑΡΑΚΑΛΕΙ·ΙCΑΙΕΛΕΓΧΕΙΠΑ
CΗCΕΠΙΤΑΓΗCΜΗΔΕΙCCΟΥΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙΤΩΥΠΟΜΙΜΝΗCΚΕCΘΑΙ
ΤΟΥCΑΡΧΑΙCΕΞΟΥCΙΑΙCΥΠΟΤΑCCΕCΘΑΙΠΗΘΑΡΧΗΝΠΡΟCΠΑΝΕΡ
ΓΟΝΑΓΑΘΟΝΕΤΟΙΜΟΥCΕΙΝΑΙΜΗΔΕΝΑΒΛΑCΦΗΜΕΙΝΑΜΑΧΟΥCΕΙ
ΝΑΙΕΠΙΕΙΚΕΙCΠΑCΑΝΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΥCΠΡΑΟΤΗΤΑΠΡΟCΠΑΝ
ΤΑCΑΝΘΡΩΠΟΥC·ΗΜΕΝΓΑΡΠΟΤΕΙCΑΙΗΜΕΙCΑΝΟΗΤΟΙΑΠΕΙΘΕΙC
ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕCΕΠΙΘΥΜΙΑICΙCΑΙΗΔΟΝΑΙCΠΟΙΚΙΛΑΙC
ΕΝΙCΑΙCΙΑΙCΑΙΦΘΟΝΩΔΙΑΓΟΝΤΕCCΤΥΓΗΤΟΙΜΙCΟΥΝΤΕCΑΛ
ΛΗΛΟΥC·ΟΤΕΔΕΗΧΡΗCΤΟΤΗCΙCΑΙΗΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΕΦΑΝΗ
ΤΟΥCΡCΗΜΑΤΩΝΘΥΟΥΙCΕΡΓΩΝΤΩΝΕΝΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΙCΩΝΕΠΟΙ
ΗCΑΜΕΝΗΜΕΙC·ΑΛΛΑΙCΑΤΑΤΟΕΑΥΤΟΥΕΛΕΟCΕCΩCΕΝΗΜΑC
ΔΙΑΛΟΥΤΡΟΥΠΑΛΙΓΓΕΝΕCΙΑC·ΙCΑΙΑΝΑΚΑΙΝΩCΕΩCΠΝΕΥΜ
ΟΥΕΞΕΧΕΕΝΕΦΗΜΑCΠΛΟΥCΙΩC·ΔΙΑΙΝΥΤΟΥCΩΤΗΡΟCΗΜΩΝ
ΙΝΑΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕCΤΗΕΙΚΕΙΝΟΥΧΑΡΙΤΙΙCΛΗΡΟΝΟΜΟΙΓΕΝΩ
ΜΕΘΑΙCΑΤΕΛΠΙΔΑΖΩΗCΑΙΩΝΙΟΥ·ΠΙCΤΟCΟΛΟΓΟCΙCΑΙΠΕΡΙΤΩ
ΝΒΟΥΛΟΜΑΙCΕΔΙΑΒΕΒΑΙΟΥCΘΑΙΙΝΑΦΡΟΝΤΙΖΩCΙΝΑΚ
ΛΩΝΕΡΓΩΝΠΡΟΪCΤΑCΘΑΙΟΙΠΕΠΙCΤΕΥΚΟΤΕCΘΕΤΑΥΤΑ
ΕCΤΙΝΙCΑΛΑΙCΑΙΩΦΕΛΗΜΑΤΟΙCΑΝΘΡΩΠΟΙCΜΩΡΑCΔΕΕCΤΙ
ΤΗCΕΙCΙCΑΙΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑCΙCΑΙΕΡΕΙCΙCΑΙΜΑΧΑCΝΟΜΙΜΑCΓΑΡΙ
ΓΟΤΑCΟΕΙCΙΝΓΑΡΑΝΩΦΕΛΕΙCΙCΑΙΜΑΤΑΙΟΙΑΙΡΕΤΙΚΟΝΑΝΘΡ
ΜΕΤΑΜΙΑΝΙCΑΙΔΕΥΤΕΡΑΝΝΟΥΘΕCΙΑΝΠΑΡΑΙΤΟΥ·ΕΙΔΩCΟΤΙ
ΕΞΕCΤΡΕΠΤΑΙΟΤΟΙΟΥΤΟCΙCΑΙΑΜΑΡΤΑΝΕΙΩΝΑΥΤΩΙCΑΦΑ
ΙCΡΙΤΟC·ΟΤΑΝΠΕΜΨΩΑΡΤΕΜΑΝΠΡΟCCΕ·ΗΤΥΧΙΚΟΝ·CΠΟΥ
ΔΑCΟΝΕΛΘΕΙΝΠΡΟCΜΑΙΕΙCΝΙCΟΠΟΛΙΝ·ΕΚΕΙΓΑΡΙCΕΙCΡΙΙCΚ
ΠΑΡΑΧΕΙΜΑCΑΙ·ΖΗΝΑΝ·ΤΟΝΝΟΜΙΚΟΝΙCΑΙΑΠΟΛΛΩ·CΠΟΥΔΑ
ΩCΠΡΟΠΕΜΨΟΝ·ΙΝΑΜΗΔΕΝΑΥΤΟΙCΛΕΙΠΗ·ΜΑΝΘΑΝΕΤΩ
CΑΝΔΕΙCΑΙΟΙΗΔΙΕΤΕΡΟΙCΔΑΛΩΝΕΡΓΩΝΠΡΟΪCΤΑCΘΑΙΕΙCΤΑ
ΑΝΑΓΚΑΙΑCΧΡΕΙΑC·ΙΝΑΜΗΩCΙΝΑΚΑΡΠΟΙ·ΑCΠΑΖΟΝΤΑΙCΕ
ΟΙΑΜΕΤΕΜΟΥCΑΝΤΕC·ΑCΠΑCΕΤΟΥCΦΙΛΟΥΝΤΑCΗΜΑCΕΝΠΕΤ
ΗΧΑΡΙCΜΕΤΑΠΑΝΤΩΝΥΜΩΝΑΜΗΝ

ΠΡΟCΤΙΤΟΝ·ΤΗCΙCΡΗΤΩΝΑΙΙCΙCΑΝΕΙΑC·ΠΡΩΤΗΝΕΠΙCΤΟΛΗΝ

ἀποστρεφομένων τὴν ἀληθειαν· πάντα μὲν ἱσα φαρα-
Ἐρ προφήτην ὁ γὰρ θεὸς τὸν ποιητὴν βούλεται μαλλον μαχόμ. δια
τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. ὅτι μέμφεται τοιοῦτος ὢν τῇ δωρεᾷ
αὐτοῦ· ὅταν δὲ τὸν αὐτὸν ὁ αὐτὸς μὲν τὸν ἔνδοξον μὲν τὸν κατηγορικὸν
Γιεζ ἰσα φαροῖς τοῖς δὲ μεμερισμένοις ἰσα ἀπίστοις· οὐδὲ ἐνι φαρον·
δὲ μεμερισμένοις αὐτῶν ἰσα ἰνοῦσι ἰσα ἰνσυνειδήσεις· θνόμαθο
γοῦσι νειδέναι· τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται· βδέλυκτοι ὄντες ἰσαι
ἀπειθεῖς ἰσαι πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι· σὺν δὲ ἀλλ ἐι
πρέπει τὴν ὑγιαίνουσι διδασκαλίαν πρεσβύτας νηφαλίους εἶ
ναι· σεμνούς· σωφρονας· ὑγιαίνοντας τῇ πίστει· τῇ ἀγάπῃ·
τῇ ὑπομονῇ· πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν κατάστημα τι ἱε
ροπρεπεῖ· μὴ διαβόλους· μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας· ἰσα κα
διδασκάλους· ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶ
ναι· φιλοτέκνους· σωφρονας· ἁγνας· οἰκουργούς· ἀγαθας· ὑ
ποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·
Ἐρ οὐ παρατηρῶ οἰκ αρφυσην· ἀλλα παρατηρῶ σωροβρασι μοῦ
σταλαμιαρου στῶν·
Δικ ναὶ λόγος τοῦ φυβλασφημῆται· τοὺς νεοτέρους ὡς
ἀνεψιὼς παρακαλεῖ σωφρονεῖν· περὶ πάντας ἑαυτὸν πα
ρεχόμενος τύπον ἰσα λῶν ἔργων· ἐν τῇ διδασκαλία·
ἀφθορίαν· σεμνότητα· λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον·
ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ· μηδὲν ἐχων περὶ ἡμῶν λέ
γειν φαῦλον· δούλους· ἰδίοις δεσπόταις ὑποτασσεσθαι
ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι· μὴ ἀντιλέγοντας· μὴ δὲ νο
φιζομένους· ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀ
γαθὴν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σ̄ρ̄ ἡμῶν θ̄ῡ κο̄σ̄ μω
σιν ἐν πᾶσιν· ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θ̄ῡ σωτήριος πα
σιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς· ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν
ἀσέβειαν· καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας· σωφρόνως ἰσα δι
καίως ἰσα εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδε
χόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα· ἰσα ἐπιφάνειαν τῆς δ̄ο̄
τοῦ μεγάλου θ̄ῡ ἰσα σ̄ρ̄ ἡμῶν ν̄ῡ χ̄ῡ·
ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας· καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον· ζηλωτὴν καλῶν ἔργων·

χειροτονηθεντα εγραφη απο νικοπολεως της μακεδονιας

† ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

α΄ Παυλος δεσμιος χυ ιυ και τιμοθεος ο αδελφος φιλημο
νι τω αγαπητω και συνεργω ημων και απφια τη αγαπη
τη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οι
κον σου εκκλησια χαρις υμιν και ειρηνη απο θυ πρς ημων
και κυ ιυ χυ

β΄ Ευχαριστω τω θω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι
των προσευχων μου ακουων σου την αγαπην και πιν
ην ην εχεις προς τον κν ιν και εις παντας τους αγιους οπως
η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνω
σει παντος αγαθου του εν ημιν εις χν ιν χαριν γαρ εχομεν
πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα
των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε διο πολλην εν
χω παρρησιαν εν χω επιτασσειν σοι το ανηκον αλλα δια την α
γαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρε
σβυτης νυνι δε και δεσμιος υ υ παρακαλω σε περι του ε
μου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις ονησιμον
τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον
ον ανεπεμψα συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγ
χνα προσλαβου ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατα
τεχειν ινα υπερ σου μοι διακονηι εν τοις δεσμοις του
ευαγγελιου χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελη
σα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η
αλλα κατ εξουσιον ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη
προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης ουκετι ως δου
λον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα ε
μοι πολυ δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κω ει ουν

Γ ΚΑΙ ΕΧΕΙΣ ΤΟΙΝΩΝΟΝ ΠΡΟΣΛΑΒΟΥ ΑΥΤΟΝ ΩΣ ΕΦΗΣΕ ΕΙ ΛΕΓΕΙ ΤΙΝΑ ΣΙ
ΤΗΣΕΜΗΝΕΙΣΕ ΟΦΕΙΛΕΙ ΤΟΥΤΟ ΕΜΟΙ ΕΛΛΟΓΕΙ ΕΓΩ ΠΑΥΛΟΣ ΕΓΡΑΨΑ
ΤΗ ΕΜΗ ΧΕΙΡΙ ΕΓΩ ΑΠΟΤΙΣΩ ΙΝΑ ΜΗ ΛΕΓΩ ΣΟΙ ΟΤΙ ΣΑΥΤΟΝ
ΠΛΟΙ ΠΡΟΣΟΦΕΙΛΕΙΣ ΝΕ ΑΔΕΛΦΕ ΕΓΩ ΣΟΥ ΟΝΑΙΜΗΝ ΕΝ
Β ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΟΥΛΟΥΜΕΝ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΤΑΠΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΠΟ ΡΑΠΤΑ
ΚΑΙ ΕΤΙ ΚΑΙ ΜΕΙΖΟΝΑ ΤΟΥ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΜΕΝ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ΤΟΥ ΔΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΗΜΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΤΟΥ ΤΟΙΝΥΝ ΜΗ ΜΟΙ ΜΕΓΑΛΥΝΕ
ΣΘΕ ΜΗΔΕ ΜΕΓΑΛΥΝΩ ΜΕΘΑ ΜΗΔΕ ΜΕΓΑΛΥΝΩΜΕΝ ΟΥΣΤΕΓΑΡ ΗΜΑΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣ
ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΑΦΑΙΡΕΙ ΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΗΜΩΝ ΤΟΣΑΥΤΑ ΟΣΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΥ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥ
ΗΜΩΝ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΡΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΡΗΤΟΝ ΟΥΔΕΝ ΕΣΤΙΝ ΟΣΟΝ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΥ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥ
ΟΥΤΟ ΘΑΡΡΟΥΜΕΝ ΤΑ ΓΑΡ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΣΜΕΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΥ
ΤΟΥ ΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΝ ΟΥΔΕΝΑ ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΧΡΩΜΑΤΟΣ
ΑΛΛΟΥ ΜΕΛΑΝΟΤΕΡΟΝ ΟΥΔΕΝ ΕΣΤΙΝ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΥ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥ ΗΜΩΝ
ΧΡΗ ΓΑΡ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΟΥ
ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΛΗΓΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΑΦΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΑΣ
ΟΥΧΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΟΥΤΕ ΑΙΣΧΥΝΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΩΝ ΠΡΟΣ
ΕΥΧΩΝΗΣ ΧΑΡΙΣ ΗΜΕΙΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΘΛΗΣΑΙ ΤΟΙΣ ΕΠΑΘΟΝΤΑΙΣ ΕΠΑ
ΦΡΑΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΣ ΑΡΙΣΤΑΡ
ΧΟΣ ΔΗΜΑΣ ΛΟΥΚΑΣ ΤΙΤΟΣ ΝΕΑΡΧΟΣ ΗΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ
ΙΥ ΧΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΣ ΥΜΩΝ ΑΜΗΝ + + +
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΕΜΟΥ ΤΟΥ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΩ + + +
ΘΕΟΦΙΛΑΚΤΟΥ ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΩΝ ΑΝΕΣ ΤΙΧΟΥΣ ΑΛΓ + +
. . . . . .
ΘΕ ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΣΤΙΧΟΙ ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΑΛΗ + + +

ΓΡΑΦΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΠΑΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΑΡΙΘΜΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ
ΧΩΝΕΣ

Χειροτονηθεντα εγραφη απο Νικοπολεως της Μακεδονιας

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ